

OB RÁZEK

libereckých farností

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

OBNOVTE SE V HORLIVOSTI, P. FRANTIŠEK OPLETAL, ARCIDĚKAN 3

PASTORACE

JAK SI RUPRECHTIČTÍ FARNÍCI POMÁHALI, P. ANTONÍN 3
ZNOVU SE RODÍ, ING. IGOR SLOUKA 5
VÁNOČNÍ STROMEK, OLDŘICH SELUCKÝ A DAGMAR KOPECKÁ 5

RODINA A ŠKOLA

DOMÁCÍ ŠKOLA JAKO MOŽNOST PRO KATOLÍKY, MGR. LUCIE CEKOTOVÁ 5

HISTORIE

KŘÍŽOVATKA, BR. ANTONÍN 6
VÁNOCE U ŠKOLSKÝCH SESTER, SESTRA EMA KOVÁŘOVÁ OSF 7

UMĚNÍ

OPRAVY KOSTELŮ VE FARNÍM OBVODU ARCIDĚKANSTVÍ, P. FRANTIŠEK OPLETAL, ARCIDĚKAN 7
SCHOLA OD 3A ZAVÍTALA DO TURNOVA, MGR. ZDENĚK GLASER 8

POLITIKA

ZÁKAZ KŘEŠŤANSKÝCH BOHOSLUŽEB V SEVERNÍ NIGÉRII, RES CATHOLICA / 2. 12. 2003 9
NEVINÁTKA DNES, PAVEL KONZBUL 9

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

KARDINÁL O'BRIEN CHCE RE-CHRISTIANIZOVAT SKOTSKO, RES CATHOLICA / 2. 12. 2003 9

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

TRÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2004, PETER KOUBEK 10
VÝSTAVA BETLÉMŮ, VÁCLAV VANĚK 10
DVA TÝDNY MODLITEB ZA JEDNOTU, VÁCLAV VANĚK 11
BUDUJME SI POKLAD V NEBI! HANA JECHOVÁ 11
ŽENY „UKLÍZELY“, ZDEŇKA CVEJNOVÁ 13
JUBILEJNÍ V. PLES LIBERECKÝCH FARNOSTÍ, VRATISLAV CVEJN 13
LIBERECKÝ CHRÁMOVÝ SBOR BUDE HOSTOVAT V HRÁDKU NAD NISOU, ROLF BARTOSCH 13
PŘEHLED VÁNOČNÍCH AKTIVIT FARNOSTÍ 13
VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 14
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 16. LISTOPADU AŽ 7. PROSINCE, MAREK KRUPKA 16

ÚVODNÍK

OBNOVTE SE V HORLIVOSTI

Tak k nám volala 2. adventní neděle svými liturgickými texty. Povzbudila nás k radostné horlivosti ve všem tom, co nás mohlo lépe připravit na pozeňnané vánoční svátky.

Proto už k 1. čtení byla připojena slova žalmu 126 (125) plná důvěry v Hospodina: „Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.“

Žalm je projevem radosti nad propuštěním židů z babylonského zajetí, když perský král Kyros dal po sedmdesátiletém zajetí židům v roce 539 př. Kr. náhle svobodu. Proto říká: „Když Hospodin přiváděl sionské zajatce, byli jsme jako ve snách. Tehdy byla naše ústa plna smíchu a náš jazyk plný jásotu. Tehdy se říkalo mezi pohany: 'Velkou věc s nimi udělal Hospodin!' Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.“

A ve vlasti se židé okamžitě dávají do práce: budují chrám a obnovují stát. Ale setkávají se s nesmírnými obtížemi: jednak jsou to žárliví pohané, kteří jim působí mnohá příkoří, a jednak je to několikaletá neúroda a hlad v zemi. To pak mate i mnohé věrné a jakoby jim to trochu bralo důvěru v Boží ochranu a pomoc. Proto volá žal-

mista: „Hospodine, změň náš osud, jako se mění údolí na jihu země.“ Tam totiž, v poušti Negeb, kde v létě byla vyschlá a vyprahlá údolí, se po prvních podzimních deštích země naplnila vodou a pokryla bujnou vegetací. Proto žalm pokračuje: „Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem. Vycházejí s pláčem, když nesou semeno k setí, přijdou však s jásotem a přinesou své snopy.“

Žalm zůstal nadále jednou z poutních písní židovských poutníků putujících do Jeruzaléma. Byl totiž velmi krásným projevem vděčnosti, neboť stále připomínal národu velká Boží dobrodiní.

A snad i proto byl vybrán do adventního čtení, aby také nám připomněl nesmírná dobrodiní dobrotivého Boha a abychom my (třeba právě slovy žalmu) vyjádřili svůj nesmírný dík za vtělení Božího Syna. Ale abychom jím vyjádřili i prosbu všech těch, na něž doléhají různé zkoušky po čas putování tímto slzavým údolím, o stálou Boží ochranu a pomoc a důvěru v našeho Pána a Boha. Proto tedy změň, Hospodine, „naš osud, jako se mění údolí na jihu země. Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.“ Amen.

P. František Opletal, arciděkan

PASTORACE

JAK SI RUPRECHTIČTÍ FARNÍCI POMÁHALI

V Liberci-městě pracoval v roce 1933 šest charitních sester - pečovatelek. Ruprechtický farář oslovil místní občany dopisem tohoto znění:

„Ctěnému obyvatelstvu Ruprechtic a Kateřinek!

Stále hlasitěji zní volání po charitní pečovatelce pro naši farní obec, stále naléhavější je její potřebnost. Podle posledního sčítání obyvatelstva mají obě obce dohromady 5.339 obyvatel, ale liberecká Charita jim nemůže pro přetíženost sester vyhovět k velikému zármutku žadatelů. Charitní výbor si proto vzal za svou povinnost nalézt vlastní charitní sestru, což se setkalo s velikým porozuměním u obyvatel. Náklady spojené s touto službou budou činit měsíčně asi 700 Kč. Budou získávány pravidelnými měsíčními dary těch

movitějších, sbírkami na večírcích a u příležitosti Dne květin - nejbližší bude právě příští neděle 21. května. Členové Charitního výboru si dovolí v příštích dnech oslovit rodiny a předložit jim dotazník, na kterém se, podle svého uvážení, zaváže měsíčně přispívat na tento účel určitou částkou. Podle výsledku těchto podpisem stvrzených darů bude patrné, zda je ruprechticko-kateřinská farní obec schopná tohoto počínu. Teprve potom bude možné požádat mateřský dům Caritas socialis ve Vídni o pečovatelku. Když bude každý cítit potřebu druhého jako svoji, bude mít také srdce připravené pomoci ji zmírnit. Když všichni společně pomůžeme, pak se velké charitní dílo k prospěchu celé obce podaří. V to také doufá každý, kdo dovede ocenit mnohostranné pole působnosti sestry pečovatelky.

Hlavním jejím úkolem je pomoc rodinám. Sestry pečují o nemocné matky, starají se o jejich domácnost, opatrují děti, chrání opuštěné staré lidi před zanedbaností, pomáhají udržovat smysl pro rodinu, uklízejí, vaří, kde je zapotřebí. Pomáhají nést břemeno rodiny, když už síly ochabují, drží i noční služby u nemocných, docházejí do rodin i během dne atd.

Pověřený vedoucí Charitního výboru se proto obrací na všechny milé obyvatele naší farní obce s naléhavou prosbou, aby ho nenechali na holičkách a účinně ho podpořili při obstarávání potřebných prostředků. Nikdo z nás neví, jak brzy bude takovou sestru potřebovat. Krásné dílo, které na Den matek začínáme, se stane čestným pomníkem matky a rodiny do nejzazší budoucnosti. Všem milým spolupracovníkům na charitním díle vyjadřuje už předem tisícířé, srdečné 'Zaplať Bůh' vedoucí charitního výboru

Josef Jahn, děkan.,

V roce 1933 se charitní sestra ujala v Ruprechticích služby. Při zahájení tohoto díla byla v čele ruprechtické fary umístěna socha svaté Alžběty Uherské, která je patronkou charity.

Dnes, po 70 letech, pracuje v charitní službě osm zdravotních sester. Jejich práce je zaměřena výlučně na úkony zdravotní. Pečují asi o 70 pacientů v jejich domácnostech. Oproti dřívější době nejsou placeny ze sbírek věřících, ale zdravotními pojišťovnami. Charita v Liberci je součástí Diecézní katolické charity v Litoměřicích. Mnozí staří, nemocní a bezmocní lidé často potřebují služby docela obyčejného rázu: utěsnit okno, vymést kamna, opravit kapající vodovodní kohoutek, splachovač - a desítky jiných služeb. Tady je široké pole možností, jak můžeme projevovat praktickou bliženskou lásku svým sousedům, spoluvěřícím. Slyšeli jsme nedávno slova Kristova: „Nepřišel jsem, abych si nechal sloužit, ale abych sloužil.“

*P. Antonín /
Ruprechtická farní kronika
Foto
Mgr. Zdeněk Glaser*

ZNOVU SE RODÍ

Mariin Boží Syn.

Jeslemi budme mu
v srdcích radostných.

Zbaveni vin

odpusťme viníkům svým.

Ing. Igor Slouka

VÁNOČNÍ STROMEK

První zmínka o vánočním stromku pochází z roku 1570 z brémské kroniky. Stromek ozdobený ovocem, sladkostmi a papírovými květinami stál v cechovní budově, kam byly pozvány děti řemeslníků. V průběhu 16. až 18. století se zdobení vánočního stromku šířilo po německém území, roku 1816 stál vánoční stromek i na císařském dvoře ve Vídni. Počátkem 19. století se objevuje v českých zemích. V Praze ho prý poprvé jako pře-

kvapení pro své hosty vystrojil roku 1812 režisér Stavovského divadla Liebich, který ho znal z rodného Bavorska. Vánoční stromky se většinou zavěšovaly nad štedrovecerní stůl, nejdříve zdomácněly v měšťanských rodinách (roku 1843 psaly Pražské noviny o kupování stromku na Vánoce jako o běžné záležitosti), později se rozšířily i na venkově.

Stromeček nemá pouze dekorativní funkci, svou bohatou symbolikou poukazuje na různé rozměry obsahu Vánoc:

Strom v ráji připomínající hřích lidstva a jeho propadnutí smrti hovoří současně o příslibu: „Přijde, přijde Vykupitel ...“

Strom kříže, na nějž dovedla Ježíše jeho důslednost v přijetí svého poslání, propojuje Vánoce s událostmi velikonočními.

Amen 1 / 97

Oldřich Selucký a Dagmar Kopecká

RODINA A ŠKOLA

DOMÁCÍ ŠKOLA

JAKO MOŽNOST PRO KATOLÍKY

Když psal papež Pius XI. encykliku o výchově a vzdělání Divini Illius Magistri (1928), čelil rostoucí uzurpaci procesu vzdělávání dětí a mládeže laicistickým státem. Zdůraznil v ní základní principy katolického vzdělávání, prioritní postavení rodičů při výchově dětí a stěžejní postavení církve při jejich vzdělávání. Zvláštní důraz kladl na nutnost pronikání katolického smýšlení a pravé zbožnosti do celého procesu výchovy vyučování v protikladu k omezení výuky náboženství na speciální vyučovací předmět, věcně i programově oddělený od celku výuky.

Žijeme v době, kdy je požadavek Pia XI. téměř neuskutečnitelný. Vzhledem k malému počtu katolických škol v České republice a jejich fyzické nedostupnosti pro většinu katolických věřících se zdá, jako by jedinou alternativou pro katolické rodiny byly školy státní či soukromé, sekularisticky orientované.

Mnozí rodiče však stále v dostatečné míře neví o jiné možnosti, která umožňuje ideál katolické výchovy a vzdělávání naplňovat mimo školní budovy, totiž v prostředí vlastního domova.

K dnešnímu dni existují v České republice čtyři školy, které umožňují tzv. domácí vzdělávání. Přestože ani jedna z těchto škol není katolická (dvě jsou protestantské a dvě státní), dosavadní zkušenosti ukazují, že školy nebrání rodičům vyučovat svoje děti v duchu katolické víry. Každá škola vznáší vůči rodičům různou míru požadavků, všechny jsou však snadno splnitelné. Všeobecně platí, že doma vyučující rodič musí vést pravidelnou dokumentaci o průběhu vzdělávání a dvakrát ročně se dostavit s dítětem k prověření získaných znalostí. Dítě získá vysvědčení jako jiné, ve škole se vzdělávající, děti. Školy také poskytují konzultace rodičům, kteří tuto službu potřebují.

Budoucnost domácího vzdělávání v ČR se odvíjí od výsledného znění nového školského zákona, který ruší početní omezení možnosti poskytovat školní přístřeší pro domácí vzdělávání, zároveň však usiluje o zpřísnění podmínek pro zařazení dítěte do této formy výuky. Organizace, zasazující se za přirozená práva rodičů na výchovu svých dětí, upozorňují na nedostatky připravované legislativy a usilují o její vylepšení. „Domácí školáci“ mají podporu mezi poslanci KDU-ČSL, ODS i US-DEU, přesto i v těchto politických stranách existují předsudky proti této formě vy-

učování. Naštěstí jsou k dispozici statisticky ověřené výsledky za dobu 5 let, kdy domácí vzdělávání v ČR existuje, a ty hovoří jednoznačně v jeho prospěch.

Máte-li i vy zájem se dozvědět bližší informace o domácím vzdělávání v České republice, kontaktujte *Společnost přátel domácí školy* na adrese Korunní 62, 120 00 Praha 2, tel.: 222 519 650. Společnost informuje průběžně svoje členy o nejnovějším vývoji na poli domácího vzdělávání, vydává nepravidelný Občasník a pořádá každoroční seminář u pohostinných želivských premonstrátů, umožňující výměnu zkušeností mezi doma vzdělávajícími rodiči (i dětmi).

Můžete se také obrátit přímo na následující školy:

**Církevní MŠ a ZŠ J. A. Komenského
Srbská 441/12
460 11 Liberec
tel.: 485 106 111**

Bratrská škola
Rajská 300/3

170 00 Praha 7
tel.: 283 870 423

ZŠ Letohradská
Letohradská 1
170 00 Praha 7
tel.: 233 370 782

ZŠ Ostrava-Výškovice
Šeríková 33
700 30 Ostrava
tel.: 696 750 070

Doporučuji rodičům zvážit možnost vyučovat svoje děti v prostředí domova a to na základě své vlastní zkušenosti i zkušenosti mnoha dalších katolických rodičů, kteří se pro domácí vzdělávání rozhodli. Domácí škola totiž posiluje vztahy v rodině i autoritu rodičů při výchově svých dětí a zároveň zabraňuje negativnímu vlivu ze strany některých učitelů a vrstevníků našich dětí.

Mgr. Lucie Cekotová

HISTORIE

**D kommt und kniet voll Andacht nieder
und betet euren Erlöser an
der für die Sünden seiner Brüder
am Kreuz vollendet seine Bahn.**

**Erbaut von Andreas Simmon
und dessen Ehefrau Veronika M 1816**

**Přistoupit, pokleknout se patří,
Vykupitele zde v úctě chval,
toho, jenž za hříchy svých bratří
na kříži cestu dokonal.**

**Postaveno Andreasem Simmonem
a jeho manželkou Veronikou roku 1816**

KŘÍŽOVATKA

je místo, kde se křížují cesty. I když odbočuje cesta jen jedním směrem a tvoří písmeno T, také se podobá kříži. Kříže se prostě nezbavíme. U ruprechtického kostela vedle křížení ulice Vrchlického s Markovou stojí železný kříž na barokním pískovcovém podstavci. Švabachem vytesaná písmena se dají těžko rozluštit. Nakonec se nám to podařilo (viz foto). Občan Andreas Simmon bydlel u ruprechtického náměstí a kříž postavil na svém pozemku. V osmdesátých le-

tech minulého století kříž překážel při stavbě nové samoobsluhy. Stihl by ho osud mnohých jiných Božích muk - skončily na skládce. Zachránil ho Ing. Bohuslav Eliáš, který dal jednotlivé díly převézt na svou zahradu a po převratu ho nabídl ruprechtickému faráři.

Kdo byli Andreas Simmon a jeho manželka Veronika, nevíme, a stejně tak nevíme, proč kříž pořídili. Jako dík za šťastný návrat z války, za uzdravení dítěte? Snad by něco prozradily obecní nebo farní kro-

niky. Kdo má chuť a čas, zkoumej, pátrej, bádej!

*br. Antonín
Překlad nápisu
br. Felix OFM
Foto
Mgr. Zdeněk Glaser*

VÁNOCE SE SLAVÍVALY I U ŠKOLSKÝCH SESTER V DOMOVĚ DŮCHODCŮ VE VRATISLAVICÍCH NAD NISOU

V domově důchodců ve Vratislavicích pracovaly řeholní sestry německé národnosti, které byly odsunuty do svých klášterů v Německu. Po nich nastoupili civilní zaměstnanci, s kterými nebylo vedení ústavu spokojeno. Proto vedoucí domova moc prosil o sestry a osobně si pro ně přijel do mateřince Školských sester sv. Františka v Praze-Břevnově.

Budova ústavu stojí na kopci s krásným rozhledem do okolí a v pozadí nás zdraví Ještěd s rozhlednou. Tramvaj se zastávkou před ústavem nám nabízela spojení s Libercem a Jabloncem a stavěla i v lese, kam jsme se rády chodily osvěžit, po případě i na houby, zvláště růžovky, které babičky pro ústav ochotně očistily a s velkou radostí si na nich všichni pochutnali. Také blízká poutní místa Hejnice a Filipov nás vítala o dovolených a kdykoli jsme potřebovaly mimořádnou Boží pomoc a ochranu. Velmi nám vyhovovala ranní mše svatá pro sestry a večerní pro obyvatele. Byla tu velká možnost apoštolátu. Prostorná kaple v přízemí bývala plná i o všedních dnech. Velmi rády jsme se střídaly o nedělích a slavnostech na bohoslužbách ve Vratislavicích, v Rochlici a Liberci.

K sestrám chodily i dívky z příbuzenstva a některé z nich nastoupily v domově do zaměstnání. Účastnily se i duchovních obnov

o prázdninách. Jiné z Liberce docházely na rozhovory a živý růženec. Když se v roce 1968 začaly poměry uvolňovat, přišly některé z nich s prosbou, zda by nemohly vstoupit „třeba tajně“ k sestrám, jak jim to poradil otec Pavel (tajný františkán), který byl zaměstnán v Liberci, a kterého nám otec Bárta doporučil. SM Eliška, tehdy provinční představená, s tím souhlasila. Obláčka prvních čtyřech novic se konala 14. září 1968 večer na Svátek Povýšení svatého kříže; po noviciátě pracovaly dále v ústavu jako sestry.

Před Vánocemi bývalo v domově radostnější. Všichni se těšili. Pokoje ozdobily vánoční dekorace, všude se ozývaly koledy, přicházeli příbuzní a známí s dárky a sestry ve skupinkách zpívaly po pokojích koledy a přály pozhnané svátky. V kapli byla slavnostní bohoslužba a po ní bohatý stůl pro všechny. Skupinka sester pak odešla zpívat na půlnoční mši svatou ve vratislavickém kostele. Někdy přicházivali zazpívat obyvatelům i bratři z rodiny Eliášovy.

Sestry pracovaly v domově ve Vratislavicích 23 let: od 4. 11. 1949 do 31. 3. 1973. Pečovaly o 181 obyvatel. Vedoucí ústavu se starali o důchodce svědomitě a s láskou. Většina obyvatel zde našla opravdový domov. Mužům se slavily svátky na sv. Václava a sv. Josefa a ženám na svatou Annu a Pannu Marii. V létě se pro obyvatele pořádalo několik zájezdů do Boží přírody.

Sestry, i když měly těžkou službu, byly tam rády a k odchodu do charitního domova v Cetechovicích je donutil jen starší věk. Obyvatelé domova si sestry oblíbili a těžko se s nimi loučili.

Na Vratislavice velmi rády vzpomínáme; bylo nám tam dobře, cítily jsme se tam doma.

*sestra Ema Kovářová OSF
představená sester a účetní DD v letech
1958 - 1970*

UMĚNÍ

OPRAVY KOSTELŮ

VE FARNÍM OBVODU ARCIDĚKANSTVÍ

Už pět let se opravuje ze státních příspěvků a z příspěvků města hlavní kostel. První tři roky se o tom celkem nevědělo, poněvadž se dělaly krovy na půdě. Teprve loni

a letos je práci vidět, pokládá se nová krytina (španělská břidlice). Loni se udělala část od hotelu Praha a letos, jak jste mohli vidět, větší část hlavní lodi až asi 10 m od věže. Ta se má právě dělat příští rok. To bude asi nejsvícelnější část projektu, poněvadž kamenné prvky

na věži jsou špatné a lešení bude potřeba nejméně 40 m. Dej tedy Bůh, aby se i tato část (jako dosud všechno) dobře udělala. Pak už zbude jen vyspravení fasády a nakonec vymalování kostela, neboť vnitřní úprava kostela to již akutně potřebuje.

Kromě toho bude v příštím roce z příspěvku Renovabis dokončena střecha na farní budově. Zadní část střechy je už hotová několik let, nyní přijde na řadu přední. Na fasádu bohužel peníze nemáme, předpokládáme však, že nám po dokončení opravy kostela přispěje opět státní správa a město, protože farní budova je památkově chráněný objekt.

Další drobnější práce, která nás čeká, je dokončení křížového kostela. Příští rok se pokusíme obnovit jeden z těch nedokončených oltářů (oltář sv. Josefa, kde bude i svatostánek). Přitom však usilovně sháníme peníze na střechu kostela, poněvadž je ve velmi špatném stavu, a jak jste si možná všimli, na jednom místě (nad zpovědnicí) nám stačilo už zatéct. Nová střecha na křížovém kostele a případně i fasáda jsou tedy dalším projektem, který nás čeká a který je rovněž velmi akutní.

Jelikož nám patří i Dlouhý Most, i tam tedy drobně investujeme (získali jsme

grant na ten účel) alespoň vsazením několika nových oken.

A konečně: zdědili jsme po P. Maturovi také Křížany. I tam se snaží správce in materialibus Michal Oleksák pomalu začít něco s kostelem. Zatím se mu podařilo nechat alespoň upravit okolí kostela, neboť to značně narušovalo kostel jako takový. Ale to si financuje správce sám.

Vidíte tedy, že nezahláme a že každá koruna, kterou nám poskytnete, je vždy náležitě a bohumile využita. Proto bude na tyto naše práce opět věnována vánoční sbírka, za jejíž výsledek Vám už předem co nejsrdečněji děkujeme.

Pro všechny, kteří by chtěli jakýmkoliv způsobem přispět, uvádíme číslo farního účtu u České spořitelny: **0980 796 349/0800**. Pro podnikatele na požádání vystavíme potvrzení pro daňové priznání.

P. František Opletal, arciděkan

SCHOLA OD 3A (OD TŘÍ ANTONÍNŮ) ZAVÍTALA DO TURNOVA

Ve zcela zaplněném turnovském kostele zahájila 30. listopadu Schola od 3A cyklus abonentních koncertů.

Pokud rádi zpíváte, můžete se i Vy k nám připojit. Zkoušíme každou středu

v 19.30 h na faře v Ruprechticích (podmínkou je schopnost čistého zpěvu - snažíme se většinou o čtyřhlasý zpěv; znalost not podmínkou není, je však velmi vhodná).

Většině z vás jistě neuniklo, že jsme v loňském roce vydali již druhé CD (i kazety) s písněmi ze zpěvníku Hosana. Nabízíme vám tím pomůcku, aby z vás nebyli jen posluchači, ale mohli jste se k nám snadněji připojovat zpěvem. Stále se ještě setkáváme s těmi z vás, kteří o těchto nahrávkách buď nevědí, nebo neví, kde si je mohou pořídit.

Případní zájemci se mohou s námi spojit i každý čtvrtek v arciděkanském kostele,

nebo nás kontaktovat tel. 737 826 209 nebo mailem: zdenek.glaser@uniqa.cz. K dispozici je v omezeném množství ještě i první CD „Jsme děti Tvé“ (kazety 100,- Kč / CD 170,- Kč). Druhé CD má název „Úžasná láska“ (kazety 150,- Kč / CD 200,- Kč).

Děkujeme všem za dosavadní projevy přízně - povzbuzuje nás to k další činnosti, která je zaměřena na službu, ne na popularitu.

Text a foto

Schola od 3A v turnovském kostele

Mgr. Zdeněk Glaser

POLITIKA

ZÁKAZ KŘESŤANSKÝCH BOHOSLUŽEB V SEVERNÍ NIGÉRII

Datum: 2. 12. 2003

Po posledních útocích na křesťany v severonigerijském státě Kano byly zakázány všechny křesťanské bohoslužby. Při útocích bylo mnoho lidí zraněno. Křesťané prchají.

Od zavedení šariatického práva ve dvanácti severonigerijských státech v roce 1999 přišlo přes 5.000 lidí o život při náboženských konfliktech.

Ze 112 milionů Nigerijců je 52.6 % křesťanů, 41 % muslimů a 6 % příslušníků přírodních náboženství.

Zdroj

Res Catholica / Kathnet

NEVIŇÁTKA DNES

Svatý biskup Quodutdeus v jednom svém kázání říká: „Maličci umírají pro Krista, ač to nevědí, a rodiče oplakávají umírající mučedníky. Z nemluvňat si dělá způsobilé svědky. Hle, jak kraluje ten, který přišel takto vládnout! Hle, jak vysvobozuje Osvoboditel a jak uděluje spásu Spasitel ... Jak veliký dar milosti! Čím si nemluvňata zasloužila, aby dosáhla tak velkého vítězství? Ještě nemluví

a vyznávají Krista.“ Betlémská nemluvňata tedy byla usmrcena pro jméno Kristovo, a tak se stala symbolem, který chce oslovit i současnou dobu, jež je plná zabitých nevinů.

Ta dnešní se ovšem většinou nesmí, na rozdíl od těch betlémských, ani narodit. Sice neumírají přímo pro Krista a rukou Herodových pacholků, ale umírají kvůli lidské pohodlnosti, sobectví a egoismu, tedy pro lidské „herodiánství“. V porovnání s biblickými nevinátky nejsou ani oplakávána svým okolím, které se často nazývá křesťanským. Zavražděné betlémské děti tak spolu s dnešními nevinátky volají i na nás křesťany s prosbou a výzvou: Děláte opravdu každý ve svém prostředí, kde žijete a pracujete, vše pro to, abychom neumíraly? Nebo snad mají platit i o některých z nás slova římského císaře, která řekl o králi Herodovi: „Je lépe být Herodovým vepřem (řec. hys) než jeho synem (řec. hýos).“ Pro záchranu nevinátek přitom mnohdy stačí jen velmi málo. Je to třeba naše rozumné slovo, nebo modlitba za ty, kdo se rozhodují, a také za ty, kdo nevinátka zabíjejí, aby si uvědomili hrůznost svých činů.

Amen 12 / 98

Pavel Konzbul

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

KARDINÁL O'BRIEN

CHCE RE-CHRISTIANIZOVAT SKOTSKO

Datum: 2. 12. 2003

„Za svůj hlavní projekt pro léta, kdy budu moci sloužit jako kardinál, prohlašuji novou

christianizaci Skotska“, prohlásil při slavnostní mši po svém jmenování kardinálem edinburský arcibiskup Keith O'Brien. Kritizoval zakřiknutost skotských křesťanů, kteří se bojí hlásat evangelium. „V době, kdy by

křesťané a jejich vůdci měli křičet ze střech o tom, jak dobrá je víra v Boha, jsme jakoby ochromeni vlastními předsudky, bojíme se, že někoho urazíme a příliš ochotně věříme pomlouvačům, že křesťané jsou v naší zemi vyřízeni.

Už si ani nevšímáme, když se útočí na naši křesťanskou identitu, když je odsouvána na okraj. Už nejsme ochotni odpovídat na útoky, jež dnes míří na naše základní mravní učení," řekl kardinál.

Ve svém plánu počítá kardinál O'Brien s novým důrazem na manželství a rodinu. Vyzval křesťany jiných církví, aby se k jeho úsilí připojili.

*Zdroj text a foto
Res Catholica / Zenit*

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2004

je 4. ročník celostátní sbírky Sdružení Česká katolická charita na podporu charitativní práce a humanitární pomoci v ČR i v zahraničí. Bude probíhat v období kolem Slavnosti Zjevení Páně - svátku Tří králů - tedy přibližně od 2. do 11. ledna.

I v roce 2004 je konkrétním účelem sbírky pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla.

Zvýtěžku sbírky je financována pomoc seniorům, lidem bez domova, matkám s dětmi v tísní, postiženým dětem, lidem postiženým přírodními katastrofami, zdravotně postiženým, uprchlíkům a lidem postiženým válečným konfliktem, těžce nemocným, vězňům a lidem propuštěným z výkonu trestu, drogově závislým atd.

65 % vykoledovaných prostředků zůstává v obci, kde byly získány, 30% je použito na humanitární pomoc v ČR a v zahraničí, 5% je použito na realizaci celé sbírky.

V Liberci budou získané prostředky použity především na podporu charitního Domova pro matky s dětmi v tísní.

Celá sbírka je přísně kontrolována podle zákona o veřejných sbírkách 117/2001 Sb., rozpečetování pokladniček a sčítání peněz

probíhá protokolárně na odboru ekonomiky Magistrátu města Liberce za přítomnosti úředních osob a konečné vyúčtování celé sbírky podléhá kontrole magistrátu, krajského úřadu a finančního úřadu.

Pro uskutečnění sbírky
hledáme spolupracovníky
starší 18 let jako
vedoucí skupinek koledníků.

Není třeba se obávat, zkušenosti z minulých let s odezvou veřejnosti jsou velmi dobré. Čím více nás bude, tím lepší bude i výsledek.

Prosíme, přihlašujte se u asistentky pro zajištění sbírky Ing. Ireny Březinové, tel.: 485 108 782 (zaměstnání), 485 120 988 (domů), nebo u Ing. Pavla Mártona, tel.: 485 250 314, 777 753 481 (zaměstnání), 485 105 359 (domů), případně na elektronickou adresu: charitaliberec@volny.cz.

Peter Koubek

VÝSTAVA BETLÉMŮ

Od neděle 4. 1. 2004 do neděle 11. 1. 2004 se uskuteční ve vratislavickém farním sále Výstava betlémů. Otevřena je od 14 do 17 hodin. Dopolední návštěvu je třeba domluvit telefonicky na tel. 485 160 625.

Výtěžek vstupného bude použit na dostavbu bytů pro lidi v krizových situacích u kaple Vzkříšení.

Václav Vaněk

DVA TÝDNY MODLITEB ZA JEDNOTU

V lednu se křesťané více modlí za svou jednotu. Modlitby se konají ve dvou různých týdnech.

Ekumenický týden modliteb libereckých církví

je od 4. do 11. ledna 2004.

datum / místo konání / kazatel

neděle 4. 1. 18.00 / Církev bratrská, Puchmajerova 359/4 / Červinský Petr z Bratrské jednoty baptistů

pondělí 5. 1. 18.00 / Římskokatolická farnost Liberec - Ruprechtice, kostel Sv. Antonína Paduánského / Hochman Jiří z Církve bratrské

úterý 6. 1. 18.00 / Římskokatolická farnost děkanství Liberec - Rochlice, kostel Sv. Jana Křtitele / Čapek Jan z Českobratrské církve evangelické

středa 7. 1. 18.00 / Církev československá husitská, nám. Českých bratří 2 / Kejdana Antonín z Římskokatolické církve

čtvrtek 8. 1. 18.00 / Českobratrská církev evangelická, Masarykova 454/22 / Stehlík Mikuláš z Církve adventistů sedmého dne

pátek 9. 1. 18.00 / Bratrská jednota baptistů, Růžová 296/9 / Černý Bartoloměj z Římskokatolické církve

sobota 10. 1. 18.00 / Církev adventistů sedmého dne, U Jánského kamene 576/3 / Tomčík David z Církve československé husitské

neděle 11. 1. 16.00 / Římskokatolická farnost Liberec - Vratislavice nad Nisou, kaple Vzkříšení / Lorenovicz Slávek z Církve československé husitské, koncert pěveckých sborů z jednotlivých církví

Týden modliteb za jednotu křesťanů

je i letos jako každoročně od 18. do 25. ledna 2004.

Tento týden tradičně začíná Památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů.

I když se tato památka letos liturgicky neslaví, protože připadá na neděli, má být po celý týden v přímlových pamatováno na úsilí o jednotu křesťanů. Doporučuje se použít v některý volný den mešního formuláře za jednotu křesťanů, nebo aspoň modliteb z této mše. Zvláště důležité je to, že týden **končí Svátkem Obrácení svatého Pavla**, i když ani ten se letos liturgicky neslaví.

Když se křesťané společně modlí, jeví se cíl jednoty blíže. Jako by se dlouhé dějiny křesťanstva, poznamenané četnými rozštěpeními, znovu sblížovaly a směřovaly k prameni své jednoty, jímž je Ježíš Kristus. On „je stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13, 8). Kristus je ve společenství modlitby skutečně přítomen; modlí se „v nás, s námi a za nás“.

Václav Vaněk

Liturgický kalendář 2003 - 2004

Encyklika Jana Pavla II.

O ekumenickém úsilí Ut unum sint

BUDUJME SI POKLAD V NEBI!

(každá farnost by měla mít svého chudého)

První neděli adventní byl na faře v Ruprechticích ve znamení přednášky mezinárodního katolického institutu Miles Jesu, spojené s dětskou tombolou hraček.

I když nepřijel původně ohlášený MUDr. Pavel Žvak, který musel z nutných důvodů zůstat v Římě, zhostili se oba přednášející, MUDr. Tomáš Jedlička a Mgr. Tomáš Skácel, svého úkolu na výbornou.

Nejdříve nám představili spiritualitu Miles Jesu - „Vojáka Ježíšova“. Ve stručnosti lze říci, že jde o církevní rodinu, tvořenou laiky - muži i ženami, ale také kněžími, žijícími v komunitě, v celibátu, se sliby chudoby, čistoty a poslušnosti (také poslušnosti Sv. otci). Kromě toho je Miles Jesu tvořen i rodinami, zcela odevzdanými Kristu skrze Neposkrvněné srdce Panny Marie. Miles Jesu hlásá Kristovo evangelium prostřednictvím práce ve svých profesích.

Oba „vojáci“ nás informovali o mezinárodních lékařských misích pro chudé „Epiphany Medical Missions“ (Tříkrálové lékařské

mise), které Miles Jesu založilo v r. 2000; jedná se o lékařskou pomoc na Ukrajině, v Indii a Nigérii. Viděli jsme mnoho fotografií a zhlédli krátký film vypovídající o bídě a problémech chudých lidí v těchto zemích. Pak následovala živá diskuse při kávě a koláčích.

Sešlo se nás zde asi 20 dospělých a 30 dětí, kteří pozorně naslouchali první části přednášky a se zájmem si prohlíželi fotky. Potom byl odděleně vlastní program pro děti, nejdříve malování a pak tombola hraček, která přinesla mnoho radosti, a to nejen dětem.

Výtěžek tomboly a příspěvky věnované štědrými dárci vynesly celkem 6.300 Kč. Tyto peníze byly věnovány Miles Jesu na pomoc chudým, pro které jsou mise pořádány.

Všem dospělým i dětem patří velké díky.

A na závěr bych Vás chtěla vyzvat. Pojďme společně pomáhat dál. V ruprechtickém kostele je možno přispívat na Miles Jesu a na nástěnce najdete, kromě nových informací o lékařských misích a fotografií, také odeslanou částku za daný měsíc.

Kdo má možnost, může také, kromě finanční pomoci, darovat i léky, zdravotnický materiál, nebo přístroje. Na všechny dary Vám Miles Jesu vystaví potvrzení pro daňové odpisy.

Všem upřímně zaplať Pán Bůh a pro zájemce opakujeme kontakt:

Miles Jesu

Kamenná 59

639 00 Brno

tel.: 543 215 265

č.úctu: 19 - 86 43 66 02 87 / 0100, V. S. 777

Hana Jechová

Foto

MUDr. Tomáš Jedlička a Mgr. Tomáš

Skácel se Simonou Eliášovou

Mgr. Zdeněk Glaser

MUDr. Tomáš Jedlička v akci (na Ukrajině)

Miles Jesu

ŽENY "UKLÍZELY,,

Bezprostředně před začátkem adventní doby se hrstka žen (tentokrát převážně z rochlické farnosti) pustila do „vánočního úklidu“ ve svých duších. Pod vedením bratra Bartoloměje se tak stalo v útulném klášteře sester v Jedlové pod Jiřetínem.

Zdeňka Cvejnová

Foto

Engelína Rezková

JUBILEJNÍ V. PLES

LIBERECKÝCH FARNOSTÍ

se bude konat v Liberci-Pavlovicích v restauraci „U Košků“ v sobotu 31. ledna 2004 od 20.00 h.

Prosíme, rezervujte si tento termín a můžete-li, pomozte nám s organizací a zábavou, třeba jen dobrými nápady!

Cvejnovi, Liberec 12, Legii 24, tel. 485 123 415

Eliášovi, Liberec 14, U obrázku 974, tel. 485 123 601

Vratislav Cvejn

LIBERECKÝ CHRÁMOVÝ SBOR

BUDE HOSTOVAT V HRÁDKU NAD NISOU

Na Hod Boží vánoční 25. prosince 2004 bude liberecký chrámový sbor spoluúčinkovat na koncertu duchovní hudby v Hrádku nad Nisou. V kostele Sv.

Bartoloměje bude za řízení Rolfa Bartosche provedena Česká vánoční mše Jakuba Jana Ryby. Začátek koncertu v 17.00 h.

Rolf Bartosch

PŘEHLED VÁNOČNÍCH AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost arciděkanství Liberec

21. 12. 2003

Liberec

arciděkanský kostel Sv. Antonína Velikého

adventní koncert, zpívat bude sbor Colibet z Liberce 17.00

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

fara na Perštýně

za vedení Aničky Burianové

každý pátek až do Vánoc nácvik zpěvu a divadla na Vánoce 7.00

Farnost Liberec - Ruprechtice

14. 12. (3. adventní neděle)

Adventní setkání na faře pro dospělé

Povídání o poutní cestě ke svatému Jakubovi do Santiaga de Compostela, příp. video 5.30

21. 12. (4. adventní neděle)

Vánoční pohádka

Připravuje mládež farnosti Vratislavice nad Nisou 5.30

po celou dobu vánoční bude v kostele vystaven betlém (v životní velikosti) žáků 10. základní školy v Ruprechticích

9. 1.

setkání Silvestr po Silvestru
večer plný zábavy a ochutnávek; informace Petra Dvořáčková, tel. 482 726 452
19.30

Na tato adventní setkání vás všechny srdečně zveme.

Farnost Vratislavice nad Nisou

Štědrý den 24. 12.

stavění betlému, s dětmi 10.00

25. 12. a 26. 12.

prohlídka betlému 14.00 - 15.00

Svátek Sváté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28.12.

Vánoční zpěvy - koncert v kapli Vzkříšení (I. Hejduková - soprán, J. Doležal - tenor, B. Jones - doprovod) 17.00

Středa 31. 12.

setkání v sále 18.00

Slavnost Zjevení Páně 6. 1.

v kostele Nejsvětější Trojice tříkrálový koncert - Zpívající blechy 18.00

duchovní správci

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Liberec

Slavnost Narození Páně

Štědrý den 24.12.

arciděkanství kostel Sv. Antonína Velikého

první vánoční bohoslužba 16.00

půlnoční bohoslužba 22.00

Boží hod vánoční 25.12.

kostel Sv. Antonína Velikého

mše svatá 8.00

mše svatá 10.00

Rybova vánoční mše s orchestrem (sbor Ještěd a sólisté) 15.30

kostel Sv. Kříže

mše svatá 18.00

Svátek sv. Štěpána 26.12.

kostel Sv. Antonína Velikého

mše svatá 8.00

mše svatá 10.00

kostel Sv. Kříže

mše svatá 18.00

Svátek Sváté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28.12.

kostel Sv. Antonína Velikého

mše svatá 8.00

mše svatá, obnova manželských slibů 10.00

kostel Sv. Kříže

mše svatá 18.00

O svátečních dnech (25. 12. a 26. 12. v kostele Sv. Antonína Velikého, 28. 12. v kostele Sv. Kříže) bude vždy od 14.00 do 17.00 hodin kostel otevřen pro veřejnost s možností návštěvy jesliček.

Sv. Silvestr I. 31.12.

kostel Sv. Antonína Velikého

děkovná bohoslužba na ukončení občanského roku 2003 16.00

kostel Panny Marie Neposkurněné a Královny andělů - U Obrázku

mše svatá na poděkování a s prosbou o Boží pomoc do nového občanského roku 24.00

Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. 1.

kostel Sv. Antonína Velikého

mše svatá 8.00

mše svatá 10.00

kostel Sv. Kříže

mše svatá 18.00

Půlnoční bohoslužby v okolních farnostech spravovaných z libereckého arciděkanství

Štědrý den 24.12.

Stráž nad Nisou 22.00

Kryštofovo Údolí 22.00

Křížany 22.00

Dlouhý Most 24.00

Farnost děkanství Liberec - Rochlice*Liberec - Rochlice**kostel Sv. Jana Křtitele*Slavnost Narození PáněŠtědrý den 24. 12.

půlnoční mše svatá 24.00

Boží hod vánoční 25. 12.

mše svatá 10.00

Svátek sv. Štěpána 26. 12.

mše svatá 10.00

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28. 12.mše svatá, obnova manželských slibů
10.0031. 12.mše svatá na poděkování a s prosbou
o Boží pomoc do nového občanského
roku 17.00Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. 1.

mše svatá 10.00

*Liberec - Dolní Hanychov**kostel Sv. Bonifáce*Štědrý den 24. 12.večerní mše svatá z vigilie Narození
Páně 16.00Slavnost Narození Páně 25. 12.

mše svatá 8.30

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28. 12.mše svatá, obnova manželských slibů
7.30Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. 1.

mše svatá 15.00

Farnost Liberec - Ruprechtice*kostel Sv. Antonína Paduánského*bohoslužby podle pravidelného pořadu,
s tímto upřesněnímSlavnost Narození PáněŠtědrý den 24. 12.vánoční mše svatá pro děti s jejich vá-
nočními zpěvy 16.00půlnoční mše svatá Rybova vánoční
24.00Boží hod vánoční 25. 12.

mše svatá 9.00

Svátek sv. Štěpána 26. 12.

mše svatá 9.00

Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
27. 12.

svěcení vína

mše svatá za nenarozené děti 17.00

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28. 12.

obnova manželských slibů

mše svatá 9.00

31. 12.mše svatá na poděkování a s prosbou
o Boží pomoc do nového občanského
roku 17.00Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. 1.

mše svatá 9.00

Farnost Vratislavice nad Nisou*kaple Vzkříšení*Slavnost Narození PáněŠtědrý den 24. 12.

Vigilie narození Páně, mše svatá 16.00

noční bohoslužba slova 22.00

Boží hod vánoční 25. 12.

mše svatá 8.30

Svátek sv. Štěpána 26. 12.

mše svatá 8.30

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 28. 12.mše svatá, obnova manželských slibů
8.30*Domov duchodců na Nové Rudě**kaple Sv. Zdislavy*27. 12.

mše svatá 15.30

*kaple Vzkříšení*pondělí 29. 12. a úterý 30. 12.

mše svatá 7.30

středa 31. 12.mše svatá na poděkování a s prosbou
o Boží pomoc do nového občanského
roku 17.00čtvrtek 1. 1.

mše svatá 8.30

neděle 4. 1.

mše svatá 8.30

Slavnost Zjevení Páně 6. 1.

mše svatá 17.00

Řeckokatolická farnost Liberec*Liberec**kostel Sv. Kříže*Štědrý den 24. 12.

Carski časy, mše svatá 16.00

25., 26. a 27. 12.

mše svatá 10.00

7. a 8. 1.

mše svatá 10.00

Jablonec nad Nisou

kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

6. 1.

Carski časy, mše svatá 14.30

7. a 8. 1.

mše svatá 14.30

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

16. listopadu až 7. prosince

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost děkanství Liberec- Rochlice

Miloslav Lank

Jonáš Jiří Mellan

Farnost Liberec - Ruprechtice

Alžběta Blažejová

Řeckokatolická farnost Liberec

Martin Suchopárek

Srdečně blahopřejeme

Text

duchovní správci

Zpracoval

Marek Křupka

Foto

P. Peter Ján Wach OFM křtí Miloslava Lanku

Markéta Loudová

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 12. 12. 2003

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 6,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně Žehnání adventního věnce v Arciděkanském kostele Sv. Antonína Velikého Ing. Pavel Riss

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz/>

OB RÁZEK

libereckých farností

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

SVATÝ ANTONÍN - POUSTEVNÍK, BR. ANTONÍN 3

PASTORACE

NECHME SE VĚST SVĚTLEM BETLÉMSKÉ HVĚZDY, BR. BARTOLOMĚJ OFM 3
VÁNOČNÍ PÁSMO O NAROZENÍ PÁNA JEŽÍŠE, ANIČKA BURIANOVÁ 3
BAJAJA, BR. ANTONÍN 5

TEOLOGIE, FILOSOFIE

JAK TO, ŽE SI RUPRECHTIČTÍ FARNÍCI POMÁHALI? BR. FELIX OFM 5
28. LEDNA ..., BR. FELIX OFM 7

DĚTI A MLÁDEŽ

CO TO JE BETLÉMSKÉ SVĚTLO, BR. FELIX OFM 7
PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ, PMDD, HANKA JECHOVÁ 9

UMĚNÍ

ASI V R. 1995 ..., MGR. ZDENĚK GLASER 9

SPORT

OREL 10

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

LITOMĚŘICKÁ DIECÉZE MÁ NOVÉHO BISKUPA, BR. FELIX OFM 11
POUTĚ KE SVATÉ BARBOŘE V RYNOLTIČÍCH, MICHAL OLEKŠÁK, OLJ 12

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

V HYPERNOVĚ ..., MGR. ZDENĚK GLASER 13
VÝSTAVU BETLÉMŮ ..., VÁCLAV VANĚK 13
FILHARMONICKÉ KVARTETO PRAHA, VÁCLAV VANĚK 15
POZVÁNKA, VRATISLAV CVEJN 16
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 16

ÚVODNÍK

SVATÝ ANTONÍN - POUSTEVNÍK

(k pouti v arciděkanském kostele)

Je málo kostelů zasvěcených tomuto světcí. Snad bychom se v arciděkanské farní kronice dočetli, proč se tak stalo. Že by se o to zasloužil cech řezníků nebo košíkářů, jejichž je patronem? Mohli by to být i rytíři nebo ti, kteří se obávali morové rány.

Podle svatého biskupa Atanáše se Antonín dožil 105 let. Snad proto, že jako poustevník ve středním Egyptě žil velmi střídme, ba chudě. Toužil po samotě, kde by mohl rozjímat o věcech Božích, ale přesto byl vtažen do církevních i politických záležitostí země, protože se mu jednalo o mír mezi znesvářenými stranami, nebo o pomoc lidem v nouzi.

Byl vyhledávaným duchovním rádcem. V blízkosti jeho chýše se utvořila kolonie těch, kteří ho chtěli následovat a tak jim dal určitá pravidla života, která můžeme považovat za první řeholi.

Recept na dlouhověkost. Známý pražský lékař prof. MUDr. Kamil Henner ve svém stáří chodil na Letné pravidelně na procházku. Šel rychlým krokem a míjel skupiny důchodců posedávajících na lavičkách. Jeden z nich ho oslovil: „Jak to přijde, pane profesore, že jste pořád tak cílý a svěží?“ Dostal úsečnou odpověď: „Protože hodně spím, málo jím a nechodím s dědkama.“ Dožil se 72 let.

br. Antonín

PASTORACE

NECHME SE VÉST

SVĚTLEM BETLÉMSKÉ HVĚZDY

Vánoční doba je pro nás dobou pokoje. Pokoje, který vychází z betlémských jeslíček a směřuje do našeho srdce. Hluboký Boží pokoj byl přítomen ve svaté Rodině, i když vnější okolnosti vyjadřovaly opak. Nepřijetí v Betlémě, hledání místa pro narození Ježíška v pastýřských stájích, Herodovo nepřátelství, útěk do Egypta. Pokoj Boží mohli prožívat právě proto, že si i přes ty těžké chvíle uchovávali velkou důvěru v Boha.

V jejich postoji můžeme také zahlédnout postoj klanění, který ukazuje na Mariinu odpověď andělovi: „Jsem služebnice Páně.“ Jakoby svatí Rodiče na kolenou přijímali strádání a nepřátelství ve vyznání: „Pane, ale vždyť ty jsi větší než my.“

Klanění je krásně vyjádřeno i v příchodu mudrců do Jeruzaléma. Tam se táží Heroda: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“

Je pro nás radostné, že Bůh nám dává Vánoce. A že nám dopřává, že i my můžeme zahlédnout betlémskou hvězdu, třeba jen na pár okamžiků. Ale, která nám dává připomenout, že i náš život může mít i ten hluboký rozměr klanění a chvály.

Ze života mudrců z východu známe jen jednu událost. A to asi tu nejdůležitější - že se přišli poklonit Mesiáši. V našem ži-

votě je to podobné. Hodnotu má to, co je konáno s Bohem a pro něj v postoji mudrců z východu.

Betlémská hvězda nám při tom svítí na cestu.

br. Bartoloměj OFM

Foto

Nad Rudolfovem

Mgr. Zdeněk Glaser

VÁNOČNÍ PÁSMO

O NAROZENÍ PÁNA JEŽÍŠE,

kté rochlíká mládež s velikou radostí předvedla v oktávu Narození Páně v rochlíckém i ruprechtickém kostele.

Vánoční

... a králem bude dítě. Dítě, které vykoupi svět. Tak se pojďme podívat, jak to tenkrát bylo.

*Poslal Bůh anděla
Betléme*

V té době, kdy měla Maria porodit, nařídil císař Herodes sčítání lidu. A tak se Josef se svou snoubenkou vydal do svého rodného kraje, do Betléma, města Davidova. Hledali na noc ubytování, ale místo, kam by mohli složit hlavu, nenašli. Mariina hodina už se blížila, a tak bylo nutné, aby už dál necestovali a aby byla v klidu. Nakonec jim v jednom domě řekli o malém chlévě za městem. A protože už neměli na výběr, uchýlili se tam. Dělal jim tu společnost oslík a vůl. Když se pak Ježíšek narodil, položila ho Maria do jeslí a zvířátka ho zahřívala svým dechem, aby mu nebyla zima.

Mezitím se pastýřům zjevil anděl a řekl jim tu radostnou novinu:

Spí v jesličkách

Pastýři se vydali ke chlévu, aby se poklonili Pánu a cestou se k nim přidávali další a další ...

Kam to lidi pospícháte

Z jiné země se na cestu vydali i tři mudrci, velcí znalci hvězd, kteří uviděli na obloze královskou hvězdu, a tak ji následovali. Chtěli se také poklonit dítěti, které mělo pro svět tolik znamenat.

Betlémská hvězda

Když dorazili do stáje, poklonili se Ježíškovi, dali mu cenné dary a společně se všemi se vydali na cestu zpět.

Maria má dítě

Tě noci se tmou nesla píseň, při níž měl každý v duši mír a klid. Všichni věděli, že mezi ně přišel Spasitel.

Tichý Betlém

KONEC

Text a vedení

Anička Burianová

Foto

Poslal Bůh anděla

Christiane Koch

Betléme

Kam to lidi pospícháte

Betlémská hvězda

Mgr. Zdeněk Glaser

BAJAJA

V televizi nesmí o Vánocích chybět Pyšná princezna. V Ruprechticích mohli děti i dospělí shlédnout na faře v poslední adventní neděli neméně klasickou pohádku - Princ Bajaja.

S nejprostšími jevištními prostředky ji předvedli před nedočkavými diváky mladí z Vratislavic. Něco takového postrádáme. Je vůbec v Liberci jeden ochotnický divadelní spolek? Před 60 lety ho měla každá vesnice. Jejich zánik přivodil nejen komunistický režim, ale především televize, která z mnohých talentů nadělala diváky civějící hodiny

a hodiny na obrazovku. Výsledek? Rozšířily se zadky, zakrněly vlohy.

Před dvěma roky jsem byl pozván na otevření tzv. Reduty v Uherském Hradišti. Herci předvedli ukázky barokních scén žáků jezuitské koleje - prvního gymnázia ve městě - jak je nacvičili studenti před třemi sty lety. Uměli tenkrát využít volného času k muzicírování i k nacvičování scének nebo celých divadelních kusů, tenkrát převážně náboženského rázu. Máme teď svobodu. Potřebujeme odstranit tu druhou překážku. Televizi. Nedat se jí spoutat, umět se od ní odtrhnout, a vlastně zase: osvobodit se. Odměnou nám bude čas a ukázněná volnost, rozvineme talenty.

br. Antonín

Foto

Úzkost - král vede princeznu drakovi

Radost - pro princeznu si jde Bajaja

Mgr. Zdeněk Glaser

TEOLOGIE A FILOSOFIE

JAK TO,

ŽE SI RUPRECHTIČTÍ FARNÍCI POMÁHALI?

P. Antonín se v adventním čísle Obrazku zmínil o hezké události v ruprechtické farnosti před 70 lety. Z čeho ale vyplývala tehdejší vzájemnost farníků? P. Antonín z kroniky uvedl, že „oproti dřívější době nejsou (sestry) placeny ze sbírek věřících, ale zdravotními pojiš-

ťovkami.“ Není tento rozdíl mezi tehdejší a dnešní dobou důležitější, než se zdá? Domnívám se, že odpověď na uvedenou otázku by mohla dát katolická sociální nauka.

Podle ní každé společenství stojí na třech zásadách jako na svých třech sloupech: na svobodě, solidaritě a na subsidiaritě. Co ale o subsidiaritě víme? Myslím

si, že jen málokdo tuší, co to je. Nemůže právě její narušení narušit vnímavost jednoho člověka ke druhému?

V novějších papežských dokumentech je zásada subsidiarity, bez toho, že by byla jmenována, poprvé zmíněna v encyklice *Quadragesimo anno* Pia XI. (ke 40. výročí encykliky *Rerum novarum*). Podle úvodu k této encyklice „musí stát a společnost poskytovat občanům a malým společenstvím podporu a pomoc, ale ponechat jim svobodu. Stát se nemá vměšovat do záležitostí rodinného života, do práva rodičů na výchovu dětí, do politiky, do záležitostí církvi.“

Samo slovo subsidiarita poprvé najdeme v encyklice *Mater et Magistra* bl. Jana XXIII. z 15. 5. 1961. Nejdříve je v čl. 79 (a také v čl. 53) vysvětleno, že **„zásadou, která se nedá vyvrátit ani změnit je: co mohou jednotlivci provést z vlastní iniciativy a vlastním přičiněním, to se jim nemá brát z rukou a přenášet na společnost. Stejně tak je proti spravedlnosti, když se převádí na větší a vyšší společenství to, co mohou vykonat a dobře provést společenství menší a nižší.** To má totiž pak za následek těžké poškození a rozvrat sociálního řádu. Neboť každý společenský zásah svým působením a svou přirozenou povahou má přinášet pomoc údům těla společnosti, nikdy je však nemá ničit ani pohlcovat.“

A v čl. 80 je již subsidiarita přímo jmenována, když se říká: „Státní moc má tedy záležitosti a starosti méně důležité - které ji ostatně rozptylují - ponechávat k vyřizování nižším společenstvím. Tak bude moci s větší svobodou, energií a účinností provádět všechno to, co je pouze jejím úkolem. Čím dokonaleji se tato **zásada subsidiarity** zachovává, čím dokonaleji budou jednotlivá sdružení seskupena do hierarchické soustavy, tím bude společenská autorita a vliv státu silnější a tím lepší a šťastnější budou poměry ve státě.“

Podobně v čl. 46 apoštolského listu *Octogesima adveniens* Pavla VI. čteme: „Politická autorita. neodnímá jednotliv-

cům a **subsidiárním skupinám** jejich pole působnosti a jejich vlastní odpovědnost, které je vedou k tomu, aby přispívali k uskutečnění obecného blaha. Neboť 'každý společenský zásah svým působením a svou přirozenou povahou má přinášet pomoc údům těla společnosti, nikdy je však nemá ničit a pohlcovat'.“

Nejvýrazněji zásadu subsidiarity vyslovil Jan Pavel II. ve své encyklice *Centesimus annus*, a to v čl. 48: „V posledních letech jsme byli svědky značného rozšíření intervencí, což vedlo do určité míry k novému typu státu, k 'sociálnímu státu'. Vyskytlo se však nemálo různých výstřelků a případů zneužívání, které zvláště v poslední době vyvolaly ostrou kritiku sociálního státu, který byl označován za 'zaopatřovací stát'. Funkční poruchy a nedostatky v sociálním státě vycházejí z nesprávného pochopení úkolů státu. I v této oblasti musí platit **princip subsidiarity. Nadřazená společnost nesmí zasahovat do vnitřního života podřízené společnosti tím, že by ji oloupila o její pravomoci. Má ji nanejvýš podporovat a pomáhat jí k tomu, aby sladila své jednání s jednáním ostatních společenských sil s ohledem na obecné blaho.**

Sociální stát, který přímo zasahuje a olupuje společnost o její odpovědnost, způsobuje ztrátu lidské energie a přebujelost státních aparátů, které ovládá více byrokratická logika než snaha sloužit občanům; ruku v ruce s tím jde nesmírné zvyšování výdajů. Zdá se, že nouzi skutečně lépe zná a nakupené potřeby dokáže lépe uspokojovat ten, komu jsou nejbližší a kdo se stává bližním strádajících. Je třeba dodat, že často nevyžaduje určitý druh potřeb pouhou hmotnou podporu, nýbrž že je třeba vyslyšet hlubší lidskou bídu a požadavky. Pomysleme na situaci uprchlíků, přistěhovalců, starých nebo nemocných lidí a všech těch, kdo potřebují podporu a péči, jako je tomu v případě narkomanů. To všechno jsou lidé, kterým může účinně pomoci jen ten, kdo jim na-

bídne kromě potřebné léčby také upřímnou bratrskou pomoc.“

Konečně v čl. 49 se praví: „Kromě rodiny plní i jiné společenské meziskupiny významné úlohy a aktivizují specifické sítě solidarity. Tyto skupiny skutečně vyžívají v pravá společenství osob, ožívují společenské vztahy a brání odosobnění mas a jejich pádu do anonymity, což je v moderních společnostech bohužel častým jevem.“

Zásada subsidiarity tedy platí pro každé společenství: občanské (tj. pro rodinu, obec / obvod, město / okres, kraj i stát), ale i církevní, tj. zase rodinu, a farnost a diecézi. A lepší zachovávání subsidiarity by zřejmě mohlo přispělo k tomu, že by si lidé zase více pomáhali, jeden druhému.

Pro zájemce lze ještě uvést, že nakladatelství CDK Brno vydává na jaře pěknou knížku Arno Anzenbachera *Křesťanská sociální etika* (úvod a principy), která je uvedenému tématu věnována. Z němčiny ji přeložil dr. Karel Šprunk.

br. Felix OFM /
Sociální encykliky (1891-1991)
Zvon 1996

28. LEDNA

církev slaví památku svatého Tomáše Akvinského. Lépe než popisovat události z jeho života bude možná lépe si něco od něho přečíst.

V dominikánském nakladatelství Křesťal OP vyšla v roce 2003 malá knížečka, jejíž dopad na naši společnost by ale mohl být veliký. Jmenuje se *Tomáš Akvinský o zákonech* a přeložil ji a úvodem opatřil dr. Karel Šprunk. Z úvodu uvádíme:

„Etická teorie Tomáše Akvinského patří nepochybně k základním pramenům etického myšlení. Pojednání o zákonech, které je součástí této teorie, nabízí odpověď na (alespoň) dvě významné otázky. První se týká *původu mravních zásad*. Jde v ní o to, zda jsou naše rozhodnutí ponechána naší libovůli, nebo zda existují objektivní, obecně platná hlediska, která musíme při rozhodování respektovat. Tomášova teorie zákona se snaží dokázat, že mravní zásady nejsou relativní, a vidí jejich základ v objektivním řádu věcí. Druhá otázka se týká *odůvodnění práva*. Jde v ní o to, zda existuje nějaká poslední a nejvyšší norma konkrétních zákonů, která rozhoduje o jejich spravedlnosti. Je tato základní norma sama částí pozitivního práva, nebo je něčím, co není jen věcí dohody?“

Knížka má jen 139 stránek, je přeložena pěknou, srozumitelnou a moderní češtinou a všechny těžší věci jsou překladatelem přístupně vysvětlovány. Na konci knížky je přehledná tabulka různých mravních příkazů.

br. Felix OFM

DĚTI A MLÁDEŽ

CO TO JE BETLÉMSKÉ SVĚTLO,

jsme se zeptali Marka Huška při jeho návštěvě v Ruprechticích, kde v roli svatého Josefa vystoupil v repríze vánočního pásma o narození Pána Ježíše.

Marek.: Je to vlastně světlo, které zapalují skauti v Betlémě a potom ho rozvázejí do všech krajín a koutů světa.

V Betlémě jsou skauti?

Marek: V každém koutě světa, kde je to možné, jsou skauti.

Ale v Palestině se skoro válčí, je tedy možné, aby tam byli skauti?

Marek: Skaut se nebojí ničeho kromě svého hříchu.

Tys přivezl toto světlo do Liberce. Odkud?

Marek: Byl jsem pro něj ještě s mým skautským bratrem Einsteinem v Hradci Králové.

Prosím Tě, kdo to je Einstein?

Marek: No, Tomáš Březina.

Když je to Tomáš Březina, jak může být zároveň Einstein.

Marek: Přece to je jeho skautská přezdívka.

Nemáš náhodou taky nějakou skautskou přezdívku?

Marek: Říkají mi Vlk.

No to se nedivím, že si Einstein vzal na tak riskantní cestu vlka. Jak jste do toho Hradce jeli?

Vlk: V sobotu 20. 12. ráno v 5.10 nám jel autobus do Hradce. Zpátky jsme jeli kolem

osmé vlakem a na každé zastávce jsme rozdávali betlémské světlo skautům, kteří tam na ně čekali.

Kdo vám světlo v Hradci předal a odkud je přivezl?

Vlk: Předali nám ho hradečtí skauti, kteří je přivezli vlakem z Brna. Jestli Brňáci byli přímo až v Betlémě, nevím.

Kolik minut jste na předání měli v Hradci?

Vlk: Bylo dost času, asi 45 minut.

Kdo vám platil cestu?

Vlk: Zatím jsme si ji platili sami, a skautské středisko nám ji proplatí.

Kudy vedla první cesta světla v Liberci?

Vlk: Po příjezdu na nás na nádraží už čekalo asi 10 lidí ...

Všichni skauti?

Vlk: Nevím, kolik z nich byli skauti, protože tam byli i nějací novináři. Čekající skauti měli lampičky, Skipi si ...

Prosím Tě, kdo to je Skipi?

Vlk: Skaut, který zařizoval s hradeckými skauty předání v Hradci a naši cestu tam a zpět. Petr Hercík. Skipi měl petrolejku a odvezl světlo na arciděkanskou a rochlickou faru. Einstein a já jsme jeli do Ruprechtic. Jezevec vystavoval betlémské světlo v čajovně. V úterý 23. 12. jsem dovezl světlo na radnici, kde ho hlídaly skautské hlídky.

Příteli Vlku, děkuji Ti za rozhovor a za betlémské světlo, které jsme před Vánocemi mohli rozdávat lidem, kteří si k nám pro ně přišli. Za světlo, které ještě dnes před Silvestrem hoří u nás na chodbě u krbu, a jímž zapalujeme svíčky v ruprechtickém kostele při mši svaté.

*Otázky
br. Felix OFM*

Foto

*Oslavy narození Krista Pána v Betlémě
- mladí skauti opatřili hudební doprovod
- zapalování svíček na místě narození*

BBC News

Nápad předávat lidem v předvánoční době světlo pokoje vznikl v roce 1986 **v zemském rozhlasovém studiu** Horní Rakousko jako doprovodná akce charitativního projektu Světlo ve tmě, který pomáhal postiženým dětem. Od té doby se rozšířil do mnoha evropských zemí. Vždy několik týdnů před Vánocemi zapálí dítě v jeskyni v Betlémě ... od věčného světla lampu. Ta je pak letecky přepravena z Izraele do Vídně a odtud do dalších zemí.

Zdroj

*Litoměřické biskupství
Mladá fronta Dnes 22. 12. 2003*

Plamen betlémského světla každý rok zažehne dítě v jeskyni Narození Páně v Betlémě v Izraeli. O distribuci se starají rakouští skauti a ve speciálním kontejneru s přívodem kyslíku jej letecky přepravují do Vídně. Celá tato vánoční tradice začala z nápadu **rakouských skautů** v roce 1986.

Zdroj

*Litoměřické biskupství
Rovnost - Brněnský
a jihomoravský deník 22. 12. 2003*

Téměř před 900 lety se začala šířit tradice betlémského světla. Zachována je z pověsti italského města Florencie:

„... Na první křížovou výpravu se dali na-

jmout i mladíci z Florencie a jeden z nich se zapřísáhl, že když se vrátí, donese do rodného města plamínek ohně z betlémské baziliky. Málokdo mu tehdy věřil. Po třech letech, těsně před Vánocemi, dorazili do Florencie zubožení, zesláblí a otrhaní mládenci. V jejich čele kráčel jeden se zapálenou svíčkou. Florentáné v nich těžko poznali své syny, kteří táhli proti mohamedánům. Všichni přísahali, že plamínek je skutečně z Betléma a onen mládenec jej nesl v čase i nečase, po souši i po moři, jen aby splnil svůj slib.“

Ve středověku to tak byl první a dlouho i poslední plamínek přímo z rodiště Ježíše Krista.

Zdroj

Hop do Boží náruče 12 / 2003

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ, PMDD

Vánoční pohled pro misie

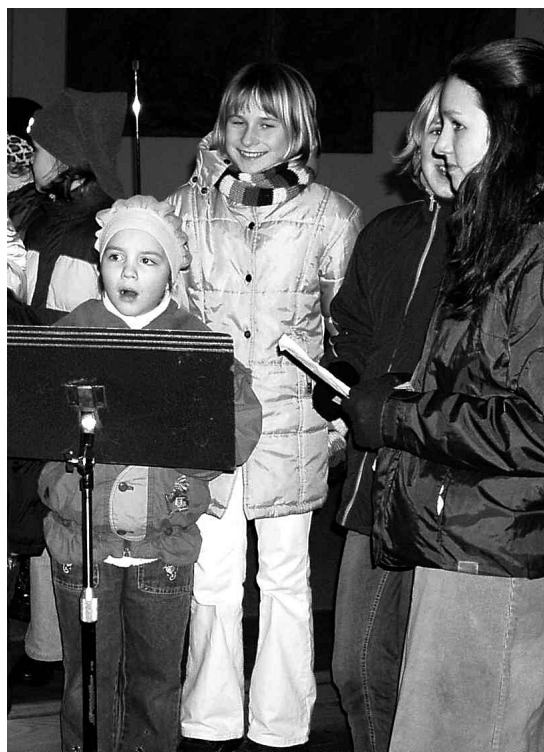
Jak jsme slíbili v posledním čísle minulého ročníku Obrázku, prodávaly se v ruprechtickém kostele po celý advent vánoční pohlednice, které kreslily děti v akci „*Děti pomáhají dětem*“ pod záštitou PMDD.

Akce se velmi vydařila a výtěžek z prodeje pohlednic, který činí 2.000,- Kč, byl již zaslán na příslušný účet PMDD - misijní práce s dětmi.

Organizátoři akce děkují touto cestou všem dětem za množství krásných obrázků a také dospělým, kteří pohlednice štědře nakupovali. Bylo by pěkné, kdyby se tato akce mohla stát tradicí.

Hanka Jechová

UMĚNÍ

ASI V R. 1995

začala v Ruprechticích tradice „dětské půlnoční“ mše. Je to slavnostní večerní mše svatá z vigilie 24. 12, která začíná v 16.00 h, ale hudební doprovod mají z maximální možné míry na starosti děti z farnosti.

Přede mší přichází průvod, tzv. „živý betlém“ - i s pastýři. Zpěv (u mikrofonu) je výhradně dětský, u nástrojů v improvizovaném „symfonickém“ orchestru vedle sebe sedí téměř začínající muzikanti spolu s odrostlejší mládeží a některými rodiči. Bývá tak možno vidět a slyšet housle (letos bylo 6 houslistu!),

violu, violoncello, kontrabas, příčné flétny, klarinety a (elektronické) varhany. V repertoáru jsou důvěrně i méně známé koledy ve vlastních úpravách iniciátora tohoto muzicirování, Zdeňka Glaserá; ty méně známé proto, aby se v průběhu let nehrály pořád stejné písně a také proto, aby vešly ve známost i jiné koledy. Tak se program z víceletého pohledu obohatil a zpestřil.

Kostel je sice zčásti naplněn jen sympatizujícími, ale nevěřícími diváky, jak už to při půlnočních bývá. Vzniká v něm ale neopakovatelná atmosféra. To i proto, že mše svatá je ve chvíli, kdy děti jsou ještě před svými vánočními překvapeními pod stromečky. V jejich očičkách však už teď září světlo z Betléma. Ať toto světlo září i v očích dospělých - a nejen tento den!

Zdeněk Glaser

Foto

*Dominika Glaserová, Barborka Eliášová
a Kristýnka Rissová
Pastýři nesou dary
Dominika Cvejnová
Otec a syn Březinovi*

SPORT

OREL

je křesťanská zájmová, především sportovní organizace. Sdružuje členy všech generací od dětí po důchodce. Není zaměřený na sport vrcholový, i když ho nevyklučuje. Členem se může stát každý, kdo souhlasí s cíli Orla a jeho stanovami.

V Libereckém kraji působí Župa svatého Zdislavy. Zatím zde pracují orelské jednoty v Okrouhlé, Hrádku nad Nisou, Jablonci nad Nisou, Turnově, Semilech, Loukově u Semil, Lomnici nad Popelkou a ve Studenci. Zbytek kraje na založení orelských jednot zatím čeká. Podrobnější informace lze získat na adresách:

Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 Semily,
tel.: 481 685 237, mob.: 732 943 265

<http://web.quick.cz/orel.zupa.sv.zdislavy>

Zdroj

Plakátek v libereckých kostelích

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

LITOMĚŘICKÁ DIECÉZE

MÁ NOVÉHO BISKUPA

Obrátili jsme se na rektora arcibiskupského semináře Olomouc P. Vojtěcha Šímu, zda by nám mohl prozradit něco ze života P. Pavla Posáda.

P. Vojtěch: Otec Pavel je z vesničky Budkov v blízkosti Moravských Budějovic. Pochází ze sedmi sourozenců. Jednou ročně jezdíme se zaměstnanci semináře na pouť, a letos jsme jeli do Budkova, kde jsme oslavili 50tiny otce Pavla. Sešli se tam Pavlovi příbuzní a kněží působící v děkanátě a také brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Po mši svaté otec biskup blahopřál Pavlovi a při gratulaci zdůrazňoval, aby vždy dokázal s odevzdaností říkat našemu Pánu ano na všechny jeho požadavky. Že by biskup Vojtěch něco věděl ... ?

Koho je vrstevníkem a kdo byli jeho učitelé v Litoměřicích?

P. Vojtěch: Byli jsme spolu v semináři v Litoměřicích. Otec Pavel byl o dva roky níž. V té době byli bohoslovci pozdější biskupové Cikrle, Malý, Kajnek, Herbst, Paďour ...

A také náš jáhen Václav Vaněk.

Při setkání s biskupem Paďourem mu vždy O. Pavel připomíná: „Jiří, ty jsi mým prvním představeným v církvi.“ Byl totiž prefektem pro první ročník. V té době byl naším spirituálem váš současný biskup Josef Koukl. Jistě netušil, že si vychovává svého nástupce v biskupské službě.

Jeho zahraniční cesty?

P. Vojtěch: Za totality se do zahraničí nemohlo, ale vím, že měl kontakty v tehdejší NDR a v Polsku. V jubilejním roce jsme byli s celým seminářem na pouti v Římě, kde jsem žasnul nad tím, kolik poutníků O. Pavla znalo a velmi hlasitě se k němu hlásilo. Vzpomínám, že O. Pavel mě překládal řeč Svatého otce v italštině.

Jak dlouho působil v Arcibiskupském semináři Olomouc?

P. Vojtěch: Do semináře byl povolán

v r. 1993, čili už je jedenáctým rokem spirituálem - vychovatelem nastávajících kněží. Tady můžeme sledovat Boží jednání, které se vymyká lidským představám. O. Pavel vychovává kněze pro moravskou provincii, a nyní je poslán, aby byl otcem kněží, které formovali jiní.

Na co se specializuje v teologii a který je jeho oblíbený spisovatel?

P. Vojtěch: Myslím, že je znalcem děl Jana Pavla II. Často říkává: „Jsme generace kněží Jana Pavla!“ Jeho myšlenky se objevovaly ve všech promluvách, jak k bohoslovcům, tak ke kněžím. O. Pavla je vždy vidět s nějakou knihou v ruce a určitě ji nenosí jen proto, že má právě volné ruce.

Které sdělovací prostředky sleduje?

P. Vojtěch: Víím, že televizi nevlastní. Ke sledování televizních zpráv přicházel na klubovnu mezi bohoslovce. Sleduje vysílání vatikánského rozhlasu a má přehled o dění v církvi.

Jaké má koníčky?

P. Vojtěch: Pokud víím, koně nechová, ale velmi využívá koní ukrytých pod kapotou automobilu. Jeho koníčkem je služba církvi. Ve volném čase vždy někde zastupuje; říkali jsme, že má velký pastorační radius. Jednomu bohoslovcovi na otázku, kde ho najde o prázdninách, odpověděl: „Těžko říct - určitě mě najdeš někde u oltáře nebo ve zpovědnici.“

Překvapilo vás jeho jmenování?

P. Vojtěch: O obsazení litoměřického stolce se už mluví dlouho, a často ten konečný výsledek bývá překvapením. Tak je milým překvapením i jmenování Otce Pavla. Na Štědrý den jsem říkal: „Hospodin shlédł na náš dům a vybírá z něho dar pro litoměřickou diecézi.“ My se ho vzdáváme, aby skrze něho mohl Pán rozdávat milosti v sousedních Čechách, kde je připravována a kde je toužící půda pro dary nebe.

Počítá s tím, že jde do misijního území?

P. Vojtěch: Všichni křesťané jsou ur-

čitým způsobem misionáři, tím spíše a více biskupové. Asi by se člověk lekal, kdyby šel hlásat nějakou svou nauku, ale Otec Pavel si je vědom, že jde i k vám v síle a moci Božího Slova, a je jen Jeho nositelem. Tomu odpovídá i jeho biskupské heslo: DUC IN ALTUM, podle Pánových slov v Lk 5, 4 „zajeď na hlubinu“.

Otče rektore, děkuji Vám za rozhovor.

P. Vojtěch: Přeji čtenářům Obrázku libereckých farností Boží požehnání do Nového roku a litoměřické diecézi šťastnou pouť pod vedením biskupa Pavla.

*Otázky
br. Felix OFM*

POUŤ KE SVATÉ BARBOŘE V RYNOLTIČÍCH

V sobotu 6. prosince v 15 hodin jsme se sešli v kostele v Rynolticích na poutní

pontifikální slavnosti ke cti svaté Barbory.

Poutní mši svatou sloužil náš diecézní biskup Msgre. ThDr. Josef Koukl a spolu s ním také duchovní správce farnosti P. Bernard Špaček OP, bývalý zdejší pan farář P. Josef Matura a P. Miroslav Maňásek. Zúčastnilo se téměř pět desítek poutníků především z okolních obcí, ale také z nedalekého Českého Dubu a nechyběli ani poutníci z Liberce.

Mezi vzácnými hosty byl i starosta obce Rynoltice pan František Kačena. Po mši svaté bylo na nedaleké faře v Jitřavě připraveno pohoštění pro všechny přítomné.

Tato pouť byla u nás v Rynolticích poslední poutí biskupa Josefa v jeho úřadě diecézního biskupa.

Michal Oleksák, OLJ

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

V HYPERNOVĚ

se začátkem ledna objevili tři králové. Koledovali o pomoc pro charitativní účely, o nichž jsme informovali v adventním čísle Obrázku. V naší skupině je Dominika a Péťa Glaserovi, také Štěpán Riss a jeden den i celá Schola od 3 Antonínů.

Protože sbírka během uzávěrky tohoto vydání ještě probíhá, přinese Obrázek o skupinkách a o výsledcích akce podrobnou informaci v příštím čísle. Již dnes lze ale říci, že část vykoledovaných prostředků půjde na obnovu zemětřesením zničeného iránského Bamu.

Mgr. Zdeněk Glaser

Foto

Péťa Glaser

VÝSTAVU BETLÉMŮ

ve Vratislavicích nad Nisou mohou zájemci zhlédnout letos už počtvrté. Těší nás, že každý rok betlémů přibývá. V roce 2003 jich bylo asi 70, letos 82. Nejstarším exponátem je oltářní obraz Narození Krista

z kostela Nejsvětější Trojice ve Vratislavicích. Tento obraz je z 18. stol. Kromě něj jsou vystaveny betlémy řezané ze dřeva, papírové, ale i perníkové. Dva betlémy jsou hrající.

Kromě betlémů jsou vystavovány i pohlednice s vánočními motivy, kterých je 162.

Vedle jednotlivých návštěvníků přicházejí shlédnout výstavu i celé třídy ze škol a školek. Jak podotkl jeden z návštěvníků,

„na takovouhle sbírku betlémů by bylo třeba projezdit možná i celou Prahu, ale v Liberci - Vratislavicích, to je jiné!

Kdo chce vidět víc, ať se přijde podívat. Výstava končí 11. ledna a je otevřena od 14 do 17 h.

Václav Vaněk

Foto

Michael Hájek

FILHARMONICKÉ KVARTETO PRAHA

V rámci hudebních podvečerů v Kapli Vzkříšení ve Vratislavicích nad Nisou vystoupí v sobotu 17. 1. 2004 od 19.00 Filharmonické kvarteto Praha ve složení Silvie Hessonová - I. housle, Zuzana Hájková - II. housle, Jiří Poslední - viola a Jakub Dvořák - violoncello.

Program koncertu:

W. A. Mozart (1756 - 1791) - smyčcový kvartet C-dur K. 465 „Disonantní“,

Josef Suk (1874 - 1935) - Meditace na středověký chorál „Svatý Václave“ op. 35a, Antonín Dvořák (1841 - 1904) - Cypřiše (pro smyčcový kvartet).

Pořádá Městský obvod Vratislavice nad Nisou. Všichni jste srdečně zváni!

Václav Vaněk

*Všechny Vás srdečně zveme do restaurace „U Košků“ v Pavlovicích
v sobotu 31. ledna 2004 od 20⁰⁰ hodin
na náš:*

JUBILEJNÍ V. PLES LIBERECKÝCH FARNOSTÍ

*Společně
se chceme dobře pobavit
tancem, společenskou zábavou i chutnou tombolou.*

Vstupenky v ceně 95,- Kč budou prodávány na místě.

POZVÁNKA

Kontakt:

Cvejnovi, Liberec 12, Legií 24

Tel.: 485 123 415

E-mail: cvejnovi@volny.cz

Vratislav Cvejn

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec
Liberec

Mše svaté budou od 12.1.2004 ráno
i večer v kapli Svaté Rodiny na arcidě-
kanské faře v Liberci. Nedělní bohoslužby
zůstávají v kostele.

V sobotu 17.ledna 2004 v 18.00 hodin
bude v arciděkanském kostele Sv. Anto-
nína Velikého poutní slavnost patrona far-
ností.

Farnost děkanství Liberec - Rochlice
Liberec - Rochlice

kostel Sv. Jana Křtitele

Sobotní mše svaté budou ráno v 8.00 h.

13. 1. 2004, odjezd 1.15 h (noc ze 12. na
13. 1.) poutní zájezd Filipov. Vedení P. Bar-
toloměj Černý OFM, cena 100,- Kč. Za-
stávky autobusu: Vratislavice nad Nisou
(kostel), Rochlice (Dobiášova ul.), Liberec
(kruhový objezd pod Perštýnem), Rupre-
chtice (kostel), Chrástava (autobusové nád-
raží, 1.45 h). Návrat je 13. 1. 2004 mezi 7.00
a 8.00 h. Přihlášky: I. Lanková, tel. 485 152
702, J. Zurčínová, tel.: 485 130 078.

duchovní správci

*Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.
Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 12. 12. 2003
tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM
Foto na titulní straně 19. a 18. biskup litomeřické diecéze Mgr. Pavel Posad
a Msgre. ThDr. Josef Koukl Res Catholica / P. Mgr. Antonín Forbelský
Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz/>*

OB RÁZEK

libereckých farností

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

PAN GUTTENBERG BY NEVĚŘIL SVÝM OČÍM, BR. ANTONÍN 3

PASTORACE

LATINSKÝ RŮZENEC, BR. FELIX OFM / LATINSKÉ LITURGICKÉ TEXTY 3
TEPRVE ZMALOMYSLNĚNÍ ZTRACENCI, ALOIS VOLKMAN 5

TEOLOGIE, FILOSOFIE

OSVĚŽME SI ZÁKLADNÍ PRAVDY 5

RODINA A ŠKOLA

KURS VÝCHOVY K RODIČOVSTVÍ, VÁCLAV VANĚK / CENAP 5

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ, PAVEL MÁRTON 7

HISTORIE

ŘECKOKATOLÍCI NEBOLI UNIATĚ, P. IVAN SEMOTYUK / APOŠTOLSKÝ EXARCHÁT 7

UMĚNÍ

ROZHOVOR S LIBERECKÝM HERCEM VOJTĚCHEM RONEM, BR. ANTONÍN 9

PRÁVO

ZEĎ KOLEM POTRATŮ SE CHVĚJE, ING. JIŘÍ KARAS - POSLANEC PČR ZA KDU-ČSL 10
WISCONSIN, RES CATHOLICA / 12. 1. 2004 10

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

BISKUPSKÉ SVĚCENÍ 11
LUŽIČTÍ SRBOVÉ, BR. ANTONÍN 11
POZVÁNKA NA SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBU, P. TOMÁŠ PAVEL GENRT OFM 12

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

CO TO JE VLASTNĚ LIBERECKÁ CHARITA? MGR. ING. JANA JURKOVÁ 12
Z DENÍČKU ASISTENTKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY, ING. IRENA BŘEZINOVÁ 13
DVAKRÁT DO MEDJUGORJE ZA ČTRNÁCT DNÍ 14
15. 2. 2004 - VZPOMÍNKA NA P. JOSEFA SOUČKA, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 15
TAK JAKO KAŽDOROČNĚ, INGRID LANKOVÁ 15
VIDEO Z POLSKA, INGRID LANKOVÁ 15
PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ 16
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 4. LEDNA (8. 12. 2003) AŽ 1. ÚNORA 2004, MAREK KŘUPKA 16

ÚVODNÍK

PAN GUTTENBERG BY NEVĚŘIL SVÝM OČÍM,

kdyby viděl, jak naše kopírka na jedné straně požírá listy bílého papíru, které pak z podivného úzkého protějšního otvoru vycházejí oboustranně potištěné a samy se vrší do úhledně srovnané figury. Stál by mlčky v uctivé vzdálenosti opodál s obavou, že by to i jeho mohlo vcucnout do svých tajemných útrob, a plochého a potištěného textem i barevnými obrázky následně vyplivnout ze svého chřtánu.

My máme sice knížky, kde jsou tyto vnitřnosti popsány, ba i nakresleny, a přesto i my žasneme, jak nás kopírka poslouchá. Nepotřebujeme mít v ruce bičik, abychom ji popohnali ze cvalu do trysku. Lze se jí krátce dotknout na citlivém místě a ona přidá do běhu jak dobrý závodní kuň. Je nenáročná na stravu. Stačí jí šňůra zapíchnutá do zdi, žlab s papíry, trocha oleje

k promazání a slušné zacházení. A tak jsme jí vděční, děláme jí pomyslení. Ale běda, kdyby si postavila hlavu a začala trucovat. Žádný bič ani křik jí nehne. Často dokonce nepomohou ani střelné modlitby. Jen její přivolaný tvůrce jí rozumí. Sáhne na tajemné místo, dá nám najevo, jak jsme pitomí a my zahanbeni ji v pokoře obsluhujeme s ještě větší úctou.

Vždyť z ní vychází jako z rodičky na světlo boží náš Obrázek, tento měsíc už celý i v barvě! Pochopila, že je liturgické mezidobí, k němuž patří zeleň. Ba co víc. Ona nerada zahálí, a přímo jí škodí, když ve své stáji dlouho nečinně leží. Obrázek jí proto nemůže stačit a tak si žádá, aby mohla sloužit nejen nám, když zrovna nebude trucovat.

I kopírky mají své dny.

br. Antonín

PASTORACE

LATINSKÝ RŮŽENEC

Čtenáři Obrázku upozorňují, že Proglas každou první sobotu v měsíci v 19.40 h přijímal celosvětové vatikánské vysílání latinské modlitby růžence (ještě před rokem ji vedl Svatý otec), a doporučují tento text zveřejnit. V těchto dnech v Proglasu došlo k dočasnému pozastavení těchto přenosů, protože vatikánský rozhlas už dopředu nehlásí, o kterou pětici tajemství půjde, takže Proglas to nemůže posluchačům sdělit. I proto může být znění těchto modliteb užitečné.

Růženec začíná a končí **znamením kříže** (signum crucis):

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Pak může následovat některé ze schválených **Vyznání víry**. Apoštolské vyznání víry zní takto:

Credo in Deum,

Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae,

et in Iesum Christum, Filium eius unicum,

Dominum nostrum,
qui conceptus est de Spiritu Sancto,
natus ex Maria Virgine,
passus sub Pontio Pilato,
crucifixus, mortuus, et sepultus,
descendit ad inferos,
tertia die resurrexit a mortuis,
ascendit ad caelos,
sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis,
inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum,
sanctam Ecclesiam catholicam,
sanctorum communionem,

remissionem peccatorum,
carnis resurrectionem,
vitam aeternam. Amen.

Otče náš má latinsky tato slova:

Pater noster, qui es in caelis:

sanctificetur nomen tuum; adveniat
regnum tuum;

fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in
terra.

Panem nostrum cotidianum da nobis
hodie;

et dimitte nobis debita nostra,

sicut et nos dimittimus debitoribus no-
stris;

et ne nos inducas in tentationem;

sed libera nos a malo. Amen.

Úkon víry, naděje a lásky lze učinit
např. slovy:

Oremus pro fide, spe et caritate.

Latinský text **Zdrávas Maria:**

Ave Maria, gratia plena, Dominus te-
cum.

Benedicta tu in mulieribus, et benedic-
tus fructus ventris tui, Iesus.

Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis
peccatoribus, nunc, et in hora mortis nost-
rae. Amen.

Latinský text **Sláva:**

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et sem-
per, et in saecula saeculorum. Amen.

Podle našeho zvyku zařazujeme každé
tajemství obvykle jako vedlejší větu po slově
„Ježíš“ ve Zdrávas Maria, zatímco v ro-
mánských zemích toto tajemství bývá před
prvním Zdrávasem desátku.

Radostná tajemství (Mysteria gaudi-
osa) mohou znít např. takto:

Angelus Domini nuntiavit Mariae.

Maria visitavit Elisabeth.

Maria peperit Iesum in Betlehem.

Maria praesentavit Iesum in templo.

Maria invenit Iesum in templo.

Tajemství světla (Mysteria lucis):

Iesus baptizatur in Iordane.

Iesus manifestavit in Cana potestatem
suam.

Iesus praedicabat regnum Dei et admo-
nebat ad poenitentiam.

Iesus in monte transfigurationis mani-
festavit gloriam suam.

Iesus constituit eucharistiam.

Bolestná tajemství (Mysteria dolo-
rosa):

Iesus suavit sanguinem.

Iesus flagellatus est pro nobis.

Iesus spinis coronatus est.

Iesus baiulavit crucem.

Iesus crucifixus et mortuus est.

Slavná tajemství (Mysteria gloriosa):

Iesus resurrexit a mortuis.

Iesus in caelum ascendit.

Iesus misit Spiritum Sanctum.

Iesus Mariam in caelum assumpsit.

Iesus coronavit Mariam in caelo.

Fatimská modlitba zní latinsky takto:
Domine Iesu, dimitte nobis debita
nostra,

salva nos ab igne inferiori,

perduc in caelum omnes animas,

praesertim eas, quae misericordiae tuae
maxime indigent.

Latinský text **Zdrávas Královno:**

Salve, Regina, Mater misericordiae;

vita, dulcedo, et spes nostra, salve.

Ad te clamamus, exsules filii Evae.

Ad te suspiramus, gementes et flentes

in hac lacrimarum valle.

Eia ergo, advocata nostra,

illos tuos misericordes oculos

ad nos converte.

Et Iesum, benedictum fructum vent-
ris tui,

nobis post hoc exsiliium ostende.

O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Závěr růžence:

V. Ora pro nobis, Regina sacratissimi
Rosarii.

R. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

Deus, cuius Unigenitus

per vitam, mortem, et resurrectionem
suam

nobis salutis aeternae praemia compa-
ravit:

concede, quaesumus;

ut, haec mysteria sacratissimo beatae
Mariae Virginis Rosario recolentes,
et imitemur quod continent, et quod
promittunt, assequamur.

Per eundem Christum Dominum nost-
rum. Amen.

Lze připojit **modlitbu na úmysl Sva-
tého otce** (in intentionem Papae).

Dosud posledním z mnoha papežských
pojednání o růženci je apoštolský list Ro-
sarium Virginis Mariae Jana Pavla II. vy-
daný 16. 10. 2002 (ČBK č. 74, žlutá řada).
Český text je např. v kancionálu.

br. Felix OFM /
Latinské liturgické texty

Foto
Růžencové procesí v Lourdech
(11. února - nezávazná památka
Panny Marie Lurdské)
Internetové stránky „učedníků Jana Pavla II.“

**TEPRVE ZMALOMYSLNĚNÍ ZTRACENÍ
NEMOCNIČNÍCH ODDĚLENÍ
SE OBRACÍME ...**

... na absolventa university utrpení
na Golgotě
s mimořádnou praxí.
Přijímá každý případ
komplikovaný nejasný
i vrácený z jiných klinik
do své náruče
na oživovací oddělení
Božích zákroků a pravd
do péče Boží vůle.
On poslední z konce konvoje
při hlavních profesorských vizitách
zůstává s těmi v koncích.

I v nových
zaslíbených začátcích.

Alois Volkman
Logo
Krajská nemocnice Liberec

TEOLOGIE A FILOSOFIE

OSVĚŽME SI ZÁKLADNÍ PRAVDY

1. Bůh je jeden.
2. Bůh je nejvyšš spravedlivý.
3. Jsou tři Božské osoby: Otec, Syn
a Duch svatý.
4. Bůh - Syn se stal člověkem, aby nás

svou smrtí na kříži vykoupil a na věky spa-
sil.

5. Duše lidská je nesmrtelná.
6. Milosti Boží je ke spáse nevyhnutelně
potřeba.

Kancionál 1995, 2003

RODINA A ŠKOLA

**KURS VÝCHOVY
K RODIČOVSTVÍ**

se zaměřením na metodu přirozeného
plánování rodičovství (PPR)

Je určen pro ty,
kdo se chtějí naučit metodu přirozeného
plánování rodičovství,

kdo chtějí pomáhat druhým a tento způ-
sob plánování rodičovství je naučit,
kdo pracují s mládeží a se snoubenci.

Využívá materiálů vypracovaných ko-
lektivem psychologů, pedagogů a lékařů,
i gynekologů německé Pracovní skupiny
PPR a rakouským Institut für Ehe und Fa-

milie. Vedoucí kursu je brněnská gyneoložka MUDr. Ludmila Lázníčková. Kurs je podpořen Českou biskupskou konferencí, granty ministerstva zdravotnictví, program sexuální výchovy je podpořen grantem ministerstva školství.

Jde o několik na sebe navazujících setkání, která jsou rozdělena na základní a instruktorskou část.

Základní část

Místem konání základní části kursu bude:

Pastorační středisko farnosti Vratislava
vícenad Nisou

Tanvaldská 51

463 11 Liberec30 - Vratislavice.

Kurs se bude konat o víkendech v pátek od 17 do 20 h a v sobotu od 9 do 16.30 h a to:

27. - 28. února,

19. - 20. března,

23. - 24. dubna.

Ubytování lze zajistit po předchozí domluvě.

V rámci základní části kursu se naučíte:

- Základní principy PPR s důrazem na symptotermální metodu vypracovanou německou Pracovní skupinou PPR.

- Použití PPR ve zvláštních situacích, jako je období nemoci, směnný provoz, období kojení, a jaká jsou pravidla PPR po vysazení hormonální antikoncepce.

- Jak může PPR napomoci při objasnění příčin dosavadní neplodnosti.

- Základní informace o ostatních způsobech regulace porodnosti.

Příspěvek na základní část kursu, v jehož ceně jsou již zahrnuty náklady na základní výukový materiál - cvičné tabulky:

manželský nebo snoubenecký pár 700 Kč
jednotlivec 400 Kč

Zkouška a instruktorská část

Po absolvování základní části kursu je možné složit zkoušku z teoretických znalostí. Po složení této zkoušky budou mít zájemci možnost pokračovat v instruktorské části se závěrečnou zkouškou instruktora PPR. Teprve úspěšné ukončení instruktorské části opravňuje absolventy k působení jako instruktor přirozeného plánování rodičovství.

Termíny instruktorské části budou domluveny s účastníky kursu podle zájmu.

V rámci instruktorské části se naučíte:

- Orientaci v neúplně vyplněných záznamech, při více rušivých okolnostech ovlivňujících průběh cyklu, práce s těmito záznamy.

- Osvědčenému způsobu poradenské a přednáškové činnosti v oblasti PPR, faktory ovlivňující poradenství PPR.

- Shrnutí pedagogických a psychologických aspektů poradenství.

- Modelu přípravy snoubenců z hlediska instruktora PPR.

- Základní informace o ostatních metodách přirozeného plánování rodičovství, podklady ze studií PPR.

- Programu sexuální výchovy mládeže - s možností získání osvědčení pro přednáškovou činnost na školách.

Závazná přihláška

musí obsahovat jméno a příjmení, ad-

resu, telefon, příp. e-mail zájemce, datum a podpis, s uvedením, zda má již nyní zájem o celý kurs (základní + instruktorskou část)

Příspěvek na kurs lze zaplatit:

- převodem z banky na účet číslo: 150689165/0600 VS 942702,
- složenkou, kterou zašle CENAP,
- hotově v sobotu 28. 2. 2004 na místě konání kursu.

Přihlášku je třeba zaslat do 20. 2. 2004 na adresu:

CENAP- Centrum naděje a pomoci
Hybešova 40
602 00 Brno
Tel. 543 254 891, 543 331 470-2,
E-mail: cenap @ volny.cz

Václav Vaněk / CENAP

Foto

Jedna z publikací brněnského centra

Gynekoložka Ludmila Lázníčková
v situaci, že ženský lékař si
"bez interrupcí neškrtně,": "Potrat jsem
neudělala nikdy,." - Týden 47 / 2003
MUDr. Ludmila Lázníčková u Jana Pavla II.
Z archivu CENAP

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ

Od 27. do 29. února 2004 se uskuteční výprava na běžkách pro skautky a skauty.

Pojedeme na Mariánskohorské boudy v blízkosti Protržené přehrady. Sraz v 15.30

na nádraží ČD v Liberci,
návrat ve 14.14 tamtéž
vlakem z Tanvaldu po mši
svaté v Albrechticích.

Pavel Márton

HISTORIE

ŘECKOKATOLÍCI NEBOLI UNIATÉ

patří do katolické církve, se kterou jsou věroučně jednotní.

Být katolíkem znamená vyznávat pravou víru, přijímat sedm svátostí a za nejvyššího představitele uznávat římského biskupa, papeže. Tím není vyloučena různost obřadu (ritu), tedy způsobu slavení mše svaté, vysluhování svátostí, církevního kalendáře, liturgického jazyka, a/nebo postní disciplíny.

Název církve je málo výstižný, správněji by byl: katolická církev byzantského (východního) obřadu. Eucharistii a ostatní liturgické úkony slaví v byzantsko-slovan-ském obřadu, kterým vysluhovali v naší vlasti svatí Cyril a Metoděj v době velkomo-

ravské. Z českých světců, jejichž život byl spjat s východní liturgií, jmenujme alespoň sv. Prokopa, sv. Ludmilu a sv. Václava, který stál u kolébky české státnosti.

Historickým milníkem pro další vývoj lze považovat Brest-Litevskou a později i Užhorodskou unii, tj. uzavření Unie (sjednocení) s římskokatolickou církví, apoštolskou konstitucí O unii východních křesťanů s římskou církví, kterou přijal roku 1595 papež Klement VIII.

Do období monarchie spadali řeckokatolíci pod pravomoc lvovské diecéze. Významným krokem bylo ustanovení diecéze v Prešově papežem Piem VII. 22. 9. 1818. Po vzniku samostatného Československa

byli řeckokatolíci podřízeni pod jurisdikci prešovského biskupa. Pro řeckokatolíky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, pocházejících převážně z bývalé Podkarpatské Rusi a východního Slovenska, byla dne 16. 12. 1933 zřízena v Praze ústřední farnost s kostelem svatého Klimenta v areálu Klementina, který v roce 1931 daroval tehdejší pražský arcibiskup František Kordač. Prvním pražským farářem se stal pozdější světití biskup prešovský ThDr. Vasil Hopko. Prešovský vladyka biskup Peter Gojdič zřídil kromě pražské farnosti i řeckokatolickou farnost pro zemi Moravoslezskou se sídlem v Brně.

Po 2. světové válce došlo ke zřízení pomocných duchovních správ s vlastním knězem v Liberci, Tachově, Plané, Jelení, Míkulově a Bruntále.

Po administrativním inscenovaném „Prešovském soboru“ z 28. 4. 1950 komunistický režim řeckokatolickou církev v Československu zakázal a postavil mimo zákon. Všichni její věřící byli úředně prohlášeni za pravoslavné. Řeckokatoličtí kněží byli uvěznění a odsouzeni, někteří z nich s rodinami deportováni. Biskup Petr Gojdič byl také uvězněn a odsouzen k doživotnímu žaláři, kde také zemřel.

Činnost řeckokatolické církve byla obnovena usnesením československé vlády ze dne 13. 6. 1968 na základě petiční akce s více než 40 tisíci podpisy, kterou předal vládě tehdejší pražský apoštolský adminis-

trátor František Tomášek. I když byla činnost řeckokatolické církve obnovena, byla postojem tehdejších úřadů velice omezena a prakticky funkční byla jenom Praha. Normální podmínky přinesl až listopad roku 1989.

Dekrety prešovského biskupa z dubna 1992 byly zřízeny děkanáty v Ostravě pro Moravu a Slezsko a v Liberci. Po vzniku samostatného českého státu zřídil prešovský biskup Ján Hirka Biskupský vikariát pro katolíky východního obřadu k 1. 1. 1993. Biskupským vikářem byl jmenován o. Ivan Ljavinec, kancléřem o. Eugen Ján Kočiš. Tajemníkem byl později jmenován o. Ludvík Šťastný. Sídlo bylo zřízeno v části farní budovy farnosti sv. Haštala v Praze, kterou přičiněním pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáška a světitího biskupa Jana Lebedy dostala k dispozici pražská farnost u sv. Klimenta v roce 1989.

Papež Jan Pavel II. vyhlásil 13. 2. 1996 na území České republiky nový Apoštolský exarchát pro řeckokatolíky spadající pod přímou pravomoc Apoštolského stolce. Prvním exarchou se sídlem v Praze byl jmenován Msgre. Ivan Ljavinec, který se stal titulárním biskupem akalissenským.

Řeckokatolická církev v České republice má dnes 25 farností v sedmi děkanátech s 35 kněžími. Tyto farnosti mají poněkud jinou podobu, než na kterou jsme běžně zvyklí, územně totiž zahrnují i několik státních okresů. Papež Jan Pavel II. jmenoval dne

24. 4. 2003 nového biskupa Řeckokatolické církve v České republice. Stal se jím 55letý řeckokatolický kněz, učitel dogmatické teologie na Teologickém institutu UK v Košicích, ThDr. Ladislav Hučko.

Text a foto
Znak Apoštolského exarchátu
Vnitřek katedrály Sv. Klimenta
P. Ivan Semotyuk /
Apoštolský exarchát

UMĚNÍ

ROZHOVOR S LIBERECKÝM HERCEM VOJTĚCHEM RONEM

Jsem na rozpacích, jak Vás mám oslovit. Řadovým hercům se říká civilním jménem. Vy však jste známý nejen liberecké veřejnosti. Měl bych vás oslovovat „mistře“.

Vojtěch Ron: (směje se) Říkejte mi třeba Vojtěchu Beznohu.

Jak to začalo s Vaším herectvím?

Vojtěch Ron: No víte, já jsem Turnovák. A tam se vždycky hrálo ochotnické divadlo. Oba moji rodiče byli ochotníci a také zpívali ve sboru. Zapůsobily na mě taky pašijové hry, které se hrály v Železném Brodě, takže už v turnovské „Šperkárně“, kde jsem studoval, věděli, že stejně půjdu k divadlu. Je to zvláštní, ale možná, že k tomu přispělo i mé ministrantování. Určitý řád a kázeň v projevu, gesta, to mě oslovovalo. Celé dětství, ba i při studiích jsem sloužil u oláře a po sedmdesátém roce jsem pravidelně předčítal v kostele. Po absolvování AMU jsem působil v Mladé Boleslavi a pak v Liberci. Jsem takový zápecník.

Vídel jsem Vás v televizních filmech. Setkali jsme se taky jednou při natáčení jakéhosi filmu ve Zlaté Olešnici, kde jsem byl krátce farářem.

Vojtěch Ron: Filmování mě nikdy nebalilo. To není divadlo, kde člověk musí zvládnout text z paměti, kde můžete dát do role celou svou osobnost, opanovat scénu, prožívat s ostatními napětí i radost z podařeného díla ... Takové prožitky při natáčení nemáte.

Vždycky jsem si přál, abyste našim kostelním lektorům předal určité zásady a zkušenosti při předčítání biblických textů. Vy zvládnete v kostele prostor i bez mikrofonu.

Vojtěch Ron: Recept je jednoduchý. Denně 10 minut doma nahlas číst, aby ti v třetí místnosti rozuměli. Něco podobného dělali už antičtí tragédové. Ti si dávali pod

jazyk navíc kamínek. A také: Dát do čteného svou osobnost.

Ted' už několik let přijíždíte na vozíku do našeho kostela, často i v nepohodě, a nikdy jsem Vás nezastihl smutného. Z čeho čerpáte svou radost?

Vojtěch Ron: Víte, bez radosti se nedá žít. A ten její zdroj je známý: Žít s Pánem. Snad se ani moc nemodlím. Vypravuji si s ním, hovořím s ním. Jsme přáteli, dalo by se říct, kamarády. A pak je tu manželka. Po tom, když se mnou prožívala mé trápení, při mém odchodu do nemocnice mi řekla: „Ale s tou nohou mi domů už nechod!“ To člověka potěší. Máte domov! To je úžasná věc. A pak, potkávám jen samé dobré lidi. Ochotné, nabízející pomoc. Proč bych měl být smutný?

Co byste vzkázal naši čtenářům?

Vojtěch Ron: Těším se, až odejde sníh a budu moci přijet zase mezi vás.

Otázky

br. Antonín, ruprechtický farář

Foto

Hlavně nesjet ze správné cesty
Ing. Jaroslav Andrš

PRÁVO

ZEĎ KOLEM POTRATŮ SE CHVĚJE

Dvě světové velmoci udivily svět. Nezavisle na sobě Spojené státy a Rusko omezují umělé potraty v pokročilém stupni těhotenství. Po létech ultraliberální praxe nebude v obou zemích možné - až na malé výjimky - uměle ukončit těhotenství po 12. týdnu. Lze tento vývoj chápat jako hledání nového pojetí morálky a sexuality? Nebo dokonce průlom do konceptu lidských práv, které pro počaté dítě dosud v praxi neplatily?

Zdá se, že bezprostřední podněty převratných změn jsou méně ideové, ale o to prozaičtější. Rusko, kde na 10 narozených dětí připadá 13 potratů, ohrožuje obrovský úbytek populace - v nejbližších desetiletích je reálný pokles až o 30 milionů. Ze třinácti důvodů, které umožňovaly potrat mezi 12. a 22. týdnem těhotenství (m. j. rozvod, finanční tíseň, či nevyhovující bydlení), napříště budou uznávány jen čtyři: znásilnění, uvěznění, odejmutí rodičovských práv ženě a smrt či těžké postižení manžela. Nový zákon v Rusku mění potratovou politiku poprvé od r. 1955, kdy sovětské vedení potraty úplně uvolnilo. A přestože počet umělých potratů klesl ze 4,4 milionu v r. 1988 na loňských 1,8 milionu, Rusko (a Rumunsko) stále má největší potratovost v Evropě.

Zákonodárci USA schválili zákon zakazující potraty po třetím měsíci od početí především kvůli mimořádně nelidské metodě nazývané „potrat během částečného porodu“. Při tomto zákroku totiž dochází k částečnému vyjmutí plodu z dělohy a k usmrcení propíchnutím lebky. Jak řekl prezident George W. Bush, „jde o velice důležitý zákon, který skončuje s odpudivou procedurou a pokračuje v budování kultury života v Americe“. Americký zákon neobsahuje výjimku povolení interrupce v případě ohrožení života ženy. Na tom propotratové organizace zakládají naději, že Nejvyšší soud zákon odmítne jako protiústavní (!).

Ať už bude další osud amerického zákona jakýkoliv, jedno je zřejmé. Hradba ko-

lem potratů vystavěná na rozhodnutí Nejvyššího soudu z r. 1973 ve sporu „Roeová v. Wade“ se chvěje. I ta strana sporu, která potraty tehdy (podvodem - pozn. Obrázek) prosadila, se zcela nedávno jednoznačně postavila za práva počatého dítěte.

Převratné změny v potratovém zákonodárství na sebe teprve nechají čekat. Lze očekávat tuhý odpor skupin, které chtějí neomezeným právem na potrat vymazat základní rozdíl mezi posláním ženy a muže. Etické servítky si nebudou brát organizace, které z potratů profitují, ani ty, pro něž je potrat jedním z prostředků „plánování rodičovství“. Ale nejnebezpečnějším nepřitelem omezení potratů jsou tajné zednářské organizace, které vládou mimořádnými finančními prostředky, pronikají do všech struktur a mohou zákeřně zasahovat kdekoliv na světě. Důležitý počín americké a ruské legislativy přesto naznačuje, že základní lidské právo - právo na život - trvale nemůže zůstat pouze sobeckou výsadou těch, kteří se směli narodit.

Immaculata 1 / 2004

Ing. Jiří Karas - poslanec PČR za KDU-ČSL

WISCONSIN

Zákaz přístupu ke svatému přijímání pro politiky, kteří podporují potraty a euthanasii

Datum: 12. 1. 2004

Biskup Raymond L. Burke diecéze La Crosse ve Wisconsinu vydal před volbami pastýřský list, který podtrhuje ochranu života jako zásadní bod katolické nauky, závazný pro všechny. Současně vydal oficiální pokyn kněžím své diecéze, aby nepodávali přijímání politikům, kteří podporují potrat a euthanasii.

V pokynu se mj. říká: „Vyzývám všechny katolické zákonodárce z diecéze La Crosse, aby se přidržovali přirozeného a Božího zákona ve věci neporušitelné důstojnosti lidského života. Pokud tak nečiní, dopouštějí se těžkého veřejného hří-

chu a dávají pohoršení všem věřícím. Proto v souladu s kánonem 915 všichni katoličtí zákonodárci, kteří patří do diecéze La Crosse a trvale podporují potrat a euthanasii, nesmějí přistoupit ke svatému přijímání. Pokud přistoupí, nesmějí být připuštěni, dokud se veřejně neodřeknou dosavadní praxe.“

Biskup Burke prohlásil, že se ve všech (třech) případech pokusil se zákonodárci osobně jednat, ale ti neprojevili vůli přizpůsobit se učení Církve.

*Zdroj text a foto
Res Catholica / LifeSite News*

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

BISKUPSKÉ SVĚCENÍ

nového biskupa litoměřické diecéze Pavla Posáda bude v Litoměřicích v katedrále Sv. Štěpána 28. února 2004 v 10.30 h. Hlavním světitelem bude Miloslav kardinál Vlk, spolusvětiteli arcibiskup Jan Graubner a nynější administrátor naší diecéze biskup Josef Koukl.

Biskupství upozorňuje, že je nutno počítat se značnou účastí věřících. Pro ty, kteří se do interiéru nedostanou, bude před katedrálou instalována velkoplošná televize.

*Zdroj
Litoměřické biskupství*

LUŽIČTÍ SRBOVÉ

Nebušice, Chrósćice, Lejno, Jenkecy. Takové názvy vesnic čteme na dvojjazyčných tabulích v okolí Budyšina nebo Kamence. Zapamatujeme si spíše ty budící úsměv. Lidé, kteří tu bydlí, mluví řečí, které rozumíme lépe, než polštině.

Jazykozpytci by nás poučili, že ve středověku jsme mluvili jedním jazykem. Teprve později nastalo dělení a historie národů říká, že Lužice byla dlouho nedílnou součástí České koruny.

Lužičtí Srbové mají svou bohatou kulturu: básníky, spisovatele, malíře, divadlo, písně. Ano, ještě mají. Ale jak dlouho? Národ i řeč jsou ohroženy. Nesrovnatelně více

než Češi a náš jazyk na konci 18. století, kdy psal Dobrovský své Dějiny řeči české s obavami, že jeho mateřština zanikne v záplavě němčiny. Bolí nás, když slyšíme, že je v přírodě ohrožen určitý živočišný druh a ještě více máme zármutek nad zánikem národa a jazyka. V kostelích se ještě zpívají lužické písně, několik hodin denně je v rozhlase vyhrazeno pro Lužické Srby, kterých však stále rychleji ubývá, zvláště v poslední době.

Příčin je několik. Mezi ty hlavní patří nízká porodnost, odchod za prací na Západ. Více národnostně smíšených sňatků, ve kterých pak je samozřejmě dominantním jazykem němčina.

Chceme být s nimi spojeni nejen v modlitbách. Téměř všichni Lužičtí Srbové jsou

katolíci. V našem časopisu budeme častěji uveřejňovat zprávy z jejich života kulturního i náboženského. Plánujeme zájezd do Nebušic o Velikonocích, kdy se svým farářem vyjíždějí na koních do polí, aby jim žehnali.

Spojení s nimi jsme obnovili před čtrnácti dny, kdy jsme navštívili pana faráře Bresana, místopředsedu jejich národní organizace Domowina. Ta má své nakladatelství a jazykové středisko Witaj.

br. Antonín

Foto

Tak v Lužici o Velikonocích žehnají svá pole Domowina

POZVÁNKA NA SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBU

Na liberecký vikariát došla pozvánka od děkana Michaela Dittricha z Žitavy. Z jeho dopisu vyjímáme:

„Dnem 1. 5. 2004 dochází na našem území k mnohým oslavám u příležitosti připojení Polska a České republiky k Evropské unii. Ani my v Církvi nechceme stát stranou.

Náš biskup Joachim Reinelt s biskupy Rudolfem Müllerem ze Zhořelce a Josefem Kouklem z Litoměřic tak budou v tento den 1. 5. 2004 v 10 h v našem kostele „Maria Heimsuchung“ celebrovat pontifikální mši svatou. Zda se zúčastní i nový litoměřický biskup zatím nevíme.

Chrámový sbor z Hrádku nad Nisou provede latinskou mši F. X. Brixioho. Budou znít i písně polské, české a německé.

Srdečně Vás, kněze i věřící Vašeho vikariátu, na tuto eucharistickou slavnost zvu.“

P. Tomáš Pavel Genrt OFM

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

CO TO JE VLASTNĚ LIBERECKÁ CHARITA?

Název a uspořádání

Oblastní charita Liberec (OCH)
Mistrovský vrch 349/2, 460 01 Liberec 1
Tel./fax: +420 485 108 782
E-mail: charitaliberec @ volny.cz
IČO: 265 206 99
Ředitelka
Mgr. Ing. Jana Jurkovová

Rada OCH (poradní orgán ředitele)
P. František Opletal
JUDr. Jan Zedníček
Tamara Makarovská
Ing. Irena Březinová

Působnost

Podle kanonického práva je OCH Liberec zařízením Římskokatolické církve a členem celostátního Sdružení Česká katolická charita. Naším nadřízeným orgánem je Diecézní charita Litoměřice. Nejvyšší instancí je diecézní biskup litoměřický, který každou farní nebo oblastní charitu ve své diecézi oficiálně zřizuje a který na období čtyř let jmenuje jejího ředitele.

Podle občanského práva je OCH Liberec právnickou osobou s právní subjektivitou. Je

registrována podle zákona č. 3/2002 Sb. a je evidována v rejstříku církevních právnických osob vedeném Ministerstvem kultury ČR.

Nová historie v kostce

O liberecké Charitě už byla zmínka v prvním čísle tohoto ročníku Obrázku. Její nová historie je následující.

1992

Vzniká Farní charita jako dobrovolné sdružení členů libereckých římskokatolických farností. Jejím úkolem je pomoc starým lidem, vedení šatníku pro sociálně slabší a sociálně právní poradenství.

1998

Dobrovolná charita se mění na profesionální. Pronajímá od arciděkanství Liberec budovu pro charitní centrum (nyní v rekonstrukci).

2000

V srpnu je charitě pronajat objekt bývalého libereckého kapucínského kláštera v Jungmannově ulici. 1. listopadu je otevřen Charitní domov pro matky s dětmi v tísní.

2001

Farní charita je přeregistrována na Oblastní charitu Liberec.

Příští měsíc v Charitě

Výstava

V rámci únorové kampaně 30 dní pro neziskový sektor se zúčastníme výstavy „Vítejte v neziskovém světě“ nestátních neziskových organizací v Krajské knihovně v Liberci. Slavnostní zahájení bude 2. 2. 2004 v 17 h a výstava potrvá do 27. 2. 2004.

Týden otevřených dveří

Pro veřejnost jej organizujeme v době 2. - 6. 2. 2004 od 10 do 16 h v charitním Domově pro matky s dětmi v tísni. V této době si návštěvníci mohou domov prohlédnout, promluvit si s jeho pracovníci i klientkami a získat informace o jeho provozu.

Karneval

V sobotu 21. 2. 2004 ve 14 h pořádáme pro děti našich současných i bývalých klientek v Charitním domově maškarní karneval.

Jana Jurkovová

Foto

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni

Šárka Svačinová

Z DENÍČKU ASISTENTKY

TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

20. 11. 2003 Nemohu najít nikoho, kdo by si vzal na starost Tříkrálovou sbírku. Asi to spadne na mě.

24. 11. Je to jasné. Mám to na krku.

25. 11. Obcháším střední školy a **hledám budoucí koledníky**, zatím marně.

28. 11. Z loňských koledníků - bylo 23 skupinek - mně zbyla jen hrstka, ještě zkusím skauty.

5. 12. Zatím se přihlásilo 10 vedoucích skupinek. Píšu stručné pokyny pro koledníky.

8. 12. Informujeme média, ředitele Městské policie a primátora města o chystané sbírce.

9. 12. V 18 hodin je na arciděkanské faře informativní schůzka koledníků. Stále hledám další vedoucí skupinek, skauti vytvořili 3 skupinky.

19. 12. Posílám seznam skupinek do Litoměřic na Diecézní charitu. Na Magistrátu města Liberce pečujeme pokladničky.

23. 12. Ve městě se objevují v předstihu první falešní koledníci, o problém se zajímá tisk a televize. Vysvětluji, jak lidé poznají skutečné koledníky Charity od falešných.

2. 1. 2004 První koledníci **si přichází pro pokladničku** a průkazku.

5. 1. Jednu skupinku koledníků natáčí v akci televize Genus. Ve městě se zase objevili falešní koledníci. Vysvětluji znovu, jak vypadají a jaké doklady mají koledníci Charity.

6. 1. V 17 h je v ruprechtickém kostele žehnání koledníků za přítomnosti fotografů z tisku. Průběžně vydávám prázdné a přijímám plné pokladničky.

17. 1. **Sbírka končí.** Koledníci vracejí poslední pokladničky.

20. 1. V 10 h přinášíme s ředitelkou Charity na zádech dva batohy plné pokladniček do pobočky České spořitelny v Liberci. Za přítomnosti pracovnice Magistrátu města Liberce rozpečetujeme pokladničky. Obdivuji hbité pokladní České spořitelny, které nám kasičky přepočítávají. Do přehledu o pokladničkách postupně přibývají záznamy.

Ve 12.30 h konečně známe výsledek. Je to víc, než jsme očekávali, vybralo se **68.964,50 Kč**. Přece je to ale méně, než loni, kdy to bylo 103.744,- Kč. Příčina je jasná. Tehdy bylo 26 skupinek a letos jen 12 - i když koledovali líp. Pěticierného výsledku dosáhla jen **skupinka Christiane Koch**, musím se jí zeptat, jak to dělá, ještě než odletí do Španělska. K této metě se těsně přiblížili už jen koledníci Ing. Pavla Mártona. V diecézi se vybralo víc nejen v Ústí nad Labem (76.000,- Kč), ale i v Teplicích (110.000,- Kč) a v Mostě (78.000,- Kč), celkem 756.536,50 Kč. A naše diecéze jako jediná z českých a moravských diecézí nepřekročila milión korun. Přitom nad 10 miliónů se dostala jen diecéze olomoucká.

Celková bilance Tříkrálové sbírky činí 43 195 123,90 Kč.

21. 1. Posílám vyúčtování Tříkrálové sbírky na Diecézní charitu do Litoměřic. Tříkrálová sbírka skončila.

Díky Vám koledníci!

Ing. Irena Březinová

DVAKRÁT DO MEDJUGORJE ZA ČTRNÁCT DNÍ Farnost arciděkanství Liberec

pořádá pod vedením P. Josefa Faltejska zájezd do Medjugorje v termínu 28. 4. (odjezd v 7.30 h od hotelu Imperiál) až 5. 5. 2004. Cena zájezdu je 1.650,- Kč (za autobus) + 27,50 Eur (za ubytování). Cesta je zajištěna autobusem značky Karosa (rok výroby 2002) s kapacitou 45 míst. Jedná se skutečně o luxusní dopravní prostředek, vybavený pro zájezdové trasy (mikrofon, video, lednice, nápojový automat). Během cesty promítání videa z míst zjevení aj.

Ubytování v pensionu Mariany a Matě Pavlovičových asi 5 - 10 min. od kostela, ve dvou až čtyřlůžkových pokojích se samostatnou koupelnou a WC, s možností přípravy teplé stravy ve společné velké kuchyni, kde je k dispozici velký elektrický sporák, varné konvice, lednice, mrazák a veškeré potřebné nádobí. Tlumočení zajišťuje rodina Markovičových. Návštěva míst zjevení Panny Marie Podbrdo, Križevac, Tihalina, dále vodopádů na řece Kravici. Beseda s P. Jozo Zovkem. Každý den mše svatá. Na zpáteční cestě návštěva chorvatských Lurd a zastávka u moře s možností koupání asi 2 - 4 h.

*Ingrid Lanková
Tel. 485 152 702*

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

pořádá pod vedením P. Bartoloměje Černého OFM mariánskou pouť do Medjugorje v termínu 3. (odjezd v 9 h od tramvajové zastávky Na Rybníčku) až 10. 5. 2004, na níž můžeme 8. 5. společně, jako svátek, oslavit **Pannu Marii, Prostřednici všech milostí.** Cena pro poutníky je 1880,- Kč (nutno uhradit do 9. 4. 2004) + 27,50 Eur (za ubytování; vybírá se až v autobuse). V ceně je kromě dopravy a havarijního pojištění, vztahujícího se

na cestu autobusem, také simultánní překlad mší, adorací a všech besed pomocí rádia, které bude každému poutníkovi nabídnuto při příjezdu. Po cestě jsou pravidelné zastávky s 20minutovou přestávkou.

Ubytování v privátech vzdálených 8 - 25 min. od kostela, ve dvou až čtyřlůžkových pokojích s lůžkovinami, teplou sprchou a WC, s možností vaření jídla. Naši pouť zaštiťuje s využitím několikaletých zkušeností CK VÉRITÉ, která má pro účastníky připraven bohatý duchovní program, jehož se mohou podle vlastního zájmu zúčastnit. Jsou to např. každodenní mše svaté a adorace, dále besedy s vizionáři, knězi působícími dříve nebo v současnosti v medjugorské farnosti, výstupy na místa zjevení Panny Marie - kopeček Podbrdo a Križevac, kde došlo již k několika uzdravením a obdržením milostí, ale i návštěva komunity sestry Elvíry. Na zpáteční cestě několikahodinový pobyt u moře.

Těšíme se na společně prožitý týden v Medjugorji a prosíme o modlitby, aby se tato pouť nejen uskutečnila, ale také nás obohatila a naplnila.

*Maruška a Petr Zatloukalovi
Tel.: 485 151 612, E-mail: zatloukal1@volny.cz*

Obě farnosti uvádějí

Za valuty (nejlépe Eur) lze vše včetně jídla nakoupit na místě nebo lze vyměnit Kč (celé stovky) na místní měnu Kunu a jejich marky.

Nahlaste, prosím, své jméno, příjmení, přesnou adresu, telefon, datum narození, národnost a číslo pasu.

Pojištění si zařizuje každý sám, „Doporučujeme Vám zařídit si soukromné pojištění pro pobyt v zahraničí.“

Prosím zkontrolujte si již nyní platnost cestovního pasu (federální pas již neplatí).

S sebou :

- platný cestovní pas
- vhodné oblečení (je tam tepleji než v ČR)
- pohodlnou obuv
- léky, které užíváte, krém na opalování, brýle proti slunci
- kancionál, růženec

Strava z vlastních zdrojů.

Zdroj

Plakátky v kostelích obou farností

15. 2. 2004 - vzpomínka na P. Josefa Součka

P. Josef Souček se narodil 15. února 1929 v Rokytnici nad Rokytnou. Zemřel nemocen 7. července 1998 po téměř čtyřicetileté službě, kterou až na jeden měsíc v Litoměřicích, kde působil jako vikarista při katedrále, strávil zde v Liberci. Letos na něho zvláště vzpomínáme, neboť by v únoru oslavil své 75. narozeniny.

P. Josef Souček byl člověk celkem obyčejný, žádný veliký učenec, ale zato neobyčejně praktický a k tomu i velmi ochotný, laskavý a svědomitý. Tak na něho vzpomíná také P. Opletal, který přišel do Liberce v roce 1990 a žil tak vedle P. Josefa celých osm let. Obdivoval jeho věrnost ve všem, co P. Josef dělal. Splnil vždy ochotně a rád, co se od něho žádalo. Jeho vzorem byli první křesťané, kteří se řídili heslem: „Co děláš, dělej dokonale.“ Ať byl P. Josef ve zpovědnici, oddával, křtíl nebo spěchal za nemocným, ve všem byla vidět jeho zodpovědnost a svědomitost, s jakou všechny své kněžské povinnosti vykonával. Byl tu jako kněz stále k dispozici všem, kteří za ním přicházeli a potřebovali jeho pomoc. Čekal na každého, kdo přijde, a plně se mu věnoval. Proto ho také lidé měli velmi rádi a rádi za ním chodili se svými problémy a těžkostmi.

Ti mladší z liberecké farnosti na něho možná vzpomínají jako na organizátora a iniciátora pravidelného úklidu arciděkanského kostela, ke kterému vždy přizval všechnu mládež. Sám nezůstal pozadu, vždy také přiložil ruku k dílu a byl tak tím nejlepším příkladem.

Jistě si každý z nás na P. Součka vzpomene jako na dobrého člověka a věrného kněze, jehož život je vzorem jak pro duchovní, tak i pro obyčejné věřící. Proto na něho nezapomínejme, vždyť i nyní se jistě stará o své ovečky a přimlouvá se za nás v nebi.

Společnou vzpomínkou na P. Josefa Součka bude mše svatá v 10.00 h v neděli 15. února 2004 v arciděkanském kostele, která bude za něho obětována.

Poznamenejme, že 18. 2. 2004 se dožívá svého životního jubilea, 30ti let života, P. Tomasz Diedicz. K jeho narozeninám mu bla-

hopřejí a Boží požehnání a mnoho pomáhajících milostí do dalších let mu vyprošují liberečtí farníci.

Michal Olekšák OLJ

TAK JAKO KAŽDOROČNĚ

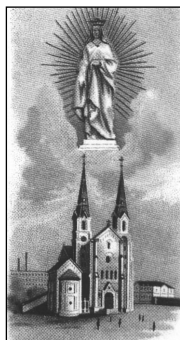
i letos pořádala farnost děkanství Liberec - Rochlice poutní zájezd do Filipova. Konal se 13. 1. 2004 v den, kdy se Panna Maria zjevila Magdaléně Kadeové.

Magdaléna byla ve Filipově v domku č. 63 celých 10 let upoutána na lůžko. Onemocněla ve svých 19 letech zápallem plic, pohrudnic a mozkových blan a nemocná často padala do bezvědomí. K ránu 13. 1. 1866 se jí při modlitbě zjevila Matka Boží a přislíbila jí uzdravení. V následujících dnech se nemocná žena úplně uzdravila. Magdalénina světnička byla přeměněna na kapli nesoucí název DOMEK MILOSTI. Později byl dům Kadeových zbořen a na jeho místě zbudován poutní chrám. Magdaléna pak zemřela v 70ti letech.

Všichni poutníci se zúčastnili ranní mše svaté konané ve 4 h, sloužené administrátorem litoměřické diecéze biskupem Josefem Kouklem za účasti kněží z Čech, Slovenska a sousedního Německa. Liberec zastupoval P. Bartoloměj Černý OFM, kterému za to patří

děk všech účastníků. Po mši svaté se poutníci v kapli ještě pomodlili, nakoupili upomínkové předměty a šťastní z pěkně prožitých chvil odjeli v 6 h přistaveným autobusem domů.

Příští rok nashledanou.

*Ingrid Lanková
Poutní obrázek*

Basilika Panny Marie Pomocnice křesťanů

VIDEO Z POLSKA

Arciděkanství Liberec pořádalo v září 2003 pouť do Polska. Ve středu 18. 2. 2004 od 19 h budeme na arciděkanské faře z této pouti promítat video.

Všichni jste srdečně zváni.

Ingrid Lanková

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost arciděkanství Liberec

pátek

P. Bartoloměj Černý OFM, setkání farní mládeže 19.00

Farnost Vratislavice nad Nisou

farní sál

8. 2. (neděle)

Od 14.30 zveme všechny ze starší generace na veselý Masopust s písničkou. Neváhejte a přijďte, určitě se dobře pobavíme stejně jako loni.

9. - 13. 2. (jarní prázdniny)

Pro děti chystáme prázdninový pobyt na faře ve Vysokém nad Jizerou. Program připravuje naše mládež, která se o ně společně se sestrou Evelynou bude starat.

Sraz: Pozor změna! pondělí 9. 2. 2004 v 10.00 na faře ve Vratislavicích. Kdo máte, nezapomeňte si vzít lítačky.

Návrat: pátek 13. 2. 2004 v 16.30 tamtéž.

S sebou: spacák, přezutí, starší zimní oblečení na ven, zimní boty (oboje nejlépe i na výměnu), rukavice, šálu, čepici, hygienické potřeby, psací potřeby, šátek, pojišťovací kartičku, popř. malé kapesné. Nebrat: radio, walkmana, mobil a cenné věci.

Cena: 600 Kč.

Tel. na vedoucí: 777 823 215

Více informací Vám poskytneme u nás na faře nebo na farním telefonu.

farní sál

18. 2. (středa)

Setkání sdružení občanů německé národnosti 14.00

farní sál

22. 2. (neděle)

Karneval pro rodiče s dětmi 14.30

12. (pátek) - 13. 3.

Duchovní obnova pro mládež vedená P. Aloisem Hegerem z Chomutova. Další infor-

mace budou upřesněny. Už nyní jste ale všichni mladí zváni.

Zdroj
duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

4. ledna (8. 12. 2003) až 1. února 2004

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Sv. Kříže

Kilián Michal Václav František Olekšák

Farnost Liberec - Ruprechtice

Markéta Koubková

Farnost Vratislavice nad Nisou

Dominik David Smrček

Srdečně blahopřejeme

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

hřbitov ve Vesci

Michal Kanaloš (1944)

Farnost Liberec - Ruprechtice

Jan Kroka (1937)

Text
duchovní správci

Zpracoval

Marek Krupka

Foto

Křest Kiliána Michala Václava

Františka Olekšáka

Václav Lenk

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 6. 2. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofmZquick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně Pan Vojtěch Ron na své cestě do kostela Ing. Jaroslav Andrš

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz/>

OB RÁZEK

libereckých farností

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

DUC IN ALTUM – ZAJEĎ NA HLUBINU, P. TOMÁŠ PAVEL GENRT OFM, OKRSKOVÝ VIKÁŘ	3
---	---

PASTORACE

KONZUM NAMÍSTO SLAVENÍ? PHDR. RADOMÍR MALÝ; ŘÁD 1 / 2004	4
19. BŘEZNA, SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA, P. FRANTIŠEK OPLETAL, ARCIDĚKAN VĚCI, KTERÉ MAJÍ V ŽIVOTĚ NEJVĚTŠÍ CENU, NOVÝ HLAS, ZPRAVODAJ KDU-ČSL 1 / 2004	4
TOPIT ČI NETOPIT? P. ANTONÍN	6
ZPÍVÁ PÁRIA BARBIER, SAMIZDAT DRUHÁ ČTENÍ B	6

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O KOMUNISMU V KŘEŠŤANSKÉ AKADEMII, BR. FELIX OFM	7
--	---

RODINA A ŠKOLA

UGANDA V LIBERCI, VÁCLAV VANĚK; LENKA ČERNÁ; ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA	8
---	---

DĚTI A MLÁDEŽ

DĚTI PÍŠÍ BOHU, KARMELOTÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ	11
--	----

UMĚNÍ

SÁŘIN SMÍCH ANEB PORODNÍ BOLESTI CÍRKVE, GÉRARD BESSIERE / SAMIZDAT DRUHÁ ČTENÍ B	11
---	----

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

TAK MÁME PANA BISKUPA VE SVÝCH SRDCÍCH! NOVÁKOVI A CVEJNOVI	12
---	----

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

LZE BÝT LHOSTEJNÝ? DAVID JECH	16
JEŠTĚ JEDNA CHARITA, TAMARA MAKAROVSKÁ	16
KRISTIANA KOCHOVÁ SE LOUČÍ, P. BARTOLOMĚJ ČERNÝ OFM	17
AUGSBURG – MULTIPROJEKCE, VÁCLAV VANĚK	17
MALOVÁNÍ NA HEDVÁBÍ, VÁCLAV VANĚK	17
QUARTETTO CON FLAUTO, VÁCLAV VANĚK	18
PODPORA MILES JESU, HANKA JECHOVÁ	18
OHLÉDNUTÍ ZA PÁTÝM PLESEM LIBERECKÝCH FARNOSTÍ	18
PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ	19
POSTNÍ A VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH	19
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 1. AŽ 29. ÚNORA 2004, MAREK KŘUPKA	20

ÚVODNÍK

Mons. Pavel Posád
19. biskup litoměřický

DUC IN ALTUM – ZAJEĎ NA HLUBINU

Tuto výzvu Pána Ježíše Šimonu Petrovi po marném rybolovu si zvolil jako své heslo do biskupského znaku náš nový biskup Msgre. Pavel Posád. Chce tím jistě vyjádřit své předsevzetí, program svého apoštolského poslání v naší litoměřické diecézi. Svatý otec Jan Pavel II. ho jmenoval naším pastýřem na Štědrý den minulého roku a on v sobotu 28. února v katedrále Sv. Štěpána v Litoměřicích přijal biskupské svěcení.

Kanovník P. František Opletal byl pověřen, aby představil kandidáta a jménem kněžstva naší diecéze požádal světitele o svěcení. Miloslav kardinál Vlk a všichni biskupové České republiky, jakož i biskupové ze zahraničí jako nástupci apoštolů mu potom vzkládáním rukou předali plnost kněžské moci a apoštolského poslání.

Katedrála i Dómské náměstí byly plné kněží, řeholních sester i Božího lidu z celé naší vlasti i ze zahraničí a všichni jsme se radovali, děkovali za tento den a prosili za dary Ducha svatého pro našeho nového pastýře. Atmosféra byla nepopsatelně

kněžské svěcení
26. června 1977 Brno

biskupem jmenován
24. prosince 2003
papežem Janem Pavlem II.

biskupská konsekrace
28. února 2004 Litoměřice

krásná, bylo nám dobře. Zpívali jsme písně k Duchu svatému, blahoslavené Panně Marii, vzývali jsme všechny svaté a svěťce Boží.

Kázání o biskupské službě v církvi měl brněnský biskup Msgre. Vojtěch Cikrle. Jistě bude uveřejněno v katolických sdělovacích prostředcích.

Při litaniích svěcenec na znamení pokory před majestátem Božím ležel před oltářem tváří k zemi.

Při vzkládání rukou, což je hlavní akt svěcení, bylo úplně ticho, každý tuto posvátnou chvíli prožíval svým způsobem s dojetím, s vděčností a obdivem, jak se Pán o nás stará. Vždyť kde je biskup, tam je církev a v církvi se setkáváme s Kristem, s jeho láskou a dobrotou.

Po mši svaté jsme mocně zazpívali TE DEUM – Bože chválíme Tebe, Kristus vítězí, Kristus kraluje, a papežskou hymnu za Svatého otce.

Na středu 3. března svolal nový sídelní biskup kanovníky a okrskové vikáře k seznámení a k první poradě. Jistě brzy přijede Otec biskup i do Liberce, aby Vás všechny pozdravil.

Bože,
tys vyvolil svého služebníka Pavla
za nástupce apoštolů
a pastýře svého lidu;
naplň ho duchem rady a síly,
duchem poznání a lásky,
aby dobře plnil své poslání
a budoval církev jako znamení spásy
pro celý svět.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

*P. Tomáš Pavel Genrt OFM
okrskový vikář*

Foto

*- Náš nový Otec biskup Pavel
- Jeho biskupský znak
Litoměřické biskupství*

PASTORACE

KONZUM NAMÍSTO SLAVENÍ?

Vánoce už jsou dávno za námi, nicméně nadchází opět velikonoce. Tak jako před Vánocemi, i před Velikonocemi se znovu objeví na náměstích našich velkoměst prodejní stánky s nejrůznějším zbožím. Tak

jako advent, i půst se stává místo období přípravy na Ježíše Krista časem konzumu, čisté spotřeby.

Tím jsme se dostali ještě dále než bolševici, kteří chtěli nahradit církevní svátky jinými, občanskými (svátky jara, mezinárodní den žen, slavnost dědy mráze atd.) Kolektivisticko-liberální svět sice církevní svátky přímo nepotírá, nehledá za ně adekvátní náhražku, před vánocemi zazní leckde i koledy, ale eroduje jejich obsah zevnitř, duchovní orientace zde ustupuje ryze materiální, křiklavé reklamě, nabízející nejrůznější zboží, a to vše přehlazuje veškerou připomínku Ježíše Krista a jeho díla spásy.

O to aktuálnější je tedy výzva pro nás, katolické křesťany: Nenechme se tímto vířkotem konzumu ohlušit, nedejme si vzít Ježíše Krista! Věnujme i nynější čas postu

ne zbytečným nákupům, k nimž nás zve reklama, ale modlitbě a úvahám o tom, co pro mne osobně udělal Spasitel Ježíš Kristus. Jen Takto si uchováme klid a pevně nervy uprostřed předsvátečního shonu.

Řád 1 / 2004

PhDr. Radomír Malý

19. BŘEZNA

SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE

Kým byl

Pěstounem Ježíše Krista a manželem Panny Marie. Pěstoun znamená, že se o Pána staral, živil ho a vychovával. A Matka Boží musela mít vedle sebe zákonného manžela, protože jinak (jakmile počala z Ducha svatého) by byla považována za cizoložnou ženu a ukamenována. Jedinečný význam měl tedy sv. Josef pro oba.

Lidé ho považovali za Ježíšova otce a Mariina manžela se všemi právy, které s tím souvisely. Ani Panna Maria ani sv. Josef se nesvěřovali s tím, že Ježíš je Boží Syn a že jeho pravým otcem je Bůh. Naopak, Panna Maria před lidmi Josefa nazývala Ježíšovým otcem (srov. Lk 2, 48).

Jaký byl

Svatý Matouš ho nazývá muž „spravedlivý“, čímž se tehdy rozumělo svatý. Jsou v tom zahrnuty všechny Josefovy ctnosti, jako čistota, zbožnost, pokora, poslušnost vůči Bohu, pracovitost, ohleduplnost, dobrotivost ke všem. Sv. Josef tak musel být člověkem neobyčejných kvalit. Musel být totiž vybaven všemi potřebnými dary –

ctnostmi, aby mohl splnit oba svěřené úkoly, k nimž ho Boží prozřetelnost vyvolila.

Proto ho také Bůh zvláštním způsobem vyvýšil, takže jeho přímluva je hned po Panně Marii za všech svatých a světic nejmocnější. Dobře to říká františkán sv. Bernardin: „Je nepochybné, že ani v nebi Kristus nezapřel důvěrnost, úctu a nejvznešenější důstojnost, kterou mu prokazoval jako syn otci, dokud žil v pozemském těle, ale spíš ji ještě doplnil a dovršil.“ *Proto stěží může Pán odepřít prosbu tomu, jehož měl na zemi pěstounem – ochráncem, živitelem a vychovatelem, jehož ctil a miloval.* O tom svědčí koneckonců i dějiny úcty ke svatému Josefovi.

Jaký je

A z toho pak pochází veškerá důvěra, s níž se věřící k němu utíkají, veškerá úcta (v jeho případě *tzv. protodulie*), kterou mu církev vzdává. Sv. Tomáš Akvinský napsal, že mu byla dána zvláštní moc, aby byl vydatným pomocníkem ve všech, a ne jen v některých záležitostech, jako jsou jiní svatí a jiné světice. A sv. Terezie z Avily říkala, že nebylo jediné milosti, kterou by jí Bůh na přímluvu sv. Josefa nebyl udělil.

Církev ho zvlášť vyzývá jako *ochránce církve*. Jako totiž ochraňoval na zemi Ježíše, tak v nebi svými přímluvami chrání jeho dílo, církev.

Roku 1954 byla zavedena nezávazná památka sv. Josefa, *dělníka*. Církev tím ukazuje, že nadpřirozená cena práce není v ní samé, ale v tom, kdo (zda je v milosti u Boha) a v čem (zda předmět práce je mravně dobrý) pracuje, a jak (zda s dobrým úmyslem a vnitřní ochotou) tuto práci koná.

Církev jej také uctívá jako *ochránce rodin*, protože byl hlavou svaté Rodiny nazaretské.

Ctíme ho i jako zvláštního *ochránce mravní čistoty*; věříme totiž, že jako Panna Maria i on žil po celý život ve zdrženlivosti čistě.

A konečně je zvláštním *ochráncem umírajících*. Podle tradice zemřel v přítomnosti Pána Ježíše a Panny Marie krátce před veřejným vystoupením Kristovým. O podobnou blaženou smrt, jakou měl on (v přítomnosti dvou nejsvětějších bytostí, které kdy

chodily po zemi) jej tedy prosíme i my.

Dějiny úcty k němu

Z počátku křesťanství bylo nutno zdůrazňovat víc Ježíšovo božství než lidství. Proto církev raději o sv. Josefovi mnoho nemluvila a oči věřících na něj příliš neobracela. Jakmile však nebezpečí pojmání Ježíše jako pouhého člověka pominulo, začali věřící svůj zrak více upírat i ke sv. Josefovi.

Ve středověku jeho úctu velice šířili např. sv. Bernard, kancléř pařížské university Gerson, sv. Brigita a sv. Bernardin. Řehoř XV. zavedl r. 1621 jeho svátek jako zasvěcený (den byl vybrán náhodně), mnozí papežové (např. Lev XIII.) jej s velkou důvěrou doporučovali věřícím a bl. Jan XXIII. zavedl jeho jméno do kánonu. Tak až hodně pozdě mu církev splácela dluh, který mu věřící na počátku zůstali dlužni.

Jméno a odkaz

Naši předkové ho r. 1654 na zemském sněmu prohlásili ochráncem české země a spolupatronem naší vlasti, s tichou prosbou, aby už konečně v zemi zavládl spravedlivý pokoj. Od té doby se také u nás datuje častější užívání jeho jména.

A Josef znamená „ten, který roste“, tj. duchovně roste. Máme-li my splnit jeho

odkaz, je třeba, aby duchovní rozvoj naší osobnosti byl naší první starostí. To bude teprve pak projevem naší úcty k němu a naší lásky. On sám nám k tomu také vydatně pomáhá (slova sv. Terezie).

P. František Opletal, arciděkan

Foto

*- Postava svatého Josefa
v arciděkanství
Ing. Jaroslav Andrš*

**VĚCI, KTERÉ MAJÍ V ŽIVOTĚ NEJVĚTŠÍ CENU,
SE NEDAJÍ KOUPIŤ ZA ŽÁDNÉ PENÍZE**

Můžeme si koupit
dům, ale ne domov
přízeň, ale ne přátelství
zábavu, ale ne radost
lék, ale ne zdraví
knihu, ale ne moudrost
Bibli, ale ne víru
výhody, ale ne požehnání

*Nový HLAS, Zpravodaj
KDU-ČSL 1 / 2004*

TOPIT ČI NETOPIT?

Rozpřel se nedávno rozhovor o zimě v kostele. Všichni jsme si na ni už zvykli. Pořádně se ustrojíme a tu jednu hodinu v kostele přežijeme. Dokonce jeden z nás prohlásil: „Když není v zimě uvnitř minus pět stupňů, tak to není katolický kostel. Něco také musíme obětovat.“

Ale mše svatá není jen oběť. Je také hostinou a my neradi stolujeme ve studené jídelně. Při poslední večeři náš Pán s apoštoly jistě nemrzl. Chceme se v kostele cítit jako doma a v našich domácnostech máme teplo.

V Ruprechticích jsme už dlouho o vytápění kostela mluvili a váhali jsme, jaký způsob využít. Kdysi jsme se už pokoušeli o zavlážení prostoru naftovým hořákem, ale zjistili jsme, že vznikají spaliny, a kromě toho se při spalování uvolňuje voda a větší vlhkost vzduchu přispívá i k většímu pocitu chladu.

Teď se snad už dočkáme a o Velikonočních, dá-li Bůh, si trochu přitopíme elektrickými topidly pod sedadly lavic. Na kůru je v provozu jeden zářič nasměrovaný na scholu a osvědčuje se. Zdá se, že zvolený způsob vytápění je nejúčinnější a nej hospodárnější.

Již před devadesáti lety byly v Liberci vytápěny dva kostely: Klášterní kostel Božského Srdce Páně sester voršilek a klášterní kostel Sv. Maří Magdaleny otců kapucínů. Ale oboje vytápění bylo velmi nákladné. Do kostela proudil průduch teplý vzduch, který ohříval celý prostor. V přepočtu by jedno takové ohřátí kostela přišlo dnes na 4.000 Kč. Stejně vytápění bylo i v raspenavském farním kostele Nanebevzetí Panny Marie, kde měli ale systém poněkud úspornější.

P. Antonín

ZPÍVÁ PÁRIA BARBIER

Požehnaná bytost šla kolem mého domu,
kolem mého, Barbierova domu!

Vyběhl jsem, on se obrátil a počkal na mne,
na mne, Barbiera!

Já řekl: „Můžu s tebou mluvit, ó Pane?“
A on řekl: „Ano.“
Ano, to řekl mně, Barbierovi!

A já řekl: „Můžu jít za tebou?“

A on řekl: „Ano.“

I já, Barbier!

A já řekl: „Ó Pane, můžu zůstat u tebe?“

A on řekl: „Můžeš.“

I já, ubohý Barbier!

Samizdat Druhá čtení B

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O KOMUNISMU V KŘESŤANSKÉ AKADEMII

23. února se značný počet zájemců sešel na přednášce České křesťanské akademie, kterou PhDr. Břetislav Daněk nazval „Příčiny a průběh pádu komunismu“. Zaslíbenému a zajímavému výkladu byly věnovány bezmála dvě hodiny. Protože už nezůstal čas na diskusi, zeptali jsem se pana doktora dodatečně.

Pane doktore, mohl byste nám ještě jednou zopakovat, co to je vlastně komunismus?

PhDr. Břetislav Daněk: Definovat pojmy, které se týkají politického a společenského dění je vždy velmi obtížné. Tyto pojmy se totiž často stávají nástrojem politického boje a jednotliví účastníci těchto střetnutí jim často přiřkládají rozdílný význam. Kommunismem tedy jednak nazýváme cíl, který komunisté sledovali, jednak ten systém, který vybudovali.

Jaký systém vybudovali?

B. D.: Šlo o totalitní systém, který vládou jediné strany uskutečňuje naprosté zespolečenštění výrobních prostředků na základě třídní ideologie.

Ale co to je totalitní systém?

B. D.: Totalitním systémem se rozumí taková diktatura, která ovládá celou společnost, tj. všechny sféry politického, hospodářského, sociálního a kulturního života. Třeba nacismus byl také totalitní systém, v němž vládla jediná strana, ale na základě rasové ideologie.

Tak tedy, co to je diktatura?

B. D.: Diktatura je pojem širší, zahrnující vedle systémů totalitních i systémy autoritativní, které se omezují jen na sféru politickou.

A co by to byl socialismus?

B. D.: Protože komunisté nazývali jimi vybudovaný systém socialismem, a protože sám termín socialismus je užíván v tolika různých významech, že je nelze vzájemně sloučit, socialisté v západní Evropě se tohoto termínu (možná jen zatím) vzdávají, a

používají raději termínu sociální demokracie.

Sociální demokraté se do jisté míry vzdávají třídní ideologie a opustili myšlenku naprostého zespolečenštění výrobních prostředků. Tuto myšlenku nahrazují kontrolou ekonomiky tak, že dochází více či méně k přerozdělování výrobků a služeb ve prospěch jiných lidí, než jsou ti, kteří vlastní výrobní prostředky. Sociálně demokratický stát tak zvláště podporuje např. nezaměstnané, rodiny nebo ty svazky, které někdy za rodiny prohlašuje, nemocné a/nebo staré lidi, žáky a dosud většinou i studenty, umělce apod. Prostředky k tomu čerpá výrazným zdaněním zámožnějších vrstev. Princip přerozdělování je společný všem sociálním demokraciím.

Zatím poslední českou publikací, která se problémům totality věnuje, je v nakladatelství Academia vydaná práce Franka S. Meyera a Romana Jocha *Vzpousta proti revoluci dvacátého století*. Oba autoři se zamýšlejí na tím, proč došlo právě ve dvacátém století ke vzniku dvou nejstrašnějších totalit všech dob, komunismu a nacismu. Jak tuto knihu hodnotíte?

B. D.: Vím, že teď vyšla, ale teprve se těším na to, že si ji přečtu.

Pane doktore, díky Vám za rozhovor.

Otázky
br. Felix OFM

UGANDA V LIBERCI

Zázračný úspěch Ugandy v boji proti AIDS

Ugandě se podle studie Harvardské university jako jediné africké zemi podařilo snížit – na základě ojedinělého programu postaveného na výchově k předmanželské zdrženlivosti a manželské věrnosti – od roku 1992 do roku 2000 počet infikovaných HIV o 50 %.

K výuce a popularizaci obou ctností používá ugandský program billboardy, reklamy v rozhlase a speciální osnovy ve školách. Program začal koncem osmdesátých let z křesťanských důvodů jako izolovaný protest proti kondomové politice OSN. Tehdy bylo v Ugandě 21,2 % nakažených lidí, podobně jako v sousední Botswaně. Botswana, tak jako ostatní země této části Afriky – např. Zimbabwe, však uvěřila programu, který stavěl na kondomech. Ale zatímco v Ugandě počet infikovaných postupně klesal, v Botswaně rostl. A skoro po 20 letech, v roce 2001, bylo v Ugandě už jen 6,2 % těhotných žen pozitivních, v Botswaně však tento počet vzrostl na 38 %.

Přesné statistiky zůstávají pro naprostou většinu našeho tisku tabu. Výjimečnou zemi v loňském roce navštívil i pan prezident George W. Bush, aby ji podpořil proti stále trvajícím tlakům podporujícím „volnost s kondomy“. Také informace související s důvodem jeho ugandské návštěvy se v českých médiích většinou omezily na jedinou obecně znějící větu.

*Společnost pro podporu rodiny 20. 2. 2004 /
Concerned Women for America 17. 7. 2002*

Adopce na dálku® v Ugandě

Nyní je čas, kdy lidem v Ugandě, v zemi, která je tak těžce zkoušena nejen touto nemocí, ale i falešnými a mocnými experty, můžeme kromě svými modlitbami pomoci i jinak. Liberec – Vratislavice nad Nisou totiž navštíví pan Steven Ssenyonjo, ředitel pobočky World in Need (WIN) Uganda.

Jde o pobočku mezinárodní křesťanské organizace World in Need, která je současně ugandskou částí projektu Adopce na dál-

ku®. Celý projekt Arcidiecézní charity Praha Adopce na dálku® oslavil 15. srpna 2003 své už 10. výročí a název projektu je už několik let registrován jako ochranná známka u Úřadu průmyslového vlastnictví.

Něco o Ugandě

Uganda je státem východní Afriky, sousedícím se Súdánem, Keňou, Tanzánií, Rwandou a Kongem. Zabírá plochu 237.000 km² s populací cca 23,9 miliónů lidí. Mluví se anglicky (oficiální jazyk), svahilsky a dalšími 30 místními jazyky. Náboženské složení ugandského národa je zatím poměrně příznivé. Křesťanů je asi 66 %, z toho polovina katolíků a polovina protestantů. Jen 16 % tvoří muslimové, zbytek jsou animisté a pouhé procento hinduisté přišli z Indie.

Uganda leží na rovníku a má tedy tropické podnebí s letním počasím po celý rok. Vysoká nadmořská výška ale chrání před

nesnesitelnými vedry. Nejtepleji je zde od prosince do února, kdy teploty vystupují až na 29 °C.

Přes současný úspěch v boji proti AIDS je nyní v zemi vinami z minulých let 1,7 miliónu sirotků, jejichž rodiče na tuto nemoc zemřeli. Těmto dětem, i když často žijí u svých příbuzných, většinou nemá kdo platit školné, takže musejí pracovat na polích a zůstávají negramotné. Celkem je „adoptováno“ už skoro 3.000 dětí, asi 1.700 jich na pomoc dosud čeká.

„Adoptované“ děti mají povinnost poskytovat pravdivé informace o své situaci, chodit každý den a včas do školy, slušně se chovat, nekouřit a nepožívat alkohol, snažit se ve škole a nezhoršovat se bezdůvodně v prospěchu, účastnit se pravidelných setkání. Všechny děti, než jdou do školy, musejí ráno přinést vodu pro celou rodinu (nosí se v kanystrech někdy i z velmi vzdálených zdrojů), zamést podlahy a dvůr, nakrmit domácí zvířata, uvařit čaj. Po návratu ze školy si musejí vyprat školní uniformu, pomáhají rodičům na poli, vaří, myjí nádobí, často se starají o své mladší sourozence.

V každé oblasti je několik škol a „adoptované“ děti chodí většinou do té, která je nejbližší. Ve školách učí podle místních osnov místní učitelé. Arcidiecézní charita Praha ani WIN Uganda do výuky ani do chodu školy nezasahují.

Ve třídě je obvykle 45 – 80 dětí. Je mezi nimi i velký věkový rozdíl, protože některé z nich z nedostatku peněz začaly školní docházku později a mnoho z nich muselo školu z téhož důvodu i několikrát přerušit,

takže jsou o dost starší než odpovídá jejich zařazení do ročníku. To je případ i mnoha našich „adoptovaných“ dětí. Není tedy výjimkou, že šestnáctiletý žák/žákyně je ještě v 7. třídě základní školy.

Jak to začalo

V září r. 2000 byla do Ugandy organizací World in Need poslána Lenka Černá, která pracovala jako dobrovolnice v okrese Mukono. Spolupráce mezi World in Need Uganda a Arcidiecézní charitou Praha byla pak oficiálně zahájena 1. ledna 2001.

Pan Ssenyonjo navštěvuje Českou republiku poprvé. Ředitelem WIN Uganda je od června 2001. Vede tým šesti pracovníků v hlavní kanceláři v Kampale a dvanácti „terénních“ sociálních pracovníků, kteří pracují přímo ve vesnicích. Vystudoval Makerere University, je ženatý a má tři děti. Současně se stará o čtyři sirotky po svých sourozencích. Jeho žena pracuje v nadaci podporující vesnické ženy.

Tým Arcidiecézní charity Praha podnikl zatím svoji poslední kontrolní cestu do Ugandy v červenci 2003 a provedl v každém centru důkladnou kontrolu. Přesvědčili jsme se, že WIN Uganda s penězi velmi dobře hospodaří a přesně je využívá na vzdělání a potřeby „adoptovaných“ dětí a jejich rodin.

Co bude ve Vratislavicích

Milé setkání s odvážným misionářem bude na vratislavické faře (z Liberce tramvají č. 11 a 5, zastávka Kostel) ve středu 10. března 2004 s tímto programem:

(16.00 – tisková konference)

16.30 – setkání s dobrovolníky a nábor nových

17.30 – setkání s adoptivními rodiči, se zájemci o tuto formu pomoci i s širokou veřejností

Pravidelní čtenáři Obrázku již vědí, že sál se nachází naproti kostelu za farou. Možnost parkování je u městského úřadu.

Na co se tedy můžeme těšit:

a) povídání o projektu Adoptce na dálku® v Ugandě – diskuse s ředitelem projektu

b) setkání s pracovníky Arcidiecézní charity Praha

c) informace o novinkách v „adopcích“ a o tom, jak se stát dobrovolníkem

d) promítání fotek z Ugandy

e) ukázky ugandských hraček a obrázků, které namalovaly naše děti

Srdečně zveme i „adoptivní“ rodiče, kteří mají své dítě v Indii nebo Litvě. Rádi se s Vámi setkáme a zodpovíme Vaše dotazy.

Více informací o setkání Vám poskytné také Oblastní charita Liberec, jejíž profil zveřejnil Obrázek v minulém čísle (osobně na adrese Jungmannova 333/23, 460 01 Liberec I, příp. na tel. 485 108 782, nebo e-mailem charitaliberec@volny.cz) – třeba paní ředitelka Mgr. Ing. Jana Jurkovová.

Komu by snad termín nevyhovoval a přesto by měl vážný zájem s panem Stevenem Ssenyonjo pohovořit, mohl by příp. zajet na jiné jeho přednášky. Konají se 11. 3. v Hradci Králové, 12. 3. v Olomouci, 13. 3. v Brně na Biskupském gymnáziu, 15. 3. v Jihlavě v sídle kraje Vysočina, 16. 3. v Českých Budějovicích a 18. 3. v Černínském paláci Ministerstva zahraničních věcí (velký sál) v Praze. Podrobnosti opět ráda sdělí Oblastní charita Liberec. Každé z těchto setkání má stejný program jako setkání v Liberci.

10 důvodů, proč si „adoptovat“ dítě na dálku®

1. Pomoc je ADRESNÁ a osobní. Vím přesně, jak a pro koho jsou mé peníze využity.

2. Peníze jsou využity na vzdělání (školené, školní pomůcky, sešity, školní uniforma, atd.), které je TRVALÝM vkladem do života dítěte.

3. Než se děti do projektu zapojily, většinou nechodily do školy; musely pracovat nebo žebrať, neměly před sebou radostnou perspektivu. Adopce na dálku® viditelně změnila jejich životy a přinesly NADĚJI do budoucna.

4. Školní docházka, společenství vrstevníků, bohaté mimoškolní aktivity, přátelství s „adoptivní“ rodinou z České republiky ... to vše přispívá ke mravně dobrému a radostnějšímu prožití DĚTSTVÍ dítěte.

5. Pomoc nevzbuzuje v dítěti dojem pasivního přijímání podpory. Naopak. Dítě musí AKTIVNĚ studovat, aby zhodnotilo dar, který dostává.

6. Pomoc nečiní budoucí generace závislé na podpoře. Děti získají díky vzdělání lepší

pracovní uplatnění a budou se moci lépe postarat o své vlastní děti.

7. 5% z darovaných příspěvků pomáhá rozvoji ostatních členů CELE KOMUNITY (např. programy alfabetyzace dospělých, zakládání knihoven, atd.)

8. „Adoptivní“ rodič obdrží jedenkrát ročně ZPRÁVU O POKROKU DÍTĚTE, která obsahuje školní výsledky a novou fotografii dítěte. „Rodič“ má zpětnou vazbu i prostřednictvím DOPISŮ od dítěte. Ročně obdrží minimálně dva.

9. Projekt Adopce na dálku® je provozován Arcidiecézní charitou Praha, organizací, která má v České republice nejdelší (10 let – srov. výše) a nejbohatší zkušenosti s touto činností (počet „adoptovaných“ dětí dosahuje téměř 9000, na „adopci“ však stále čeká více než 2000 potřebných dětí).

10. Finanční částka je relativně nízká (Uganda 7.000 Kč, Indie 4.900 Kč ročně); „adopci“ lze navíc uskutečnit i skupinou

přátel, příbuzných, školní třídou, pracovním kolektivem, atd.

Kontaktuje prosím
projekt Adopce na dálku®
Arcidiecézní charita Praha na adrese
Londýnská 44, 120 00 Praha 2
Tel.: 224 250 985
E-mail: adopce @ charita-adopce.cz
Lenka Černá
Mob.: 737 282 807
E-mail: lenka.cerna @ charita-adopce.cz
Více informací i na www.charita-adopce.cz.

Václav Vaněk /
Lenka Černá /
Arcidiecézní charita Praha
Foto
- Steven
- Kluci bubeníci
- Uganda
Arcidiecézní charita Praha

DĚTI A MLÁDEŽ

MILÝ BOŽE,
DEJ PROSÍM, JEŠTĚ
NĚJAKÝ SVÁTEK MEZI
VÁNOCE A VELIKONOCE.
TEĎ TAM NENÍ, NIC, CO
BY ZA TO STALO.

VAŠEK

Milý Bože
čekám na jaro, ale
stále nepřichází.
Prosím tě
nezapomeň na mě.
Marek

Děti píší Bohu,
Karmelitánské nakladatelství

UMĚNÍ

SÁRIN SMÍCH

ANEBO PORODNÍ BOLESTI CÍRKVE

Když zvěstoval neznámý pocestný
Abrahámovi,

že bude mít do roka syna,
dala se Sára do smíchu pod stanovým
plátnem.

Zůstávala totiž vedle Abraháma bezdětná

a oba dva již zestarali.

Tehdy řekl Hospodin Abrahámovi:

Proč se Sára smála? ... Je snad zázrak,
který by Hospodin nemohl učinit?

Kolikrát si Hospodin opatřil své heroldy
tím, že potěšil neplodné ženy.

Celá Bible opěvuje tento Boží rozmar:

jaký nepoměr
mezi lidskou neplodností a lidským
stárnutím
a mezi Bohem, jenž bez ustání přichází
obdarovat naši mladost
a poskytuje nám tu nejživější plodnost.

Tak je tomu s Církví:
zdá se mnohdy zestárlá a odsouzena
k neplodnosti.

Jen ať se směje, stejně porodí ...
Bude to však v bolestech,
neboť se sama zrodila z rány
Ukřižovaného.

*Gérard Bessiere / Samizdat Druhá
čtení B
Olej na dřevě
- Sára, Abrahám a anděl
Jan Provost 1465 - 1529, Louvre,
Paříž*

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

TAK MÁME PANA BISKUPA VE SVÝCH SRDCÍCH!

Omlouváme se za neutajitelnou euforii, ale rozhodli jsme se v tomto článku ihned zúročit prožitky dnešního dne.

Je sobota 28. února 2004:

Dnes ráno – pod vlivem varování z oficiálních míst a pod tlakem záporného rozhodnutí mnohých – jsme na sebe oblékli, co se dá, a jako polární expedice vyrazili autem do Litoměřic. Hned po příjezdu do sídelního města našich biskupů jsme si nemohli nevšimnout podobně vybavených jedinců, kteří se navíc od „normální populace“ odlišovali ještě úsměvem ve tváři. Jejich i naše společné kroky zamiřily na nádvoří katedrály Sv. Štěpána, kde již v tom čase procházel početný průvod hodnostářů církve svaté, přichystaný k historické události. Bez váhání jsme zaujali místo před projekčním plátnem, vyvýšeným nad rozlehlým prostranstvím na narychlo zbudovaném lešení.

Na plátně i ve výkonných amplionech se odehrával uvítací ceremoniál a známý začátek římskokatolické liturgie a „poutníčka“ uvnitř naplňovala radost. Radost z tolika (odhadu hovoří o dvou tisících) sester a bratří,

kteří nás obklopovali a s vervou zpívali mešní píseň. Radost z nesměle vykukujícího sluníčka v pošmourném zimním dopoledni a z prozřetelně umrzlého trávníku, který by jinak naše boty proměnily v brambořiště. Radost, že v naší domovině – církvi – jdou věci kupředu.

Z homilie, kterou měl brněnský biskup Msgr. Vojtěch Cikrle, nám utkvělo v myslích vysvětlení role biskupa, přímého nástupce apoštolů a zástupce Ježíšova, pro nás věřící. Biskup a věřící tvoří spolu tělo církve. A sílu tohoto společenství bylo zde evidentně cítit. Pan biskup Cikrle uvedl i varovný citát z církevních otců: „Dělat něco za zády biskupa znamená spolupracovat s ďáblem.“

Mluvílo se o hesle odstupujícího administrátora Msgr. Josefa Koukla, které znělo: „Bůh je láska“ a které pan biskup ze všech svých sil uváděl v život při práci v čele diecéze. Heslo Msgr. Pavla Posáda je „Zajeď na hlubinu.“ Symboliku tohoto Ježíšova výroku našel kazatel v tom, že příkaz byl vysloven po celé noci neúspěšné práce rybářů. V jeho uposlechnutí je nesmírná naděje, že „u Boha není nic nemožného.“ Všichni novému bisku-

povi přejeme, ať je toto heslo jeho jistotou a posilou v starostech o naši spásu.

Samotné svěcení, kdy na hlavu svěcenice skládalo ruce dvaadvacet přítomných biskupů, bylo i pro nás hlubokým duchovním zážitkem. A bylo krásné vidět to „na vlastní oči,“ stejně jako radost přítomných při požehnání, které rozdával novopečený biskup, když procházel mezi lidmi i na nádvoří. To byla příležitost pro provětrání papežských, státních i městských praporů. Dokonce bylo vidět i pozdravný transparent.

Tak jsme nakonec nezmrzli! Naše dušičky se cítili rajsce teple a ze své původní výbavy jsme nepotřebovali ani svačinu, neboť jsme byli – zřejmě od moravských bratří – obdarováni koláči, gulášem i kelímkem dobrého svařáku.

Bohu díky!

Novákovi a Cvejnovi
Foto
P. Mgr. Antonín Forbelský

Foto

- Msgre. Okolo čte jmenovací listinu P. Mgr. Antonín Forbelský (jako nový sekretář Otc biskupa se stěhuje do Litoměřic)
- Průvod přichází do katedrály, vpředu s lodičkou náš bohoslovec Pavel Andrš
- Takhle vypadá katedrála Sv. Štěpána jen párkrát za století
- Svěcenec tváří k zemi, vedle něho klečí P. František Opletal, kanovník Jan Rosenauer
- Otec biskup Josef světlí svého nástupce
- Náš nový Otec biskup Pavel u své katedrály P. Mgr. Antonín Forbelský

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

LZE BÝT LHOSTEJNÝ?

Lze být lhostejný k osudu dětí v lůně matek, pokud jsou ohroženy umělým potratem? Po každém skutečněném potratu zůstává jeden mrtvý a minimálně jeden zraněný. V naší vlasti se denně jedná přibližně o 80 takto usmrcených dětí.

Proto Hnutí Pro život ČR pořádá již tradiční Pochod pro život. Letos je to v sobotu 27. března 2004. Termín bývá volen v blízkosti **slavnosti Zvěstování Páně**, kterou si připomínáme začátek vstupu Boha do dějin – Vtělení Syna Božího. Tak jako v minulých letech bude ve 13.00 h slavena mše svatá v Chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí a po jejím závěru vyjdou účastníci po pěší zóně směrem k soše sv. Václava na Václavské náměstí, kde bude krátký program. Plánovaný konec bude asi v 16.00 h.

Pro zájemce z řad účastníků Pochodu pro život je v dopoledních hodinách umožněna prohlídka Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Na prohlídku je však nutné se vzhledem k bezpečnostním podmínkám předem ohlásit nejpozději do 19. března 2004.

Se stejnou prosbou o záchranu nenarozených dětí a na podporu Pochodu bude **v Liberci** týž den 27. března v 15.00 h **křížová cesta** u kaple Panny Marie Neposkvrněné a Královny andělů – U Obrázku.

Pojďte s námi využít jednu z příležitostí, jak dát současné společnosti najevo, že kultura života je jedinou možnou budoucností pro naši civilizaci.

Pořádají

Místní společenství přátel svatého Františka a

Farnost Liberec – Ruprechtice

David Jech

JEŠTĚ JEDNA CHARITA

Kromě Oblastní charity Liberec, o níž psal Obrázek minule, se charitativní práci v Liberci věnuje ještě další zařízení.

Název a upořádání

Diecézní charita - ošetrovatelská služba v rodinách (CHOS)

Markova 4, 460 14 Liberec XIV

Tel.: 485 120 104

E-mail: chos.liberec @ volny.cz

Vrchní sestra

Tamara Makarovská

Mobil: 603 505 963

Působnost

CHOS v Liberci je pobočkou Diecézní charity Litoměřice. Ta je podle kanonického práva zařízením Římskokatolické církve a členem Sdružení Česká katolická charita. Podle občanského práva je Diecézní charita Litoměřice právnickou osobou s právní subjektivitou.

Nová historie v kostce

1992

Na území Liberecka začíná v lednu fungovat Charitní ošetrovatelská služba v rodinách jako experiment Ministerstva zdravotnictví. Zřizovatelem je Česká katolická charita v Praze. 25 zaměstnanců, zdravotních sester a charitních ošetrovatelky, se má po stránce zdravotní a pečovatelské starat o své klienty v jejich domácím prostředí. Územně je péče poskytována v Liberci, Chrastavě a přilehlém okolí, Frýdlantě a přilehlém okolí, Raspenavě, Hejnicích a v Novém Městě pod Smrkem.

1993

Diecézní charita Litoměřice přejímá CHOS v Liberci jako svou pobočku. Stejně přejímá jako svou pobočku i CHOPS v Chomutově a CHOS v Mladé Boleslavi.

Současný stav

V Charitě pracuje za vedení vrchní sestry osm zdravotních sester, tři ošetrovatelky a jedna pečovatelka. Ve zdravotní péči je přibližně 260 klientů ročně. Přijímáme je na základě doporučení – žádosti ošetrujícího lékaře. Tato zdravotní péče zahrnuje mj. aplikaci injekcí vč. inzulínu, převazy kožních defektů, pohybovou rehabilitaci u klientů po mozkových příhodách nebo po zlomeninách, komplexní péči o ležící klienty a péči o ty klienty, kteří umírají doma.

Pečovatelka zase klientům obstarává

nákup a/nebo úklid, přináší léky, doprovází je na procházkách apod.

Charita má i kompenzační pomůcky pro nemohoucí. Za drobnou úhradu půjčujeme do domácnosti klientů invalidní vozíky, toaletní křesla, chodítka aj. Klient si je může vyzkoušet a příp. požádat zdravotní pojišťovnu o svou vlastní pomůcku na doporučení praktického lékaře.

Každá sestra má „své“ klienty a mnohdy se stává jakoby i členem rodiny. A s klienty také prožívá starosti i radosti. A tak, přestože je tato péče náročná, vznikají i veselé situace. Jednou tak sestřička přišla ke klientce, a přestože měla klíče od bytu, nemohla se tam dostat. Klíče byly v zámku zevnitř. Na zvonění a bouchání nikdo neodpovídal. Klientka neměla žádné příbuzné. Co teď? Sestřička tedy zavolala lékaře a policii. Zámečník byt otevřel a začali klientku hledat. Jaké bylo překvapení, když ji našli v zadní ložnici v posteli s úsměvem na tváři. Vívala je slovy: „Sestřičko, to jsem ráda, že jste tady. Tak postavte na kafe.“ Všichni se museli smát.

Máte-li k naší službě nějaké dotazy, můžete nám zavolat.

*Text a foto
Tamara Makarovská*

KRISTIANA KOCHOVÁ SE LOUČÍ

Dne 9. 3. 2004 odchází Christiane Koch, pastorační asistentka farnosti Liberec – Rochlice, členka laického společenství svatého Bonifáce, na své nové působiště do komunity ve Španělsku.

Zde v Liberci působila sedm let a z toho

pět let ve farnosti Rochlice. Rozsah její činnosti byl široký. Věnovala se (nejen ve zdejší farnosti) farní schole, pracovala s mládeží, vyučovala náboženství, připravovala setkání pro mladé maminky, věnovala se katechezi dospělých aj.

V rámci poděkování a loučení jsme se s ní setkali v prostorách firmy Bionair. Přišlo kolem 80 lidí, a to nejen z rochlické farnosti. Krásné setkání ve velmi příjemném prostředí bylo pěkným poděkováním za její službu.

Také já děkuji Kristianě jménem rochlické farnosti za její požehnané působení v Liberci a přeji jí hojnost Božího požehnání v jejím novém působišti ve slunném Španělsku.

*P. Bartoloměj Černý OFM,
administrátor farnosti Liberec – Rochlice*

*Foto
- Kristiana Kochová
Kryštof Pilnáček*

AUGSBURG – MULTIPROJEKCE

Ve čtvrtek 11. 3. 2004 se ve farním sále ve Vratislavicích nad Nisou uskuteční multiprojekce Juliuse Novaka, tentokrát z jednoho z nejstarších německých měst Augsburgu. Promítání začíná ve 14.00 v německém jazyku a v 16.00 a 18.00 v češtině.

Všichni jste zváni!

Václav Vaněk

MALOVÁNÍ NA HEDVÁBÍ VE VRATISLAVICÍCH NAD NISOU

V sobotu 20. 3. 2004 od 13.00 h asi do 18.00 h bude na vratislavické faře s Ivou

Růžičkovou malování na hedvábí. Počet účastníků však byl omezen na 30 osob a protože kapacita je už naplněna, lze se nyní přihlásit už jen jako náhradník u Líby Fišerové – osobně nebo na tel. 606 637 634.

Toto malování je určené pro muže i ženy od 10ti do 90ti let. Účastnický poplatek je 50 Kč/osobu (úhrada barev a potřeb na malování, příspěvek na cestovné).

Těm z Vás, kteří jste se s touto zajímavou technikou ještě nesetkali, paní Růžičková poradí, jak na to, a předvede Vám některé výrobky pro inspiraci. Ti, co si již malování na hedvábí zkusili, budou moci ztvárnit své nové tvůrčí nápady. Materiál, na který budeme malovat (bílé hedvábné kravaty – možná i motýlky, šátky, šály, závesy do oken různých tvarů, pouzdra na brýle, ...), bude možné u paní Růžičkové zakoupit. Paní Růžičková s sebou přiveze také barvy na hedvábí, kontury, štětce, dřevěné rámy, ... Pokud máte možnost, doporučujeme Vám vzít si s sebou vlastní štětce a fén. Urychlí se tím Vaše práce (možnost rychlejšího sušení barev a kontur).

Václav Vaněk

QUARTETTO CON FLAUTO

V neděli 14. 3. 2004 zavítá do kaple Vzkříšení ve Vratislavicích nad Nisou Quartetto con Flauto složené z Václava Slivanského - flétna, Ady Slivanské - housle, Jany Matějkové - violoncello a Moniky Klicperové - cembalo.

Setkání autorů minulosti s autory současnosti bude provázet Otomar Kvěch. Na programu jsou skladby A. Vivaldi - Concerto G Minor, W. A. Mozart - Trio Es-dur, J. J. Quantz - Triolová sonáta c-moll, Otomar Kvěch - Meditace a Capriccia, G. F. Händel - Concerto a quattro d-moll.

Koncert začíná v 19.00 a pořádá jej Městský obvod Vratislavice nad Nisou. Všichni jste zváni!

Václav Vaněk

PODPORA MILES JESU

Už dvakrát jsme v Obrázku psali o činnosti institutu Miles Jesu. Návštěvníci adventních programů v Ruprechticích jistě nezapomenou na setkání s MUDr. Tomášem Jed-

ličkou a Mgr. Tomášem Skácellem, na kterém mluvili o misijní a charitativní práci tohoto institutu na Ukrajině, v Indii a v Nigérii.

A nezapomínáme ani na svůj tehdejší slib „Budujme si poklad v nebi!“ Pastorační rada ruprechtické farnosti na žádost účastníků uvedené besedy na svém pravidelném zasedání 26. února 2004 rozhodla o další podpoře Miles Jesu, a to formou dvou nedělních sbírek v kostele za rok. Tyto sbírky budou včas předem oznamovány.

Hanka Jechová

OHLÉDNUTÍ ZA

PÁTÝM PLESEM LIBERECKÝCH FARNOSTÍ

Zdravím tímto farníky z obce Blatnička na Hodonínsku. O jejich Prvním farním plese i o dalším z jejich života jsme měli možnost se dozvědět z článku v Katolickém týdeníku 7 / 15. 2. 2004. Zdravím jejich plesové hosty (o počtu není v článku řeč). Zdravím tři sta majitelů podpůrných plesových vstupenek, skupinku organizátorů – dobrovolníků, kteří několik nocí téměř nespali, dodavatele plesových nápojů a darů do tomboly. A snad si mohu dovolit pozdravovat i pana faráře, který umí nejen dobře naložit s plesovým výtežkem.

Na našem plese libereckých farností bylo letošního 31. ledna 114 přispívajících hostů. S vděčností k Duchu svatému musím říci, že jejich nálada a organizovanost plesu nejsou přímo úměrné veličiny. Věřím, že mi, vy milí plesoví hosté, dovolíte zde konstatovat, že jsme se společně dobře pobavili a v drtivé většině odcházeli nad ránem domů spokojení. Určitě je to tím, že každý z Vás přinesl sebou na ples kousek radosti pro druhé! A

za to Vám všem upřímně děkuji. Za návštěvu plesu pak děkuji i P. Antonínovi a jáhnu Václavovi a za nadlidský výkon muzikantům, manželům Rozkovcovým a jejich pomocníkovi. Za dary do tomboly je třeba poděkovat jménem výherců všem bezejmenným. Možná ani nevíte, že do naší plesové tomboly posílají svá kulinářská díla i ti farníci, kteří na ples nikdy nepřišli.

Jsem si vědom, že úvodní pozdrav nedojde na svou adresu, ale hřeje mě pomyšlení, že my, křesťané Liberečtí „plujeme“ s Blatničskými – a určitě nejen s nimi – alespoň občas, na jedné lodi a alespoň jedenkrát do roka také plesáme.

Vratislav Cvejn

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

faře na Perštýně

Dochází k těmto změnám:

úterý

br. Bartoloměj OFM, setkání maminek na faře 9.30

br. Juniper OFM, náboženství pro 1. tř. 16.00

středa

br. Bartoloměj OFM

náboženství pro 9. tř. a starší 18.15

příprava ke svátostem 19.00

Farnost Liberec – Ruprechtice

3. 4. 2004 na faře duchovní obnova s příležitostí ke svátosti smíření
začátek 9.00 ukončení asi 14.00

Farnost Vratislavice nad Nisou

12. - 13. 3. 2004 duchovní obnova pro mládež pod vedením P. Aloise Hegera z Chomutova s tímto programem:

pátek 12. 3.

17.00 mše svatá

18.30 - 19.00 přednáška

19.30 bohoslužba pokání

sobota 13. 3.

9.00 ranní chvály

9.30 přednáška

10.30 křížová cesta

12.00 oběd (bude připraven)

13.00 přednáška s diskusí

15.00 mše svatá

Možnost přespání lze domluvit na tel. 485 160 625. Všichni mladí buďte zváni!

duchovní správci

POSTNÍ A VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Liberec

kostel Sv. Antonína Velikého

Postní doba

Každý pátek v postní době bude v arciděkanském kostele od 18:00 křížová cesta a po ní bude následovat mše svatá.

6. 4. nejsou ráno ani večer mše svaté z důvodu kněžského dne

7. 4. při mši svaté v 18.00 se uděluje pomazání nemocných

Velikonoční triduum

8. 4. Zelený čtvrtek

v 18.00 mše svatá na památku Poslední večeře Páně a přijímání pod obojí způsobou

9. 4. Velký pátek

v 18.00 velkopáteční obřady – bohoslužba slova, uctívání kříže a sv. přijímání

10. 4. Bílá sobota

v 18.00 mše svatá s obřady Bílé soboty – slavnost velikonoční svíce, bohoslužba slova, křestní bohoslužba

Na Velký pátek a Bílou sobotu je od 8.00 do 17.30 otevřen kostel k modlitbám věřících a k návštěvě Božího hrobu.

11. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

v 8.00 mše svatá

v 10.00 mše svatá

v 15.00 mše svatá v *Křížanech*

v 18.00 mše svatá v *kostele Sv. Kříže*

Bohoslužby v ostatních kostelích budou ještě upřesněny.

Velikonoční doba

12. 4. Pondělí velikonoční

v 8.00 mše svatá

v 10.00 mše svatá

v 18.00 mše svatá v *kostele Sv. Kříže*

Od úterý 13. dubna jsou mše svaté večer v 18:00 v arciděkanském kostele.

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

kostel Sv. Jana Křtitele

Každý pátek po mši svaté je eucharistická adorace.

Postní doba

Každý pátek v postní době se před mší svatou modlíme v 16.30 h křížovou cestu.

Velikonoční triduum

8. 4. Zelený čtvrtek

v 17.00 mše svatá, po jejím skončení adorace u Božího hrobu do 24.00 h.

9. 4. Velký pátek

v 6.00 ranní chvály u Božího hrobu v kostele, přes den adorace u Božího hrobu v 16.00 křížová cesta

v 17.00 velkopáteční obřady

10. 4. Bílá sobota

v 7.00 ranní chvály u Božího hrobu v kostele, adorace do 15.00h

ve 20.00 velikonoční vigilie

11. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

v 7.30 mše svatá v *Liberci – Dolním Hanychově v kostele Sv. Bonifáce*

v 10.00 mše svatá v kostele Sv. Jana Křtitele

Velikonoční doba

12. 4. Pondělí velikonoční

v 9.00 mše svatá v kostele Sv. Jana Křtitele

Farnost Liberec – Ruprechtice

kostel Sv. Antonína Paduánského

Postní doba

Ve středu a v pátek se v postní době před mší svatou modlíme v 16.30 h místo růžence křížovou cestu.

Velikonoční triduum

8. 4. Zelený čtvrtek

v 18.00 mše svatá na památku Poslední večeře Páně

9. 4. Velký pátek

v 18.00 velkopáteční obřady

10. 4. Bílá sobota

ve 23.00 velikonoční vigilie

11. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

v 9.00 mše svatá

Velikonoční doba

12. 4. Pondělí velikonoční

v 9.00 mše svatá

Farnost Vratislavice nad Nisou

kaple Vzkříšení

Velikonoční triduum

8. 4. Zelený čtvrtek

v 18.00 mše svatá na památku Poslední večeře Páně

9. 4. Velký pátek

v 16.30 křížová cesta v *kostele Nejsvětější Trojice*

v 18.00 velkopáteční obřady v *kapli Vzkříšení*

10. 4. Bílá sobota

ve 21.00 velikonoční vigilie se křtem dospělého

11. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

v 8.30 mše svatá

Velikonoční doba

12. 4. Pondělí velikonoční

v 8.30 mše svatá

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

1. AŽ 29. ÚNORA 2004

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

Adam Norbert Jančo

Farnost Vratislavice nad Nisou

Milan Roubínek

Srdečně blahopřejeme.

*Text
duchovní správci
Zpracoval
Marek Křupka*

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 5. 3. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofmZquick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně Popeleční středa v našich kostelích

Ing. Jaroslav Andrš, Mgr. Zdeněk Glaser, Ing. Milan Voženílek, Pavel Fišer

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

internetové stránky.

Adresa: www.krizany.wz.cz

Michal Oleksák

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Panny Marie Neposkvrněné a

Královny andělů - U Obrázku

Liturgický plán na rok 2004

24. dubna

P. Bartoloměj Černý OFM

Skautská mše svatá venku na louce u kostela 17.00

9. května

převor P. Jozef Šprlák O.Praem., Praha

Mše svatá ke cti Panny Marie 16.00

10. června

JM. P. František Opletal

P. Antonín Kejdana OFM

Slavnost Těla a Krve Páně 18.00

13. června

P. Jan Fexa, Mladá Boleslav

Mše svatá ke cti Panny Marie 16.00

4. července

P. Jaroslav Stříž, Křešice

Mše svatá ke cti Panny Marie s Večeřadlem 16.00

18. července

P. Karel Volejníček, Brno

Slavnost posvěcení kostela 16.00

2. srpna, pondělí

P. Antonín Kejdana OFM

Františkánská pouť Porciunkule 18.00

8. srpna

P. Josef Kordik, Železnice

Mše svatá ke cti Panny Marie 16.00

12. září

Emeritní biskup litoměřický
Mgr. ThDr. Josef Koukl, Litoměřice

Pontifikální mše svatá, HLAVNÍ POUŤ

16.00

10. října

P. Pavel Jančík, Střekov

Mše svatá ke cti Panny Marie 16.00

31. prosince

P. Antonín Kejdana OFM

Děkovná mše svatá na poděkování a s prosbou o Boží pomoc do nového občanského roku 2005 24.00

Kaple domova seniorů na Františkově,
Domažlická ulice

Každou sobotu v 15.00 mše svatá.

Bohoslužby jsou přístupné i pro veřejnost. Mše svaté zde budou sloužit kněží z Farnosti arciděkanství Liberec.

Ostašov

25. dubna pouť ke sv. Vojtěchovi 15. 00

Farnost Liberec – Ruprechtice

Nedělní mše svaté začínají v 9.00 h, odpolední mše svaté v pondělí, středu a sobotu v 18.00 h. Jinak je začátek nezměněn, tj. v úterý a ve čtvrtek v 8.30 h a v pátek v 17.00 h.

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

1. AŽ 31. BŘEZNA 2004

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

Jiří Slezáček (1971)

Farnost Liberec - Ruprechtice

Vlasta Hejtmánková (1931)

Text

duchovní správci

Zpracoval

Marek Křupka

16. 4. 2004 / Číslo 5 / Ročník 2

OB RÁZEK

libereckých farností

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 16. 4. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofmZquick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně Posvátný oheň u kříže před kostelem Sv. Jana Křtitele

v Liberci - Rochlici o velikonoční vigílii Ing. Jaroslav Andrš

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

ÚVODNÍK

ZEMSKÝ RÁJ TO NAPOHLED, BR. ANTONÍN

3

PASTORACE

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ, HANKA JECHOVÁ

3

JEŽÍŠ ŽIJE A MY ŽIJEME S NÍM, PETR BENEŠ; AMEN 4 / 1998

4

POCHOD PRO ŽIVOT A KŘÍŽOVÁ CESTA U OBRÁZKU, HANKA JECHOVÁ

4

VELIKONOCE - TRADICE A SYMBOLY, DAGMAR KOPECKÁ; AMEN 4 / 97

5

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O SAMOSPRÁVĚ V OBCÍCH A KRAJÍCH, BR. FELIX OFM

7

Z DOPISU OD ČTENÁŘE OBRÁZKU, ROMAN JOCH

8

RODINA A ŠKOLA

JAK DOPADLA UGANDA? LENKA ČERNÁ; ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

9

KURZ PPR VSTUPUJE DO POSLEDNÍ TŘETINY, MONIKA POSPÍŠILOVÁ;

MUDR. LUDMILA LÁZNIČKOVÁ

11

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ, PAVEL MÁRTON

12

HISTORIE

DOPIS MÝM DĚTEM, ING. KAREL KOROUS; WHITTAKER CHAMBERS

13

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

SETKÁNÍ MLÁDEŽE VE ZHOŘELCI, P. TOMASZ DZIEDZIC; MGR. DANA GLASEROVÁ

15

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

DOMINIKÁNI VE FRANTIŠKÁNSKÉ FARNOSTI, MGR. DANA GLASEROVÁ

15

DOMOV PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI, MGR. ING. JANA JURKOVÁ

16

DUCHOVNÍ OBNOVA V JITRAVĚ, LUKÁŠ BAJER

18

DVĚ MEZZOSOPRANISTKY A HARFA, VÁCLAV VANĚK

18

KONRAD ADENAUER POMÁHÁ I DNES, MUDR. JAN PUR

18

MISIJNÍ KOLÁČ, EVA ŘIČÁŘOVÁ

19

MODLITBY MATEK, EVA ŘIČÁŘOVÁ

19

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

19

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

20

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 1. AŽ 31. BŘEZNA 2004, MAREK KŘUPKA

20

Konrad Adenauer-Stiftung

Česká křesťanská akademie

Technická universita Liberec

pořádají 14. – 16. května 2004 v Liberci (posluchárna K třída 1. máje) XII. Dny Josefa Zvěřiny.

Téma: Křesťané a sympatizující, výzva pro křesťany evropského Východu i Západu.

Ubytování a stravování: Dvě noci včetně snídaně a bohaté večere zajistí a hradí pořadatelé.

Účastnický poplatek (platí se při prezentaci účastníků na místě): s ubytováním 300,- Kč, studenti s ubytováním 150,- Kč, bez ubytování 100,- Kč.

Přihlášky zašlete do 28. 4. 2004 na adresu: Česká křesťanská akademie, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2, tel. 224 917 210, 221 979 327, fax 224 916 237, e-mail cka.havlinova @ omadeq.cz

Po obdržení přihlášky Vám pošleme podrobnější informace a program.

MUDr. Jan Pur

MISIJNÍ KOLÁČ

Papežské misijní dílo dětí pořádalo 21. března 2004 v Ruprechticích akci Misijní koláč. Získali jsme 4.116,- Kč.

Moc děkujeme všem maminkám a dětem, které pekly a prodávaly koláče. Akce je totiž myšlena jako postní příspěvek našich dětí (které mají pomáhat při pečení i prodeji) dětem v misiích. Těm je tedy určen výtěžek sbírky.

Doufám, že se nám příští rok podaří úspěšnou akci zopakovat.

Eva Řičářová

MODLITBY

MATEK

V Obrázku byla už několikrát zmínka o tom, že se v ruprechtické farnosti ve středu dopoledne scházejí maminky k modlitbám. Společnost Modlitby matek vydává i svůj Zpravodaj, z něhož

chci rozvést několik inspirativních myšlenek.

Součástí našich modlitebních setkání je i modlitba odevzdání. Vnímejte odevzdání jako dovolení Bohu, aby nám pomohl poznat, že jsme sami sebou. Pán chce, abychom zde na zemi žili v pokoji. Proto nás zve, abychom mu přenechaly své problémy, pokud není v našich silách a Jeho úkolem pro nás je řešit ... Velkým problémem v našem životě je strach z toho, že nemáme vše pevně v ruce. Dovolme Pánu, aby z nás, za naší spolupráce s ním, vytvořil osobnosti podle jeho plánu. Pravda a z ní pramenící láska vyhání takový strach, který je něčím zcela jiným než bázní Boží. „Pane, dávám Ti svolení, abys mě změnil.“ Víme, že Bůh nás stvořil bez nás, ale nespasí nás bez nás.

Nepromarněme svoji bolest! Buď, Pane Ježíši, naším světlem v naší bolesti! Když nás svět uvidí, jak se my, kteří říkáme, že Tě známe, pod bolestí kácíme, vezme mu to odvahu hledat Tě. Když lidé vidí, že máme bolest, a přesto jsme radostné a plné důvěry v Tebe, bude to pro ně velkým svědectvím.

Pokud máte pocit, že byste se měla modlit za své děti i ve společenství, nebo se prostě chcete scházet s dalšími matkami na mateřské dovolené i po ní, rády Vás přivítáme – s dětmi i bez nich!

Eva Řičářová

Foto

- Matka podává ruku svému dítěti

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost arciděkanství Liberec

Křížany

Římskokatolická farnost v Křížanech spravovaná z arciděkanství spustila své

sociálních dovedností, základní náboženské vzdělávání apod.

Stručné zhodnocení projektu

Daří se naplňovat cíle všestranné ochrany dětí a matek před negativními dopady jejich krizové situace (bydlení, hmotné zajištění, hygiena, výchovné, vývojové a zdravotní problémy, neúplná rodina, týrání, zneužívání a zanedbávání, závislosti, kriminalita atd.) a zajištění možnosti normálního vývoje dětí po psychické, fyzické i výchovné a vzdělávací stránce. U některých matek se daří získat zaměstnání – tím i celkové zlepšení jak hmotné, tak i psychické situace. V roce 2003 se nám podařilo zlepšit kulturu bydlení na pokojích – zakoupili jsme nové postele, ledničky i nádobí, které vyhovuje standardům EU. Dokončili se také práce na hygienických zařízeních – toalety a koupelny pro klientky v přízemí. Bude potřeba opravit osvětlení, omítky a podlahy. Pro trávení volného času dětí plánujeme úpravu herny.

*Mgr. Ing. Jana Jurkovová
Foto
- Z únorového karnevalu
Daniela Kusalová*

DUCHOVNÍ OBNOVA V JITRAVĚ

Byla za námi téměř přesně polovina postní doby, když se na nádraží sešlo šestnáct mladých lidiček. Nepřišli tam jen tak poklábosit, ale vyrazili se duchovně občerstvit na faru v Jitřavě. Největší část tvořilo „páteční spolčo“, ale své zástupce vyslalo i spolčo pondělní; různorodost skupiny pak doplňovali ještě další, kteří nepatří ani tam ani tam.

Před jitřavskou farou jsme se sešli s naším duchovním „pastýřem“, otcem Bartolomějem. Po večeri jsme se vrhli k cíli naší výpravy – k pokrmu pro naše duše. Druhý den Bartolomějovo povídání doplňovaly chvíle modlitby, rozjímání i praktické věci, jako třeba vaření oběda. Jedním z nejsilnějších okamžiků pak myslím byla křížová cesta. Nezapomenutelnou atmosférou dotvářel strmý svah, slabý déšť, svázaný kříž, mluvené slovo i zpěv s kytarou.

Po „soukromé“ mši v místním kostele se s námi Bartolomějem rozloučil. Nás ještě čekal volnější sobotní večer a nedělní mše svatá v Jablonném v Podještědí, která byla pěknou tečkou za tímto zdařilým trojdenním vytržením ze všedních dnů.

Lukáš Bajer

DVĚ MEZZOSOPRA-NISTKY A HARFA

Tento koncert se uskuteční v neděli 18. 4. 2004 od 19.00 e v kapli Vzkříšení. Je opět pořádán Městským obvodem Vratislavice nad Nisou.

Představí se dvě mezzosopranistky Dominique Devaux Blažková a Kateřina Hebelková, na harfu bude doprovázet Bronislava Klableňová. Na programu jsou skladby G. F. Händela, M. Durufla, G. Giordaniho, J. L. Dusíka, C. Francka, J. Offenbacha, Ch. W. Glucka a W. A. Mozarta. Všichni buďte zváni!

Václav Vaněk

KONRAD ADENAUER POMÁHÁ I DNES

ÚVODNÍK

ZEMSKÝ RÁJ TO NAPOHLED

Tak se zpívá v naší hymně. To musel být život! Nedotčená příroda, voda v potocích tak čistá, že z nich mohl pít nejen dobytek, ale i lidi, řeky plné úhořů i lososů, tuři a medvědi v hlubokých hvozdech – zemský ráj to napohled. Jen na pohled, ale žít bych v tom ráji nechtěl. Ti statní jonáci se nedoživali vysokého věku, byli trápeni dnou a revmatismem a jejich manželky umíraly při porodech, polovina jejich potomků v dětském věku. Nerad bych žil mezi Vršovci, Slavníkovci, Přemyslovci, Pšovany, ani na jejich hradištích, ani v podhradí coby jejich poddaný. Proč se uzavírali na svých hradech? Báli se, že je přepadne jejich soused, nebo že si s nimi vyřídí účty císař, protože mu nepřivedli smluvené voly. Panovala mezi nimi krevní msta, pohanské zvyky, otroctví, ženy byly spíše jejich služkami. Byla tu sice církev, její kněží však nevedli dobrý život podle evangelia. Křesťanství bylo prostoupeno pověrami a pohanskými zvyky.

V tomto prostředí žil Vojtěch, jehož slovanské jméno znamená „útěcha, posila vojska“. Narodil se kolem roku 956 patrně na Libici, v rodovém sídle posledních mimopřemyslovských knížat ovládajících oblast východních Čech. Jeho otcem byl kníže Slavník (+ 981), matkou Střezislava (pravděpodobně Přemyslovna) a jeho babička byla snad dcerou Jindřicha I. Saského. Byl vzděláván svým pěstounem Radlou, ale hodně churavěl. rozhodl se pro duchovní stav a proto roku 972 odejel na tehdy slavnou školu do Magdeburgu, kde strávil plných devět let pod blahodárným vlivem tamějšího arcibiskupa Adalberta.

Jeho jméno, které bývá často neprávem považováno za obdobu jména Vojtěch, přijal mladý Slavníkovec při biřmování. Po arcibiskupově smrti r. 981 se jako podjáhen vrátil do Čech a působil v řadách pražského kapitulního kléru. Tak se stal svědkem (dne 2. ledna 982) umírání prvního pražského biskupa (od r. 973), původně saského mnicha Dětmara, který litoval před smrtí své povolnosti a ústupků před zlořády doby.

V necelých třiceti letech byl dne 19. ledna 982 na památném levohradském hradisku s nejstarším křesťanským chrámem na přemyslovské půdě zvolen v pořadí druhým pražským biskupem. Marně bojoval s přežívajícím pohanstvím, dostal se do sporu nejen s knížetem Boleslavem II., ale především s kněžstvem, které jeho snahy sabotovalo.

Vydal se tedy r. 988 do Říma, aby papeži popsal svou situaci, a složil úřad. Po čtyřech letech vyhověl přání českého poselstva, vrátil se do Prahy a založil benediktinský klášter v Břevnově. Když byli všichni jeho příbuzní na Libici r. 995 povražděni, odebral se znovu do Říma. Rozhodl se odejít jako misionář k pohanským Prusům. Tam byl 23. dubna 997 přepaden, spoután a sedmi kopími zabit.

Stal se prvním světoznámým Čechem.

Žijeme o tisíc let později. Máme zato, že je naše doba ušlechtlejší, humánnější. Je to však jen zdání. Stačí se projít 20tým stoletím. Kolik miliónů zavražděných, padlých, umučených. A co milióny dětí zavražděných před narozením? Jak nás budou hodnotit lidé za tisíc let, budou-li nějací na naší planetě?

br. Antonín

PASTORACE

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Druhou velikonoční neděli se čte úryvek z evangelia svatého Jana o ustanovení svátosti pokání. Jde o jeden z největších projevů Božího Milosrdenství, což je jedna

z vlastností Božích. Proto se tato neděle – výroční setkání vzkříšeného Pána s apoštoly – nazývá Nedělí Božího Milosrdenství.

Tuto Boží vlastnost (reálně je to ovšem Bůh sám) velmi uctívala sv. Marie Faustyna.

O tom, co jí soukromě sdělil Pán Ježíš, pojednává např. brožurka „Ježíši, důvěřuji Ti“, kterou vydala Matice cyrilometodějská, Dolní nám. 24/114, 771 00 Olomouc. Brožurka obsahuje i ustanovení, jak se modlit devítidenní nověnu, která začíná na Velký pátek a která spočívá v modlitbě korunky k Božímu Milosrdenství. Podle sdělení Pána Ježíše sestře Faustyně je možno během nověny získat touto modlitbou i plnomocné odpustky za splnění obvyklých podmínek – podrobnosti jsou v uvedené knížce.

Hanka Jechová

JEŽÍŠ ŽIJE A MY ŽIJEME S NÍM

Velikonoce jsou oslavou přechodu ze smrti do života. Tak jako Izraelité byli Mojžíšem vyvedeni z Egypta, byli jsme my vyvedeni Ježíšem ze zajetí hříchu. Ukřížováním a pohřbením vrcholí Ježíšovo ponížení, které započalo jeho vtělením. Bůh na sebe vzal lidství se vším všudy, zůstal Bohem, ale zřekl se slávy, ve svém božství se ztotožnil s lidstvím až na nejzazší hranici naší existence. Celý Ježíšův život byl poukazem na Otce, milosrdného Boha, který hledá ztracené ovce až na dně propasti. Svým sebezmařením otevřel Ježíš cestu přes moře beznaděje, zániku, zmaru. Neutekl před smrtí, ale svobodně ji přijal, a tím ji zbavil ostny definitivního konce. V Kristu se sama smrt stala přechodem, zrozením pro věčnost, pro společenství s Bohem.

Křížová cesta nekončí uzavřením hrobu. Pak by byla jen zbytečnou připomínkou marnosti všeho snažení. Nekončí v uzavřené skále, ale v nekonečné otevřenosti Božího království. Křesťanství zbavené živé víry ve zmrtvýchvstalého Krista je jen jednou z mnoha ideologií, možná, že propracovanou, hezky do sebe zapadající, ale nic neřešící. Pramenem našeho snažení, zdrojem účinnosti svátostí, důvodem platnosti našich morálních zásad je živý Ježíš Kristus.

Teprve zmrtvýchvstáním byla definitivně prokázána platnost Ježíšova vystoupení a kázání. Ježíš přinesl zvěst o blízkosti dobrého Boha Otce, který je s námi právě v

naší slabosti, pádu, osamocení. Smrtí Ježíše by vzala za své i tato představa Boha. Právě vzkříšení je definitivním potvrzením moci této nesmírně něžné služebné Boží lásky.

Ježíš zemřel pro naše hříchy, ale to by samo o sobě na naší situaci nic nezměnilo. On byl poté vzkříšen pro naše ospravedlnění. Zemřel - a věčně žije. Základním obsahem našeho křtu je smrt starého člověka a zrození člověka nového v Kristu. To není obraz, metafora, to je skutečnost, do které musíme vrůstat svým myšlením a životem.

Nestačí vyznat svými ústy Ježíše jako Pána, musíme také uvěřit ve svém srdci, že žije, abychom se mohli opřít o skutečnou, neuvěřitelně blízkou přítomnost Zmrtvýchvstalého. V opačném případě je náš život jen těžkou a namáhavou cestou předsevzetí, závazků, plněním bobříků jednotlivých ctností.

Marie byla onoho nedělního rána u hrobu celá utrápená a uplakaná ne proto, že by potřebovala něco v životě poopravit, ale protože jí vzali Pána. Jediné jeho slovo ji proměnilo tam, kde byla, aniž by se něco vnějšího změnilo. Pán nepřišel, aby poopravil náš život, ale aby si jej vzal. Do bezpečí nekonečné Boží lásky.

Amen 4 / 1998

Petr Beneš

POCHOD PRO ŽIVOT V PRAZE A KŘÍŽOVÁ CESTA U OBRÁZKU

Každý den je v naší zemi usmrcováno 80 větších nenarozených dětí, protože je jejich rodiče nechťejí. Náš stát to toleruje.

I když tento problém nesouvisí přímo

Poslání

Domov poskytuje azylové ubytování, krizovou pomoc a komplexní poradenskou, sociální, intervenční a výchovnou službu matkám s dětmi, které se ocitly v mimořádně náročné či krizové situaci, kterou nemohou či neumějí samy řešit.

Klientkami sou ženy ovdovělé, rozvedené či neprovdané, ale i vdané ženy, jejichž manžel je například dlouhodobě hospitalizován, je ve vyšetřovací vazbě, ve výkonu trestu, nebo opustil rodinu, přičemž manželství formálně trvá. Dále jde o mladší ženy, které otěhotněly, touží si dítě ponechat, ale jejich rodina (nebo partner) je odmítá s dítětem přijmout a nutí je k potratu. Cílem je pokud možno maximální a co nejvšestrannější ochrana dětí a matek před negativními dopady jejich krizové situace (bydlení, hmotné zajištění, hygiena, výchovné, vývojové a zdravotní problémy, neúplná rodina, týrání, zneužívání a zanedbávání, závislosti, kriminalita atd.) a zajištění možnosti normálního vývoje dětí po psychické, fyzické i výchovné a vzdělávací stránce.

Ubytování

se poskytuje maximálně na dobu 12 měsíců a v průběhu doby pomáhá personál domova klientkám při jednání na úřadech, při vedení domácnosti, výchově dětí i při hledání vhodného trvalého ubytování a při řešení mnoha dalších problémů. Provoz Domova je nepřetržitý s neustálou přítomností personálu. Kapacita Domova je 24 lůžek (8 matek + 16 dětí) a jedna krizová jednotka, kde krátkodobě může bydlet maminka se třemi dětmi. Od doby otevření Domova jsme poskytli ubytování celkem 266 klientkám, tj. v r. 2001 58 (22 matek

a 36 dětí), v r. 2002 86 (30 a 56) a v r. 2003 122 (44 a 78).

Domov matkám a dětem zajišťuje v případě nouze základní obživu a ošacení a pomocné služby.

Pět základních programů

Sociální program – tj. mimo jiné pomoc při vyřizování dokladů a jednání na úřadech a institucích, zajišťování sociálního zázemí (rodina, zaměstnání, nemoci, porody ...), mobilizace klienta k aktivitě a převzetí zodpovědnosti za svůj život, poradenství a pomoc při řešení právních otázek, pomoc při získávání bytu, zdravotního zabezpečení apod. – spolupráce s magistráty, městskými úřady, soudy, psychology, lékaři atd.

Výchovný a pečovatelský program - pomoc při vedení domácnosti a výchově dětí, dozor, aby nedocházelo k zanedbávání či týrání dětí, péče o dítě a jeho všestranná ochrana psychická, fyzická (řádná docházka do školy, pomoc při učení apod.), výuka vaření, domácího hospodaření, běžných domácích prací atd.

Program na ochranu nenarozeného člověka – poskytování základních informací,

azylové ubytování těhotných žen, psychická podpora při odmítnutí potratu, navázání kontaktu s příslušnými organizacemi či institucemi apod.

Pracovní program – pomoc při vyhledávání zaměstnání, při uzavírání pracovních smluv, kontaktů se zaměstnavatelem, organizace práce v zařízení apod.

Vzdělávací a duchovní program – (je dobrovolný a vychází ze zájmů klientů) vyhledávání a zprostředkování rekvalifikace, dokončení vzdělání, přednášky, školení a semináře, zájmová činnost, výcvik základních

Bude

V sobotu 24. dubna 2004 bude na faře v Ruprechticích také duchovní obnova.

Jako téma byla tentokrát zvolena

Modlitba – teoreticky i prakticky a přednášet bude opět dominikán , P. Augustin Prokop OP z Jablonného v Podještědí. Součástí obnovy bude i ztišení při adoraci Nejsvětější svátosti.

Začátek plánujeme na 9.00 h, ukončení přibližně ve 14.00 h. A není třeba se předem nijak přihlašovat – přijďte a buďte s námi.

Mgr. Dana Glaserová

Foto

- P. Mannesz Šimák OP

- Svatý Dominik

- Svatý František

DOMOV PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI

Pokračujeme v našem seriálu o charitativní práci v Liberci, abychom posléze mohli dospět k solidnímu vyhodnocení. Dnes si všimneme Domova pro matky s dětmi v tísni, o němž jsme se zmínili v Obrázku č. 3, roč. 2, 6. 3. 2004.

s křesťanstvím, protože se týká samého lidství, ptejme se: „Co my, katolíci?“ Pán nám řekl: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali“ (Mt 25, 40).

Ti, kteří mají zájem o věci veřejné, začali před čtyřmi lety organizovat každoroční Pochod pro život. Letos 27. března se v Praze uskutečnil již počtvrté.. Na rozdíl od minulého roku přišlo přes tisíc lidí. Nejde o žádnou demonstraci nebo nějaký happening, jak někdy chybně informují sdělovací prostředky, ale o svobodný projev snahy o spravedlivý řád ve společnosti. Křesťané navíc prosí Pána o jeho pomoc při ochraně lidského života.

V chrámu Matky Boží před Týnem promluvil Otec biskup Dominik Duka a pod sochou svatého Václava pak vystoupila řada představitelů politického i společenského života. Poslanec Tomáš Kvapil (KDU-ČSL) z Olomouce zdůraznil, že není v pořádku, když život některých nenarozených zvířat je zákonem chráněn, zatímco život nenarozeného člověka takovou ochranu státu nemá. Marek Benda, který se zanedlouho vrátí do Poslanecké sněmovny, ocenil jako donedávna neuvěřitelnou věc, jak se podařilo posunout veřejnou debatu ohledně umělých potratů od agresivních zesměšňujících výkřiků k celospolečenskému souhlasu, že umělé potraty jsou velikým zlem. Setkání uzavřel nestor této ochrany Jiří Karas poděkováním každému, kdo s některým poslancem vede dialog napomáhající k pochopení toho, kdo to je člověk a jakou má člověk nesmírnou hodnotu, krásu a nenahraditelnost.

Pochody pro život se v posledních letech

už tradičně konají ve všech okolních evropských zemích. V České republice se přístup veřejnosti a médií setkává se stále většími sympatiemi. P. Bogdan Sikora OFMConv. se vyjádřil, že kromě lidského hlediska „se jedná o důležitý způsob preevangelizace společnosti. Je zřejmé, že jde o znamení doby, které ten, kdo je z pravdy, slyší (Jan 18, 37), stejně jako je znamením doby snaha o kvalitu rodinných vztahů. Praktické otázky jako jsou potraty nebo eutanázie a jasný postoj Církve k nim je často podnětem k přemýšlení a tím i branou k nalezení Krista.

V den pražského Pochodu pro život jsme se i my v Liberci sešli, už podruhé, U Obrázku. Protože v Liberci se zatím nepodařilo dát této akci obecně lidský rozměr a všichni, kteří jsem se zúčastnili, jsme byli křesťané, modlili jsme se Křížovou cestu za nenarozené děti a za ukončení umělých potratů. Na rozdíl od Prahy, kde letos zaznamenali největší početní nárůst, se nás sešlo ještě méně než loni. Přitom bylo konání tohoto shromáždění včas zveřejněno. Zamysleme se aspoň, proč to v Praze jde a v Liberci tak těžko? Nebo si řekneme, že oni si to v tom parlamentu stejně odhlasují, jak budou chtít? Víím, že tomu, kdo U Obrázku nebyl, se to bude číst těžko, ale svatý Pavel volá: „První věc, ke které vybízím, je tato: ať se konají modlitby prosebné, přímlyvné i děkovné za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc“ (1 Tim 2, 1-2).

Hanka Jechová

Foto

-Zaplněná spodní část jarního Václavského náměstí v Praze

Mgr. Anton Frič

-Zbytky katolíků a posledního sněhu v Liberci

Mgr. Zdeněk Glaser

VELIKONOCE - TRADICE A SYMBOLY Beránek

je jedním z nejstarších a nejčastějších křesťanských symbolů a bývá používán ve více významech. Ve velikonoční symbolice představuje Krista - ukřižovaného a zmrtvýchvstalého. Toto znamení má svůj původ ve starozákonních předobrazech:

beran obětovaný Abrahamem místo Izáka (Gn 22, 13), Hospodinův služebník podobný obětnímu beránku z Izaiášova proroctví (Iz 53, 7) a především beránek, jehož krev ochránila domy Izraelitů při vyhlazování všeho prvorozeného v egyptské zemi (Ex 12). V Novém zákoně je obraz Krista jako Beránka Božího na mnoha místech potvrzen a ještě rozveden. Kristus je pravý velikonoční beránek, beránek bez vady a poskvrny (tj. bez hříchu), který vykoupil lidi za cenu své krve (1 Kor 5, 7; 1 Petr 1, 19; Zj 5, 9n). Bývá zobrazován s různými vysvětlujícími znameními. Kříž stojící za beránkem je znamením vítězné smrti; někdy je nahrazen praporem se slovy „Pokoř vám“ či „Aleluja“ a nebo bílou vlajkou s červeným křížem, znamením vítězství nad smrtí. Bývá ověnčen palmami, symbolem mučednictví a vítězství; někdy je také zobrazován s řeckými písmeny A a W, jež jsou symbolem jeho věčného života. Čtyři prameny vytékající ze skály, na níž beránek někdy stojí, představují milost vykoupení, která se rozlévá z kříže na všechny světové strany. „On (Kristus) se jednou provždy stal naším Beránkem, naším obhájcem u tvého trůnu. On - Beránek obětovaný - už neumírá, Beránek zabítý žije na věky“ (z preface 4. velikonoční).

Vejce

je všeobecně rozšířený symbol života a plodnosti. Často se objevovalo v mytologických představách, v alchymii a také při pohanských oslavách jara. Pro křesťany se vejce stalo symbolem zmrtvýchvstalého Krista; mládě narozené z vejce připomíná Krista vycházejícího z hrobu. Ve středověku sloužila vejce také ke splácení nájmu, jedním z termínů plateb byly i Velikonoce. Velikonoční vejce se vybírala také jako dávka pro kostelníka a ministranty.

Zajíc

Podle lidové víry zajíc nikdy nespí. V některých knihách se píše, že zajíc nemá oční víčka a při spánku pouze obrátí pupilu nahoru, jinde se toto vysvětlení popírá a uvádí se jiné: ocitne-li se zajíc v nebezpečí, zůstane na svém místě a přitiskne se k zemi, takže to vypadá jako by spal s otevřenými očima. Ať už je to tak či onak, pro křesťany

se zajíc stal symbolem zmrtvýchvstání: jako „stále bdící“ jim připomínal Krista, který přemohl spánek smrti a vystoupil z hrobu do věčného života. Někde se pekl chléb v podobě zajíce, později se doprostřed vsazovalo vejce.

Číslice osm

Symbolem zmrtvýchvstání je také číslice osm. Den zmrtvýchvstání Páně byl nazván „osmým dnem stvoření“, nového stvoření člověka, jemuž Kristova smrt a vzkříšení vrátily naději na věčný život. Osmým dnem je nazývána také neděle, památka zmrtvýchvstání Páně.

Další symboly zmrtvýchvstání

V křesťanském starověku i středověku byla velikonoční symbolika mnohem bohatší. Vzkříšeného Krista představovaly nejrůznější symboly, většina z nich se však již přestala používat nebo se jejich význam změnil. Připomeňme např. fénixe, páva či orla, kteří podle legendy dostávají nový život z popela, takže připomínají zmrtvýchvstání; dále čápa či vlaštovku, vracející se na jaře z teplých krajů a připomínající tak návrat ze smrti do života; nebo ledňáčka, o němž se věřilo, že každoročně mění své peří, takže se stal znamením obnoveného života. Používal se také symbol slimáka, který na jaře proráží víčko ulity a kohouta, který ohlašuje příchod nového dne - vítězství světla nad temnotou. Zmrtvýchvstalého Krista zobrazoval také pštros, který klade svá vejce do písku, kde se působením tepla otvírají, a dokonce i žába, pro svá nápadná vývojová stadia. Zmrtvýchvstání symbolizovaly také ryba a plást medu, které Kristus pojedl s apoštoly, když se jim po svém zmrtvýchvstání zjevil ve večeradle (Lk 24, 36-43). Ve Francii se symbolem Velikonoc stala na jaře rozkvétající sněženka, její jméno paquette připomíná francouzský název Velikonoc Paques.

Aleluja

Velikonoční liturgie je charakteristická také častým radostným Aleluja (antifony, odpovědi k žalmům, sekvence, dvojité aleluja při propuštění lidu atd.). Aleluja převzali křesťané z židovské liturgie, kde má význam radostného, slavnostního pokynu k svěcení největších židovských svátků. Aleluja je hebrejský výraz složený z

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

SETKÁNÍ MLÁDEŽE VE ZHOŘELCI

Na Květnou neděli, 4. dubna, se v polském Zhořelci setkala víc než 1.000 mladých lidí. Setkání mělo své heslo: Chceme vidět Krista.

Z Liberce jsme vyjeli po 14 h rozdělení do čtyř osobních aut za vedení P. Tomasz Dziedzice a P. Bartoloměje Černého OFM. V 16 h začal v kostele Sv. Bonifáce program

přivítáním pomocného legnického biskupa a svěcením palmových ratolestí. Otec

biskup dostal od mládeže pořádající farnosti kytici, kterou na znamení duchovní jednoty předal P. Tomaszovi k výzdobě našeho arciděkanského kostela.

V 16.30 se ulicemi Zhořelce vydal průvod od kostela Sv. Bonifáce k bazilice Sv. Josefa. Dostali jsme tak příležitost prožít něco pro nás neobvyklého: Pár desítek kilometrů od našich severních hranic se lidé v úctě zastavovali, aby prokázali úctu Kristovu kříži, který nesli mladí lidé na ramenou. Česká skupinka měla příležitost vnášet kříž do baziliky, kde zároveň Schola od 3A(ntonínů) vítala zpěvem Otce biskupa.

V 17 h začala pontifikální mše svatá, v jejíž liturgii zazněla polština, němčina i čeština.

Ve večerních hodinách jsme se zúčastnili koncertu v sále pod kaplí. Schola od 3A tady hrála s polskými scholami. Publikum bylo velmi mladé a hlasité. Poznali jsme odlišnou mentalitu a zároveň schopnost polských kněží podchytit zájem mládeže a pracovat s ní. A my jsme děkovali Pánu za novou zkušenost a poznání života našich bratří a sester, kteří jsou nám tak blízko.

*P. Tomasz Dziedzic
Mgr. Dana Glaserová*

Foto

*- Otcové Tomasz a Bartoloměj ve
zhořeleckých ulicích
Mgr. Zdeněk Glaser*

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

DOMINIKÁNI VE FRANTIŠKÁNSKÉ FARNOSTI Bylo

V sobotu před Květnou nedělí jsme na ruprechtické faře přivítali P. Mannesze Šimáka OP, aby vedl postní duchovní obnovu.

Sešlo se nás 32, převážně z Farnosti arciděkanství Liberec a mimolibereckých zájemců. Vyslechli jsme přednášku na téma Hledání Boha; byla rozdělena na několik částí, mezi nimiž byl prostor pro

ticho i sdílení.

Po postním obědě (a fotbalovém zápase s přítomnými dětmi a některými dospělými) vedl P. Mannesz kající bohoslužbu. Po ní byl spolu s P. Antonínem Kejdanou OFM k dispozici ke svátosti smíření.

Asi všichni jsme rozpoznali, že takováto chvíle ztišení a očištění před Bohem byla pro nás velikým Božím darem a požehnáním.

komunistickou revolucí, která se - tak jako všechny velké revoluce - odehrála v lidské mysli dříve než v lidských činech. Vzpoua i konspirace jsou pouze metody, jak onu vizi realizovat; jsou pouze částí komunistické politiky. Bez této vize nemají význam, bez ní nemá komunismus význam a nesežene dohromady ani pár kapesních zlodějů. Komunismus nevybízí lidi ke zločinu nebo k utopii, jak si myslivají povrchní kritici. Na rovině víry vyzývá lidstvo, aby svou vizi proměnilo v praktickou skutečnost. Na rovině činu vyzývá lidi, aby bojovali proti netečnosti minulých dob, která - ztělesněna, jak komunismus tvrdí, v sociální, politické a hospodářské podobě - blokuje vůli lidstva jít kupředu. Vyzývá lidi, aby překonali krizi, jež - jak tvrdí komunisté - je krizí světa rozervaného frustrací, kvůli níž svět sice nedokáže stát na místě, ale nechce ani jít kupředu po cestě, kterou mu ukazuje logika technologické civilizace - ke komunismu.

Komunistická víra říká: vize je praktický problém dějin; způsob jejího uskutečnění je praktickým problémem politiky, která je zase historií ve stavu zrodu. Máte morální sílu vzít na sebe historické zločiny, aby člověk konečně ukončil své odvěké, nesmyslné utrpení a nahradil je cílem a plánem? Odpověď, kterou člověk dá, vytýčuje rozdíl mezi komunistou a všemi těmi socialisty, liberály, soupevníky, nejrozumnějšími pokrokaři a lidmi dobré vůle: ti všichni sdílejí s komunisty jejich vizi, ale nesdílejí jejich víru, protože na sebe nechťejí vzít její dopady. Právě odtud pramení ten pocit mravní převahy, díky němuž komunisté, sebevíc zapletení do zločinů, spílají svým oponentům s nadřazenou arogancí.

Komunistická vize má jednoho mocného agitátora a mocného propagandistu. Je jím krize. Tento agitátor nepotřebuje pódium. Krize vytrvale mluví k člověku právě tam, kde na něho číhá zoufalství. Krize nepotřebuje komunistický žargon. Krize vytrvale mluví k člověku tam, kde se jeho naděje a energie mění v zuřivost. Vize inspiruje, krize pohání..... Komunismus je to, co nastane, když se člověk ve jménu rozumu odloučí od Boha. Ale vidění Boha, poznání Boha, zkušenost Boha - to právě určuje charakter společnosti nebo národa, to právě dává význam jeho osudu. Charakter společnosti promlouvá její kulturou, a kultura - to je právě vize, poznání, zkušenost Boha, artikulovaná nejsilnějšími duchy tak, aby ji lidé pochopili. Společnost či

národ bez Boha nikdy neexistovaly. Ale dějiny jsou zaplněny vraky národů, jež zlohostejněly vůči Bohu a zemřely.

Komunismus se dostává do krize tehdy, když se mu nepodaří osvobodit ovládané národy od Boha. Nikdo to neví lépe než Komunistická strana Sovětského svazu. Západní svět se dostává do krize tehdy, když zlohostejní vůči Bohu a přebírá od komunismu jeho materialistickou vizi, když je fascinován logikou materialistické interpretace dějin, politiky a ekonomiky, když přestane chápat, že mu komunismus klade otázku: věřit v Boha nebo věřit v člověka? - a že jediná možná odpověď zní: věřit v Boha.

Ústředním problémem našeho století není hospodářství. Hospodářství je relativní problém, který lze řešit relativními prostředky. Ústředním problémem tohoto věku je víra. Západní svět si neuvědomuje, že odpověď na tento problém už zná, ale jen tehdy, bude-li jeho víra v Boha a ve svobodu, již se západní člověk těší, alespoň tak velká, jako je komunistická víra v člověka.

Děti moje, když jste byly malé, chodívají jsme někdy na dříví do borového lesa. Po otevřených polích jste pobíhaly samy, ale jakmile jsme vstoupili do lesa, instinktivně jste se mne chytily za ruku, protože tu bylo temněji, osaměleji, a v lesním tichu zněly naše hlasy hlasitěji a strašidelněji. Touto knihou vám zase jednou podávám ruku. Povedu vás - ne už chladivým borovým lesem, ale vzhůru a dolů po úzké stezce mezi pustými, strmými skalami, v jejichž stínu se odvíjí naše dění. Půjďme tmou. Ale nakonec, pokud vás povedu správně, objevíte tři kříže: na dvou z nich visí lotři. Musím vás dovést na Golgotu, na místo lebek. To je smysl naší cesty. Než to pochopíte, já už tu asi nebudu, mé ruce vyklouznou z vašich. Ale na tom nezáleží. Protože až pochopíte to, co uvidíte, nebudete už děti. Budete už vědět, že život je bolest, že každý z nás visí na vlastním kříži. A až zjistíte, že to platí o každém muži, ženě a dítěti na této zemi, budete moudří.

Váš otec.

Ing. Karel Korous
Whittaker Chambers /
Překlad Michaela Freiová

Foto

- Svědek Whitaker Chambers v r. 1939

hallelú a jáh = chvalte Jahve (Pána). V Písmu svatém se vyskytuje na začátku nebo na konci některých žalmů (104-106, 111-113; 146-150) a čtyřikrát je uvedeno v Novém zákoně, v knize Zjevení sv. apoštola Jana (Zj 19, 1-6).

Žehnání pokrmů na Boží hod velikonoční

V dřívějších dobách byla postní praxe církve přísnější. Půst zdrženlivosti od některých pokrmů byl uložen po celou dobu postní a kromě masa se vztahoval také na vejce a sýr. Přejít od postu k radostnému velikonočnímu hodování byl tedy mnohem výraznější než dnes a byl doprovázen četnými liturgickými i mimoliturgickými zvyky. V 10. století se objevuje žehnání pokrmů při velikonoční slavnosti, které se v mnoha místních církvích zachovalo až dodnes. Žehnání se konalo buď přímo při mši na Boží hod velikonoční, někde také před nebo po ní. Žehnaly se jednak pokrmy, které byly v postu zapovězeny a dále také beránek, mazanec, chléb a víno. Vedle praktického významu - pozvolný přechod

k normální, tučnější stravě - má toto žehnání především význam symbolický. Je znamením velikonočního vítězství: hřích a smrt jsou přemoženy, můžeme ukončit půst a radovat se. Zmrtvýchvstalý Kristus nás zve na eucharistickou hostinu a svojí přítomností chce prozářit také naše domovy. Eucharistická slavnost má tak své pokračování v agapé - v bratrské hostině ve společenství věřících.

„Pane, po svém vzkříšení ses zjevil svým učedníkům a jedl jsi s nimi. Také nás zveš k svému stolu a slaviš s námi hostinu. Prosíme tě, dej, ať i tyto pokrmy jsou nám znamením tvého požehnání a tvé lásky. Přijmi pozvání do našich domovů. Zůstávej s námi a dej, ať stále zakoušíme tvou přítomnost a tvé požehnání. Posiluj v našich domovech vzájemnou lásku, která pramení z tvého velikonočního vítězství nad smrtí, zlem a hříchem. Doved' nás všechny až k stolu nebeské hostiny, kde žiješ a kraluješ na věky věků“ (žehnací modlitba).

Amen 4 / 97

Dagmar Kopecká

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O SAMOSPRÁVĚ V OBCÍCH A KRAJÍCH

19. dubna 2004 pořádá Česká křesťanská akademie v Liberci besedu s panem RNDr. Josefem Ježkem, který byl do roku 1996 poslancem Parlamentu ČR. Pan Ježek nyní bydlí a pracuje v Liberci. Tématem besedy bude obecní a krajská samospráva v České republice. Pane doktore, mohl byste našim čtenářům říci, který největší problém v této oblasti vidíte?
RNDr. Josef Ježek: V listopadu 1990 se

u nás po více než 50 letech konaly svobodné komunální volby. Nyní po více než 13 letech, v rámci tzv. probíhající reformy veřejné správy, se vrací mnohé z období komunistických národních výborů.

Není to jako s tou paní, která se koncem roku 1989 ptala: „Ale kdo se teď bude o nás starat?“

J. J.: Zrušení národních výborů ústavním zákonem a obnovení samosprávy v obcích po pěti desetiletích skutečně znamenalo pro každého občana šanci podílet se na rozhodování o věcech svých a své obce.

Ta šance je teď menší?

Uplatnění tohoto ústavního práva je právě vinou zmíněné reformy mnohem obtížnější než počátkem devadesátých let.

Proč?

J. J.: Z více důvodů. Jedním výsledkem uvedené reformy je např. nový zákon o obcích z r. 2000, který dělí obce do několika skupin podle hesla: všechny si jsou rovny, ale některé jsou si rovnější – 205 vyvolených

obcí je nadřazeno ostatním více než 6000 obcí. Úřady obcí první skupiny i jejich městské rady vykonávají státní správu pro občany obcí ve druhé skupině, a to ve značném rozsahu. Nebo, správní dozor nad samosprávou obcí vykonávají úřady krajů, což jsou územní samosprávné celky stejně jako obce. Tato organizace veřejné správy by byla jakoby naplněním snah z doby před r. 1989 nahradit třístupňovou organizaci národních výborů MNV, ONV a KNV organizací dvoustupňovou. Komunisté to tehdy nestihli.

Co tedy hrozí?

J. J.: Víte, připomíná mi to vyvolení národ, který se dostal na samé hranice zaslíbené země, ale přes poznatky navrátilivších se zvěďů ...

To je v Nm 13, 23

J. J.: i přes výzvy samotného Mojžíše, aby do ní Izraelité vešli, se rozhodli vrátit se do Egypta. A tak putovali pouští 40 let, než jim Hospodin dal další příležitost. A celá generace, kromě Jozua a Kaleba musela napřed vymřít. Konkrétně hrozí např. to, že tzv. obce s rozšířenou působností, příp. i kraje budou zasahovat do záležitostí naprosté většiny ostatních obcí.

Vždyť od toho tady máme Ústavní soud!

J. J.: Chlumec nad Cidlinou a dalších 14 obcí podalo už v r. 2002 ústavní stížnost. Ústavní soud se asi před rokem vyhnul odpovědi. Nyní leží u Ústavního soudu návrh na zrušení zákona, který podala skupina více než 17 senátorů, ale jak známo, podařilo se Ústavní soud ochromit.

Jak to vypadá, nedá se při tomto bloudění pouští nic dělat. Proč tedy ta přednáška?

J. J.: Chtěl bych se pokusit rozvířit

veřejnou debatu o reformě, která se nedaří, a o které nevíme, kam až ji její tvůrci chtějí dotáhnout. Státní mašinérie už zase bobtná, proto funguje stále hůř. A pokud si řekneme, že oni si to udělají stejně, jak budou chtít, budeme se podobat té zpohodlnělé ženě, která jen hledá, kdo se teď bude o ni starat.

Pane doktore, těším se na setkání na obvyklém místě (posluchárna K třída 1. máje) v obvyklý čas (17.00 h).

*Otázky
br. Felix OFM*

Foto

- Budova Ústavního soudu v Brně

Z DOPISU OD ČTENÁŘE OBRÁZKU

Dr. Břetislav Daněk v rozhovoru o komunismu (Obrázek č. 4, roč. 2, 5 .3. 2004) velmi výstižně definoval komunismus, totalitní systém, diktaturu a socialismus. Avšak dovoluji si pana doktora doplnit o důležitou definici levice a pravice.

Levice v západní civilizaci je přesvědčena, že člověk nemá stálou přirozenost v dějinách, nýbrž že člověka lze kvalitativně zlepšit, učinit dokonalým; a to světskými, politickými prostředky. *Levice* se tedy domnívá, že lze státem jednoho dne vytvořit dokonalou společnost. Nezřídka *levice* navíc odmítá hodnotové dědictví západní křesťanské civilizace a přijímá mravní relativismus.

Pravice je naopak přesvědčena, že člověk má v dějinách stálou lidskou přirozenost a nelze jej politicky kvalitativně zlepšit. V člověku jsou impulsy k dobrému i zlému jednání, a státní mocí nelze ani jedny z nich z člověka vypudit. *Pravice* tedy požaduje, aby stát byl omezen na zachovávání řádu ve společnosti, a neusiloval o změnu společnosti k utopii; rovněž přijímá západní křesťanské morální učení o dobru a zlu jako to, co zlé impulsy v člověku mírní a udržuje na uzdě.

V rozhovoru byla zmíněna knížka „Vzpouora proti revoluci dvacátého století“, která obsahuje překlad díla amerického myslitele Franka S. Meyera (1909-1972) a můj komentář k němu. Frank Meyer se jako mladý židovský student stal v 30. letech 20.

HISTORIE

DOPIS MÝM DĚTEM

V letech nesvobody jsme za železnou oponou neměli možnost sledovat vše „co se dělo“. Případ Chambers – Hiss je téměř neznámý. Je jen jakési povědomí, velmi kusé a zkreslené, o senátoru Josephu Mc Carthym, o tzv. americkém honu na čarodějnice. Chambers si před více než 50 lety kladl podobné otázky, které bychom si měli dnes klást i my: Byla podstata komunismu zničena? Co je základem jeho existence? Jakou republiku chceme? Do jaké Evropy vstupujeme a jakou ji chceme mít?

Chambers se v době hospodářské krize stal členem Komunistické („Dělnické“) strany USA a později začal pracovat pro sovětské tajné služby. Po uzavření paktu Stalina s Hitlerem se rozhodl komunistické prostředí opustit a upozornit americkou vládu na rozsah komunistické infiltrace administrativy USA. Vyšetřování začalo ale až po válce. Chambers svědčil proti komunistům, především proti svému dlouholetému příteli Algebru Hissovi, vysokému úředníku amerického ministerstva zahraničí. Hissův-Chambersův proces rozdělil americký národ. Hissovi byla prokázána lež, ale americká levice dodnes zpochybňuje jeho vinu.

Ukázka je převzata z bulletinu Občanského institutu č. 148. Je součástí předmluvy ke knize Whittakera Chamberse „Svědék“ (poprvé vyšla v r. 1953), kterou vydá v nastávajícím roce Občanský institut.

Drahé děti,

sedím v kuchyni domku v Medfieldu, naší druhé farmě, kterou od našeho domova, a tedy od Vás, odděluje pás kopců a čtvrt míle cesty přes pole. Píšu knihu, kterou chci mluvit k Vám, ale také k ostatnímu světu. Vám i ostatnímu světu jsem povinen vydat počet ze svých činů... V Hissově procesu šlo o mnohem víc než o Algera Hise nebo Whittakera Chamberse: stála tu před soudem dvojí víra...

Revolučním srdcem komunismu není teatrální výzva: „Proletáři všech zemí, spojte

se. Nemáte co ztratit, jen své okovy. Získat můžete celý svět.“ Je jím prosté sdělení Karla Marxe, později zjednodušené pro každodenní užití: „Filosofové dosud svět jen vykládali, ale je nutné ho změnit.“... To není nové. Je to druhá nejstarší víra - víra, jejíž příslib šeptal ve dnech po stvoření člověku had pod stromem poznání dobrého a zlého: „Budete jako bohové.“ Je to velká alternativní víra lidstva. Tak jako u každé velké víry pramení její síla z prosté vize. I jiná období měla své velké vize. Vždycky to byly alternativy těžké vize: vize Boha a vztahu člověka k Bohu. Komunistická vize je vizi člověka bez Boha ...

Je to vysloveně praktická vize. Nástroje pro její uskutečnění jsou po ruce - jsou to věda a technika, jejichž tradiční metoda, to jest přísné vyloučení všech nadpřirozených faktorů z řešení problémů, přispěla k intelektuálnímu klimatu, v němž se takové vizi daří, ale i ke krizi, v níž se daří komunismu. ... Její první příkazání nenajdeme v Komunistickém manifestu, ale v první větě učebnice fyziky: „Veškerý dosavadní pokrok lidstva je výsledkem pečlivých měření.“ Ale komunismus, jako první v dějinách, učinil z této vize víru pro velké moderní politické hnutí. Proto se komunistická strana právem nazývá nejrevolučnější stranou v historii. Uvedla do praxe tu nejrevolučnější otázku dějin: „Bůh, nebo člověk?“ Tak učinila další logický krok: pokud je rozhodující silou ve světě lidské myšlení, k čemu ještě potřebujeme Boha? Tato vize sama už vlastně je

nabídka, jak se metodě naučit, nejvíce o ni zájem. Odpovídá to nakonec i dnešní době: Ledaskdo se cítí být povolán k dialogu v mnohém oboru – např. o sexualitě, ale není ochoten se v tomto oboru vzdělávat. Potom jeho často rezolutně vyjadřované názory mohou spíše škodit než pomáhat.

Katolický postoj MUDr. Lázníkové stojí tiše v pozadí, každému je ponechán prostor pro jeho stanovisko. Všechny spojuje úcta k počatému člověku. Otázky hormonální a nitroděložní antikoncepce byly probrány z

lékařského hlediska, u bariérové antikoncepce byla zmíněna zejména její nevelká spolehlivost a při jejím použití u ženy i to, že dochází k usmrcení embryonálního člověka. Cílem bylo, aby získané znalosti umožnily v co největší míře využívat k vzájemnému odevzdání se manželů přirozeně neplodné, popřípadě i plodné dny. To záleží na tom, jaký cíl sledují.

Celý kurz je podpořen i dostatkem literatury, základní brožury v ceně kurzu byly rozdány již na začátku, k nahlédnutí a případné koupi jsou i další publikace, často vydané přímo sdružením CENAP. Po závěrečné zkoušce mohou přítomní obdržet osvědčení o získaných znalostech. Nabízena je i možnost získání kvalifikace instruktora.

Protože sdružení CENAP je ve stálých finančních obtížích, lze mu třeba i malou částkou finančně vypomoci. Číslo účtu je 150689165/0600.

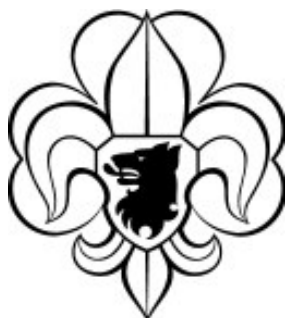
Třetí, závěrečná část kurzu výchovy rodičovství se zaměřením na metodu přirozeného plánování rodičovství bude ve farním vratislavickém sále o víkendů 23. - 24. 4. 2004. V pátek se sejdeme od 17 do 20 h a v sobotu od 9 do 16.30 h.

*Monika Pospíšilová /
MUDr. Ludmila Lázníčková
Foto*

*-Msgr. Philip Reilly
ze semináře v diecézi New York,
který už 40 let bojuje
proti umělým potratům,
navštívil loni v květnu CENAP*

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICH THYS OZNAMUJÍ

24.dubna
Svatek
svatého Jiří:
skautská mše
svatá U Obrázku
v 17:00, potom
táborák.

Všichni jste
srdečně zváni.

16. - 18.dubna
Rádcovský víkend na Tomce.
1. května
Kotorský závod na liberecké přehradě.
8. května
Svojsíkův závod.
14. - 16. května
Společná celostředisková výprava s
oddíly Odyssea a Pětka.

Pavel Márton

století komunistou, ale v roce 1945 se s komunismem rozešel a stal se aktivním antikomunistou. Hluboce promýšlel otázku jak lidské tak politické svobody, i její vztah k dobru a ctnostem. Považoval se za křesťana, aniž by se identifikoval s církví. Až na konci svého života, několik hodin před svou smrtí, se nechal pokřtít a byl přijat do (katolické) církve.

Jeho dílo mělo hluboký vliv na americkou poválečnou pravici; do značné míry tvoří její intelektuální základ. Když se Ronald Reagan v roce 1981 stal prezidentem USA, v jednom ze svých

projevů zmínil sedm myslitelů, kteří na něj měli největší vliv – přední místo mezi nimi zaujímal Frank S. Meyer.

Budiž mi dovoleno doplnit, že knížka je pojednáním o svobodě, ctnosti, zápasu proti komunistickému totalitarismu; a i o té bolestné otázce, zda naše civilizace – západní křesťanská civilizace – vůbec ještě existuje. Tuto otázku po přečtení knížky nechť se pokusí zodpovědět laskavý čtenář sám; jsem zvědav, zda dospěje ke stejnému závěru, jako já.

V úctě

Roman Joch

RODINA A ŠKOLA

JAK DOPADLA UGANDA?

V 16:00 se konala (srov. Obrázek č. 4, roč. 2, 5. 3. 2004) tisková konference, na kterou přišlo mnoho médií – byli jsme velmi překvapeni jejich zájmem a velmi příjemnou atmosférou. Na setkání s dobrovolníky přišlo asi 6 zájemců (což vzhledem k tomu, že se jedná o novou věc, není vůbec špatné). V Liberci máme v současné době přes 150 adoptivních rodičů. Setkání s nimi a širokou veřejností bylo velmi přátelské. Pro našeho hlavního hosta, ředitele naší partnerské organizace World in Need, pana Ssenyonjo, bylo toto setkání vůbec první a jak později popsal, velmi příjemné – byl překvapený, jaký obrovský zájem mají adoptivní rodiče o své děti v Ugandě a také, že mu kladli spoustu otázek.

Mezi nejčastějšími byly otázky o školském systému v Ugandě a hlavně, jak správně interpretovat vysvědčení dětí, dále o distribuci knih a dárků dětem, o politické situaci v Ugandě a také o budoucím uplatnění dětí. Hosté si prohlédli fotografie z Ugandy, hračky a obrázky od adoptovaných dětí a dokonce se našli i tři noví adoptivní rodiče, kteří si přímo na místě vybrali své dítě. Ostatní prý o tom budou také přemýšlet.

Mezi dotazy byly i dvě stížnosti, že dotyční rodiče již dlouho nedostali dopis. Toto budeme okamžitě řešit s naší partnerskou organizací WIN Uganda, která zjistí, proč děti nenapsaly. Občas se podobná chyba stane, ale v celkovém

množství 10500 adoptivních rodičů jsou to spíše jen výjimky.

Rádi bychom ještě jednou poděkovali faře Vratislavice nad Nisou za bezplatné poskytnutí sálu, za obstarání data projektoru a také za bezplatné ubytování.

Přikládáme fotografie čtyř dětí, které čekají na adopci a jejich stručný příběh.

Essery Nakalyana

holčička z ugandské vesnice Buikwe
8 let
protestantka
chodí do 2. třídy
má tři sourozence

Její rodiče jsou HIV pozitivní a již stěží zvládají práci na poli, kde pěstují plodiny pro obživu (sladké brambory, kasavu atd.) – víc než jídlo a ubytování Essery nemohou nabídnout, nejsou schopni již vydělávat peníze na její školné.

Essery je velmi společenská a ráda chodí do školy, ráda se učí. Ve volném čase ráda hraje netball míčem, který si sama vyrobila. Vyrábí si také panenky z banánových vláken

Doma pomáhá rodičům tím, že nosí vodu.

Nejraději má rýži s masem.

Pokud dostane šanci pokračovat ve vzdělání, ráda by se stala učitelkou.

Sofia Najjemba

děvče z ugandské vesnice Buikwe
16 let
muslimského vyznání
chodí do 2. třídy střední školy

má tři sourozence
maminka jí zemřela a otec se znovu oženil a o Sofii se dále nestará. Sofie žije s babičkou. Babička se snaží vydělat peníze prodejem sladkých brambor na tržišti, to ale stačí sotva na obživu a peníze již na zaplacení střední školy pro Sofii nemá.

Essery je velmi přátelská a jejím nejoblíbenějším předmětem je dějepis. Doma vaří a nosí vodu.

Nejraději má rýži a rybu.

Pokud bude moci dodělat střední školu, chtěla by se stát inženýrkou.

Akimu Wera

chlapec z ugandské vesnice Kirugu
10 let
křesťan
chodí do 4. třídy ZŠ
má tři sourozence – jejich otec zemřel před několika lety a maminka se o děti musí starat sama. Protože nikdy nechodila do školy a nemá žádnou kvalifikaci, je pro ní těžké sehnat placené zaměstnání. Pěstuje tedy brambory, fazole, kukuřici a banány – část pro uživení dětí a část prodává na trhu.
Má velké problémy zajistit základní

potřeby dětí a není schopna vydělat dost peněz, aby všechny její děti mohly chodit do školy.

Akimu je bystrý chlapec, i když ostýchavý před cizími lidmi. Rád chodí do školy. Jeho nejoblíbenějším předmětem je matematika. Doma má za úkol nosit vodu, uklízet domek a sbírat dříví na oheň.

Pokud získá adoptivního rodiče, který mu bude platit školné, rád by se stal lékařem.

(Maria Theresa

holčička z indické vesnice Harobale
7 let
křesťanka
chodí do 1. třídy
bydlí s rodiči a dvěma sourozenci
rodiče pracují jako námezdní dělníci, ale protože jsou nekvalifikovaní a ještě se musí starat o další příbuzné (sirotci), nemají dostatek prostředků na placení školného pro Marii.
Maria je jednou z nejlepších ve třídě. Vždy má pečlivě vypracované domácí úkoly. Nejraději má svůj mateřský jazyk Kanada. Ráda si hraje s kamarádkami.

V budoucnu by se chtěla stát inženýrkou.)

*Lenka Černá / Arcidiecézní charita
Praha*

KURZ PPR VSTUPUJE DO POSLEDNÍ TŘETINY

Jak už Obrázek uvedl (č. 3, roč. 2, 6. 2. 2004), Občanské sdružení CENAP z Brna pořádá ve Vratislavicích nad Nisou v prvních měsících tohoto roku jeden z kurzů Přirozeného plánování rodičovství. Pátek odpoledne a celá sobota je čas, který na třech navazujících víkendových setkáních v měsíci únoru, březnu a dubnu účastníci kurzu společně trávili a ještě stráví.

Výuka probíhá pod vedením MUDr. Ludmily Láznickové a několika dalších instruktorek z CENAPu a je zaměřena zejména na symptotermální metodu PPR. Metoda sleduje tělesnou teplotu ženy a některé další příznaky, umožňující bližší orientaci v cyklu. Může pomoci těhotenství naplánovat, nebo se mu naopak vyhnout. Často byli manželé nebo snoubenci překvapeni tím, kolik se může vyskytovat nepravidelností a neobvyklých příznaků. Nicméně během kurzu se ukázalo, že i za těchto okolností je metoda poměrně dobře aplikovatelná. Zvláštní prostor je věnován použitelnosti metody v době kojení, po vysazení hormonální antikoncepce, v menopauze atd. Přednášky jsou zpestřeny aktivní účastí posluchačů ve formě testů a soutěží. Výuku provází přátelská, skoro domácí atmosféra. Otázek je vždy více, některé jsou ovšem velmi soukromého rázu. Snad proto bývá prostor pro dotazy většinou zařazen po skončení přednášek

Přítomni jsou věřící i nevěřící, katolíci i nekatolíci. Při bližším pohledu se ovšem ukáže, že ze 33 přihlášených je katolíků jen pět, z toho jeden snoubenecký pár, který není z liberecké diecéze, ale nehodí se jim úterní termín brněnského kurzu. Je proto zvláštní, že mnohý katolický pár se na jednu stranu cítí být „ukřivděn“, když se mu řekne, že nerespektování společné plodnosti a používání umělé antikoncepce není správné, na druhou stranu, když je pro ně kvalitní

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost děkanství Liberec - Rochlice

Anežka Marie Líbalová

Daniel Michal Klokočník

Farnost Liberec - Ruprechtice

David Stolin

Květa Holubová

Jolana Těmínová

Jana Pecháčková

Farnost Vratislavice nad Nisou

Petr Jiří Hnyk

Barbora Řeháková

Jakub Řehák

Kristýna Kupcová

Ondřej Kupec

Marie Brestovanská

Řeckokatolická farnost Liberec

Česká Lípa

Roman Hymko

Srdečně blahopřejeme.

Svátost manželství přijali:

Farnost Vratislavice nad Nisou

Klára Zedníčková a Lukáš Dlabáček

Srdečně blahopřejeme.

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost Vratislavice nad Nisou

Jaroslav Heřmánek (1955)

Farnost Liberec - Ruprechtice

Pavλίna Pilařová (1911)

Text
duchovní správci
Zpracoval
Marek Křupka

Foto
- Křest Petra Jiřího Hnyka
Dominik Fišer

7. 5. 2004 / Číslo 6 / Ročník 2

OB RÁZEK

libereckých farností

ÚVODNÍK

PŘIPOJENÍ K EVROPSKÉ UNII, P. TOMÁŠ OFM 3

PASTORACE

MARIA – NAŠE MATKA, J. EM. JOACHIM KARDINÁL MEISNER 4
 ZASE DOMINIKÁNI A FRANTIŠKÁNI, DAGMAR ESTER KOPECKÁ; P. JAN RAJLICH OP;
 SM MGR. LUDMILA POSPÍŠILOVÁ OSF; ROMANA FRANTIŠKA DAŇOVÁ 5

RODINA A ŠKOLA

DEN MATEK - DRUHÁ KVĚTNOVÁ NEDĚLE PATŘÍ VŠEM MAMINKÁM, BR. FELIX OFM 8
 JEŠTĚ JEDEN DOMOV PRO MATKY S DĚTMI, MGR. ALENA FRUMERTOVÁ; 9
 BR. FELIX OFM
 ROZHOVOR S KANDIDÁTEM DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU; BR. FELIX OFM 11

DĚTI A MLÁDEŽ

DĚTI PÍŠÍ BOHU, KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ 12

HISTORIE

MARIÁNSKÁ VLAJKA NAD EVROPOU, RADIM JÁCHYM OFM 12

UMĚNÍ

ODEVZDANĚ, JOSEF VESELÝ; MOJMÍR TRÁVNÍČEK 14
 POZVÁNKA NA BENEFIČNÍ KONCERT, MGR. ZDENĚK GLASER 14

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

JARNÍ SETKÁNÍ PASTORAČNÍCH ASISTENTŮ V LIBERCI, BR. JUNIPER OFM 15
 ANIMÁTOŘI U FRANTIŠKÁNŮ V LIBERCI, DANIELA NEŠPOROVÁ 15
 CO TO JSOU INTERNETOVÉ STRÁNKY LIBERECKÝCH FARNOSTÍ, DOMINIK FIŠER;
 BR. FELIX OFM 16
 DUO KAPLAN & FIALA, VÁCLAV VANĚK 18
 ZLATÁ SVATBA V RUPRECHTICÍCH, BR. FELIX OFM 19
 PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ 19
 BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 19
 Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 1. AŽ 30. DUBNA 2004, MAREK KŘUPKA 20

ZLATÁ SVATBA V RUPRECHTICÍCH

Farnost Liberec – Ruprechtice byla 17. dubna 2004 svědkem významného výročí. Zlatou svatbu – 50 let společného života oslavili v našem kostele Olga a Josef Holasovi.

I když se taková událost nepíše do matrik, je dobré ji mít zapsanu v paměti jako předmět díků, a v dnešní době, kdy je obdivována kdejaká pomíjivost, je stálost takového manželství i dobrým příkladem.

Text
 br. Felix OFM
 Foto
 Jan Hvězda

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Pěší pouť z Liberce do Jablonného
 plánuje (jako každý rok) rochlická farnost. Hlavní poutní den v bazilice nad hrobem sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí je letos 29. května.

Trasa pouti vede ze sedla Výpřež přes Ještědský hřeben do Zdislavy, kde se mohou na nádraží připojit další poutníci, kteří sem přijedou vlakem. Dále se polními a lesními cestami dojde přes obec Janovice do Jablonného v Podještědí. Na cestu je možno se vydat brzy ráno v den pouti nebo večer předchozího dne (s přespáním na hřebeni). Návrat do Liberce (např. vlakem) je možný 29. 5. v odpoledních hodinách.

Podrobnější informace budou k dispozici po uzavěrci tohoto čísla Obrázku; čtenáři se je dozvědí v ohláškách rochlické farnosti, nebo v internetu na

<http://rochlice.webpark.cz>.

Farnost Vratislavice nad Nisou

Na svatodušní pochod
 vyrazíme již třetím rokem o svatodušních svátcích. Letos je to v pátek 28. a v sobotu 29. 5. 2004.

Start: Frýdlant.

Cíl: Vratislavice nad Nisou.

Celý pochod zakončíme v sobotu večer Svatodušní vigilií v Kapli Vzkříšení.

Podrobnější informace budou k dispozici po uzavěrci tohoto čísla Obrázku; čtenáři se je dozvědí v ohláškách nebo na plakátku ve vratislavické farnosti, nebo v internetu na

<http://farnost-vrat.rkc-lbc.cz>.

Přesto se k nám již nyní neváhejte připojit!

duchovní správci

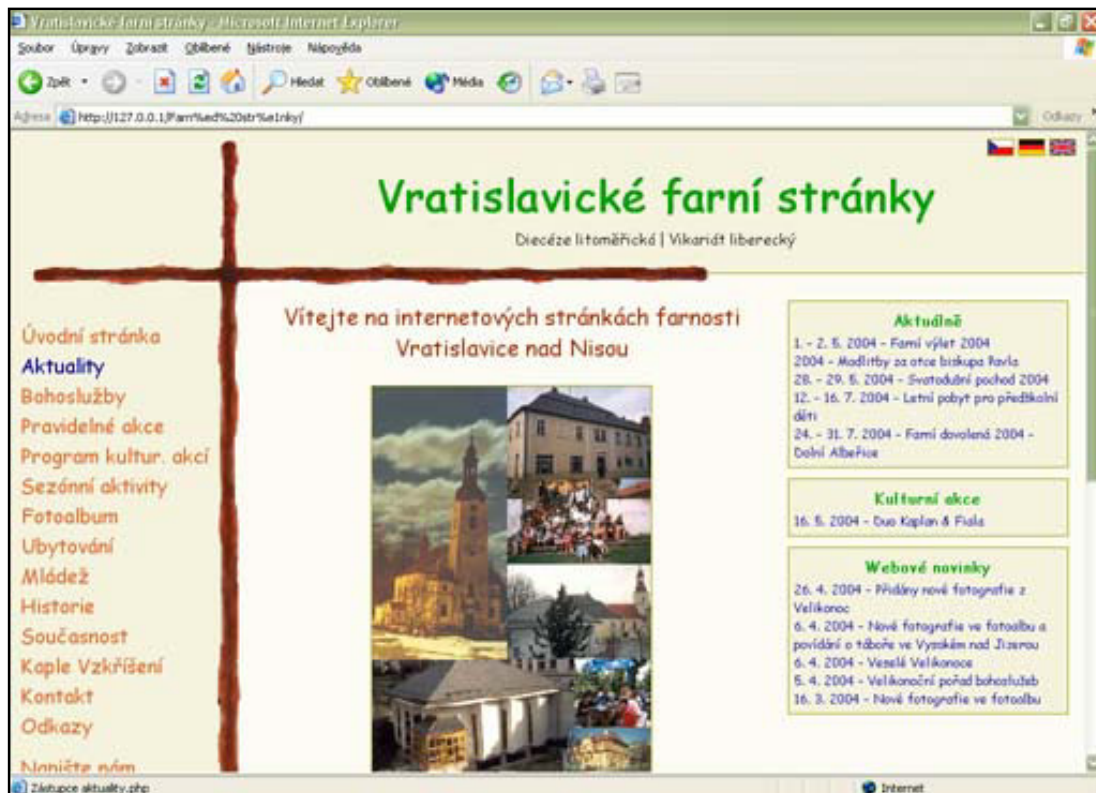
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Arciděkanský kostel Sv. Antonína Velikého

První svaté přijímání sedmi dětí bude v neděli 16. 5. 2004 při mši svaté v 10.00 h.

Mgr. Dana Glaserová

Kromě toho by bylo dobré, kdyby se někdo pokusil umístit na internetové stránky i text jednotlivých čísel Obrázku.

A tak, nejen v Obrázku, ale i na internetových stránkách libereckých farností uvítáme každou zprávu o dění v našich farnostech, protože kvalitní a aktuální informace o tomto dění je jeden z našich trvalých cílů.

Kontakt: Dominik Fišer, dominik.fiser@rkc-lbc.cz, 777 823 215

Hostující weby:

Arciděkanství Liberec:

<http://arcidekanstvi-lbc.rkc-lbc.cz>

Farnost Vratislavice nad Nisou:

<http://farnost-vrat.rkc-lbc.cz>

Farnost Ruprechtice:

<http://farnost-ruprechtice.rkc-lbc.cz>

Kostel U Obrázku:

<http://obrazek.rkc-lbc.cz>

Schola od 3A:

<http://schola-od-3a.rkc-lbc.cz>

Text

Dominik Fišer / br. Felix OFM

Foto
- Rozcestník, mapa jednotlivých
libereckých farností doplněná o odkazy
na jejich internetové stránky
- Stránky kostela U Obrázku,
nejstarší web libereckých farností
- Stránky farnosti Vratislavice nad
Nisou, nejlepší a nejobsáhlejší web
libereckých farností
Dominik Fišer

DUO KAPLAN & FIALA

V neděli 16. 5. 2004 v 19.00 budeme moci v Kapli Vzkříšení vyslechnout koncert dua Kaplan & Fiala. Martin Kaplan - housle, zpěv; Josef Fiala - viola, zpěv.

Na programu jsou skladby Wolfgang Amadeus Mozart - Duo b-dur, pro housle a violu, KV. 424; Bohuslav Martinů - „Tři madrigaly“ pro housle a violu; „Poetická půlhodinka“ s českými lidovými písněmi v osobitém podání pro dva hlasy a dva nástroje.

Pořádá Městský obvod Vratislavice nad Nisou. Všichni jste zváni!

Václav Vaněk

ÚVODNÍK

PŘIPOJENÍ K EVROPSKÉ UNII

Prvního května jsme vstoupili do Evropské unie. Političtí představitelé a občané třech států se setkali v „Trojzemí“ u Hrádku nad Nisou, aby tuto historickou událost oslavili.

Téhož dne byla sloužena pontifikální mše svatá ve farním kostele v Žitavě za účasti tří biskupů. Z naší strany se slavnosti zúčastnil otec biskup Josef Koukl. Se svými biskupy celebrowala řada kněží, byl přítomen početný Boží lid.

Ordinarium zpíval chrámový sbor z Liberce a z Hrádku nad Nisou v latině, v mateřské řeči církve. Také eucharistickou modlitbu a „Otče náš“ jsme se modlili latinsky. Čtení z Písma svatého a písně zněly střídavě polsky, česky, německy. Jednotu církve vyjadřoval chvalozpěv „Bože, chválíme tebe“. Stejná melodie, stejný text ve třech jazycích. To bylo úchvatné.

Z kázání drážďanského biskupa Joachima Reinelta:

„Konec historie rozdělení a válek? Již to by bylo velkým krokem vpřed. Co všechno vytrpěl náš kontinent pod šílenstvím vojenské expanze fanatických ideologií. Miliony mrtvých ... Evropa se chce zvednout. Toto rozhodnutí bude provázeno požehnáním, pokud se evropské státy vyhnou zahnížděným chybám minulosti. Pro spravedlivé řešení budeme samozřejmě muset bojovat demokratickými prostředky. Spravedlivé spolužití vyžaduje společný základ. Kde však objevit hodnoty a životní pořádky, aby evropské národy mohly takový základ položit?

My křesťané nesmíme světlo, které nám bylo darováno, nyní skrývat. Jinak se stane svoboda bezcílná, rovnost záležitostí silnějších a bratrství jen pro sympatizanty. I my křesťané se musíme učit, že musí zmizet povýšenost různých vyznání, která se hlásí ke křesťanství. Ekuména v nové Evropě potřebuje pravdu Boží, nemůže žít jen z lidských idejí. „Až nakonec se na nás

vyleje duch z výšin. Poušť se změní v zahradu ... Dílem spravedlnosti bude pokoj“ (Iz 32, 15.17a).

Co je zachraňujícím měřítkem? Kříž. Kristův kříž dává všemu správnou hodnotu, smysl všem změnám, zkouškám a utrpením. Kříž je středem a výkladem všeho lidského. Je tomu tak proto, že Ukřižovaný svůj život obětoval nám všem. Tato skutečnost zdůvodňuje budoucnost Evropy. Proto do nového začátku vstupujeme

slavností toho, který se pro nás obětoval. Slavíme Krista, který nás sjednocuje. Můžeme se radovat a chceme děkovat ... Modleme se, aby Evropa zůstala této cestě věrná. Amen.“

P. Tomáš OFM

Foto

- Chránový sbor řídí Rolf Bartosch
Marcela Patočková

PASTORACE

MARIA – NAŠE MATKA

KVĚTEN, MARIÁNSKÝ MĚSÍC

U zrodu církve zní Pánovo slovo poslání: „Jako mne poslal Otec, tak posílám já vás“ (srov. Jan 17, 18). Jak tedy poslal Otec Syna? „Anděl Páně zvěstoval Panně Marii!“ Otec tedy Syna poslal nejprve k Marii. Na počátku novozákonních dějin spásy tak stojí Boží čin: „Anděl Páně zvěstoval Panně Marii.“ Na začátku Nového zákona však zároveň stojí také Bohu darované spolupůsobení člověka: „Počala z Ducha svatého“ (srov. Mt 1, 18).

Jak nyní vysílá Syn své učedníky? Jako Otec! Proto Syn odkazuje z kříže učedníka na Marii: „To je tvá matka“ (Jan 19, 27).

Stejně, jako když se onoho dne v Nazaretě stal Bůh člověkem, děje se i toho dne v Jeruzalémě při zakládání církve; poselství je předáno nejprve Marii, a ta ho šíří dále do světa: „Udělejte všechno, co vám řekne“ (Jan 2, 5). Maria tím posiluje slovo Syna určené učedníkům.

„To je tvá matka!“ Syn odevzdává učedníkům – církvi – svou matku. A oni ji přijímají do domu svého života. To lze říci o praapoštolské obci. Ve večeradle v Jeruzalémě byli apoštolové pohromadě s Ježíšovou matkou Marií (srov. Sk 1, 14). Praobec v Jeruzalémě je příkladná pro všechny křesťanské obce po celém světě ve všech dobách. Bez Marie není možný ani křesťanský život, ani křesťanská obec. Kdybychom se bránili přijetí Marie, bránili bychom se i přijetí Ježíšova odkazu.

Co nám tedy přináší Ježíšova matka? Svého syna, a to nikterak vybledlého a

z evangelijních textů vydestilovaného historického Ježíše, ale celého Ježíše Krista v jeho plnosti, protože ona je přece Boží Matkou. A s Kristem Maria přináší Kristovo tělo do domu, do církve, jejíž je rovněž Matkou.

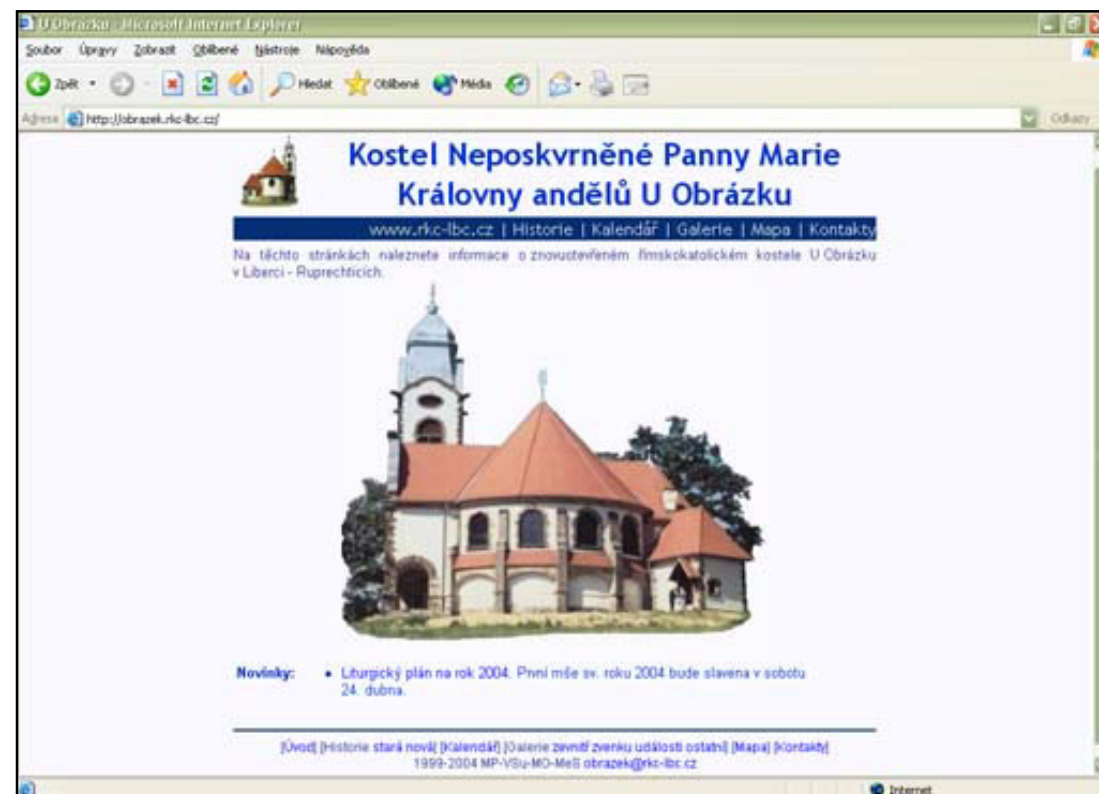
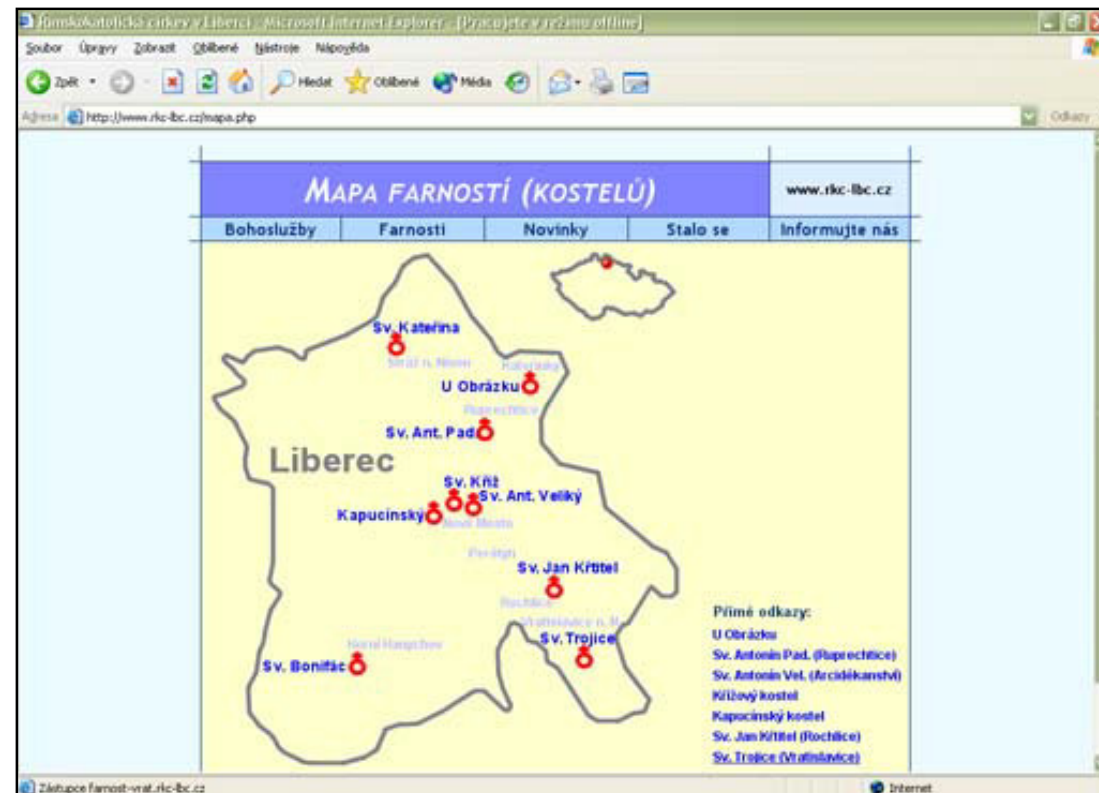
Maria nás chrání před výběrem Krista podle naší chuti. Výběrový Kristus by nebyl Kristus, nýbrž čistě lidské dílo. Tím nás Maria chrání i před výběrovou „církví“, která by nebyla církví, ale nanejvýš sektou.

Maria nám přináší celou víru, celou církev, celého Krista do domu – a s ním i lesk a slávu. Maria nám garantuje katolicitu. Katolický znamená „celý, všeobjímající“. Maria nás tak chrání před jednostranností a před sektářstvím. Není nárůst sekt důsledkem Mariiny nepřítomnosti v Božím lidu? Uctívání Marie není pro nás otázkou vkusu zbožnosti, ale existenční otázkou pro církev. Neboť jen z tohoto kořene je možný život a působení církve z celé Boží plnosti. Potom církev nemusí jít světem s žebráním o lásku.

„To je tvůj syn!“ Syn nám odevzdává svou matku. Zaujímáme nyní jeho místo v jejím životě. Smíme jí, své matce, ze svého pohledu říkat: „Matko.“ Ježíš nás pozdvihá na své místo, to znamená do její náruče. Vkládá nás do jejích rukou, staví nás pod její ochranu. Vstupujeme jako jeho následovníci do okruhu života jeho matky.

Napodobování a následování Krista znamená v této souvislosti odebrat se na místo živé jednoty Syna člověka a Boží matky.

J. Em. Joachim kardinál Meisner

výstižně a jednoduše vyjádřil takto: „Animátor je jako Jan Křtitel, který ukazuje cestu; je mladým člověkem, který slouží, zatímco žije a zraje jeho vlastní povolání; je mladým člověkem, který zraje ve své vlastní víře tím, že se stará o druhé.“

Hlavním tématem setkání bylo „Povolání k evangelizaci“. Mluvili jsme o tom, jak druhým svědčit o Kristu, o tom, jak jim pomoci poznávat Boha a pravý smysl života.

Naším hlavním hostem a současně hostitelem byl místní kněz, františkán P. Pavel Antonín Kejdana OFM, který nám také mimo jiné popovídal o své osobní životní cestě a o životě v komunitě bratří františkánů.

Tentokrát se nás mnoho nesešlo, ale nakonec všichni účastníci právě toto setkání velice pozitivně hodnotili. Byla to příležitost, jak jít „na hlubinu“ i v našich osobních vztazích, a to se při větším počtu lidí mnohdy nedá.

Daniela Nešporová
Diecézní centrum pro mládež

CO TO JSOU

INTERNETOVÉ STRÁNKY LIBERECKÝCH FARNOSTÍ: [HTTP: // WWW . RKC-LBC.CZ?](http://www.rkc-lbc.cz)

Tento text je uváděn jako poslední v tiráži na poslední straně každého čísla Obrázku libereckých farností. Co znamená?

Jde o zdroj dalších informací o libereckých farnostech a to v elektronické, počítačové podobě. Tento zdroj nedávno oslavil druhé výročí svého založení. Přitom [www . rkc-lbc.cz](http://www.rkc-lbc.cz) je tzv. internetová adresa (rkc-lbc je zkratkou za Římskokatolická církev – Liberec). Napíšete-li po telefonickém připojení svého počítače „na internet“ tuto adresu, budete připojeni na jiný počítač, tzv. server, což je počítač, na kterém zmíněné informace jsou. Po připojení si je pak můžete prohlížet už na svém počítači. Krátce řečeno, zavítali jste na tyto stránky.

Na serveru především najdete tzv. rozcestník, který vám umožní prohlížet si dílčí stránky. Ty jsou na tzv. hostujících webech – jejich seznam je na konci tohoto článku. Tak můžete zjistit např. některé informace o dění v libereckých farnostech,

přehled bohoslužeb a kontakty na farnosti, tedy to nejdůležitější, co asi každý „návštěvník“ na stránkách hledá. Náš server je placený a je na něm dost místa, takže tyto weby se sem pohodlně vejdou – mohou zde hostovat.

Podařilo se tak vytvořit v České republice asi jedinečný server spojující dohromady farnosti celého velkého města. A myšlenka na takové spojení byla pak i jednou z idejí, díky kterým vznikl i Obrázek libereckých farností.

Otcem počítačového projektu a jeho sponzorem je Vít Suchánek, který spolu s dalšími libereckými katolíky server „rozjel“ a dlouhou dobu se také věnoval jeho udržování. Za uplynulý rok se podařilo i bez nějaké masivnější reklamy zvýšit návštěvnost serveru na dvojnásobek, tedy na současných necelých 50 návštěvníků denně. Přesto je možné, že dost libereckých katolíků o stránkách dosud neví, i když lze mít za to, že nějaká snaha dát o tom farníkům vědět byla – při ohláškách a na farních vývěskách.

Průběhem času se ale situace trochu změnila. Vítkovi Suchánkovi na stránky postupně ubýval čas, spolupráce s jednotlivými farnostmi chvílemi upadala. Dopadlo to tak, že si internetové stránky libereckých farností vzal na starost Dominik Fišer se snahou o jejich oživení. I když se to snad povedlo, přece jen v důsledku dalších povinností, které nyní má, na spravování rozcestníku libereckých farností už nestačí. Proto byly stránky naprogramovány do tzv. jazyka PHP a bylo přidáno tzv. administrativní rozhraní webu. Díky tomu je správa serveru teď mnohem jednodušší a může ji provádět prakticky kdokoli s minimálními potřebnými znalostmi.

Obracíme se tedy na Vás s prosbou, zda byste byl někdo ochoten tuto práci převzít. Vše by spočívalo převážně v přidávání aktuálních informací o dění v našich farnostech – samozřejmě jen na rozcestník, ne na hostující weby. Stačila by Vám k tomu jen uživatelská znalost práce s počítačem, přístup na internet a potřebný, nijak velký čas. Za jakoukoliv spolupráci na zdárném fungování webu Vám předem díky!

ZASE DOMINIKÁNI A FRANTIŠKÁNI Dominikánská teologická dílna

5. - 9. července 2004

Dominikánský konvent sv. Jiljí,

Husova 8, Praha 1

VĚČNOST

SMRT + ŽIVOT

ČAS

Přednášky (dělené do několika dní)

- Tomáš Pospíšil OP:

Titulní přednáška jako osa týdne. Smrt i život

nabývají smysl v čase, ale se zřetelem k věčnosti, ponořováním a vynořováním v tajemství Kříže, jež je též tajemstvím Vzkříšení.

- Štěpán Filip OP: „Vzkříšení Pána Ježíše Krista jako vzor a zdroj našeho vzkříšení“

- Benedikt Mohelník OP: Traktátec o svátostech nemocných a smíření

Prakticko-metodologické okénko

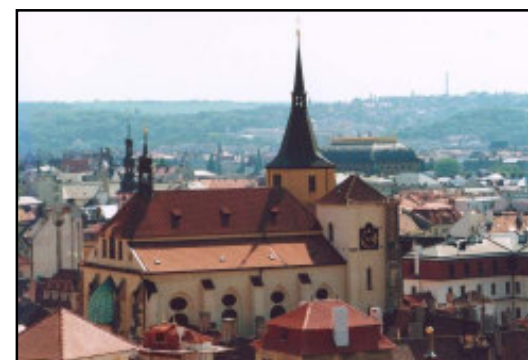
- Benedikt Mohelník OP: Čtení vybraných doprovodných textů ze sv. Tomáše.

- Tomáš Pospíšil OP: Něco o biblických a scholastických pramenech nauky

Návštěva jistého významného místa s vynikajícím výkladem prof. M. Horyny

*Diskuse * vyjasňování problémů a postojů * kuloáry*

Možnost společné liturgie, stravování, ubytování: Pražský klášter dominikánů nabízí dotované ceny – ubytování včetně jídel na jeden den za 150 Kč, samostatný oběd za 50 Kč. Pohostinské pokoje mají 3 - 5 lůžek, každý pokoj má vlastní sociální zařízení. Přihlášky, dotazy a podněty zasílejte nejlépe na

[tomasyogi @ tiscali.cz](mailto:tomasyogi@tiscali.cz)
pokud možno do konce května, uveďte zpětný kontakt.

Tomáš Pospíšil OP, Dolní Česká 3, 66902 Znojmo, tel. 515 224 184

Večerní evangelizační škola

Kazatelské středisko České dominikánské provincie pořádá v pražském klášteře sv. Jiljí Večerní evangelizační školu. Jde o formační kurs určený těm, kteří cítí touhu po aktivním hlásání evangelia. Tento kurs si klade za cíl především prohloubit vztah účastníků ke Kristu a jejich duchovní obnovu, vychovat apoštoly schopné pokračovat v práci pro svou farnost, upevnit misijní povolání účastníků a poskytnout zázemí pro hledání jeho konkrétní podoby. Kurs probíhá od října do června formou přednášek vždy v úterý v 18.00 hodin. Je doplněn několika víkendovými výjezdy a vrcholí prázdninovými misemi.

Bližší informace: [http: // misie.op.cz/](http://misie.op.cz/), [jan @ op.cz](mailto:jan@op.cz)

P. Jan Rajlich OP k tomu uvádí:

Večerní evangelizační škola je roční kurs pro rozvinutí schopnosti a charismat pro svědectví víry slovem, rozhovorem.

Některé body programu musí být společné i s jinými podobnými školami: například povolání k misii. Ale některé body budou různé - část obtížných otázek, které lidé dávají při hovoru o víře. Celkově by se při probírání témat mělo víc projevit řádové charisma, které obsahuje i schopnost syntézy mezi rozumem a vírou.

Celkový program je rozdělen do čtyř bloků:

1. blok - první svědectví víře, povolání celé církve na kterém se každý podílíme svým způsobem, obsah prvního svědectví, Duch svatý a jeho dary pro svědectví o Ježíši Kristu.

2. blok - prohloubení pochopení obsahu prvního svědectví,

3. blok - obtížné otázky z různých oblastí: církevní dějiny, etika a sociální nauka

4. blok - praktika misie v různých prostředích a situacích.

Charisma sv. Dominika je nazývané „milost slova“. Na jeho svátek se čte Izaiáš 52, 7-10: „Utěšte můj lid.“ Jde o pravdu, nejen o ztotožnění se určitou skupinou a jejími názory. Pravda je mostem mezi lidmi a podstatnou hodnotou života. Chceme, aby účastníci nezůstávali v životě jen u svědectví života, ale vydávali i svědectví slova. To ale nesmí být agitace, ale sdělení pravdy, které je současně skutkem lásky.

Ideální absolvent Večerní evangelizační školy by měl mít odpovídající stupeň duchovního života, dostatek odvahy a určité schopnosti hovořit o víře. Různé možnosti evangelizace, které si „ohmatá“ během kursu, by mu také měly pomoci najít si svou vlastní cestu a tu sledovat a na ní růst i dál.

Institut františkánských studií

Byl založen 30. 6. 2000 o slavnosti Největějšího Srdce Ježíšova jubilejního roku 2000 předsedkyní Konference vyšších představených ženských řeholí (KVPŽŘ) v ČR SM Miladou Kopeckou OSF se

souhlasem J. Em. Miloslava kardinála Vlka, arcibiskupa pražského. Oběma patří dík, že měli odvalu podpořit vznik IFS ve chvíli, kdy mnozí ztráceli naději na jeho vznik. Zvláštní vděčnost také patří sv. Anežce České, která vyslyšela mnohé prosby a nemožné se tak stalo možným. Ještě v květnu 2000 nebylo jisté, zda IFS bude existovat, a v září 2001 byly ukončeny všechny registrace a IFS začínal se 135 posluchači.

Institut je františkánským meziinstitutárním centrem formace ve smyslu dokumentu, vydaného Kongregací pro instituty zasvěceného života a pro společnosti apoštolského života: „Meziinstitutární spolupráce při formaci“ z 8. prosince 1998 čl. 11.

Podle ustanovení Kodexu kanonického práva zřídila KVPŽŘ v ČR jako právnickou osobu soubor osob s názvem Institut františkánských studií. Tato právnická osoba je útvarem Římskokatolické církve

a byla v r. 2000 zaevidována v rejstříku právnických osob Ministerstva kultury ČR.

Institut františkánských studií je velkou formační pomocí nejen bratrům a sestrám zasvěceného života, ale i členům Sekulárního františkánského řádu i všem křesťanům, kteří mají hluboký zájem o tuto spiritualitu, aby duch sv. Františka z Assisi přinášel pokoj a dobro celé Církvi i všem lidem dobré vůle.

Přihlášky na školní rok 2004 - 2005 prosíme (s adresou, telefonem a především e-mailem) zaslat nejpozději do konce července 2004 s provozním poplatkem 500,- Kč. Do druhého a třetího ročníku již není třeba doporučení. Poplatek můžete posílat buď složenkou na adresu IFS nebo na účet IFS.

Pokud někdo máte možnost finančně podpořit IFS, budeme velmi vděční.

Vyplněnou přihlášku na pokračování ve studiu IFS můžete posílat e-mailem na adresu:

ludmilaosf @ volny.cz nebo

ifs @ katolik.cz

Podmínky přihlášení do 1. ročníku

IFS je meziinstitutární formační centrum pro františkánskou spiritualitu a ne klasická škola. Absolvované studium má především význam pro osobní formaci a je předpokladem pro další působení uvnitř františkánské duchovní rodiny.

Pro přijetí k formačnímu studiu na IFS není podstatný stupeň dosaženého vzdělání, ale osobní rozhodnutí pro přijetí františkánských ideálů jako vlastního způsobu života. Potřebná je rovněž alespoň základní znalost některých věcí (např. četba některého historického životopisu sv. Františka apod.).

Doporučení je u posluchačů a posluchaček, kteří se hlásí do 1. ročníku opravdu nutné a nahrazuje přijímací pohovor. U řeholníků dává doporučení vyšší představený, u členů SFRH místní ministr, u křesťanů - nečlenů některého z františkánských společenství, kteří projeví hluboký zájem o františkánskou spiritualitu vydává bratr I. řádu (minorita, františkán či kapucín) po konzultaci s vedením IFS. Vyplněnou přihlášku lze zaslat pouze poštou, protože její součástí je řádné doporučení.

Přijďte si letos poslechnout i vy! Srdečně zve vaše Schola od 3 Antonínů.

Text a foto
Mgr. Zdeněk Glaser

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

JARNÍ SETKÁNÍ PASTORAČNÍCH ASISTENTŮ V LIBERCI

Ve středu 21. dubna se v Liberci na arciděkanství setkali pastorační asistenti východní části naší diecéze.

Setkání začalo v 9.30 h společnou mší svatou. Předsedal jí biskupský vikář pro pastorační P. Miroslav Šimáček. Za velké účasti jsme potom naslouchali přednášce P. Pavla Jančíka na téma Modlitba a svátostný život jako základ služby v církvi. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací o tom, co to modlitba je, i o tom, jak „se stát modlitbou“.

Po dobrém obědě, který nám připravila arciděkanská kuchyně (a za který touto cestou děkujeme), jsme se navzájem nejen povzbuzovali, ale také jsme si povídali o krizích v modlitbě. Nakonec jsme svědčili o Boží lásce k nám a o tom, jak nám Bůh

rád naslouchá, když jsme si povídali o vyslyšených modlitbách a o následném projevu Božího milosrdenství. Tím to pro nás neskončilo, ale právě naopak. Vše začalo, když jsme byli rozesláni, abychom svým životem o Boží lásce k nám hříšníkům dále vydávali svědectví.

br. Juníper OFM

ANIMÁTOŘI U FRANTIŠKÁNŮ V LIBERCI

O víkend 23. - 25. dubna se už počtvrté sešli účastníci druhého ročníku Kursu animátorů, tentokrát na faře u bratrů františkánů v Liberci - Ruprechticích.

Možná se ptáte, kdo to vlastně je ten animátor. Použiji slova Msgre. Renata Boccarda, který býval odpovědný za Sekci pro mládež při Papežské radě pro laiky a který osobu mladého člověka - animátora

ODEVZDANĚ

Schoulím se
do tvé dlaně
odevzdaně
Matko má

Když něco zabolí
nebo když na poli
po denním rozseávání
přes všechna přání
vyroste koukol
místo pravých zrn

V úzkosti noci
když nikdo ku pomoci
ruku nepodá
a všude tma
schoulím se
do tvé dlaně
odevzdaně
Matko má

Tvé oko neusíná
u tvého Syna
stále bdí
Já s tebou dobrá Paní
čekám na svítání
paprsky ranní
světlo přinesou

A proto
do tvé dlaně
vždy odevzdaně
schoulím se
Matko má

Josef Veselý

Msgre. Josef Veselý (* 28. 7. 1929) přerušil teologická studia nástupem do PTP a vězněním, kněžské svěcení mohl přijmout až roku 1970. V r. 1991 byl jmenován čestným papežským prelátem. Nyní je děkanem v Opavě. Vydal řadu drobných básnických titulů a r. 1996 výbor poezie Civilizace lásky.

Ve znamení slunce je průřezem celoživotní autorovy tvorby, který osobitě rozvíjí nejlepší tradice české

spirituální poesie. V základech jeho díla je křesťanská víra a naděje, z nichž tryská františkánsky čistá a nepřemožitelná radost, zářící ze všedních věcí, z přátelství, lásky a jiných darů Božích, nezhasínající však ani nad hroby přátel ani na nemocničním lůžku nebo za zdmi žaláře.

Mojmír Trávníček

POZVÁNKA NA BENEFIČNÍ KONCERT

K příjemnému i užitečnému strávení nedělního odpoledne vás chceme pozvat na 30. května v 16 h do kostela v Ruprechticích. Uskuteční se zde již sedmý (!) ročník benefičního koncertu pro Dětský diagnostický ústav. Kromě úvodního vystoupením dětí z diagnostického ústavu a pořádající Scholy od 3A vystoupí pěvecké sbory z téměř všech libereckých společenství, hlásících se ke křesťanství. Tradicí se stává i jeden společný ekumenický smíšený sbor vytvořený pro tento koncert.

Věříme, že ten, kdo na některý z předchozích ročníků přišel, nelitoval potom času ani dobrovolného vstupného. Veškerý výtěžek z této akce je vždy věnován diagnostickému ústavu a je využit ve prospěch dětí, které neměly to štěstí, aby se narodily do harmonických rodin. Každým rokem se zvyšuje i umělecká hodnota jednotlivých „čísel“, sbory se chtějí představit v tom nejlepším světle, vždy s něčím novým.

Zdá se jen, že v počtu posluchačů jsou stále ještě rezervy. Je to uspěchanou dobou a nedostatkem času? I v neděli? Jsme příliš unaveni mnoha jinými akcemi a neosloví nás ani takováto koncertní příležitost? Jsme připraveni na vytváření jednoty těch, kteří zatím věří jinak, v té nejméně komplikované formě – poslechem duchovní hudby, vyjádření víry zpěvem? Bude tento rok opět více návštěvníků odjinud, než z našich farností?

Forma studia a podmínky přijetí posluchačů

- Přihlášku je třeba předložit na sekretariát Institutu františkánských studií. Pokud se jedná o člena společenství zasvěceného života, je třeba k přihlášce doložit i písemný souhlas jeho vyššího představeného.

- Každý posluchač zaplatí na začátku školního roku finanční částku, z níž se hradí provozní náklady Institutu františkánských studií. Výši této částky stanoví předsednictvo podle současné finanční situace. Jestliže posluchač předloží písemnou žádost, smí ze závažných důvodů předseda udělit výjimku na její snížení či zrušení. U členů společenství zasvěceného života o tuto výjimku žádá jejich vyšší představený.

- Po splnění všech zmíněných podmínek obdrží přijatí posluchači písemné vyjádření o přijetí k formačnímu studiu na Institutu františkánských studií, které je opravňuje navštěvovat přednášky.

- Formační studium probíhá v období tří let systémem spirálových osnov. Každý rok tedy mohou být přijímáni noví posluchači.

- Přednášky budou vždy v sobotu, minimálně jedenkrát za měsíc. Vyučuje se od

září do června. Formační studium je semestrální. Jeden semestr jsou tedy nejméně čtyři soboty, v nichž jsou přednášky, a jedna sobota je vyhrazena zkoušení.

- Posluchači nejsou povinni skládat zkoušky. Těm, kteří mají zájem o získání interního diplomu o absolvování františkánských studií, musí složit zkoušky ze všech předmětů po celé tři roky studia. Způsob zkoušky stanoví vyučující. Výsledky zkoušek jsou zapisovány do indexu.

Sídlo IFS:

Lublaňská 44, 120 00 Praha 2

Tel.: 728 976 795

E-mail: ifs_@katolik.cz

Více informací a přihlášky i na web.katolik.cz/ifs

IČ: 70854700

Účet IFS: 167611540/ 0300

Romana Františka Daňová k tomu uvádí:

Tak studuji třetím rokem Institut františkánských studií v Praze, což pro nás Liberečáky představuje něco málo přes hodinku cesty autobusem. Pokud chcete zažít nečekaná dobrodružství s naším Pánem, vřele doporučuji! Jednu sobotu v měsíci (od září do června) se setkáte s úžasným společenstvím lidí, už jen tím prohloubíte svou víru, duchovní život, především františkánským směrem. Vyslechnete přednášku profesorů a lidí, s kterými byste se asi hned tak nepotkali. A když budete chtít, můžete přednášky zúročit jednou za půl roku zkouškami a zavzpomínat u toho na školní léta a zjistit, že jsme stejní jak naše děti.

Malý vzkaz pro maminky: Nebojte se! Myslím, že když vy věnujete své rodině 365 dní v roce, určitě vám její členové vyjdou vstříc a na těch osm dní (s velmi vlídnými a podnětnými zkouškami 10) vás omluví z kolotoče každodenních starostí.

Dagmar Ester Kopecká /

P. Jan Rajlich OP /

SM Mgr. Ludmila Pospíšilová OSF /

Romana Františka Daňová

Foto

- Dominikánský kostel Sv. Jiljí v Praze

- Svatý František

DEN MATEK

DRUHÁ KVĚTNOVÁ NEDĚLE PATŘÍ VŠEM MAMINKÁM

V USA byl Den matek v r. 1914 prohlášen oficiálně za národní den - den veřejného vyjádření lásky a úcty k matkám. Druhou květnovou neděli matky nepracovaly, nevařily, neuklízely. Všechno obstarávaly děti, které navíc maminky ochotně obsluhovaly. Dospělí posílali matkám pozdravy a blahopřání. Občané USA se zdobí květinou - bílou ten, kdo maminku už nemá, a červenou ti ostatní.

Oslava Dne matek jako občanského svátku přišla do Československa v r. 1918, kdy zemi navštěvovalo hodně lidí z USA. Ideu šířila Československá ochrana matek a dětí, Červený kříž, Sokol, Orel, katolické spolky i některé ženské komise při politických stranách. „Maminku máme každý jen jednu a je jediná, která nás nesobecky milovala. Děti se cítíme ve dvou stejně jako ve čtyřiceti letech, proto půjdeme slavit pod heslem Hold matkám,“ tak začínala výzva v Českém slově z r. 1924. Noviny zvaly na oslavu do

Stromovky, kde se konal jeden z prvních Dnů matek u nás.

V padesátých letech byly v komunistickém Československu a ostatních zemích s prosovětským režimem oslavy Dne matek nahrazeny oslavami Mezinárodního dne žen. Teprve v devadesátých letech bylo obnovení tradice Dne matek dalším krokem přiblížení České republiky a Slovenska západní civilizaci

Matka, která vypěstovala ve svých dětech ušlechtilé vlastnosti, zůstávala v minulosti často v pozadí a nepovšimnuta. Proto od samého zrodu slavení tohoto dne nikdo nepopíral, že by matkám měly být více nakloněny zákony a že stát by měl být k matkám a dětem pozornější i hmotně. Nejen v tento sváteční den by si každý měl připomenout úctu ke každodenní neviditelné péči matek o novou generaci, pěstovat smysl pro cenu dobrých vztahů mezi mužem a ženou v rodině a vytvořit ovzduší dobré vůle, které minulé století tolik postrádalo.

br. Felix OFM

shodují: je to 12 hvězd na mariánském modrém pozadí. Jedna z těchto verzí říká, že do konkursu se s tímto návrhem přihlásil mladý malíř Arsène Heitz. Jak později sám prohlásil, jeho návrh byl inspirován tzv. zázračnou mariánskou medailkou, jakož i Zjevením sv. Jana.

Do konkursu byly zaslány rozličné návrhy a Heitz poslal svůj návrh jen s velmi malou nadějí, že bude přijat. Jak sám říká, je nevysvětlitelné, že právě jeho návrh byl přijat. Rozhodně nešlo o rozhodnutí z náboženských pohnutek, třebaže tehdejší „otcové Evropy“ byli horliví katolíci, představitelé křesťansko-demokratických stran: Němec Konrad Adenauer (srov. Obrázek č. 5, roč. 2, 16. 4. 2004 – pozn. red.), Ital Alcide De Gasperi a Francouz Robert Schuman. Kritika např. namítala, že budoucí sjednocená Evropa nemá 12 členů; na to byla dána uspokojivá odpověď, že dvanáctka je „symbol plnosti“ (ve Starém zákoně máme 12 Jakubových synů a 12 izraelských kmenů, proto i 12 apoštolů). Dnes, kdy se počet členských států zvýšil a přesahuje dvanáct, bylo rozhodnuto, že počet hvězd se nebude měnit.

Jiný pramen uvádí, že vlajku s 12 hvězdami navrhla německá spisovatelka Ida Friederike Görres inspirována textem Zjevení, na prosbu svého bratra Richarda hraběte Coudenhove-Kalergi, zakladatele panevropského hnutí, který se necítil jako

křesťan, avšak zasazoval se o uchování křesťanských tradic Evropy.

Další stopa vede k Paulu Lévimu, pokřtěnému Židovi a belgickému poslanci, který se v roce 1949 stal vedoucím kulturního oddělení tehdy zřízené Evropské rady v Londýně a rovněž byl zvláštním způsobem inspirován pohledem na sochu Matky Boží, na níž v jasném slunci zářila koruna z 12 hvězd na pozadí modrého nebe.

A ještě jedna zvláštnost: Modrá vlajka s 12 hvězdami v kruhu byla schválena jako evropská vlajka o svátku Neposkvrněného Početí Panny Marie. Nebylo to úmyslné, neboť datum bylo předem určeno podle politického harmonogramu.

Pokud čtenáře Obrázku zajímají další podrobnosti, odkazují na svůj článek v časopise Poutník 5/2004.

Ať tak či onak, od první soboty mariánského měsíce máje letošního roku vlaje i nad naší zemí mariánská vlajka jako připomínka její křesťanské minulosti a příslib do nových dnů, přes všechny současné problémy: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět“ (Jan 16, 33).

Radim Jáchym OFM

Foto

- Alcide de Gasperi

- Robert Schuman

Milý Bože,
chtěl bych být
učitel, abych
mohl koma-
ndovat všech-
ny okolo

Víteček

Milý Bože,
když se probudím
všichni mamrad-
ou řek jsi mechal
všeho larm, kde
to bylo.

Kristýna

Děti píší Bohu
Karmelitánské nakladatelství

HISTORIE

MARIÁNSKÁ VLAJKA NAD EVROPOU

HISTORIE VLAJKY EVROPSKÉ UNIE

Pak se objevilo na nebi velké znamení:
žena oděná sluncem, s měsícem pod
nohama

a s korunou z dvanácti hvězd kolem
hlavy.

(Zj 12, 1)

V květnu 1949 byla ve Štrasburku
založená „Rada Evropy“, orgán, který tehdy
ještě neměl žádnou moc a jehož cílem bylo
„položít základy pro ustavení federální
Evropy“. O rok později, v roce 1950, Rada
Evropy požádala umělce, aby navrhli vlajku
pro budoucí Evropskou federaci. Z
politických důvodů, zejména z ohledu na
socialisty (srov. Obrázek č. 4, roč. 2, 5. 3.
2004, s. 7 – pozn. red.), v ní neměl být žádný
náboženský symbol, např. kříž, který
dominuje vlajkám severských států.

O tom, jak se touto vlajkou stal kruh z
12 hvězd v modrém poli, našel jsem více
verzí, které se však v tom podstatném

JEŠTĚ JEDEN DOMOV PRO MATKY S DĚTMI

Domov pro matky s dětmi v Liberci XI,
Uhlířská 7, vznikl v roce 1993. Od dubna

1997 je součástí příspěvkové organizace
Centrum zdravotní a sociální péče Liberec
Statutárního města Liberce.

Poslání

Domov pro matky s dětmi poskytuje pomoc osamělým těhotným ženám a osamělým matkám s malými dětmi v mimořádně obtížné situaci, kterou se jim samotným nedaří řešit. Domov poskytuje osamělým těhotným ženám a matkám s malými dětmi do 4 let věku nejmladšího dítěte primárně ubytování.

Součástí péče je dále mj.

- vedení a pomoc při péči o kojence, batolata a děti předškolního věku
- pomoc při vedení domácnosti a hospodaření
- sociálně právní poradenství
- výchovné programy pro maminky a děti
- jiné sociální služby, pomoc při obstarávání zaměstnání nebo umístění do předškolního zařízení

Ubytování

V Domově je sedm samostatných pokojů, společné prostory – kuchyň s jídelnou, obývací pokoj a herna, prádelna, sušárna.

Každý pokoj má mj. samostatnou kuchyňskou linku se skříňkami a základním vybavením, dvouplotýnkový vaříč, ledničku. Domov má k dispozici prostornou zahradu s ovocnými stromy a s dřevěnou hrací sestavou pro hru dětí.

Domov poskytuje ubytování matkám z trvalým bydlištěm v Liberci. Může

poskytnout péči matce do čtyř let věku jejího nemladšího dítěte.

V roce 2003 Domov poskytl pomoc 13 maminkám (z toho sedmi novým – žádostí bylo 12) a 18 dětem (jde hlavně o kojence a batolata).

Základní programy

Domov má zpracovány individuální výchovné plány pro všechny děti, které v Domově žijí. Plány napomáhají v psychomotorickém vývoji dětí. V roce 2003 se v Domově narodily celkem 4 děti.

Domov pořádá rozmanitá setkání i pro maminky, které se již odstěhovaly. K setkáním patří Karnevalový rej, Zahradní slavnosti, Pikniky, Den dětí, Malování kraslic, Mikulášská besídka, Pouštění draků, Olympiáda apod.

V každém roce Domov realizuje určitý projekt, pro zkvalitnění péče – letos je to projekt „Hraju si s mámou“, který je zaměřen na vybavení herny Domova pro matky s dětmi – společná herna je totiž velice důležitá a město Liberec proto projekt finančně podpořilo.

Den otevřených dveří

Domov pro matky s dětmi tento den pořádá 24. června 2004.

Mgr. Alena Frumertová, vedoucí Domova

Na území libereckých farností, příp. města Liberec jsou tedy dva domovy pro

matky s dětmi – i dosud nenarozenými (o Domově pro matky s dětmi v tísni jsme psali v minulém čísle Obrázku).

Oba domovy jsou z převážné části financovány ze státních prostředků. Příspěvky ze sbírek libereckých věřících na Domov pro matky s dětmi v tísni a příspěvky z města Liberec na Domov pro matky s dětmi tvoří jen malou část potřebných nákladů, což možná málo přispívá (srov. článek Jak to, že si ruprechtičtí farníci pomáhali? v Obrázku č. 2, roč. 2, 9. 1. 2004) osobní iniciativě věřících a občanů při jejich podpoře toho kterého zařízení.

A druhým námětem k zamyšlení by snad mohlo být to, v čem spočívá základní význam slova „katolická“ u České katolické charity, jejímž zařízením je Domov pro matky s dětmi v tísni.

br. Felix OFM

ROZHOVOR S KANDIDÁTEM DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Z měsíčníku KDU-ČSL Nový HLAS se dozvídáme, že na volební kandidátce KDU-ČSL do Evropského parlamentu je na desátém místě pan prof. Ondřej Novák z Liberce. Poprosili jsme ho o pár slov pro naše čtenáře.

Pane profesore, jste zaměstnaný na Technické univerzitě v Liberci. Čím se tam zabýváte?

Prof. Ondřej Novák: Na fakultě mechatroniky vedu katedru elektroniky. Spolu se svými kolegy vytváříme tým, který se věnuje výuce a výzkumu v oblasti elektroniky a počítačového porozumění lidské řeči.

To jsou věci dost odtažité od toho, čím se zabývá Evropský parlament.

O. N.: Vedení týmu, který má přes 12 lidí, vyžaduje hodně vyjednávání. Nejen uvnitř týmu, ale i na širší úrovni. Naše pracoviště řeší více grantových úkolů včetně evropských. Takové zkušenosti se pak hodí i jinde. V souvislosti s Evropským parlamentem se chci hlavně zabývat problematikou mladých lidí, jejich uplatněním a studiem v nových podmínkách.

V čem si myslíte, že se tyto podmínky liší u nás a v Evropě?

O. N.: Mladí lidé u nás potřebují

povzbudit, posílit zdravou sebedůvěru tak, aby do ciziny jezdili nejen si přivydělat, ale i získat kvalitní znalosti na dobrých univerzitách a výzkumných pracovištích. Náš školský systém by měl umožnit daleko větší výměnu studentů. Měli bychom připravit podmínky také pro ty, kteří se z ciziny vrací, aby našli zaměstnání, které odpovídá jejich kvalifikaci.

Zajímá vás tedy hlavně školství?

O. N.: Víte, dobrý student nevzniká až na univerzitě, ale jeho výchova začíná už v rodině. V době, kdy se mluví o krizi rodiny, bychom se měli zabývat také způsoby, jak posílit a podpořit rodinu.

Dovolte, je vaše vlastní rodina silná?

O. N.: Síla rodiny se často projeví v krizích, např. v krizích při dospívání dětí. Se zhodnocením naší rodiny bych tedy počkal, až dospějí další z našich dětí, máme jich pět.

Jaké máte plány pro nejbližší období?

O. N.: Ve Stuttgartu bude 8. května velké setkání evropských politiků a náboženských hnutí, kterého bych se rád zúčastnil. Doufám, že i tam získám nové dobré podněty v oblastech, o kterých jsme mluvili. I ti, kteří tam nepojedou, budou mít možnost sledovat tuto událost prostřednictvím satelitní televize, doporučuji všem.

Pane profesore, doufám, že i čtenáři Obrázku se budou moci o vašem tamním pobytu něco dozvědět. Děkuji vám za rozhovor.

Otázky

br. Felix OFM

na chalupě v Hodkovicích nad Mohelkou. Sraz v pondělí 12. 7. 2004 v Hodkovicích u kostela v 10 h. Předání dětí zpět v pátek 16. 7. 2004 v 15 h tamtéž.

Farní dovolená 2004 bude 24. - 31. července 2004 v Dolních Albeřicích v bývalém domě řeholnic, který byl věnován YMCE - Manželským setkáním.

Letní pobyt pro školní děti starší 10ti let s naší mládeží bude na Kristiánově 15. - 22. srpna 2004.

duchovní správci

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Panny Marie Neposkvrněné a Královny andělů – U Obrázku

Boží tělo bude i letos U Obrázku. Ve čtvrtek 10. června 2004 na slavnost Těla a Krve Páně v 18.00 zde budou JM. P. František Opletal a P. Antonín Kejdana OFM slavit mši svatou.

V neděli 13. 6. 2004 v 16.00 zde bude sloužena mše svatá ke cti Panny Marie. Celebruje P. Jan Fexa z Mladé Boleslavi.

Rašovka

13. června 2004 v 15.00 zde bude pouť ke sv. Antonínu Paduánskému.

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Poutní slavnost sv. Bonifáce bude v hančovském kostele přeložena z 5. na

1. června 2004 (na úterý).

První svaté přijímání dětí bude v neděli 13. 6. 2004 při mši svaté v 10.00 h.

Poutní slavnost sv. Jana Křtitele bude v rochlickém farním kostele v den slavnosti ve čtvrtek 24. června a také následující neděli 27. června 2004.

Farnost Liberec - Ruprechtice

Slavnost Těla a Krve Páně 10. června 2004 – viz farnost arciděkanství Liberec.

Poutní slavnost sv. Antonína Paduánského bude v ruprechtickém kostele v den slavnosti v neděli 13. června 2004.

Farnost Vratislavice nad Nisou

Poutní slavnost Nejsvětější Trojice bude ve vratislavickém kostele 6. června 2004.

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

1. AŽ 29. KVĚTNA 2004

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost Liberec - Ruprechtice

František Húska (1944)

Anna Oslzlá (1922)

Text

duchovní správci

Zpracoval

Marek Křupka

OB RÁZEK

libereckých farností

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 30. 5. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně - Katorský závod na Liberecké přehradě 1. května 2004, ICHTHYS

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

ÚVODNÍK

KNIHA, BR. ANTONÍN 3

PASTORACE

ČTYŘI LIBERECKÉ POUTĚ V ČERVNU, BR. ANTONÍN; JAN VOŽENÍLEK 4
MARIA MILUJÍCÍ - PAMÁTKA NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE PANNY MARIE, 6
P. FRANTIŠEK OPLETAL, ARCIDĚKAN 6
FARNÍ KNIHOVNY, MICHAL OLEKŠÁK OLJ; EVELYNA BERNARDOVÁ 6

TEOLOGIE A FILOSOFIE

VÍME, CO JE „PORTLANDSKÁ DEKLARACE“? KAREL KOROUS 7

RODINA A ŠKOLA

CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA J. A. KOMENSKÉHO A DOMÁCÍ VZDĚLÁVÁNÍ, 9
DANIELA COUFALOVÁ 12
O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (5), VĚRA HARTLOVÁ

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ, PAVEL MÁRTON 13

UMĚNÍ

NEPŘIPRAVENÝ ŘEČNÍK; ŽIVOT LŽI, ALOIS VOLKMAN 15

SPORT

OREL, VÍT JŮZA 15

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

SPOLEČNĚ PRO EVROPU - SETKÁNÍ POLITIKŮ A HNUTÍ HLÁSÍCÍCH SE 16
KE KŘESŤANSTVÍ, BR. FELIX OFM 17
POUŤ SMÍŘENÍ V HEJNICÍCH, MARTINA OLEKŠÁKOVÁ

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

Z LIBERCE DO MARIAZELL A NEJEN TAM, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 17
POUŤ DO MEDJUGORJE, MARIE ZATLOUKALOVÁ 18
DĚTSKÝ DEN FARNOSTÍ LIBERECKÉHO VIKARIÁTU, VÁCLAV VANĚK 18
1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ, DANA GLASEROVÁ 19
ZAHÁJENÍ BENEFIČNÍCH KONCERTŮ V KOSTELE SV. BONIFÁCE, ZDENĚK SKALICKÝ 19
PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ 19
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 20
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 1. AŽ 29. KVĚTNA 2004, MAREK KŘUPKA 20

1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

16. května přistoupilo v arciděkanském kostele Sv. Antonína Velikého pět dětí k 1 .svatému přijímání.

Děti tak mohly slavnostně ukončit celoroční přípravu.

Dana Glaserová

Foto zleva

- Antonín Praus

- Martin Maschita

- Kryštof Hruža

- Eliška Novotná

- Hedvika Berkyová

Zdeněk Glaser

ZAHÁJENÍ BENEFIČNÍCH KONCERTŮ V KOSTELE SV. BONIFÁCE

Vážení přátelé,

dovolujeme si Vás pozvat na

1. benefiční koncert

v kostele Sv. Bonifáce v Liberci - Dolním Hanychově. Koncert se koná 19. června 2004 v 17 h.

Zazní skladby G. F. Telemana, G. F. Handela, J. S. Bacha, L. Jansy,

E. Ysaye, B. Martinů, G. B. Pergolesiho a A. Vivaldiho v mistrovském podání houslového virtuosa Ivana %Strause, Michaely Štrausové, za doprovodu Viléma Valkouna a Radovana Skalického.

Výtěžek koncertu bude věnován na elektronické zvony pro kostel Sv. Bonifáce.

Zdeněk Skalický

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Modlitební skupina se schází na faře Na Perštýně každý čtvrtek v 19.30.

Tábor pro děti od šesti do dvanácti let ve dnech 31. července 2004 až 6. srpna 2004 pořádá rochlická farnost. Tábor se uskuteční v Jitřavě. Táborová hra a další části programu budou inspirovány tématy křesťanského života. Přihlášky a další informace u bratra bartoloměje, tel. fara Perštýn 485 104 670, mobil 737 372 291.

Farnost Vratislavice nad Nisou

Letní prázdninový pobyt pro předškolní a mladší školní děti bude 12. - 16. července 2004

Jak někteří z vás již vědí, pořádala rochlická farnost začátkem května pouť do Medjugorje.

Na tomto místě se dne 24. června 1981 zjevila Panna Maria šesti dětem, a od té doby zde probíhají zjevení denně. Panna Maria zde vyzývá lidstvo k míru. Znění hlavního poselství, které se stále prohlubuje, je: „MÍR, MÍR, MÍR! Je potřeba, aby se lidé smířili s Bohem i mezi sebou. Snaha o mír je zapotřebí ke spáse člověka. Mír musíme začít nastolovat ve vlastním srdci, jen tak se můžeme modlit za mír v našich rodinách a za mír na celém světě!“ Jak toho můžeme dosáhnout? Především modlitbou, půstem, měsíční sv. zpovědí a co nejčastějším sv. přijímáním. Tedy nic nového pod sluncem, jak by se mohlo zdát, ale řídíme se podle toho opravdu?

I naše cesta na toto místo se neobešla bez menších komplikací, jak se to ostatně u poutí většinou stává. Protože jsme byli na tomto posvátném místě právě na svátek Panny Marie prostřednice všech milostí, mohu i s dovolením všech účastníků našeho zájezdu konstatovat, že jsme jich za odměnu během našeho pobytu obdrželi nadmíru“.

Denně jsme se také setkávali s poutníky z Evropy i z celého světa, jako např. z USA, Libanonu, Thajska, Korey, Islandu, Austrálie atd., navštívili jsme kopce Podbrdo a Křiževac, i františkánský klášter v Širokom Brijagu, kde žije charismatický kněz Jozo Zovko, který působil v Medjugorji v době prvního zjevení. Tento františkán byl vězněn

komunisty. Nyní se stará zhruba o 6.000 válečných sirotků. Beseda s ním je pokaždé silným duchovním zážitkem.

Dále jsme měli možnost setkat se s obyvateli komunity Cenacolo, kterou založila sestra Elvíra, a byli jsme účastníky svědectví chlapců, kteří se zde modlitbou a těžkou prací léčí z různých závislostí a životních krizí. Komunita přijímá každého, kdo se pro ni dobrovolně rozhodne. Také nezůstala bez našeho povšimnutí tzv. Oáza míru, kam přicházejí lidé, kteří se zde modlí za mír, někteří tu zůstávají i několik let.

Každé ráno jsme měli českou mši sv., večer začínal hlavní program modlitbou růžence, pokračoval mezinárodní mší sv. a končil modlitbami za nemocné, klaněním se kříži a adoracemi. Jak je vidět, program jsme měli nabitý, klidně bychom zůstali o jeden až dva dny déle.

Modlili jsme se také za vás všechny, kteří jste měli v úmyslu se na tuto pouť vydat a z nejrůznějších důvodů vám to nebylo dopřáno - i vám jsme se snažili vyprosit všechny ty milosti, kterými jsme byli obdarováni my. Nedělali jsme v našich prosbách rozdíly, jestli je někdo z té či oné farnosti, naše přímluvy se týkaly všech. Však i my jsme nejednou pocítili před naší cestou i během ní, že i vy jste byli s námi ve svých modlitbách.

Děkujeme! Královno Míru, oroduj za nás.

Marie Zatloukalová

DĚTSKÝ DEN

FARNOSTÍ LIBERECKÉHO VIKARIÁTU

Na sobotu 5. června 2004 se mohou těšit děti z farností libereckého vikariátu. U Obrázku totiž bude tradiční dětský den, tentokrát na téma Olympijské hry.

Registrace od 9.00, v 9.30 mše svatá, pak scénky, oběd a soutěžní disciplíny. Předpokládáný konec kolem 15 h. Oběd zajištěn!

V případě nepříznivého počasí se přesuneme do tělocvičny na Ruprechtickém náměstí, proto přezůvky s sebou!

Václav Vaněk

KNIHA

Ve druhé základní visel veliký naučný obraz, na kterém bylo názorně a barevně nakresleno, jak se nemáme chovat ke knize. Žena z ní trhá listy na zátop, zatímco batole jinou tahá po zemi, silnější svazky nahrazují nohu skříně, táta jí švestkové knedlíky a máslo mu ukapává na rozevřený román a další pěkné scény tam byly vyvedeny jako odstrašující způsoby zacházení s literaturou. Dodnes si ty obrázky živě vybavuji v paměti.

Obecně však byla úcta ke knihám, protože byly vnímány jako zdroj poznání. Některé z nich byly uchovávány na vyhrazeném místě jako Bible, katechismus, životy svatých, Římský misálek. Lidé se domnívali, že všechno napsané má určitou závažnost.

Tytam jsou ty doby. Přesvědčuji se o tom při znovuzakládání farní knihovny. Vybírám knihy, které by se do ní hodily a zjišťuji, že mnohé jsou zastaralé, bezcenné vyložené brakové, kýčovitě. Ty poslední dávám zvlášť do banánových krabic a hodlám je svěřit

ohni, jak jsem již udělal se stovkami jiných. Připadám si jako pater Koniáš a kladu si otázku, jakým způsobem je tenkrát páčil, když tak špatně hoří. I když je poleji benzinem případně zbytkem ředidla 6006, natož petrolejem, vzplanou sice na povrchu, nižší vrstvy však zůstávají netknuty a je třeba natřásání vidlemi, prokládání větvemi, načechrávání a dlouhého úmorného postávání u ohně a stejně zůstane zbytek doutnající ještě následující den.

Proč tolik o ničení knih? Mnoho z nich opravdu nestojí za přečtení, jiné jsou dokonce mnohým nebezpečné a ani uraženou nohu u postele bych si jimi nepodložil – ani těmi, které čerstvě vycházejí a mají krásné lákavé přebaly.

Jsou však knihy, se kterými se neradi loučíme. Ty můžeme číst mnohokrát, jsou nám milé a znovu, třeba po létech se k nim s láskou vracíme, přímo se s nimi mazlíme. Co s nimi bude, až odejdu z tohoto světa? Snad v nich také někdo najde poklad.

Doslechli jsme se, že se v Liberci připravuje otevření nového knihkupectví, které bude nabízet knihy výběrové, duchovní i krásnou literaturu, kde nebudem nuceni probírat se horami knih, abychom našli perlu, po níž toužíme.

Bude to prodejna církevní, v domečku Charity vedle arciděkanství fary ve středu města. Přejeme jí dobrý start.

br. Antonín

Foto

P. Jan Fatka, O. Carm.

ČTYŘI LIBERECKÉ POUTĚ V ČERVNU

Svatý Bonifác - 5. červen

Nejsvětější Trojice – letos 6. červen

Z mešních modliteb:

Vstupní modlitba

Bože Otče, tys poslal světu svého Syna a svatého Ducha,

a zjevil tak lidem tajemství svého vnitřního života;

dej nám, abychom toto tajemství v pravé víře vyznávali,

abychom hlásali jedinou věčnou slávu a klaněli se společné svrchované moci jediného božství ve třech osobách. ...

Preface

... Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné,

svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože,

abychom ti vždycky a všude vzdávali díky.

Neboť tys jeden Bůh a jeden Pán

se svým jednorozným Synem a Duchem svatým.

Nejsi s nimi jedna osoba, ale jediné bytí v trojici.

A tys nám zjevil, a my věříme a vyznáváme,

že tvůj Syn a Duch svatý

má s tebou tutéž jedinou slávu.

Tímto vyznáním víry v pravé a věčné božství

klaníme se i každé osobě zvlášť

i jedinému bytí, jediné svatosti a moci. ...

Modlitba po přijímání

Náš nebeský Otče,

vyznali jsme dnes, že ty se svým Synem a Duchem svatým

jsi jediný Bůh a Pán;

kež v nás svaté přijímání posilní tuto víru

a prospěje nám ke zdraví duše i těla. ...

Svatý Antonín – 13. červen

„Tu jsou divy,

hledáš-li je ...“

Ve většině starších kostelů nesmí chybět socha Antonína Paduánského. Ne všichni mu však říkají paduánský. Ve španělsky a portugalsky mluvících zemích má přídomek „lisabonský“ – tam se totiž narodil. V italské Padově je ale pochován. Do Itálie ho zahnal vítr od afrických břehů. Už jako kněz Řádu augustiniánů – kanovníků byl dojat pohřbem

POUŤ SMÍŘENÍ V HEJNICÍCH

Tak jako každý rok i letos na začátku května byla v poutním kostele Panny Marie v Hejnicích slavena mezinárodní pouť smíření.

Pontifikální mši svatou sloužil náš emeritní biskup Msgre. Josef Koukl za účasti kněží z Německa, Polska a Čech, kteří přivedli i své věřící. Celou mši svatou

bylo možno sledovat i v překladech do mateřského jazyka všech zúčastněných. Letos dostala tato již tradiční pouť zvláštní význam právě i tím, že byla spojena se vstupem Čechů a Poláků do Evropské unie.

Po mši svaté byla možnost setkání se zástupci politického života ze strany KDU-ČSL.

Martina Olekšáková

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

**Z LIBERCE DO MARIAZELL
A NEJEN TAM**

Když se začalo v kostele ohlašovat, že by arciděkanská farnost společně s chrámovým sborem mohla jet na pouť do Mariazell, zpočátku o to moc veliký zájem nebyl, ale nakonec se dva autobusy zcela zaplnily a mohli jsme vyrazit na pouť.

V brzkých ranních hodinách jsme vyjeli vlakem do Českých Budějovic, kde na nás už čekaly dva připravené autobusy, které se pro nás staly pojízdňím hotelem. Zde jsme spali, snídali, obědvali i večereli a prožívali spoustu krásných pohledů na Boží stvoření, na krajinu českou i překrásný kraj rakouských luhů a hájů.

Naše první zastávka byla v biskupském městě Linci, kde jsme si mohli prohlédnout toto krásné město a kostely tak podobné těm našim. Z Lince jsme dorazili do starobylého augustiniánského kláštera s kostelem, kde byl pohřben po své mučednické smrti sv. Florián. Zde jsme měli mši svatou a po ní jsme se pomodlili u hrobu známého skladatele A. Brucknera.

Druhý den nás očekávalo Mariazell. Ještě předtím jsme se zastavili v klidném městečku Steyr a naše cesta již směřovala k cíli naší pouti. Mariazell, největší poutní místo Rakouska, zázračná kaple celá ze stříbra a v ní z lipového dřeva Magna Mater Austriae – Velká Matka Rakouska, ke které za pár dní putovala celá střední Evropa. Zde byl čas, abychom se ztišili, v modlitbách se obraceli k Matičce Boží a prosili za naše farnosti, biskupa Pavla a celou naši vlast. Odpoledne byla mše svatá hned vedle baziliky v kapli sv. Michaela.

V neděli mše svatá v St. Polten, narozdíl od Čech jdou lidé v klidu na bohoslužby a obchody jsou zcela zavřené, až k polednímu se otvírá pár cukráren k posezení s důstojným pánem u kávy a štrúdlu. Naskok jsme se zastavili v Krems a míříme ke skvostu klášterů do Melku. Další den ráno míří naše kroky už zpět do naší domoviny.

Veliký dík za tuto opravdu krásnou pouť patří panu Ing. Eliášovi a MUDr. Rezkovi, že vše velmi dobře zorganizovali a zároveň že nám i připravili možnost oběti zříct se pohodlíčka domova. A P. Opletalovi za duchovní doprovod a mše svaté, ale především Pánu Bohu, že se vše tak krásně vydařilo, a to i počasí.

Michal Olekšák OLJ

pořádá 25. 6. 2004 minikárové závody.
Kontakt a bližší domluva:
Obecní úřad Okrouhlá.
Dodací pošta 473 01 Nový Bor,

tel. 487 726 605,
e-mail: ou_okrouhla@raz-dva.cz.

Vít Jůza

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

SPOLEČNĚ PRO EVROPU SETKÁNÍ POLITIKŮ A HNUTÍ HLÁSÍCÍCH SE KE KŘESŤANSTVÍ

Jak jsme slíbili v minulém čísle, seznamujeme dnes čtenáře s dojmy přímého účastníka stuttgartského setkání. Je jím profesor Ondřej Novák, s nímž pokračujeme v rozhovoru.

Pane profesore, kolik lidí se tedy ve Stuttgartu sešlo?

O. N.: V kryté hale stuttgartského stadiónu se sešli zástupci různých křesťanských komunit z Evropy a zástupci „evropské politiky“. Dohromady nás bylo více než 10.000. Kromě nás se na dálku účastnilo velké množství lidí v různých centrech Evropy spojených satelitním přenosem. Z významných hostů je třeba jmenovat předsedu Evropské komise Romana Prodiho, představitele německých spolkových zemí, politiky různé úrovně z Evropy, za katolickou církev Msgre. Stanislava Rílka, presidenta papežské Rady pro jednotu křesťanů, J. Em. Waltera kardinála Kaspera, několik desítek katolických biskupů, mezi nimi i J. Em. Miloslava kardinála Vlka a J. Exc. Františka Radkovského. Hlavní iniciátorkou setkání byli Chiara Lubichová a představitelé dalších hnutí z katolické církve a mnoha nekatolických společenství.

Jakými hlavními otázkami se účastníci zabývali?

O. N.: Hlavní témata projevů bychom mohli shrnout pod heslo „dát duši Evropě“.

Co to znamená?

O. N.: Evropa poznává, že je ohrožena zevnitř. Nechce se opevnit jako ostrov, kde je zatím relativní blahobyt a nadměrný konzum s dobrou péčí o seniory. Obyvatelé Evropy potřebují ideál, pro který se mohou nadchnout. Je jasné, že tímto ideálem je křesťanství, to je ale třeba konkretizovat. Projevy, které zazněly, se zabývaly vizemi, jak křesťanství v Evropě uplatnit. Konkretizace zahrnuje

jak rovinu občanskou tak náboženskou.

Jak vidí tuto konkretizaci předseda Evropské komise?

O. N.: Pan Prodi mluvil o výhledu dalšího rozšíření Evropské unie, zapojení sousedních národů do evropských aktivit, zapojení Evropy jako supervelmoci při spravedlivém řešení válečných konfliktů ve světě, úsilí o ochranu životního prostředí.

A jaká má být úloha křesťanů?

O. N.: Křesťané jsou dětmi jednoho Otce a tak se mohlo hovořit o bratrství mezi lidmi, které je předpokladem budoucího míru v Evropě. Velmi mne zaujala přednáška A. Ricardiho, který poukázal na nejbližší evropské sousedy – národy Afriky. Pomoc Africe není nutná jen proto, abychom odvrátili hněv chudých, který by se mohl obrátit proti nám, ale abychom sami před Bohem obstáli jako křesťané: „Afrika bude Evropu jednou soudit.“

Bude mít stuttgartské setkání nějaké pokračování?

O. N.: Domnívám se, že ekumenický dialog, který se rozvinul, bude pokračovat a že můžeme očekávat sblížení postojů a vzájemné obohacení zkušenostmi jiných společenství.

Pane profesore, děkuji Vám za rozhovor.

Otázky
br. Felix OFM

pětí františkánů, kteří byli pro hlásání Krista v Maroku umučeni. Rozhodl se, že se stane jejich pokračovatelem. Vstoupil k františkánům a s několika spolubratry se plavil do Maroka. Tam však vzápětí těžce onemocněl a nastoupil cestu zpět. Plachetnice ale byla bouří zahnána k sicilským břehům. Vyhledal františkány a v jejich klášteře vykonával běžné denní práce s veškerou pokorou a poslušností. Vypráví se, že ho jednou vzali bratři na návštěvu dominikánů u příležitosti svátku jejich zakladatele. Antonínův představený byl vyzván, aby někdo pronesl kázání. Byl tím zaskočen, stejně tak ostatní bratři. Naprosto nebyli připraveni. A tak postrčili dopředu bratra Antonína. Ten úkol v poslušnosti přijal a všichni zírali nad jeho výřečností a učeností. Měl totiž solidní teologické vzdělání. Tady byl počátek jeho věhlasu. Byl pověřen misíí mezi katary, albigenskými a valdenskými na jihu Francie a v severní Itálii. Pak mu sv. František, po určitém zdráhání svěřil vzdělávání bratří na nově zřízeném učilišti v Padově. Následkem vyčerpávající činnosti a dlouhých cest onemocněl a ve svých třiceti šesti letech zemřel s kajícím žalmem na rtech. Bylo to 13. června léta Páně 1231.

U jeho hrobu se vzápětí udály mnohé zázraky, takže už jeho spolubratr sv. Bonaventura řekl: „Hledáš-li zázraky, jdi k Antonínovi.“

Ruprechtický kostel je tomuto světcovi zasvěcený. Jeho rychlá oprava a otevření po 40 letech je také malým divem. Připisujeme ho na vrub svatého Antonína divotvůrce.

br. Antonín

Foto

Zdeněk Glaser

Svatý Jan Křtitel – 24. červen

Podivuhodný je patron rochlického kostela. Nikdy nebyl líčen jako kýčovitá figurka, nikdy nebyl masově znázorňován bezcennými soškami, nikdy se nestal hrdinou slaboduchých příběhů sepsaných autory vyznačujícími se dobrými úmysly a mizerným slohem. Jaksi se k tomu nehodil ... A přece se „ze ženy nenarodil nikdo větší než on“ – muž ve velbloudí srsti pojíždající kobyly a med divokých včel – Jan Křtitel.

Čím je charakterizován jeho život?

1. Jan je tvrdý k sobě – žije na poušti, nic nevlastní a má velmi omezený jídelníček.

2. Jan je tvrdý k druhým – nazývá své posluchače zmijím plemenem, plevami, stromy, které nenesou ovoce.

3. Jan je pravdivý ve své jistotě („Hle, Beránek Boží ...“) i nejistotě („Jsi to ty, nebo máme hledat jiného?“).

4. Jan se nebojí tzv. autorit – podobně jako kárá všechen lid, kárá i samotného Heroda („Není dovoleno ...“).

5. Jan se sklání jen před autoritou Ježíšovou („On musí růst, já však se menšit.“).

Mluví se dnes často o mediálním obrazu církve. Volá se po laskavosti a naslouchání světu. Mnozí se pokoušejí křesťanství zkompileovat s díly „moderních filosofů“. Nemělo by se přitom zapomenout na příběh Jana Křtitele, muže patrně dosti málo laskavého a světu nenaslouchajícího.

Je nutno usilovat o moudrost. Hledat, kdy je třeba laskavosti a umění kompromisu, a kdy je nezbytná Janova tvrdost a radikalita. Je třeba hledat, kdy pravdu (částečně a dočasně) skrýt, a kdy ji zcela zjevit. Je třeba hledat, kdy autority státu a společnosti respektovat, a kdy proti nim vystoupit.

To na čem nakonec nejvíce záleží, je to, o čem Jan kázal tak málo a Ježíš tak hodně – láska.

Jan Voženílek

MARIA MILUJÍCÍ

**PAMÁTKA NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE
PANNY MARIE**

Mariánský měsíc květen končí svátkem Navštívení Panny Marie, kdy nás Maria učí, abychom kolem sebe šířili radost. Ale tento úkol můžeme plnit jen tehdy, budeme-li mít lásku. Také té se můžeme učit u Panny Marie.

V sobotu, den po slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, oslavujeme neposkvrněné Srdce Panny Marie. Letos tato památka připadá na 19. červen.

Srdce je vždycky symbolem lásky. Jako u Krista je zvýrazněním jeho lásky k Otci i jeho vykupitelské lásky ke všem lidem, tak i u Marie je výrazem její nedělitelné lásky k Synovi a Bohu vůbec, ale i její vpravdě mateřské lásky ke všem lidem, kterým Ježíš Kristus svou smrtí na kříži přinesl vykoupení.

A hluboká byla její láska k Bohu; nechala se jí formovat a vést. Hluboká byla i její láska k Synovi; cele se podílela na jeho vykupitelském poslání. A hluboká je i její láska k lidem; miluje bez rozdílu všechny, které Ježíš vykoupil, a chce je všechny přivést k Bohu.

Tomu nasvědčují všechna mariánská zjevení v posledních dvou staletích. Všude se Maria sklání jako matka ke svým dětem a nabádá je k pokání a polepšení života, k životu podle evangelia. Vidět, jak opravdu žije a soucítí se všemi, které jí Ježíš svěřil z kříže, když řekl Janovi: „To je tvá matka.“ Všechny má ráda, o všechny s mateřskou láskou pečuje a hrozí se toho, že by některé z jejích dětí mohlo věčně zahynout.

Proto jí zasvěcovali poslední papežové země i národy, ba i celý svět – Pius XII. 31. října 1942 uprostřed hrozné druhé světové války. Do její mateřské ochrany kladli osudy této země. Jí, nejsvětější mezi svatými, odkazovali řízení světa s prosbou, aby jej vedla ke spravedlivému pokoji a naplňovala stále více duchem Kristovým.

Ale stejně o to samé usiluje i ona, Královna míru. Stále nabádá lidstvo ke vzájemnému odpouštění a smíření. Neboť v srdcích musí být ten pravý pokoj, který se pak odráží i navenek v celé lidské společnosti. Nebyl-li by v srdcích, nebyl by

vůbec.

A právě o to máme všichni – pobízení samotnou Matkou Boží – usilovat. Bez toho se totiž lidstvo stále nachází na pokraji propasti, na pokraji svého vlastního ničení, ba zničení.

A tak tedy prosme, aby ta láska Boží Matky k nám nacházela stále víc odezvu v lidských srdcích. Aby bylo stále víc těch, kdo Pannu Marii ctí a milují, následují její moudrost a příklad, a pokračují na své cestě k Bohu i k věčné blaženosti u něho.

Ať je nám v tom všem právě ona nejlepší učitelkou, největší pomocnicí a ochranitelkou. Ať nás stále povzbuzuje a vede. A ať co nejvíce z nás jich přivede k sobě, na své neposkvrněné srdce, do věčné blaženosti.

Buďme jen vždy jejími věrnými ctiteli a následovníky; neboť „pravý mariánský ctitel nezahyne“.

Amen.

P. František Opletal, arciděkan

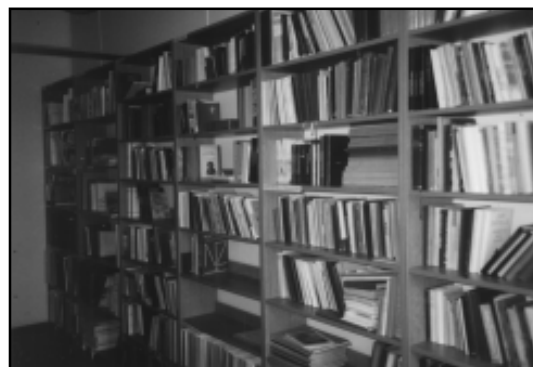
FARNÍ KNIHOVNY

Kromě znovubudované knihovny na ruprechtické faře, o které v úvodníku, jsou v libereckých farnostech ještě dvě další knihovny.

Arciděkanská farní knihovna

Již na začátku devadesátých let, když arciděkanství dostalo nazpět domeček vedle fary, kde tehdy začala fungovat farní charita, nastala zde možnost půjčovat si knihy. V této době bylo možné půjčit si knihy ještě také na staré faře.

Po přestěhování na novou faru čekal na farníky nelehký úkol zřízení nové a přehledně uspořádané knihovny. Tohoto

Text

Pavel Márton

Foto

- Kotorský závod na Liberecké přehradě

UMĚNÍ

NEPŘIPRAVENÝ ŘEČNÍK

Vypouštěl slovo za slovem.
Slov v sále přibývalo rostlo.
Slova se mačkala tlačila
hrnula strkala cpala a valila.
Zmateně hledala únik
nesčetnými zvukovody.
Žádný je nepřijal
neodnesl.
Na konec je zde přítomní
umlátili ručně
potleskem.

ŽIVOT LŽI

Lež to nemá zase tak lehké.
Bojí se o svůj
vpravdě
krátký život
stejně jako její zachránci
kteří jí ho všemožně prodlužují
dobře vědouce
že prognóza je beznadějná.

Alois Volkman

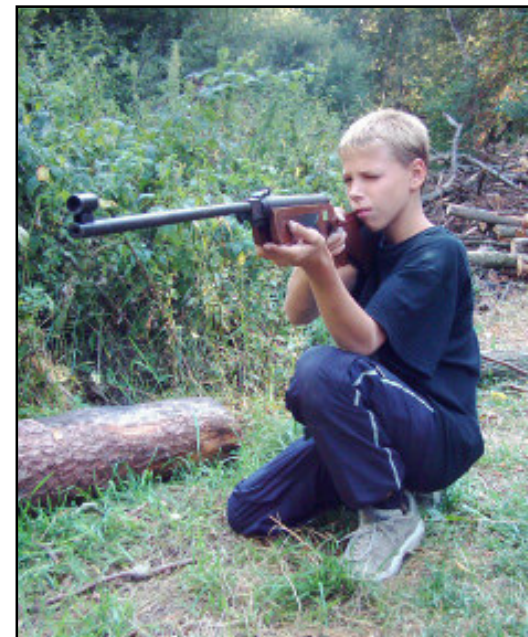
SPORT

OREL

Župa sv. Zdislavy

zve zájemce (i nečleny Orla) k účasti na župní střelecké soutěži (ze vzduchovky) v sobotu 26. 6. 2004 v Přepelčích u Turnova v areálu římskokatolické fary.

Přihlášky není třeba zasílat předem.

Soutěž je určena pro děti do 15 let věku. Účastníci jsou očekáváni od 8.30 do 9.00 h, ukončení do 15 h.

Kontakt:

Orel jednota Turnov,
Jan Mrázek,
Kosmonautů 1326,
511 01 Turnov,
e-mail: orel.turnov@seznam.cz ,
mob.: 737 467 434(Justina Mrázková),
737 406 294(Jan Mrázek syn).

Jednota Okrouhlá

úkolu se chopil a do cíle přivedl tehdy náš farní vikář P. Alois Heger. Po jeho odchodu převzal knihovnu P. Tomasz Dziedzic, který se o knihovnu stará doposud. Do knihovny zásluhou a zájmem o četbu P. Františka Opletala stále přibývají nové a nové knihy, které čekají na své čtenáře.

Tato největší liberecká farní knihovna je otevřena každou neděli dopoledne po mši svaté, nebo po osobní domluvě.

Michal Olekšák OLJ

Vratislavická farní knihovna

Farní knihovna ve Vratislavicích nad Nisou byla založena v roce 1990. Najdete v ní knihy s duchovní tematikou, knihy pro

malé i velké děti, teologickou literaturu, životopisy, různá vydání Bible, pomůcky pro práce s dětmi, knihy pro mládež, beletrii i knihy zabývající se výchovou dětí a manželstvím. Nejvíce „jdou“, v pravém smyslu slova, právě tyto knížky. Hodně s nich si už našlo nového majitele. Je zajímavé, že právě Bibli čtou nejvíce děti. Také knihy s duchovní tematikou jsou často půjčovány. Více zaprášené jsou životopisy a beletrie. Naše knihovna má asi 1200 svazků a podle možnosti ji neustále doplňujeme.

Vypůjčit si můžete u nás kdykoliv na požádání.

Evelyna Bernardová

TEOLOGIE A FILOSOFIE

VÍME, CO JE „PORTLANDSKÁ DEKLARACE“?

Zdá se, že dnešní doba působí na jednotlivce hlavně množstvím (mnohdy bezobsažných) slov. V rozhlasu, tisku a televizi je plno „veřejných diskusí“. Tyto záplavy slov svou, „nekonečností“ těžce doléhají na posluchače. Většina toho, co je nám předkládáno jako rozumové argumenty, je jen obhajoba vlastních myšlenek a cílem je získání podpory pro ně.

Dříve lidé nejprve přemýšleli o základních principech. To pro ně bylo východiskem pro následnou diskusi, přičemž se bez váhání shodli na tom, že rozumná diskuse by nebyla možná, kdyby nebyla založena na oboustranně přijatých principech. To platí pro velká křesťanská Vyznání víry a mnohé deklarace a manifesty, jež se staly mezníky dějin. Někteří moderní badatelé jsou opět ochotni pokusit se o zbrusu novou deklaraci fundamentálních principů a dokonce navrhnout, aby jich bylo využito jako základu pro veřejnou diskusi. Nejedná se o pouze specificky římsko-katolický koncept, ale o výsledek dlouhotrvající diskuse mezi množstvím myslitelů, která začala v r. 1980 v USA.

Souhrn myšlenek nazvaný „Portlandská deklarace“ posléze zpracoval pan Erik von Kuehnelt-Leddihn na neveřejné konferenci pořádané Western Humanities Institute v Portlandu, ve státě Oregon. Následně byl 16. října 1981 publikován v časopisu *National Review*. V úplném znění tuto deklaraci publikoval v roce 1982 Národní výbor katolických laiků. Je to nezávislá, nezisková organizace zainteresovaných Američanů římsko-katolického vyznání. Primárním smyslem její existence je šíření informací, které, byť primárně určeny katolickým věřícím, zajímají i nejširší veřejnost.

Portlandská deklarace – souhrn

Ve svobodném světě, obležené pevnosti, začalo být svrchovaně důležité formulovat vizi, postavenou na koherentních názorech, jež by mohly být sdíleny většinou z nás. Toto jsou tedy hlavní teze takového společného přesvědčení:

1. Náš nesmírně složitý vesmír může být pouze buď výsledkem čisté náhody nebo promyšleného plánu. Jsme si jisti, že má svého Původce i Návrháře - Boha.

2. Jedině pro člověka může být tento svět smysluplným v každém ohledu: duchovním, morálním, estetickém, ekonomickém.

3. Jedině člověk je transcendentním stvořením. Uvědomuje si, že existuje-li osobní Bůh, vše je možné, není-li Boha, vše je dovoleno.

4. Každý člověk – muž nebo žena – je skutečnou osobností a je jedinečný. Žádné dvě osoby nejsou identické nebo rovné, nejméně ze všeho v očích Božích.

5. Se zvířaty sdílíme touhu po stejnosti, avšak požitky z rozmanitosti stvoření odlišuje člověka od zvířat stejně, jako náboženství a rozum.

6. Stejnost a spolu s ní antipatie k jinakosti jsou charakteristickým rysem levičáctví: je to odporný totalitářský instinkt, jež dal formu francouzské, ruské a německé revoluci s jejich žaláři, gilotinami, šibenicemi, plynovými komorami a Gulagy.

7. Ve všech jazycích, ať mrtvých či moderních, „levé“ značí negativní a „pravé“ pozitivní principy.

8. Muži a ženy jsou stejně důležití, ale jejich vrozené charakteristiky upřednostňují (a někdy rozumově vylučují) jisté profese a povolání.

9. Rodina je živoucí buňkou každé společnosti. (Člověk je tvorem, jenž zná svého děda.) Je založena na sexu, lásce, přátelství, náklonnosti a milosrdenství, přičemž přátelství je nejdůležitějším faktorem, neboť věrnost se váže spíše k němu, než k pohlavní touze či lásce.

10. Zdravá společnost není monolitem, nýbrž sestává z rozmanitých a harmonických vrstev a uskupení s rozličnými vlastnostmi a funkcemi. Ani společnosti, ani státu však nelze dovolit, aby se staly absolutnem.

11. Stát je důsledkem lidské slabosti a nedokonalosti. Jeho legitimita nespočívá pouze v autoritě, nýbrž, s ohledem na hříšnou povahu člověka, i ve vnější moci. Autorita je založena na lásce nebo úctě, popřípadě na rozumném náhledu, je to vnitřní síla.

12. Stát má „usurpátorský“ charakter se sklonem k centralizaci a rozvíjení zaopatřovacího státu. Musíme se zastávat principu subsidiarity. Konání by měla být vždy v rukou nejmenší možné jednotky, počínajíc jednotlivcem.

13. To, co máme dnes, je maximální vláda nejnižší kvality; to, co potřebujeme, je minimální vláda nejvyšší kategorie.

14. Před „technokracií“ není úniku. Rozum, znalosti a zkušenost musí znovu vstoupit do vlády na úkor populismu a vášně. Parlamenty by měly věrně obrazet veřejné mínění a měly by mít čisté legislativní pravomoci; nesmí se však stát orgány tvořícími politiku. Vláda by měla spočívat na prvotřídních odborných schopnostech a úctě k osobní svobodě.

15. Svoboda je neoddelitelná od osobního vlastnictví, socialismus vytváří jen rovnost v chudobě.

16. Rodina může delegovat své vzdělávací úkoly na jiná tělesa. Nikdo nemůže být zdaňován ve prospěch vzdělávacích zařízení, jichž nevyužívá. Je však v zájmu společenství, aby se opravdovému talentu (a pracovitosti) dostalo podpory.

17. Ztotožnění státu s náboženstvím je pohanské. Jejich odluka však nesmí být na překážku spolupráci, neboť mají společné zájmy a překrývající se pole působnosti.

18. Národnost, rasa a občanství jsou

v nouzi. Naši službu vyhledávají lidé kteří žijí osamoceni ve svých domácnostech a pro svou nemohoucnost z důvodu vysokého věku, nemoci či postižení nejsou schopni sami si své základní životní potřeby zajistit. Odkázání jsou tak na pomoc druhých s tím, že jejich zdravotní stav není tak vážný, aby museli žít v sociálním nebo zdravotním zařízení, a mohou přitom pokojně žít ve svém domácím prostředí.

Do domácností seniorů přicházíme s praktickou pomocí, která spočívá v donášce nákupů, přípravě jednoduchého jídla, dovozech obědů (s možností výběru ze tří jídel a volby dnů, kdy chtějí oběd odebrat), úklidu, v pomoci s domácími pracemi, pomoci s hygienou, v donášce receptů a běžných léků od lékaře, doprovodu, vyřízení úředních záležitostí a všeho ostatního, o co náš klient požádá a co jsme v rámci našich možností schopni obstarat a zajistit. Od počátku naší existence jsme sloužili ve více jak 600 domácnostech. Věkový průměr našich klientů je 79,3 let. Některým klientům sloužíme pět i více let, někteří jsou v naší péči jen po nezbytnou dobu rekonvalescence po návratu z nemocnice, nebo po úrazu. Mnozí využívají naší péče na přechodnou dobu, dokud se pro ně neuvolní místo v domově důchodců či v domě s pečovatelskou službou, některým dosloužíme.

Naši snahou je pomoci lidem v situacích, kdy si sami nevědí rady a nemají se na koho

obrátit. Pomoc kterou přinášíme proto není omezena pouze na fyzický výkon služby, ale je doplněna osobním vztahem pečovatelů k opatrovaným seniorům. Pečovatelky se učí naslouchat klientům o jejich těžkostech spojených s vysokým věkem, nemocemi a bolestmi a vlídným slovem je potěšit a povzbudit. Naši klienti se na nás mnohdy obrací s nestandardními potřebami. Vážíme si této jejich důvěry a snažíme se vyhovět jejich žádostem k jejich spokojenosti.

Za dobu svého třináctiletého působení jsme organizací známou svým přístupem ke klientům a k jejich potřebám. Nezapomínáme na blahopřání k životnímu jubileu, přicházíme s drobnou pozorností a přáním o velikonočních a vánočních svátcích. Již po osm let organizujeme pro seniory v naší péči společné vánoční posezení u svátečně prostřených stolů s tematicky zaměřeným programem, které nemalou měrou přispívá k jejich pocitu pohody. Příští spolupráce a vzájemné vztahy jsou pak tímto příjemným zážitkem pozitivně ovlivněny.

Děkujeme Bohu za to že dal tomuto dílu vzniknout, že nás do něj postavil a že můžeme seniorům v našem městě pomáhat překonat období života, ve kterém ne všichni nalézají zalíbení.

Věra Hartlová, ředitelka DB

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ

30. května
Filmfest - promítání filmů

18. - 20. června
Zahájení táborové hry na Kristiánově

12. - 26. července
Tábor na Vápně

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCÍ (5) Kniha Kazatel – Stáří

12 ¹ Pamatuj na svého Tvůrce ve dnech
svého mládí,
než přijdou zlé doby
a dostaví se léta, o kterých řekneš:
„Nemám je rád“,
² než se zatmí slunce a světlo,
měsíc a hvězdy
než se s deštěm mraky navrátí,
³ než se budou chvět strážci domu,
kdy se shrbí silní muži,
přestanou pracovat prořídle mlečky
a zatmí se těm, kdo hledí z oken,
⁴ zavrou se dveře navenek,
když zeslábné zvuk mlýnku,
zastaví se trylek ptáka
a zmlknou všichni zpěvaví ptáci.
⁵ I z výšek bude strach
a bázeň z cesty.
Mandloň zbělí květem,
ztěžka se vleče kobyłka,
kapara je bez účinku –
neboť člověk odchází do svého věčného
příbytku,

naříkači již obcházejí po ulicích,
⁶ než se přetrhne stříbrný řetěz
roztříští lampa ze zlata,
rozbije kolo u cisterny.

⁷ Pak se vrátí prach do země, odkud
vzešel,
a duch se vrátí k Bohu, který ho dal.

Péčovatelská služba Diakonie Beránek

Téměř před třemi tisíci lety vyslovená slova izraelského krále Šalamouna alegorickým způsobem vypovídají o tom, jak to s přibývajícimi lety v životě člověka vlastně je. Málokdo nad touto skutečností přemýšlí „ve dnech svého jinošství“. Každý z nás dokud je schopen, zdrav a při síle, pozapomíná na to že přijdou „dny zlé“. Je to však realita života každého člověka.

Péčovatelská služba Diakonie Beránek byla založena sborem Jednoty bratrské v Liberci v roce 1991. Vznikla z reálné potřeby pomoci starým a nemocným spoluobčanům v našem městě. V souladu s křesťanskými principy je posláním Diakonie Beránek poskytnout pomoc lidem

rozdílné pojmy; první je záležitostí kulturní, druhý biologickou a třetí právní. Neměly by se zaměňovat. Diskriminace před zákonem nebo automatické výhody pro někoho na základě národnosti nebo rasy ve veřejném sektoru jsou prostě nemorální.

19. Jen osoba s přesvědčením má skutečnou možnost být tolerantní. Ten, kdo nepřijímá žádné absolutní hodnoty a místo toho setrvává ve zdvořilých pochybách, nemůže být tolerantní, nýbrž pouze lhostejný. Morálně je tvář v tvář zlu bezbranný.

20. Tradice, tj. loajalita ke zděděným přesvědčením a institucím, přičemž se nebráníme odvržení překonaných nebo falešných, má pozitivní hodnotu.

21. Dobrý člověk je vlastenec a nikoli „nacionalista“, těší se z lidské rozmanitosti ve své zemi.

22. Zahraniční vztahy vyžadují nesmírné množství znalostí a zkušenosti. Jsou vnitřně spojeny s naším přežitím. Mezinárodní instituce mohou mít velkou hodnotu, ale OSN ve své současné podobě a za současného stavu naší zeměkoule přináší často více škody než užitku.

23. Profesionální armádě je z rozmanitých důvodů třeba dát přednost před armádou založenou na všeobecné branné povinnosti, ale pokud některé

velmoci zvolí druhý způsob, další je v tomto asi budou muset následovat - alespoň dočasně.

24. Právní pozitivismus postrádá jakékoli mravní zakotvení. Spravedlnost není rovnost, nýbrž je založena na Ulpianově „každému, co mu náleží“.

25. Člověk má práva i povinnosti, a tyto je nutno odlišovat od činů milosrdenství, jež mohou být mravní, nikoli však zákonem předepsanou povinností.

26. Svoboda není cílem sama o sobě, nýbrž je podmínkou činnorodého života. „Tolik svobody, kolik je možné, tolik donucení, kolik je nezbytné.“ Obecné dobro vytýčuje hranice svobody.

Článek pro časopis „Obrázek“ je výtahem z Bulletinu Občanského institutu č. 87 (1998), který z anglického originálu „The Principles of The Portland Declaration“, publikovaného The National Committee of Catholic Laymen, Inc., New York 1982, přeložil Jan Placht. Úplný text, včetně skvělé předmluvy a komentáře k jednotlivým bodům je obsahem uvedeného bulletinu a je veřejně dostupný na www.obcinst.cz.

Karel Korous

Foto

- rakouský myslitel a
cestovatel Erik von Kuehnelt-Leddihn

RODINA A ŠKOLA

CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA J. A. KOMENSKÉHO A DOMÁCÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Základní a mateřská škola

Církevní základní a mateřská škola J. A. Komenského byla založena 1. září 1992. Jejím zřizovatelem je Jednota bratrská. Začínali jsme s 1. a 2. ročníkem ZŠ a jednou třídou MŠ. Každým rokem jsme otevřeli novou třídu až do plně organizované školy 1. až 9. ročník.

Při poslední návštěvě školní inspekce byla velmi dobře hodnocena práce ve školní družině. Děti sem mohou docházet od 7.00 hodin ráno, podle potřeby rodičů je možné přivádět děti i dříve. Odpoledne v 16.00 hod končí provoz školní družiny, ale život ve

škole pokračuje. Děti mohou docházet do různých kroužků a klubů, pro rodiče připravujeme tvořivé odpoledne, kdy si rodiče spolu s dětmi mohou vybrat, zda budou malovat na hedvábí, vytvářet mozaiku nebo pracovat s drátky.

Velmi se nám osvědčilo spojení s mateřskou školou. Jednak rodiče nemají problém s přiváděním sourozenců na různá místa, jednak se starší děti učí ohleduplnosti a starostlivosti o své malé spolužáky. Pro školkáčky je pak divadlo zahrané žáky osmého ročníku obrovským zážitkem. Do školy se těší, je to pro ně jen změna třídy. Znájí učitele základní školy, znají starší spolužáky, jsou ve škole doma.

Jsme povinni dodržovat všechny státní

zákony; inspekce se ke škole vyjadřuje také, i když je pro ni těžké porozumět některým zásadám - např. odpuštění. Ale v celkovém pohledu musím konstatovat, že nás stát nechává celkem svobodně žít. Musíme ovšem dobře hospodařit. Stát přispívá na učebnice a mzdy učitelů. Zřizovatel pomáhá s náklady na provoz – topení, opravy ap. Snažíme se pokrýt maximum ze státního rozpočtu - na úkor výše mezd učitelů, kteří mají menší platy než ve státních školách. Rodiče dosud přispívali pouze symbolicky – 100,- Kč měsíčně. Od září to bude pravděpodobně 150,- Kč na měsíc.

Všechny školy, které chtějí, aby vysvědčení, které děti dostanou, bylo platné, musí tedy učit dle státem uznaných učebních dokumentů, podle státních osnov. Ředitel školy má však možnost učební dokumenty doplnit v malém, ale postačujícím rozsahu. Na naší škole tedy učíme děti např. i darwinismu. Z teorií o vzniku živočišných druhů je totiž v českých učebnicích, které jsou dostupné na našem trhu, obsažen jen on. Ale navíc dětem předložíme i teorie další. Třeba právě vznik světa, rostlin, živočichů i člověka tak, jak

je v Písmu celkem podrobně popsán. Podobně postupujeme i v ostatních „problematických“ záležitostech. Např. sexuální výchova je záležitostí rodičů, ale pokud se rodiče ostýchají do těchto věcí vstupovat, mohou požádat školu, která v základním rozsahu poskytne dětem informace. Snažíme se tedy co nejvíce spolupracovat s rodiči žáků, aby se škola stala také „jejich školou“.

Při výuce a veškerém dění ve škole také usilujeme o to, aby všechny děti Boží přikázání nejen znaly, ale aby se učily je dodržovat v běžném denním životě, ve vztahu k učení, práci, k rodičům i kamarádům. Do naší školy jsou ale přijímány děti bez rozdílu vyznání - i děti z ateistických rodin. Nejsou nijak nuceny víru ve Stvořitele přijímat, pokud se nechťejí modlit, jsou vedeny k tomu aby se chovaly tiše v době, kdy probíhá modlitba. Naše škola spolupracuje na dobré úrovni také s Českou biskupskou konferencí katolické církve – školskou sekcí.

Ve školním roce 2003/2004 máme zapsaných 140 žáků. Trápí nás nedostatečné prostory – zvláště malé třídy.

V současné době jsme nuceni vytvářet u některých tříd pořadník čekatelů se zájmem chodit do naší školy. Také MŠ je naplněná a nemůžeme již další děti přijímat. Ovšem našeho snažení je fakt, že při výběru povolání se většina dětí orientuje na práci ve službách, zdravotnictví nebo ve školství. V přijímacích řízeních na střední školy se zpravidla umísťují v první desítce všech uchazečů.

Domácí škola

Ke 140 žákům nám přibývá ještě 63 žáků zařazených v Domácím vzdělávání, což je experiment Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Naše škola vstoupila od roku 1998 do tohoto experimentu DŠ proto, že si uvědomuje narušenost vztahů v dnešní rodině a malý podíl otců na výchově dětí. Otcové již v minulém režimu často přenesli většinu starostí o rodinu na bedra žen. Tím porušili Boží plán pro rodinu a produktem selhání se často staly děti, které nejen nechtěly své rodiče ale vzniklo mnoho rodin, kde byly nahrazeny mezilidské rodinné vztahy materiálními. O narušení mezilidských vztahů v naší společnosti svědčí i to, že ještě dnes, po šesti letech, co jsme do DŠ vstoupili, je tento ve světě běžný způsob vzdělávání dětí v České republice zatím stále experimentem a je povoleno pouze na čtyřech školách (srov. Obrázek č. 1, roč. 2, 12. 12. 2003 – pozn. red.).

Domácí vzdělávání je možností pro rodiny, které si přejí naplnit Boží plán výchovy dětí především v jejich mravnosti. Naučit je správným životním postojům a vztahům a vytvořit jim model rodiny, který by mohly využít pro svůj další život až opustí rodinu. Samozřejmě se toto projeví na životě rodiny již teď. Rodina dostane společný zájem – společnou hru na školu. Není to nějaký pejorativní pojem, ale je to základní změna zájmů členů rodiny. Maminka se stane učitelkou, tatínek ředitelem školy. Nestává se nic až tak převratného, rodiče mnoho služeb převzali již narozením dítěte. Naučili ho oblékat se, jíst, provádět osobní hygienu ... (a nikdo tuto výuku nepovažuje za něco, co by se vymykalo z běžného běhu života lidí).

Děti, když začnou navštěvovat povinnou

školní docházku, dostávají se nejen pod dobré vlivy učitelů, ale také často pod vliv negativních okolností. Zakoušejí šikanu, kouření, party, násilí, někdy až zločin. Výchovný vliv rodičů na děti od jejich nástupu do školy ustupuje do pozadí, převažují ostatní vlivy (učitelé, kamarádi, party, televizní pořady ...) Dítě v DŠ zůstává s rodiči mnohem déle v průběhu dne. Tak mají rodiče dostatek prostoru pro modelování charakteru dítěte a jeho postojů tak, jak rodiče nejlépe vědí, že je to u toho kterého dítěte správné. U věřících rodičů je velká výhoda v tom, že vědí, v čem spočívá základ života v pravdě a mohou své dítě vést k víře.

U odpůrců Domácího vzdělávání se někdy se objevují námitky, že dítěti chybí tzv. socializace. Jako by žilo na opuštěném místě, kde se nesetkává se svými vrstevníky, sousedy, jako by nechodilo do LŠU, do Sokola, do klubů při škole ...

Mnoho dětí z Domácí školy, kteří bydlí v Liberci a okolí se po pátém postupném ročníku vrací právě do naší školy na denní docházku. Z vlastní zkušenosti tedy můžeme konstatovat pozoruhodné zjištění, že se děti po návratu do školy většinou stávají neformálními vedoucími třídy, jsou klidnější. V domácí škole porozuměly tomu, proč se mají učit a naučily se, jak se učit. Do naší školy ale mnoho žáků domácí školy přijíždí také ze všech koutů České republiky. Každé dítě má přidělenou svou konzultantku. Ta poradí rodičům s metodikou výuky, pomůže s přípravou plánů a rozvržení učiva, přezkouší znalosti dítěte. Rodiče zpravidla přijíždí na konzultační setkání jedenkrát za měsíc. Zkušenější rodiče si volí frekvenci konzultací podle své potřeby.

Dvakrát za rok je povinné přezkoušení a dětem je vystaveno vysvědčení. Předávání vysvědčení je zpravidla slavnostní s kulturním programem, který si připraví samotné děti z domácí školy. Velmi pěkná jsou vystoupení rodinných týmů nebo rodičů a dětí společně.

Domácí vzdělávání podporuje funkci rodiny! Práce v domácí škole je náročná, ale věřím tomu, že stojí za to.

Daniela Coufalová, ředitelka

oběda. Před jeho začátkem jsme měli možnost poděkovat Bohu i sv. Antonínu paduánskému, že k nám opět přivedl svého věrného následovníka P. Antonína Kejdanu.

Dana Glaserová

**Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ
30. KVĚTNA AŽ 27. ČERVNA 2004**

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost arciděkanství Liberec

Lenka Chladová

Jan Žalud

Roman Feldek

Karel Backa

Jiří Hofman

Jana Pačesová

Vladimír Šitavanc

Marie Strobachová

Barbora Jäschkeová

Filip Jäschke

Jaroslava Jäschkeová

Farnost Liberec - Ruprechtice

Adrien Stewart

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost Liberec - Ruprechtice

Jaroslav Klíma(1913)

Text

duchovní správci

Zpracoval

Marek Křupka

Foto

- Křest Adriena Stewarta

OB RÁZEK

libereckých farností

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 25. 6. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně - Z dětského dne farností libereckého vikariátu (s.20 až 23), Zdeněk Glaser

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

ÚVODNÍK

DO LIBERCE PŘICHÁZÍ NOVÝ KNĚZ, BR. FELIX OFM 3

PASTORACE

MALÝ NEBEKLÍČ - MODLITBY STARÉ A NOVÉ, SVATÝ BERNARD 4

RODINA A ŠKOLA

KULTURA SMRTI - TŘICET LET UVOLNĚNÍ LHŮT V NĚMECKU ZŮSTÁVÁ
KAŽDODENNÍ OSTUDOU, J. EM. JOACHIM KARDINÁL MEISNER 4
O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (6), MGR. BLANKA PTÁČKOVÁ 5

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS POŘADAJÍ, PAVEL MÁRTON - PUMA 6

HISTORIE

ZA OTCEM MARKEM PELOUŠKEM, BR. ANTONÍN 7
ZA NAŠÍM PRESIDENTEM OSVOBODITELEM - VZPOMÍNKA NA ZESNULÉHO
PRESIDENTA U.S.A. RONALDA W. REAGANA, KAREL KOROUS 8

UMĚNÍ

LORETÁNSKÉ SVĚTLO - PŘEDZPĚV O DOMOVĚ, VÁCLAV RENČ; ZDENĚK DRAHOŠ 11
JIZEROŠ, BÁRA A JÁRA CVEJNOVI 11
DOČKÁ SE SVATÝ BONIFÁC NOVÝCH OKEN? JAROSLAV ANDRŠ 13
22. ČERVENEC - KOSTEL SV. MAŘI MAGDALÉNY, BR. FELIX OFM 13

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

JANOVICKÉ POUSTEVNY OŽIJÍ, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 14
PŘÍPRAVA SNOUBENCŮ V RODINĚ, DANA GLASEROVÁ 14
ČESTNÁ UZNÁNÍ PLAKETOU SV. ANEŽKY ČESKÉ, BR. FELIX OFM 15
ŽIBŘIDICKÁ POUŤ, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 16

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

FARNÍ TÁBOR V JÍTRAVĚ, ANIČKA BURIANOVÁ; JIŘÍ KÜHN 16
POUŤ KE HROBU SV. ZDISLAVY OČIMA
ÚČASTNÍKŮ, JAN VOŽENÍLEK; BR. JUNIPER OFM 17
SVATODUŠNÍ POCHOD 2004, FRÝDLANT V ČECHÁCH – VRATISLAVICE
NAD NISOU, MICHAL HNYK 18
DEN KŘTU, JAROSLAVA JÄSCHKEOVÁ 19
BOŽÍ TĚLO U OBRÁZKU, FOTO ZDENĚK GLASER 19
ČTVRTÉ POUTNÍ SETKÁNÍ NEJEN ŘECKOKATOLÍKŮ
V KOSTELE U OBRÁZKU, VÍT SUCHÁNEK 19
DĚTSKÝ DEN U OBRÁZKU 2004, PETR MACH 20
DEN DĚTÍ, BR. JUNIPER OFM 21
KLÁRA PUTUJE ZA ANEŽKOU, LIBEREČTÍ BRATŘI FRANTIŠKÁNI 23
TŘI SLAVNOSTI V JEDNOM DNI, DANA GLASEROVÁ 23
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 30. KVĚTNA AŽ 27. ČERVNA 2004, MAREK KŘUPKA 24

Slavnostní ukončení proběhlo v 15.00 h společným poděkováním a modlitbou v kapli Panny Marie.

Chci touto cestou poděkovat Bohu za nás za všechny, i všem kteří pomáhali nebo zajišťovali tuto akci, a též i rodičům, kteří

na ni přivedli své ratolesti. No, a co na závěr? Dá-li Pán, tak za rok se opět uvidíme.

br. Juniper OFM

Foto

Zdeněk Glaser

KLÁRA PUTUJE ZA ANEŽKOU

750 let po své smrti se sv. Klára z Assisi konečně vydává navštívit svou duchovní sestru Anežku do dalekých Čech.

Při pouti jejich tělesných ostatků po českých zemích budeme ji moci přivítat také v Liberci.

Sobota 21. srpna 2004

Kostel Sv. Antonína Paduánského v Liberci-Ruprechticích

17.00 Hudebně-recitační pásmo k uctění ostatků sv. Kláry

18.00 Votivní mše sv. k sv. Kláře se slavnostním kázáním

Neděle 22. srpna 2004

Kostel Sv. Jana Křtitele v Liberci-Rochlici

9.00 Hudebně recitační pásmo k uctění ostatků sv. Kláry

10.00 Nedělní mše sv. se slavnostním kázáním o sv. Kláře

Všechny srdečně zvou:

liberečtí bratři františkáni

TŘI SLAVNOSTI V JEDNOM DNI

V soboru 13. června 2004 jsme mohli v kostele Sv. Antonína Paduánského v Ruprechticích oslavit hned tři krásné události najednou: slavnost patrona našeho kostela, přesně desáté výročí znovuposvěcení kostela a 1. svaté přijímání.

Svátostného Spasitele poprvé přijalo osm dětí: Vojtěch a Jiří Venclovi, Marek Novák, Vojtěch Galáč, Štěpánka Dědková, Miroslava Pánková, Petr Cvejn a Dominika Glaserová.

Po slavnostní mši svaté se mohli všichni farníci sejít na faře a účastnit se společného

15. Snažily se vstřelit zlatý gól bosému brankáři.

16. Hrály golf s přírodními holemi.

Legrace jsme si užili více než dost, a o atraktivitě jednotlivých disciplín může svědčit i

P. Antonín Kejdana OFM, který se rozpomenul na svá dětská léta, a zasoutěžil si spolu s námi. Že všechno má skončit v nejlepším, si vzal za své i Pán Ježíš, který nám neoficiálně ukončil Olympiádu kolem 14.45 h, když přivolal děšť.

ÚVODNÍK

DO LIBERCE PŘÍCHÁZÍ NOVÝ KNĚZ

Jak už je našim čtenářům asi známo, od 1. července 2004 dochází ve farnosti arciděkanství Liberec k výměně kněží. P. Tomasz Dziedzic odchází do Mostu a místo něho přichází P. Antonín Sedlák. Nový farní vikář byl tak laskav a odpověděl nám na několik otázek.

Otče Antoníne, mohl byste našim čtenářům prozradit, z které části naší republiky pocházíte?

P. Antonín Sedlák: Narodil jsem se 19. srpna 1968. Pocházím z Moravy, z obce Jedovnice – je to dědina, která je vzdálena jen pár kilometrů od Ruprechtova, odkud pochází i váš pan arciděkan P. František Opletal. Mám tři mladší sourozence. Sestra je v řadě boromejek a dva bratři jsou ženatí.

Kam vedly Vaše cesty z Jedovnic?

P. Antonín: Později jsme se přestěhovali do Blanska. Vystudoval jsem střední průmyslovou školu. Poté jsem absolvoval studium na Vysokém učení technickém v Brně. Po vojně jsem pracoval jako

technolog a pak i jako konstruktér v podniku Adast Adamov.

To jsou obory dost vzdálené Vašemu nynějšímu povolání.

P. Antonín: Právě v té době jsem pochopil své povolání ke kněžství. Při mém rozhodování měla na mě velký vliv kniha Umlčený zvon, o Janu Baptistovi Bártovi OFM, který u vás působil a stal se mým kněžským vzorem.

A realizace tohoto povolání?

P. Antonín: Následuje studium na Katolické teologické fakultě UK v Praze. Po jejím absolvování jsem byl v litoměřické katedrále Sv. Štěpána vysvěcen na jáhna. Pak jsem byl na dva měsíce poslán do Mostu a potom jsem působil jako jáhen v Lounech, kde jsem pokračoval i jako farní vikář. Nyní jsem dostal dekret do Liberce.

Těšíte se?

P. Antonín: Musím přiznat, že jsem v Liberci ještě nikdy nepobýval, ale přesto se sem těším. Když přichází do nějaké farnosti nový kněz, mnoho lidí se domnívá,

že to bude anděl a nebo ten, kterého by aspoň přetvořili „k obrazu svému“. A většinou pak bývají hořce zklamáni. Chtěl bych vás, čtenáře Obrázku libereckých farností, požádat, abyste si uvědomili, že jsem jen obyčejný kněz, který chce s vámi sdílet společně vaše radosti i bolesti a budovat s vámi Boží království – království lásky, míru a pokoje – tak, jak o ně prosíme

v modlitbě Otče náš.

Otče Antoníne, děkuji Vám za rozhovor.

Otázky

br. Felix OFM

Foto

- Lounský otec děkan s tehdy ještě „jen obyčejným“ jáhnem a neobyčejným počtem ministrantů

PASTORACE

MALÝ NEBEKLÍČ

MODLITBY STARÉ A NOVÉ

Pan, zůstaň s námi, neboť se připozdívá. Již se nachýlil den a večery se dlouží, neboť čím více se blíží konec světa, vzrůstá nepravost a chladne láska. Aby nezhasly v noci naše svítilny, zůstaň s námi, Pane.

Sklání se večer nad světem, zapadá i

slunce spravedlnosti a mráz nepravosti zebe lidské pokolení. Noc nevěrnosti všechny halí a hasne světlo pravdy. Abychom neklesli s klesajícími, zůstaň s námi, neboť se připozdívá.

V tobě jediném je naše spása, k tobě obracíme své zraky, abychom nezahynuli. Zůstaň s námi, neboť se připozdívá.

svatý Bernard

RODINA A ŠKOLA

KULTURA SMRTI

TRICET LET UVOLNĚNÍ LHŮT V NĚMECKU ZŮSTÁVÁ KAŽDODENNÍ OSTUDOU

„Jubileum“. Z tohoto slova nám dnes zaznívá hlavně jásot. Ale původní kořen je hebrejský a znamená každý padesátý rok, kdy podle 3. knihy Mojžíšovy měly být odpuštěny dluhy a kdy otroci měli dostat svobodu. Ovšem „Jubileum“, které připadá na 26. duben 2004, poskytuje příležitost k jásotu jen příslušným zainteresovaným kruhům: před třiceti lety byla poprvé v německém potratovém trestním právu schválena úprava lhůt.

Toto jubileum má být příležitostí úplně otevřeně poukázat na tuto německou každodenní ostudu. 30 let uvolnění lhůt, to znamená osm miliónů dětí zabitých v lůně matek. Může mi být vzhledem k tomuto počtu přičítáno, že přeháním, když vidím Německo zapojené do kultury smrti? Přirozeně: Potraty sotva bijí do očí – kromě dětí samotných a zúčastněných žen, které se často ještě desetiletí vlečou s jejich fyzickými a psychickými následky. Naproti tomu pro okolí, které v první řadě nutí těhotné ženy tak často až k potratu, mizí

zabití nenarozených v hygienické anonymitě nemocnic. Od okamžiku spojení vajíčka se spermií máme nicméně co do činění s člověkem a s jeho druhovou důstojností. To se ovšem doposud znova a znova horlivě popírá. A tak se zcela libovolně stanoví lhůty – třeba fáze končící nidací, tj. uhnízděním v děloze – po němž se teprve původní „shluk buněk“ má najednou stát člověkem.

Jsem si vědom skutečnosti, že se mnohým příznivcům legality potratů jedná o optimální ochranu matky a dítěte. Ale právě tento úmysl ztroskotává. Závada je v systému. Tak se od roku 1995 v poradenství uskutečnil s plnou důsledností princip „poradit místo trestat“. Přitom se přehlédlo, že právě v trestním právu zakotvená ochrana nenarozených dětí vytváří jedinečným způsobem právní povědomí. Je ovšem přirozené, že nástroj trestního práva musí být doprovázen konkrétní sociální, psychologickou a hmotnou pomocí.

Ve prospěch současného zákonodárství mi budou předkládána nejnovější čísla Statistického spolkového úřadu, která budou dokládat snižování (úředně

několik krátkých her, třeba prolézání obručí celé farnosti na čas. Jakmile však přijely párky, na které se snad všichni přítomní již nedočkavě těšili, nezbylo než zavelet k obědu. Výbornému obědu nechybělo vůbec nic, i sluníčko si už během dopoledne, sice poněkud váhavě, prodralo cestu skrz mraky. Snad ale vlivem velkého přírůstku přítomných v čase oběda nezbylo letos na přidání (jedlíci varují: pro příště, kdo nepřijde na začátek, bude bez oběda).

Času na vytrávení nebylo věru mnoho, děti by byly soutěžily hned. Přesto, zahajovací ceremoniál Olympiády u Obrázku 2004 se vynechat nemohl. Po nástupu farností i s jejich krásnými vlajkami již nebylo možné děti udržet. A začalo se soutěžit ...

Mraky si nedaly říct a zlověstně kroužily nad Libercem, ale sluníčko zatím stále vesele svítilo na všechny olympioniky, kteří se spolu utkávali v nejrůznějších disciplínách. Na výběr jich letos bylo celých šestnáct. Kdo chtěl, mohl si třeba zaplavat, a to U Obrázku žádný bazén není. Dále se házelo diskem (rozuměj hard-diskem) a koulí, hrál se golf i kuličky, skákalo se, střídaly se penalty atd. atd. No, ti nejrychlejší ze všech zvládli oběhnout všechny, ale já jsem k nim letos rozhodně nepatřil.

Všude ceny rostou, jen v krámku U Obrázku rok od roku klesají, a tak si každé z asi osmdesáti přítomných dětí mohlo za vysoutěžené losy letos domů odnést nemálo sladkostí. A také snad dobrou náladu z příjemně stráveného dne.

Komu všemu za toto úžasné dílo patří velký dík? Všem pořadatelům z jednotlivých farností, kteří celou akci několik týdnů dopředu připravovali, všem kněžím, kteří nás z farních pokladem finančně podpořili, našim sponzorům: pekárně Liberec, Příchovickým drůbežárnám a školní jídelně ve Vratislavicích, všem, kdo se ujali jednotlivých disciplín, a v neposlední řadě také našemu Pánu za pěkný den, a letos především za přející „nepřející“ počasí. Díky!

Petr Mach

Foto

- Oběd

- Hod diskem

Dominik Fišer

DEN DĚTÍ

V sobotu 5. června 2004 se v Ruprechticích u Obrázku konal každoroční „Dětský den“. I když počasí zpočátku nevypadalo zrovna příjemně, Boží dobrota a láska se přece projevila a dopřála nám nádherné počasí. Litovat mohli jen ti, co nepřišli.

Vše začalo ráno v 9.00 h, kdy se uskutečnila prezentace dětí. Děti přišly nejen z pořádajících Ruprechtic, Rochlice, Vratislavic a libereckého arciděkanství, ale i ze Stráže nad Nisou, Bílého Kostela a Hrádku nad Nisou. Celkem se jich zúčastnilo asi 80. O půl hodiny později začala společná mše svatá, kterou celebroid bratr Bartoloměj OFM, a která byla sloužena za RODINY, nejen v Liberci.

Po skončení mše svaté, posílení Božím pokrmem, jsme absolvovali první společnou soutěž. Hrály se krásné biblické hry ze Starého zákona, prokládané zpěvem a kytarou pod vedením Zdeňka Glasera a dětského sboru. V této radosti jsme vytrvali až do poledne, kdy nám byl přivezen oběd. Že dětem moc chutnal, svědčily prázdné kastrolky. Byly párky a nezbyla ani nožička.

Ve 13.00 h začal hlavní bod celého programu – „Dětská Olympiáda“. Bylo připraveno celkem 16 disciplín, za které děti dostávaly body, které mohli utratit pouze v Olympijském bufetu. Soutěžilo se v těchto disciplínách:

1. Cvrnkání kuliček na cíl.
2. Překážkový běh.
3. Děti jezdily s trakařem nebo chodily jako raci.
4. Běhaly s pingpongovým míčkem a pálkou.
5. Chodily s pochodněmi.
6. Běhaly štafetu ve dvou.
7. Házely papírovou koulí.
8. Skákaly trojskok.
9. Vystupovaly do výšin po provazovém řebříku.
10. Běhaly s vodou v sedmimílových botách.
11. Tancovaly s lahví a pak házely na terč.
12. Házely s pevným diskem z počítače.
13. Plávaly v trávě.
14. Skákaly přes gumu.

bylo důležité, že hosté ji prožili nepracovně.

Vít Suchánek

DĚTSKÝ DEN U OBRÁZKU 2004

Je sobota odpoledne 5. června a v Liberci U Obrázku hustě prší ... Tak takto nějak probíhalo zakončení tradičního dětského dne farností libereckého vikariátu, který jako každoročně proběhl na louce U Obrázku. A ačkoliv déšť vyhnal všechny účastníky z louky už o trochu dříve, zařadil se určitě i tento mezi ty povedené.

Ale vraťme se pěkně na začátek, i když ten se od konce vůbec nelišil. Kolem deváté hodiny ráno, kdy se k Obrázku začaly trousit první děti se svými rodiči, venku vládlo nevlídné deštivé počasí a pokud jste se trochu rozhlédli kolem, nebylo vidět nic než mraky a pár nejbližších ruprechtických paneláků. Počasí odpovídala i účast na dopolední bohoslužbě, kterou pro děti sloužil přímo v kostelíku P. Bartoloměj OFM.

Po ní se už slova ujal další z františkánů br.. Juniper, který děti provázel celým dnem. Na řadu nejprve přišly scénky, tentokrát s tematikou ze Starého zákona. V podání povětšinou malých dětí jsme tak po chvíli přípravy mohli shlédnout krátká pantomimická představení, co si tak vzpomínám, o Noemově arše, o Danielovi, nebo o Jonášovi.

A protože do oběda zbývala ještě chvilka času, měl Juniper pro děti připraveno

hlášených) počtů potratů. Tyto údaje jsou však nereálné. Skutečné počty potratů spíše rostou, než aby klesaly. Navíc bychom neměli při pohledu na ohlášený pokles o 1,8 % na 128.000 potratů zapomínat, že tento počet před reformou v roce 1995 obnášel „jen“ asi 98.000.

Spolkový ústavní soud roku 1993 uložil zákonodárci „povinnost opravy a dodatečného vylepšení“. Text zní doslova takto: „Z dostatečné doby pozorování vyplývá, že zákon není schopen zaručit ústavou požadovanou ochranu života, takže se zákonodárci ukládá tyto nedostatky změnou nebo doplněním stávajících právních předpisů odstranit.“ Tento rozsudek je podkladem nyní platného znění paragrafu 218. Zákonodárce tuto povinnost dosud nesplnil. Jde tu o otřesné pohrdání nejvyšším německým soudem.

Jedna zpráva DPA na téma potratů končí alarmujícími slovy: „Těhotenství se stává nemocí.“ Tento vývoj je součástí prokletí zlého činu a vyznačuje – do písmene – ďábelský kruh: Když mohou být nenarozené děti beztrestně zabíjeny, proč by se nemohly také kvalitativně třídit? Kde se však děti stávají předmětem selekce, tam roste strach matek z toho, že přivedou na svět postižené, „poškozené“ dítě. A tak se postupně zapomíná, že každé dítě – zcela nezávisle na jeho „užitečnosti“, jeho schopnostech a obratnosti – má důstojnost člověka: takovou důstojnost, která stojí nad hodnoceními a manipulacemi ze strany druhých lidí a vymyká se jim. Naše zapomínání má i sociální důsledky: Zatímco své děti po desetitisících vybíjíme, nad naší společností se snáší soumrak zestárnutí, které nutně nakonec vyústí ve vymření. Probíhající tichá katastrofa dramatického poklesu porodů nabírá stále hrozivější podobu. Německo patří v této souvislosti mezi nejubožejší země světa. „Kultura smrti“, odrážející se i v hrůzném počtu potratů, nás zavedla do slepé uličky. Z ní můžeme najít východisko jedine rozhodným obratem ke „kultuře života“. Musíme zase objevit děti jako bohatství, jemuž nemůže konkurovat žádné sebevětší bohatství hmotné. V odpovědi na otázku, zda státní úřady a společenské instituce

v Německu mají dostatek vůle a jsou schopny chránit a podporovat manželství a rodiny včetně jejich (nenarozených i narozených) dětí, se bude rozhodovat o našem osudu.

J. Em. Joachim kardinál Meisner,
arcibiskup Kolína / Die Welt 26. 4. 2004

Překlad
br. Felix OFM

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (6) ODDĚLENÍ DOMÁCÍ PÉČE – KRAJSKÁ NEMOCNICE LIBEREC

Péči o seniory a potřebné zajišťuje také:
Krajská nemocnice Liberec
Oddělení Domácí péče (TOP – terénní
ošetřovatelská péče)

Husova 10
460 63 Liberec
Tel.: 48 5 312 6 40, 485 312 221 –
záznamník

E-mail: blanka.ptackova@nemlib.cz

Oddělení
Domácí péče
funguje od
ledna 1993,
kdy převažo-
valy pečov-
telské aktivity -
nákup, úklid,
zajišťování do-
vážky obědů

apod. nad ošetřovatelskými a zdravotnickými úkony. Zdravotní sestry se za svými pacienty dostávaly převážně pěšky, takže okrajové části Liberce byly zajištěny touto službou s obtížemi.

V současné době má Oddělení Domácí péče – TOP KNL pro své pacienty – klienty celou škálu služeb tak, aby pacient mohl být co nejdéle ve svém domácím prostředí, které je mu nejbližší a které tak dobře zná. Pod vedením Mgr. Blanky Ptáčkové pracuje sedm plně kvalifikovaných zdravotních sester, které mají minimálně pět let odborné praxe, z toho minimálně dva roky u lůžka, a které si dalším studiem doplňují specializaci. Samozřejmostí je jejich účast na odborných seminářích, řídičské a zejména komunikativní dovednosti a lidský přístup k pacientům. Jsme i školícím

pracovištěm pro sestry oddělení domácí péče, a výukovým pracovištěm pro studující středních a vyšších zdravotnických škol i pro posluchače Technické university v Liberci.

Pracujeme na území města Liberce, Vratislavic nad Nisou, Machnána, Stráže nad Nisou, Mníšku, Krásné Studánky apod. V roce 2003 bylo v naší péči 439 pacientů, u kterých sestry vykonaly 15.460 návštěv s 28.135 výkony. Vše na základě doporučení obvodního lékaře nebo lékaře – specialisty v přímé návaznosti na lůžková nemocniční zařízení. Naše domácí péče se tak stává pro pacienta dostupnou sedm dní v týdnu, 24 hodin denně.

Obsah tvoří odběry biologického materiálu – např. krve, moči, aplikace léků injekční cestou – insulinu, vitamínů, léků proti bolesti apod., péče o kožní defekty – opruzeniny, bérkové vředy, operační rány, komplexní hygienická péče a kondiční pohybová rehabilitace u pacientů se sníženou soběstačností nebo velmi záslužné doprovázení pacientů, kteří v domácím prostředí umírají. Samozřejmostí je poskytování potřebných informací jak pacientovi, tak i pečující rodině, kontakty na služby sociální, pedikérské, masérské, ale i kontakty společenského charakteru, abychom pacienta navrátili i do společenství lidí a aby nezůstal v sociální izolaci.

Z tohoto důvodu spolupracujeme se sociální službou (např. Krajské nemocnice Liberec – vedoucí Jindra Sasková), dále s pečovatelskou službou (např. Diakonie Beránek – srov. minulé číslo Obrázku), která pro naše pacienty zajišťuje dovážku obědů, s asistenční službou (např. REVA, vedoucí Eva Štanclová). Ta je dle nasmlouvaných podmínek přítomna u pacienta určitou časovou dobu. Velkou nadějí vkládáme do dobrovolníků, kteří jsou velmi potřebnými a těšíme se na spolupráci a skloubení jednotlivých složek.

Jste – li v takové tíživé situaci, ve které bychom Vám mohli přispět, kontaktujte nás!

„Život je dlouhý dosti, když víš, jak ho prožít, neboť život měříme skutky a ne časem.“ (Seneca)

*Mgr. Blanka Ptáčková,
vedoucí Oddělení DP-KNL*

Při úvaze nad tímto textem by námětem k zamyšlení snad mohlo být i to, nakolik by se při uvedené spolupráci a skloubení jednotlivých složek dala posílit jejich samostatnost, aby si každý zájemce podle vlastního uvážení a svých možností mohl nezávislého poskytovatele svobodně zvolit.

br. Felix OFM

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS PORÁDAJÍ

10. července
Brigáda rodičů na tábořišti.

12. - 28. července
Skautský tábor.
(31. srpna)

Schůzka rodičů mladších dětí – dohodnutí termínů schůzek.

3. října

Schůzka rodičů s vedením oddílů.)

Bližší informace o akcích i činnosti oddílů lze získat na internetové stránce <http://www.sweb.cz/ichthys>

Historie našich oddílů je již docela dlouhá a jistě by stála za detailnější prozkoumání. Už naši tátové se společně setkávali ve skautském, tenkrát menším oddíle ICHTHYS.

Tento zvláštní název pochází z biblické řečtiny a znamená „ryba“, což byl symbol prvních křesťanů. Tím odkazujeme na křesťanské základy, na kterých stavíme, a na hodnoty, které se snažíme dětem předávat. ICHTHYS lze totiž chápat jako počáteční písmena slov „Ješús CHRístos THEos hYios Sótér“, což v překladu znamená „Ježíš Kristus, Boží Syn, Spasitel“.

Nyní tvoříme dva oddíly, dívčí 15. oddíl a 4., chlapecký oddíl. Oba oddíly jsou

vigilii, kterou nám přijel sloužit P. Bartoloměj. Na vigílii jsme se opět o něco rozmnožili. Není také divu, s podobnou bohoslužbou, slouženou podle liturgie určené právě pro Svatodušní vigílii (tedy včetně úvodního ohně, kadidla, několika čtení atd.) a ještě navíc při svíčkách, se jen tak někde nesetkáte.

Svátky seslání Ducha svatého jsou zcela jedinečnou událostí v církevním kalendáři. Tehdy vznikl nový lid – Církev, lid vykoupený a vyvolený, jehož každý jednotlivec nese tajemnou pečť sv. Ducha, který ho spojuje s Bohem. A během pochodu i noční vigilie jsme mohli znovu prožít a radovat se, že k tomuto Božímu lidu smíme patřit i my.

*Michal Hnyk
Foto
- Na Oldřichov
Dominik Fišer*

DEN KŘTU

Den 30. května 2004 byl dnem slavnostním pro všechny věřící. Slavili jsme Seslání Ducha svatého.

A pro 11 věřících z liberecké farnosti, kteří byli od věku 13 do 48 let, se stal dnem, na který nikdo z nás nezapomene. Dnem křtu.

Co mu předcházelo? Určitě nás cosi oslovilo a přivedlo k poznání, že chceme patřit do společnosti věřících, věřit v Boha, Ježíše Krista. Někdo začal poznávat víru sám, někoho přivedl do kostela kamarád či příbuzný. A tady přeskočila jiskra a naše cesty vedly na faru k otci Tomaszovi Dziedziczovi, který nás ke křtu připravoval, ve víře upevňoval a usměrňoval. Setkávali jsme se pravidelně každý čtvrtek. Začínalo nás 16, ale čas ukázal, že někteří ještě cestu hledají. Až k cíli, snad zatím, nedošli.

Každá výuka nás obohatila, leccos jsme si ujasnili, někdy jsme se i přeli a hledali správná řešení. Každopádně půl roku naší přípravy uplynulo jako voda a přišel den křtu.

V 10.00 h nastala slavnostní chvíle, kdy jsme se v zadní části kostela shromáždili se svými kmotry a prošli k oltáři do předních lavic.

V prvních lavicích seděli novokřtěnci a za nimi kmotři. Jednotlivě jsme přistu-

povali se svými kmotry ke křtitelnici, kde proběhl důstojný akt křtu.

Všichni děkujeme otci Tomaszovi za jeho trpělivost s námi, za vše, co nás naučil, za přátelství, které se mezi námi zrodilo. Potěšilo nás, když jsme od něho v závěrečném slovu slyšeli, že i my jsme obohatili jeho našimi názory a myšlenkami.

Jaroslava Jäschkeová

BOŽÍ TĚLO U OBRÁZKU

bylo i letos. Ke slavnosti z 10. června 2004 se vracíme snímkem Zdeňka Glasera.

ČTVRTÉ POUTNÍ SETKÁNÍ

NEJEN ŘECKOKATOLÍKŮ V KOSTELE U OBRÁZKU

Řeckokatolický kněz Ivan Semotyuk nejspíše netušil, že se mu 7. května 2000 podařilo založit tradici poutních setkání věřících v kostele U Obrázku s přímým přenosem Českého rozhlasu. 20. června 2004 od 9 h se tak uskutečnilo již čtvrté setkání (jedna výjimka tradici nezrušila).

Hlavním celebrantem byl tentokrát apoštolský exarcha v České republice Dr. Ladislav Hučko, spolu s ním sloužil také P. Bernard Špaček OP z Jablonného v Podještědí a samozřejmě otec Ivan. Kostel Panny Marie U Obrázku byl zaplněn, poutní bohoslužba měla dokonce i své oficiální hosty – šéfa liberecké cizinecké policie a dvě zástupkyně libereckého magistrátu. Pro průběh bohoslužby

SVATODUŠNÍ POCHOD 2004

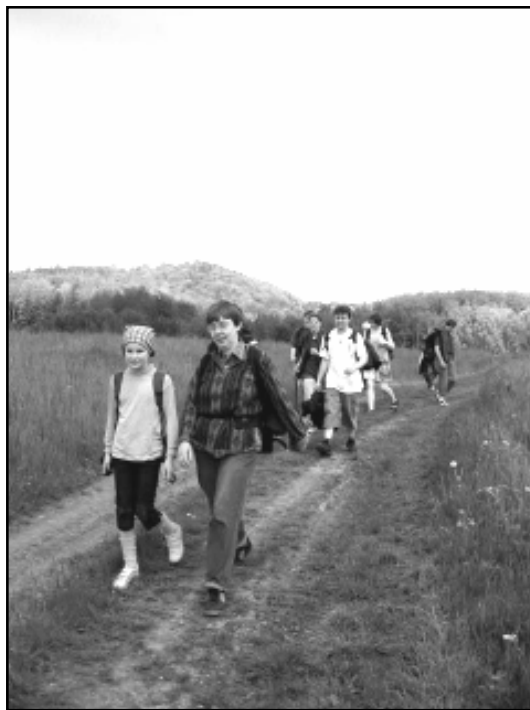
FRÝDLANT V ČECHÁCH – VRATISLAVICE NAD NISOU

Uplynul další rok a my jsme se opět rozhodli oslavit svátky vylití Ducha svatého nějak hlouběji. Skvělým a staletými vyzkoušeným způsobem jsou poutě. Takovou novodobou poutí je i Svatodušní pochod, který se v naší vratislavické farnosti stává pomalu tradicí, což má také svůj význam, protože tradiční náboženský život zde na severu Čech většinou zcela vymizel. Ale i kdyby přetrval, barokní tradice by zřejmě těžko oslovily dnešního sekularizovaného člověka, který o křesťanství naprosto nic neví. Svatodušní pochod je tedy pokusem o zrození nových tradic, které by mohly být srozumitelné i dnešním nevěřícím.

Celé akci jsme zajistili vcelku slušnou mediální podporu, nicméně i letos se jednalo spíše o záležitost naší farnosti a sympatizantů a tak měl pochod velmi příjemnou a kamarádkou atmosféru. Trasu jsme tentokrát naplánovali z Frýdlantu do libereckých Lidových sadů. Také předpovědi počasí nás celý podmráčený týden ujišťovaly, že se na víkend vyjasní a že se vyjasnilo.

Do Frýdlantu jsme dorazili v pátek večer, ubytovali se a jak je našim dobrým zvykem, šli jsme do kostela chválit Pána. Po chválách jsme si prohlédli kostel a šli se navečeřet. Menší skupina nedočkavých poutníků kolem půlnoci opustila faru a vyrazila do Liberce. Zbytek se po chvíli uložil ke spánku. Musím ale konstatovat, že spaní na starých barokních farách má své neopakovatelné kouzlo.

Druhý den slunko pátilo, nebe bylo blankytně modré a tak jsme po krátké modlitbě s chutí vyrazili na pochod. Cestou jsme minuli nádhernou dominantu – frýdlantský zámek a pak už naše cesta směřovala vzhůru jizerskými bučinami směrem k Oldřichovu v Hájích. Vzhledem k tomu, že jsme do mapy moc nenahlíželi, vzniklo po zdolání prvního kopce mylné přesvědčení, že to nejhorší máme už za sebou. Tento omyl nás ale provázel v podstatě až do Liberce, což se zdoláním každého dalšího kopce znamenalo novou

vlnu rozčarování a vzbouřeneckých nálad. Cestou do Oldřichova jsme dokonce museli lézt po kovových žebřících opatřených řetězy. Nakonec jsme ale šťastně dorazili do Mníšku, kde jsme si odpočinuli a zastavili se v místním kostele Sv. Mikuláše. Odtud jsme vyrazili směrem na Fojtku a dále z posledních sil vystoupali na Dračí Vrch. Potom už se silnička prudce svažovala mezi chaloupkami rekreantů do libereckých Kateřinek. Zde jsme odolali lákadlu v podobě útulné hospůdky „U Dobráka“ a zdolali už opravdu poslední převýšení vedoucí až na silnici pod kostelem U Obrázku. Přestože právě jela linka 18, nechali jsme autobus ujet a došli až do Lidových sadů. Domů jsme už dojeli tramvají, jelikož procházet v horku městem plným turistů se nám opravdu nechtělo.

Ve Vratislavicích se nám Pavel Fišer postaral svým vynikajícím gulášem o královské hody. Zde jsme jedinkrát ocenili, že nás nešlo více, protože pro všechny tak bylo jídla dosti a třeba já jsem si přidával čtyřikrát. Tato nestřídmost zřejmě do značné míry vymazala zásluhy získané pochodem, ale Pavlovu guláši se prostě odolat nedá. Poté jsme se odebrali domů, abychom se večer opět sešli před kaplí Vzkříšení na Svatodušní

součástí libereckého skautského střediska Šurean, jehož jsme největší součástí. Skautské středisko je vyšší organizační celek Junáka. Většinou sdružuje oddíly podobného charakteru nebo oddíly spolu nějak přímo související. V našem případě tomu tak docela není. Ke sdružení došlo v polovině devadesátých let z organizačních důvodů. Spolupráce „na nejvyšší úrovni“ s oddíly našeho střediska - Oddyseou a 35. oddílem – se nám však osvědčuje. Navíc jsme v jejich řadách našli výborné kamarády.

Letos jsme společně uspořádali celostřediskovou výpravu (srov. minulé číslo Obrázku, pozn. red.).

V červenci pojedeme na skautský tábor společný pro oba oddíly. Je určen pro všechny, i pro ty nejmenší z nás – světlušky a vlčata. Někteří z nich pojedou letos poprvé. Možná se jim bude při tomhle delším odloučení od mámy a táty trochu stýskat. Snad se nám společně podaří vytvořit partu kamarádů, se kterými se cítí hezky a do které se rádi vrací.

Pavel Márton – Puma

HISTORIE

ZA OTCEM MARKEM PELOUŠKEM

„Tak jak to se mnou vypadá, pane doktore?“ Praví otec Marek kardiologovi po vyšetření.

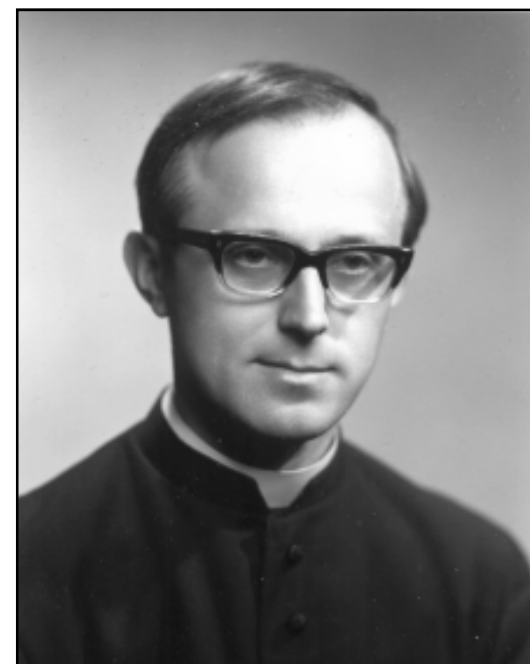
„Pane Peloušek, není to dobré. Naleji vám čistého vína. Máte srdce jako hadr. Jediná záchrana je transplantace.“

„A kolik by mně tak zbývalo bez té transplantace?“

„Nanejvýš rok života.“

„Necháme to tedy na Pánu Bohu, pane doktore.“

Otec Marek nebyl žádný hrdina. Spíše tichý, nesmělý, úzkostlivý, jemný. Chtěl

sloužit lidem, pomáhat jim. Cítil se povolán ke kněžství, ale teprve ve svých 34 letech byl přijat do semináře v Litoměřicích. Mezi tím vystudoval klasické gymnázium v Brně, odbyl si vojenskou službu, udělal si elektro-průmyslovku v Brně, pracoval jako technik a v roce 1966 byl teprve přijat na teologickou fakultu v Litoměřicích. Při studiu vstoupil tajně do františkánského řádu, v roce 1971 byl posvěcen na kněze a v rodném Žebětíně u Brna slavil slavně svou první mši svatou. Jeho první kněžské místo bylo v Bílině. Hned po roce byl přeložen do Nového Města pod Smrkem, jako farář. Navíc měl pečovat o kostely a farní budovy v Krásném Lese, Horní Řasnici, Srbské, Jindřichovicích a Ludvíkově. Mnohé bylo ve špatném stavu. Přátelé a známi z Brna a Žebětína mu pomohli, aby mohl bydlet jako průměrný občan. Vybudovali koupelnu, splachovací sociální zařízení, poopravili střechy. Tady se setkali s tvrdou skutečností českého pohraničí. Směsice národností: Češi, Slováci, Maďaři, Cikáni, volynští Češi, zbytek Němců. Tajně k němu docházejí vojáci z blízké jednotky střežící muniční sklady. Slouží pro ně mši svatou za zavřenými dveřmi, v polích jim podává svaté přijímání.

Opětovně vyplňuje formulář žádostí o státní příspěvky na opravu střech a věží kostelů, navštěvuje nemocné, smiřuje rozvedené manžely, „pláče s plačícími, raduje se s radujícími“, trpí s trpícími, pomáhá rodinám i hmotně. Nechává si čas pro ministranty a mládež. Na lyžařských

túrách byl vždycky vpředu a za ním jeho věrný pes Šerpa. Jako bývalý skaut tíhne k přírodě. Vyhledává zapomenuté pomníčky v Jizerských horách, prolézá opuštěné štoly a počítá v nich visící netopýry.

Jednoho rána se ozve telefon: „Jestlipak víš, bratře, že ti vyhořel kostel?“ volá kolega MUDr. Kubíček z Frýdlantu. Od špatného elektrického vedení se vznítíl postranní oltář a vše dřevěné, včetně střechy, lehlo popelem.

To už jeho citlivé srdce nevydrželo. Sám se nakonec dopraví se starým Wartburgem do frýdlantské nemocnice, kde zjistí těžký infarkt. Právě v den, kdy přijíždí 20 mládežníků z Moravy, aby mu opravili střechu na jindřichovickém kostele. Z nemocnice dává pokyny, jak začít. Nemůže se rozloučit se svými farníky. Ještě dva roky zůstává jejich farářem a teprve na příkaz svého představeného se stěhuje do františkánského řeholního domu v Liberci – Ruprechticích. A právě tady slyší ono: „Pane Peloušek, nanejvýš rok.“

„Antoníne, dnes v noci jsem měl živý sen. Byl jsem na zamrzlém rybníce. Tenký led se pode mnou prohýbal jako kartónový papír, ale kupodivu jsem se vůbec nebál a uprostřed té ledové plochy jsem tancoval.“

Tak se projevila jeho víra. Naprosto spoléhal na vedení Boží, všechno vložil do jeho rukou. Nebude prohlášen za svatého. Je jen jedním z těch prostých pěšáků, kteří plnili svůj úkol a padli v boji za spásu lidí. Nikdo o něm nenapíše román ani biografii, ale jeho jméno a život je zapsán v knize života. Zemřel 21. května 1993 a je pochován na ruprechtickém hřbitově. Ladislave Marku Peloušku, člověče pokorný a čistý, přimlouvej se za nás!

br. Antonín

ZA NAŠÍM PRESIDENTEM - OSVOBODITELEM

VZPOMÍNKA NA ZESNULÉHO PRESIDENTA U.S.A. RONALDA W. REAGANA (+ 5.ČERVNA 2004)

Před 21 lety, 8. března 1983 Ronald Wilson Reagan napsal tato slova:

„Jsem přesvědčen, že komunismus je jen další smutná, bizarní kapitola lidské historie, jejíž poslední stránky se i nyní právě píší. Věřím tomu proto,

že zdroj naší síly na cestě k lidské svobodě není materiální, nýbrž duchovní. A protože nezná žádných hranic, musí lidem, kteří zotročují jiné lidi, nahánět hrůzu, a nakonec nad nimi zvítězí.“

Občané České republiky - a s nimi i celá ostatní postkomunistická Evropa - by si měli být vědomi, že jim jejich dnešní možnost svobody nespádla do klína sama od sebe. Tuto možnost Evropě pomohla vybojovat opět (tak jako již předtím v tomto století dvakrát) za obrovskou cenu Amerika. Náklady USA na studenou válku se odhadují zhruba na 3 biliony dolarů, nepočítaje oběti na životech. A přesto někteří lidé i dnes zastávají pošetilý názor, že Sovětský svaz se rozpadl sám od sebe, nebo dokonce zásluhou soudruha Gorbačova. Tito lidé si neuvědomují, že dosažení a udržení svobodné společnosti není vůbec samozřejmé, ale že naopak vyžaduje nepolevující úsilí a trvalou péči. Svobodu můžeme mít pouze tehdy, pokud naše láska k ní povede k odhodlání chránit ji za každou cenu, a pokud si ji nadále budeme zasloužovat svou snahou o mravnost. Možná, že Amerika ve 21. století již nebude mít sílu nebo chuť utrácet miliardy dolarů a životy svých vojáků

POUŤ KE HROBU SV. ZDISLAVY OČIMA ÚČASTNÍKŮ

(1)

V sobotu 29. května se v Jablonném v Podještědí konala pouť ke hrobu sv. Zdislavy. Věřící z rochlické farnosti se na cestu do Jablonného vydali tradičně pěšky. 15 účastníků vyrazilo v půl šesté ze sedla Na výpřeži. Procházeli nejprve po červeně značené hřebenové cestě pod Malým Ještědem do Křižanského sedla; odtud po krátké přestávce do kopce ke kapli svatého Kryštofa. Zde byly několik minut před sedmou ranní chvály. U hraničních kamenů za Malým Vápenným sešli poutníci z hřebene po neznacené cestě do Zdislavy, kde se na nádraží připojili další účastníci, kteří přijeli vlakem. Dále se pokračovalo pohodlnou lesní cestou do Janovic, poté po polní silnici a loukou přímo do Jablonného. Tam účastníci dorazili chvíli před desátou. Občerstvili se skvělou bramborovou polévkou v domě jedné z rochlických farnic, převlékli se z triček, kraťasů a trekingových bot do košil, dlouhých šatů a lodiček, přičemž se ženy – jak nabádaly texty bohoslužby slova této slavnosti – *krášlily ozdobami nepomíjejícími: dobrotou a tichostí ducha* (1 Petr 3, 4).

V jedenáct hodin měla začít poutní mše litoměřické diecéze. V programu dne došlo ke zpoždění; teprve několik minut po jedenácté za tlukotu bubnů odcházel z baziliky biskup Dominik Duka. Za tlukotu srdcí přemítali mnozí, zda hlavním celebrantem další mše bude – jak uváděly plakáty – nový biskup Pavel, či snad emeritní biskup Josef. Poslední číslo Zdislavy, věnované takřka monothematically této pouti, o osobě hlavního celebranta mše zarytě mlčelo. V závěru průvodu ovšem dorazil k oltáři generální vikář Karel Havelka. Vybídl lid k modlitbě za uzdravení biskupa; více neprozradil. A tak je nebohé litoměřické stádce opět odkázáno na dvě očtené tiskové zprávy ČBK dokola přetiskované ve všech katolických novinách a časopisech.

Rochlické společenství se na pěší pouť vydalo už počtrnácté. Mnohé se změnilo, ale podstatné zůstává: prosba ke svatě Zdislavě, aby se přimlouvala za naši diecézi, za naše rodiny.

Jan Voženílek

(2)

Říká se, že květen je měsíc lásky. Ta se může projevat různými způsoby. I svatý Pavel objevil krásu lásky a dělil se o ni se všemi lidmi. Její krásu a vznešenost popsal v prvním listu Korinťanům, kde píše: „Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává.“ To vše jsou slova Pravdy, která nás provázela i v sobotu 29. května 2004 na tradiční pouti do Jablonného v Podještědí, abychom poděkovali Bohu za svatou Zdislavu, která je nejen zdejší rodačkou, ale i patronkou Litoměřické diecéze.

Bylo nás letos asi 15. Sešli jsme se ráno v 5.00 h na Výpřeži pod Ještědem, odkud jsme společně vyrazili vzdát čest Bohu za tuto světic. O tom, že k nám Boží dobrota byla nakloněna, svědčilo nejen krásné počasí, ale především radost z této poutě, dobrá nálada, krásná příroda, kterou jsme procházeli, ale i síla, která nás spojovala a provázela. Po cestě jsme potkali i sv. Kryštofa, patrona poutníků, s kterým jsme se pomodlili ranní chvály, a po nich se i trochu občerstvili. Posílení tímto pokrmem jsme se vydali dál na cestu. Kousek za Zdislavou (malou vesničkou), jsme došli další část naší výpravy, která nás předjela vlakem.

Takto kompletní jsme plni radosti doputovali do Jablonného za svatou Zdislavou. V Jablonném pro nás Pán připravil další překvapení. Výbornou polívčičku, kterou uvařily Boženka se Šárkou. Velmi nám chutnala, svědčí o tom i to, že někteří si ji dali dvakrát.

V 10.30 začala slavná mše svatá, kterou celebroid generální vikář Msgre. Karel Havelka. Zde jsme byli občerstveni na duši i na srdci samotným Pánem Ježíšem Kristem, který se z lásky k nám vydal až do krajnosti, který nám otevřel brány Božího království. Svou lásku nám prokazuje každý den, ale abychom ji hlouběji poznali a pochopili, musíme mu především dovolit otevřít naše srdce, jak to učinila i svatá Zdislava. A k této svatosti života jsme povoláni i my všichni. Svatá Zdislavo, oroduj za nás.

br. Juníper OFM

samizdatů, dále Bártova breviáře a později i nového breviáře, přepisování Františkánských pramenů atd.) a za významnou pomoc při zajišťování provozu IFS.

Srdečně blahopřejeme.

br. Felix OFM

ŽIBŘIDICKÁ POUŤ

Římskokatolická farnost Sv.Šimona a Judy Žibřidice

si vás dovoluje pozvat na
poutní slavnost
Narození sv. Jana Křtitele:
Sobota 26. června 2004
v 18.00 h
kostel Sv. Jana Křtitele
ve Zdislavě.

Michal Oleksák OLJ

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

FARNÍ TÁBOR V JÍTRAVĚ

Milí přátelé,

Určitě jste zvědaví na letošní farní tábor, který se koná od 31. 7. do 6. 8. 2004.

Budeme ubytováni na faře v Jítravě. V blízkosti jsou např. Sloní kameny a celé okolí je moc krásné. Vaše děti se určitě nebudou nudit, protože s nimi budeme hrát různé hry a budeme chodit společně na výlety. Program bude bohatý, tématem celotáborové hry bude sedm smrtelných hříchů a boj proti nim. Denní program bude rozdělen na dopolední a odpolední. V plánu je také mše svatá, táborák a překvapení.

Těšíme se, že svoje děti přihlásíte. Zbývá už jen pár volných míst, tak si pospěšte. Přihlášky jsou k vyzvednutí na faře v Rochlici nebo Ruprechticích. Více informací vám poskytne bratr Bartoloměj OFM, Kamil Svoboda, Bára Cvejnová nebo Anička Burianová.

Více o Jítravě

Jítrava je protáhlá ves, ležící na horním toku Panenského potoka, asi 2,5 km východně od Rynoltic, k nimž dnes administrativně patří. O jejím založení není nic známo, ale poprvé se uvádí roku 1370 jako Ditherivilla, později jako Dittersdorf nebo Dittrichsdorf. Za husitských válek byla zcela vypálena a později nově založena a pojmenována Pankratz. Do roku 1878 v obci žilo mnoho kameníků, kteří pracovali v pískovcových lomech na Vysoké, a ve vápencových lomech na Ještědském hřbetu. Na návrší uprostřed obce stojí barokní

kostel sv. Pankráce z roku 1710 s polygonální kaplí z roku 1737. Po zásahu bleskem 8. dubna 1868 kostel zcela vyhořel, ale vzápětí byl znovu postaven. Obdélná stavba s křížově sklenutým presbytářem má na západní straně hranolovou věž, vnitřní zařízení je pseudobarokní, z doby po roce 1868. Kostel je obklopen hřbitovem a vedle něj stojí budova fary. V obci je také několik lidových roubených domů, z nichž některé mají zdobené kamenné vstupní portály a břidlicí vykládané štíty. Nad obcí se vypíná výrazný zalesněný Kostelní vrch, severně odtud je na úpatí Vysoké zajímavá skupina skal, zvaná Bílé kameny. Za silnicí na severním okraji obce je zarostlá pískovna s pozoruhodným výskytem štěrkopísků, které sem v druhé (Elsterské) době ledové přinesl pevninský ledovec ze severní Evropy.

Anička Burianová /
Jiří Kühn

Foto
- Fara v Jítravě

na vysvobozování nepoučitelných pošetilců v Evropě tak, jako tomu bylo ve 20. století. Jedním z hlavních architektů svobodné Evropy byl nedávno zesnulý americký prezident Ronald W. Reagan. Presidentem se stal na začátku 80. let. Do čela nejmnocnějšího státu světa se dostal zásadový člověk s pevným mravním řádem, který se nebál jednat v souladu se správným přesvědčením. President Reagan označil Sovětský svaz za říši zla a rozhodl se jej porazit. „Ronald Reagan vyhrál studenou válku, aniž by vypálil jediný výstřel,“ řekla o něm Margaret Thatcherová. K tomu není co dodat. Porazil komunismus a je naším osvoboditelem. Za zásluhy o pád komunismu ve střední a východní Evropě dostal Ronald Reagan v roce 1999 české státní vyznamenání - Řád Bílého lva.

Ronald W. Reagan se narodil se 6. února 1911 v městečku Tampico, ve státě Illinois. Byl pokřtěn jako katolík, stejně jako jeho otec a irští předci v otcově linii. Pevné morální zásady mu předala zbožná matka, presbyteriánka. Na Eurecké koleji (Eureka College) se stal bakalářem ekonomie a sociologie. Několik let pracoval jako sportovní redaktor v rozhlasu. V roce 1937 odešel do Hollywoodu, kde působil jako úspěšný herec ve westernových filmech. Politicky začínal jako demokrat. Čtyřikrát hlasoval pro levicového prezidenta Franklina D. Roosevelta - i proto, že Roosevelt (na rozdíl od tehdy izolacionistické pravice) pomáhal evropským demokraciím v jejich zápasu proti nacismu. Reagan svůj názor na potřebu boje za svobodu a demokracii proti totalitarismu ve světě nikdy nezměnil. (Americká levice a pravice si postoje k této otázce vyměnily).

Na počátku 50. let byl předákem hereckých odborů. Tato činnost ho seznámila s bezohlednými praktikami amerických komunistů a učinila z něho přesvědčeného antikomunistu. Na přelomu 50. a 60. let dospěl k přesvědčení, že „**skutečným nepřítelem není big business, nýbrž rozsáhlý stát**“ s regulacemi a daněmi, které dusí lidskou tvořivost a brzdí tak hospodářský růst. Stal se z demokrata republikánem. V presidentských volbách roku 1964 podporoval konzervativce Barryho Morrisa

Goldwatera. Vyhrál ale demokrat, Lyndon B. Johnson. V roce 1966 byl Reagan zvolen guvernérem Kalifornie, o čtyři roky později se tak stalo znovu. V politické praxi navázal na kladné stránky politické činnosti Barryho Goldwatera, jako např. na: **snížení daňového zatížení, zmenšení vlivu a moci centrálního státu, odmítnutí dohody s komunismem, boj za svobodu, víru v duchovní dimenzi lidského života, rozpoznávání dobra a zla, odmítání relativismu.** Reagan mluvil k lidem jasnou a srozumitelnou řečí.

V letech 1968 a 1976 se ucházel o presidentskou nominaci. **V roce 1976 byl Reagan jediným presidentským kandidátem, který kritizoval politiku détente - zmírňování napětí a odzbrojování - jako nebezpečnou, neboť povede k posílení Sovětů.** To se na konci 70. let potvrdilo. Došlo k sovětské intervenci do Afganistanu, k Chomejního pokoření Ameriky a k hospodářské stagnaci a inflaci v USA. To vše vedlo ke ztrátě veřejné podpory Carterovy politiky. Reagan snadno získal v r. 1980 republikánskou nominaci. S drtivou převahou vyhrál volby - v 91 % volebních okrsků. Stal se (ve věku téměř sedmdesáti let) 40. presidentem USA. Po sedmdesáti dnech se stal obětí atentátu, měl prostřelenu levou plíci. Přežil a začal úspěšně naplňovat své předvolební sliby. Napsal esej „Potraty a svědomí národa“. Byl členem hnutí za život počatých dětí. Jeho příklad strhl republikánskou stranu směrem „pro život“. Během jeho dvou volebních období klesly výrazně daně, v průměru o 28 %, nejvyšší sazba dokonce o 42 %. Přesto se na nich vybíralo daleko více než dříve. Inflace klesla za osm let z 13,5 na 4,1 % při desetiprocentním meziročním růstu hrubého domácího produktu. Došlo k hospodářskému růstu a k prosperitě, vzniklo více než 15 milionů pracovních příležitostí. Klesal počet nezaměstnaných, z cca 10 % v r. 1983 na 5,5 % v r. 1988. Reaganova Rada národní bezpečnosti zjistila, že západní banky prostřednictvím Organizace pro hospodářský rozvoj nevědomky stoprocentně financovaly ruské mocenské působení v zahraničí. Po americkém požadavku byly Sovětskému svazu zastaveny půjčky a dotace

od této organizace (financované ze západních daní). Reagan byl schopen z vyšších výnosů daní (při nižším daňovém zatížení Američanů) financovat v r. 1988 (oproti roku 1980) více než dvojnásobné zvýšení obranného rozpočtu. Reagan zbrojil, neboť chtěl Sovětský svaz závody ve zbrojení přivést ke krachu. **Byl vůbec prvním americkým prezidentem, který s komunismem nechtěl koexistovat, nýbrž ho chtěl hospodářsky zničit.** O jeho vztahu k této tyranské ideologii nejlépe svědčí jeho vlastní slova: **„Západ odbyde komunismus jako nějakou bizarní kapitolu lidských dějin, jejíž poslední stránky právě teď [1981] píšeme. ... Karl Marx měl v určitém ironickém smyslu pravdu. Dnes jsme svědky velké revoluční krize – krize, v níž jsou požadavky ekonomického řádu v přímém rozporu s požadavky řádu politického. Ale k této krizi nedochází na svobodném, nemarxistickém Západě, nýbrž v domově marxismu-leninismu, v SSSR. Je to SSSR, který jde proti toku dějin tím, že upírá svým občanům lidskou svobodu a důstojnost... Postup svobody a demokracie odsune marxismus-leninismus**

na smetiště dějin, jako tam odsunul i jiné tyranie. ...“ (projev v Britském parlamentu, 1982). Svědčí o něm i jeho slavná řeč o říši zla v březnu 1983: **„Bud' me si vědomi toho, že pokud sovětští vládcí hlásají nadřazenost státu, jeho všemocnost nad jednotlivcem a předpovídají jeho definitivní nadvládu nad všemi lidmi světa, jsou ohniskem zla v moderním světě... Naléhám na vás, abyste se vyvarovali pokušení ignorovat fakta dějin a agresivní tendence Říše zla, považovat závody ve zbrojení za velké nedorozumění, a tudíž se stáhnout z boje mezi právem a bezprávím, dobrem a zlem.“** Tato slova uvedla všechny relativisty, zbabělce a komunisty k šilenství, které mnozí pamatujeme. Ukazuje nám to i četba dobového tisku.

Reagan se nenechal odradit: V západní Evropě rozmístil rakety středního doletu Pershing II. Embargem sabotoval výstavbu sovětského plynovodu do západní Evropy. Rusům tím přiškrtl hlavní přívod deviz. Podporoval antikomunistické guerilly v Nikaragui, Angole, Kambodži a především v Afganistanu, kde sovětské válečné mašinérii citelně pustil žilou. V roce 1983 vojenskou intervencí svrhl komunistický režim

venost k řešení životních otázek.

Osvědčení předal z pověření otce biskupa biskupský vikář pro pastorační P. Miroslav Šimáček osmi manželským párům z naší diecéze: manželům Růžickovým (Krupka), Veselým a Pekárkovým (Teplice), Kozákovým a Nejezchlebovým (Turnov), Marušiakovým (Mimoň), **Jechovým a Glaserovým (Liberec).**

K této činnosti jim bylo uděleno slavnostní požehnání.

Dana Glaserová

Foto

Zdeněk Glaser

ČESTNÁ UZNÁNÍ PLAKETOU SV. ANEŽKY ČESKÉ

Vedení Institutu františkánských studií (IFS; srov. Obrázek č. 6, roč. 2, 7. 5. 2004, s. 6n.) a provinční ministři Řádu konventuálů, františkánů a kapucínů v ČR společně přijali rozhodnutí každoročně udílet vybraným osobnostem čestná uznání Plaketou sv. Anežky České.

Tato čestná uznání byla poprvé předána

při slavnostní mši svaté, kterou slavil Otec biskup Jiří Paďour OFM Cap. dne 14. 6. 2004 v 18 hod. v kostele Panny Marie Andělské na Loretánském náměstí v Praze 1.

Mezi devíti oceněnými osobnostmi zasluhují pozornosti našich libereckých čtenářů:

In memoriam: † P. Jan Baptista Bárta OFM - za dlouholetou heroickou činnost pro záchranu františkánské spirituality v našich zemích v období totalitního režimu a organizaci teologického studia Provincie sv. Václava OFM.

P. Ing. Radim Jáchym OFM - za dlouholetou činnost pro rozvoj františkánské spirituality v našich zemích. (Výuka v teologickém studiu Provincie sv. Václava OFM v období totality, zakládající člen IFS, řada překladů a odborných publikací, vydavatel periodika Texty z františkánské spirituality.)

SM Ema Kovářová OSF (srov. Obrázek č. 1, roč. 2, 12. 12. 2003, s. 7) - za dlouholetou práci pro františkánskou spiritualitu (byly to především nekonečné hodiny u psacího stroje při přepisování

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

JANOVICKÉ POUSTEVNY OŽIJÍ

Římskokatolická farnost Rynoltice pořádá již tradiční

5. janovickou pouť

v janovických poustevnách (žlutá turistická značka – z Jablonného v Podještědí 5 km) –

sobota 3. 7. 2004 v 16.00

mše svatá pod širým nebem.

Janovické poustevny

Jdete-li z Rynoltic do Stráže pod Ralskem přes Janovice, zvolněte. V Janovicích, kousek za křižovatkou směrem na Stráž, je louka a po jejím pravém okraji vede sotva znatelná cesta, která končí u zajímavého místa s neméně zajímavou historií.

Celý náš kraj na severovýchodě Čech se může chlubit ojedinělými historickými, kulturními i přírodními památkami. Jsou však místa, kde ruka člověka zasáhla do přírody i z důvodů zcela prozaických. Lidé hledali v pískovcových skalách úkryt před pronásledovateli (skalý u Besedic, Drábské světničky), nebo jim příroda poskytla azyl v době, kdy jej velmi potřebovali (Pustý kostel u Velenic, hrad – poustevna Sloup). Jsou také nedílnou součástí naší historie.

Když byly neblahým nařízením Josefa II. rušeny kláštery a počet mnichů se snižoval, mnozí z nich odcházeli z bran klášterů mezi lidi jako kazatelé a misionáři. Tento osud postihl i mnichy z dominikánského kláštera v Jablonném v Podještědí. Dva z nich – Thomas a Valerián – se roku 1788 usídlili v Janovickém údolí, kde léta žil a

působil mnich Bruno, který zemřel v roce 1777.

Mniši si zde vybudovali roubené stavení a ve skalách vytesali malé kobky. Sbírali léčivé byliny a vařili z nich léčivé odvary a masti. V duchu tradice sv. Zdislavy pokračovali v léčení lidí a pomáhali lidem bez rozdílu. Sžili se s místními obyvateli a dokonce vyučovali na janovické škole základy náboženství.

V roce 1828 zemřel mnich Valerián. Jeho druh Thomas jej pohřbil do vysvěcené půdy vedle poustevny a nad hrobem vztyčil dřevěný kříž. V roce 1833 našli poddaní nedaleko domku zesnulého Thomase. Jeho tělo uložili vedle jeho druha. Při poutní slavnosti, která se zde konala roku 1834, žibřidický pan farář toto místo vysvětil a započala tradice poutí. Poslední uskutečnili němečtí občané roku 1944. V r. 1948 byla sice tradice poutí obnovena, ale pouť počátkem července 1952 (po dni sv. Prokopa a svatých Cyrila a Metoděje) byla definitivně ukončena.

Od té doby upadaly janovické poustevny nemilosrdným působením času do zapomnění. Snad jen náhodný turista narazil na zvláštní skalní útvary s vytesanými světničkami a nic mu neříkajícími letopočty. Málokdo si v dnešní době dovede představit, že se zde konaly honosné poutě. Jen v roce 1952 se na ní sešlo 2033 poutníků. Nyní pár nadšených lidí vlastními prostředky obnovuje místo i tradici, jež by neměly upadnout do hlubiny zapomnění.

Michal Oleksák OLJ

PŘÍPRAVA SNOUBENCŮ V RODINĚ NOVÝ PROJEKT DIECÉZNÍHO CENTRA PRO RODINU

Dne 19. června 2004 byla v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích slavnostně předána osvědčení o úspěšném ukončení kursu pro přípravu snoubenců v rodině.

Vyškolení účastníci budou schopni svátostnou pastorační provádkou kněžími doplňovat v oblastech, jako jsou praktický život v manželství, komunikace, přípra-

v Grenadě. S Reaganovým projektem protiraketové Strategické obranné iniciativy nemohlo zkosnatěle sovětské hospodářství držet krok. Proto se soudruh Gorbačov odhodlal k hospodářské reformě, nazval ji *perestrojka*. K ní ale potřeboval svobodu kritiky – tedy *glasnost*. Jenomže začne-li se tyranie liberalizovat, je to její konec. To byl i případ Sovětského svazu. Ronald Reagan jej zbrojením přinutil k reformám, a tím i k následnému kolapsu.

Po druhém prezidentském období Ronald Reagan onemocněl Alzheimerovou chorobou. Informoval o tom americkou veřejnost v dopise z listopadu 1994. „**Začínám cestu, která mě povede k soumraku mého života. Vím však, že Ameriku budou vždy očekávat jasná jitra,**“ napsal. Velkou oporou mu byla jeho žena Nancy.

K Ronaldu Reaganovi neodmyslitelně patřil věčný optimismus a živý smysl pro humor. Rád při různých příležitostech vyprávěl vtipy – např. v den lidských práv, 10. prosince 1986: „**Jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií? Jako**

mezi kazajkou a svěrací kazajkou.“ Nebo: „**Jak poznáte komunistu? Je to někdo, kdo čte Marxe a Lenina. A jak poznáte antikomunistu? To je ten, kdo Marxe a Lenina chápe**“ (1987). Ano, toto byl typický Reagan: člověk, který v roce 1987 stál u Brandenburské brány vedle zdi, jež rozdělovala Berlín, a vyzýval Gorbačova: „**Pane Gorbačove, otevřete tuto bránu! Pane Gorbačove, zbořte tuto zeď!**“ Vize Ronalda Reagana se naplnila na konci roku 1989.

Před několika lety prý Ronalda Reagana potkal jeden židovský emigrant z Ukrajiny, pozdravil ho a začal mu děkovat za svou svobodu a porážku komunismu. Reagan, již poznačen nemocí, nechápal, proč ho ten člověk zdraví, neboť už si nepamatoval, že kdysi byl presidentem. Zdvořile mu však odpověděl na pozdrav a řekl mu: „**Bojovat proti komunismu, to je má práce.**“ Ano, to byla jeho práce. Bůh žehnej jeho duši!

S použitím archivů Občanského institutu,

Mladé fronty a vlastního

zpracoval

Karel Korous

UMĚNÍ

LORETÁNSKÉ SVĚTLO

PŘEDZPĚV O DOMOVĚ

Pane, smiluj se nad námi!

Tma, tatáž, kterou nosili jsme v sobě
nic netušíce, slepá, rouhavá,
světem se valí, stepní záplava,
a tisíce nás zasula jak v hrobě.

Jsem pustě sám v tom temnu očištěném,
sám bratr můj a sám je každý z nás.
Ta samota je ocelový pás
a silou svou se z něho nevykovem.

Je průhledná a pevná jako mříže,
je úděsná jak dveře bez kliky
s tím kukátkem, jímž Kdosi veliký,
ne nahodilý strážný, blíž a blíž
se do mne hrouží, loví každé hnutí,

jímž probouzí se duše z mráкотy.
Ne, nestudí ten pohled, jsi to ty,
Pán, který ví a volá, aniž nutí.

Václav Renč

Básnickou skladbu Loretánské světlo provázal velice temný úděl. Její výchozí první část vznikala v roce 1955 v kriminále, v němž Václav renč prožil – coby „lidu nepřátelský a antisocialistický živel“ – jedenáct let. V tomto prostředí, pochopitelně bez psacích potřeb, tvořil tuto knihu veršů, kterou mohl fixovat jen do paměti.

Zdeněk Drahoš

JIZEROŠ

V neděli 6. června v ruprechtickém kostele měla svou premiéru „Lurdská mše“ v podání ekumenické skupiny Jizeroš. V této skupině zpívají katolíci z Liberce a Jablonce nad Nisou i jablonečtí evangelíci. Jsou zde zastoupeny všechny věkové kategorie, od mládeže až po důchodový věk. Vede je Marcel Štěpánek, kterému se říká Fox.

Kde se tu vzali? V době před revolucí (asi před třiceti lety) se scházela parta mladých trampů. Sbližovala je touha vyjádřit své přesvědčení, citění a nadání pomocí hudby bez ohledu na komunistickou cenzuru. Dalším motivem bylo vnést modernější styl hudby do bohoslužeb. V kostelích lidé znali jen varhany, kytarová hudba byla novou alternativou. Zpěváci se však setkali také s nelibostí, když babičky – „ortodoxní katolíčky“ hrozíce pěstí odcházely z kostela.

Jelikož měl Jizeroš jádro trampského založení, jezdili spolu na trojdenní i delší vandry. Zpívali u ohně, hráli hry (poněkud drsné), chodili na horské túry. Kromě pravidelných nedělních zkoušek v Jablonci

zpívali na pozvání na oficiálních i tajných akcích. Reprodukovali písně, ze kterých je **NAPROSTÁ VĚTŠINA Z AUTORSKÉ DÍLNY** sbormistra MARCELA ŠTĚPÁNKA. Psal jednotlivé písně, ale stvořil i tři mešní celky včetně ordinarií. První byla „Jizerská mše“, druhá „Luční mše“ a třetí nejnovější „Lurdská mše“. Bylo vydáno jedno CD s výběrem písní z Jizerské a Luční mše.

V posledních letech všem více vyhovuje scházet se jen příležitostně (zpěváci se naučili číst noty a to jde hned všechno rychleji) a tak je tomu dodnes. Naposledy se několikrát sešli na nacvičení Lurdské mše, která vzbudila u svých posluchačů velký ohlas.

V dalším plánu Jizeroše je uvedení této mše na kolaudaci dětského hospice v Malejovicích ve středních Čechách, a dále Pán, tak i vydání dalšího CD.

Bára a Jára Cvejnovi

Foto

- Marcel Štěpánek a Jára Cvejnovi jako žalmisté

- Jizeroš v ruprechtickém kostele

Zdeněk Glaser

DOČKÁ SE SVATÝ BONIFÁC NOVÝCH OKEN?

Dnes je běžné, že vyjedeme za hranice navštívit naše evropské sousedy, dejme tomu do Bavorska nebo některé rakouské země. A většinou, při příjezdu do kterékoliv obce, nás jako první uvítá pohled na její dominantu – krásně udržovaný kostelík nebo i větší chrám. A člověk si tak nějak připadá, že skutečně asi ta Evropa je nám dost blízka.

Bohužel trochu jiná je situace, když třeba Bavorák nebo Rakušan sjíždí od Ještědu k Liberci. A co se mu nejdříve zjeví, to už není tak pěkné a reprezentativní ... Projíždí totiž kolem kostela Sv. Bonifáce v Dolním Hanychově, který by mohl být vstupní dominantou, ale ...

Nová střecha sice krásně svítí, ale ta fasáda pod ní? A pohled sklouzne na okna, kdysi asi docela slušně vitrážovaná, ale dnes? Kdyby se zastavil třeba v zimě a vešel dovnitř, musel by před tím průvanem utéci ... A to nemluvím o vnitřku – malby, podlahy ... Ale už dost! To by mohla být celá stránka jen o závadách.

A přece svatému Bonifáci svítá naděje. To se dala skupinka farníků z Hanychova a blízkého okolí dohromady kolem svého duchovního správce P. Bartoloměje Černého OFM, a začala se starat o nápravu současného stavu. Ale nebylo by spravedlivé, kdybych se nezmínil o řadě věcí, které se podařilo zrealizovat už jeho předchůdcům.

Tak se před časem za finančního přispění města a památkářů podařilo zrekonstruovat elektroinstalaci, provést generální opravu střechy, zřídit plynovou přípojku (prozatím nepoužívanou) a provést vnější obvodové odvodnění stavby.

A pak byly instalovány na věži hodiny řízené frankfurtským signálem, v nedávné době byly i mechanicky dokončeny, takže dnes ukazují vskutku přesný čas. Doufáme, že se ještě dohodneme s městem, aby i v noci byly ciferníky prosvětleny ...

A teď je nejaktuálnější oprava oken. Protože kostel byl vyhlášen jako památka chráněná státem, zadal si památkový ústav řadu podmínek, které je nutno splnit. Hlavní z nich jsou podmínky vztahující se k opravě vitráží. Proto, ale také pro nedostatek financí, se s opravou nejspíš začne až příští rok, a nyní probíhá intenzivní projekční příprava a

také shánění peněz. Kromě sbírek, které probíhají vždy každou druhou neděli v měsíci v rochlické farnosti, nám finančně pomohli věřící z Německa (mimochodem také z farnosti od svatého Bonifáce) a podaly se i žádosti o přidělení finančních grantů.

Takže – prosíme Vás o modlitbu za pomoc Boží při našem úsilí, a pokud je to ve Vašich možnostech, i o finanční příspěvek – buď při zmíněných sbírkách, nebo na farní účet u Reiffeisen banky na číslo účtu 1027501942/5500, variabilní symbol 111 (ten nasměruje peníze na opravu oken).

Dá Bůh, a nejen cizinci, ale i my se budeme radovat v chrámu Páně, jehož vzhled bude odpovídat i jeho vznešenosti.

Jaroslav Andrš

22. ČERVENEC

KOSTEL SV. MAŘI MAGDALÉNY

Rozhodnutí o stavbě tohoto bývalého kapucínského kostela padlo v roce 1908 a už 11. června 1911 byl kostel vysvěcen litoměřickým biskupem Josefem Grossem. Téhož roku byl postaven i klášter pro kapucíny (srov. foto v Obrázku č. 3, roč. 2, 3. 2. 2004, s. 13).

Kostel je ve stylu pozdního baroka, jen s malou věží, sálový, klenutý, s třemi páry postranních kaplí, členěných toskánskými sloupy a s půlkruhovým zakončeným presbytářem. Kostel je 44 m dlouhý – hala 5 m, loď 28 m, presbytář 11 m. Hlavní loď je sloupy rozdělena na osm kaplí. Už jsme psali (Obrázek č. 4, roč. 2, 5. 3. 2004, s. 6), že tento kostel byl jedním ze dvou v Liberci, kde se topilo. V suterénu je sklep, který sloužil na uskladnění paliva pro ústřední topení.

Tento kostel dostala na podzim roku 2002 do pronájmu řeckokatolická farnost Liberec. Vlastními silami a prostředky a díky pomoci Ministerstva kultury byly vyklizeny a upraveny suterénní prostory a okolí kostela.

V současné době řeckokatolická farnost hledá finanční prostředky jak v České republice, tak v zahraničí pro celkovou rekonstrukci kostela, kde by se mělo zřídit sociální centrum řeckokatolické církve.

br. Felix OFM

do chatičky u lesa, kde jsme společně u táboráku strávili sobotní večer a přespali do neděle. V neděli jsme podnikli výlet na nedalekou rozhlednu Bielbooh a odpoledne se zase vydali na cestu zpátky. Celý výlet jsme pak zakončili mší svatou v Liberci.

A i když nám počasí zas tak nepřálo, myslím, že se výlet povedl a všem se líbil.

Dominik Fišer

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost arciděkanství Liberec

Novým správcem arciděkanství farní knihovny se stal farní vikář P. Antonín Sedlák Zájemci o zapůjčení nebo navrácení knih nechtě se obraťte na něho.

Michal Olekšák

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Po čtyřech měsících se konečně podařilo dát dohromady a kompletně zprovoznit na adrese <http://bohosluzby.rkc-lbc.cz> nové webové stránky s přehledem bohoslužeb v našem libereckém vikariátu. Ke každému kostelu nebo kapli zde najdete pravidelný pořad bohoslužeb, fotografii objektu, obec, farnost, duchovního správce, telefon a kontaktní e-mail pro možnost ověření údajů.

Dominik Fišer

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Panny Marie Neposkvrněné a Královny andělů – U Obrázku

Porciunkule 2. srpna 2004 v 18 h.

V neděli 8. srpna v 16 h zde bude sloužit mši sv. P. Josef Kordík ze Železnice (působil jako farní vikář v arciděkanství farnosti).

Dlouhý Most

V neděli 8. srpna 2004 v 15 h zde bude pouť ke sv. Vavřinci.

Řeckokatolická farnost Liberec

28. srpna 2004 pořádá Řeckokatolická farnost Liberec u příležitosti Zesnutí Přesvaté Bohorodičky pouť v Jablonném v Podještědí ke hrobu sv. Zdislavy. Mše svatá začíná v 11 h a bude ji celebrovat apoštolský exarcha z Prahy. Po obědě bude prohlídka katakomb a moleben k Přesvaté Bohorodičce u hrobu sv. Zdislavy.

Srdečně Vás všechny zveme.

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

28. ČERVNA AŽ 25. ČERVENCE 2004

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Tereza Pavlína Boháčová

Linda Pavla Zdislava Kuchtová

Farnost Liberec – Ruprechtice

Adéla Kretschlbergerová

Srdečně blahopřejeme.

Svátost manželství přijali:

Farnost Vratislavice nad Nisou

Kateřina Bürgerová a František Jirový

Srdečně blahopřejeme.

Ke vzkříšení jsme vprovodili:

Farnost Vratislavice nad Nisou

Marie Limberská (1921)

Farnost Liberec – Ruprechtice

Jaroslav Poloprutský (1919)

Marie Mertlíková (1934)

Milada Pavlíková (1925)

Josef Roudný (1927)

duchovní správci

OB RÁZEK

libereckých farností

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 2. 8. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně - Sv. Klára z Assisi (11. srpna) bude v Liberci 21. a 22. srpna 2004

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

ÚVODNÍK

SÍŤOVÉ KLECE V NEMOCNICÍCH, ANTONÍN	3
-------------------------------------	---

PASTORACE

PORCIUNKULOVÝ ODPUSTEK - NEJEN 2. SRPNA, RADIM JÁCHYM OFM	4
MODLITBA ŘIDIČE, PRŮVODCE KNĚŽSKÉ MODLITBY A SLUŽBY	5
NĚKTERÉ ZKRATKY ŘEHOVNÍCH ŘÁDŮ A KONGREGACÍ, BR. FELIX OFM	5

TEOLOGIE A FILOSOFIE

PĚKNÁ KNÍŽKA – UŽ DORAZILA DO REDAKCE, BR. FELIX OFM	6
--	---

SPIRITUALITA

KLÁRA PUTUJE ZA ANEŽKOU - LIBEREC 21. A 22. SRPNA 2004	
- STRUČNĚ ŽIVOTEM SV. KLÁRY	7
- SVATÁ KLÁRA, CÍRKEV A DNEŠNÍ ČLOVĚK	8
- PROČ JE SV. KLÁRA PATRONKOU TELEVIZE? RADIM JÁCHYM OFM	9

RODINA A ŠKOLA

INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ NASTUPUJE NA MÍSTO DOMÁCÍ ŠKOLY, BR. FELIX OFM	10
MAMINCE, JOSEF VESELÝ	11
ÚČTA A PODPORA RODINĚ – DEKLARACE	11
O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCÍ (7) DOMOV SV. VAVŘINCE	
OCH CHRASTAVA, MATOUŠ KIRSCHNER	12
O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCÍ (8) ASISTENČNÍ SLUŽBA	
REVA, EVA ŠTANCLOVÁ	12

HISTORIE

SVOBODA A CTNOSTI - KE VZPOMÍNCE	
NA RONALDA REAGANA, MUDR. ROMAN JOCH; RES CATHOLICA / 8. 6. 2004	13

UMĚNÍ

BENEFIČNÍ KONCERTY V KOSTELE SV. BONIFÁCE, ZDENĚK A RADOVAN SKALICKÝCH	14
--	----

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

NABÍDKA, LIBERECKÝ VIKARIÁT	15
A LÉTA BĚŽÍ, VÁŽENÍ ..., JAROSLAV ANDRŠ	16
LIBERECKÉ ÚDAJE	
- O NÁVŠTĚVNOSTI ŘÍMSKOKATOLICKÝCH KOSTELŮ	17
- O VOLBÁCH DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU, BR. FELIX OFM	19
DOPIS DO OBRÁZKU, ING. PAVEL MÜLLER	20
CO JE NOVÉHO V OBLASTNÍ CHARITĚ LIBEREC? 2. ROČNÍK	
REGIONÁLNÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY „POZVEDNĚTE SLABÉ!“ JANA JURKOVÁ	20
ÚČTA K ZEMŘELÝM, PAVEL ELIÁŠ	21
FARNÍ VÝLET DO BOŽKOVA, BR. JUNIPER OFM A LENKA HLADÍKOVÁ	22
VÝLET DO NĚMECKA PRO MINISTRANTY, DOMINIK FIŠER	23
PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ, MICHAL OLEKŠÁK	24
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH	24
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 28. ČERVNA AŽ 25. ČERVENCE 2004	24

PŘÍLOHA

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2003 OBLASTNÍ CHARITY CHRASTAVA	
--	--

Po modré značce jsme přišli k Bozkovským jeskyním, kde se nás zakrátko ujal průvodce a těmito jeskyněmi nás provedl. Obdivovali jsme všechny stalaktity, stalagmity i stalagnáty, syntrove polevy a krasová jezírka. Přes kapli (i s kazatelnou!), loupežnickou jeskyni plnou čokolády (mléčné, hořké, oříškové i karamelové) a peklo s čertíkem Bertíkem jsme se dostali až k perníkové chaloupce, ve které po Ježibabě zůstaly jen dva vykotlané zuby a Jeníček s Mařenkou z toho zůstali na větvi. Nakonec jsme odmítli

přívětivé pozvání průvodce ke koupeli v krasovém jezírku s teplotou vody 7°C (někteří to odůvodnili tím, že si zapomněli vzít plavky) a šťastně jsme opět vyšli na zemský povrch, kde nás zalilo přívětivé světlo a teplo.

Naše další kroky vedly do bozkovského kostela Panny Marie Královny hor, kde jsme při mši svaté poděkovali Bohu za všechno dobro, jež nám prokazuje i za naši farnost. Mši svatou celebroidl bratr Bartoloměj s místním knězem P. Kryštofem. Po mši svaté jsme vyšlapali 120 schodů a odměnou nám byl krásný rozhled po okolí z místní kostelní věže. Pak jsme se krátce zastavili a občerstvili u studánky a vydali jsme se po červené značce půvabnou a pohodlnou Palackého cestou směrem k Navarovu. Krásu této cesty ocenily především děti (ale nejen ony), které ji využily ke svým hrám a neškodným lumpárnám. Cesta nás dovedla po břehu řeky Kamenice až do Navarova, kde nám vlak ujel těsně před nosem. Půlhodinka čekání na další vlak se vyplnila zpěvem, hrou na kytaru a nutným občerstvením. Při zpáteční cestě vlakem z nás asi měli velkou radost i naši spolucestující, neboť jsme je obšťastňovali svými pěveckými výkony. Náš výlet skončil kolem půl osmé večer, kdy nás všechny vlak vyložil v Liberci na nádraží. Byli jsme sice uchození, trochu unavení, ale plni radosti z krásně prožitého dne, za což můžeme Bohu jen děkovat.

A závěr? Těšíme se na další výlet, na který vás srdečně zveme. Podrobnosti včas ohlásíme.

br. Juniper OFM a Lenka Hladíková

Foto

- Jsou to stalaktity, stalagmity, stalagnáty nebo něco úplně jiného?

- Krasové jezírko

- Kostel Navštívení Panny Marie („Panny Marie Královny hor“)

VÝLET DO NĚMECKA PRO MINISTRANTY

Odměnou za ministrantování byl výlet do Německa o víkendu 19. – 20. 6. 2004.

V sobotu ráno jsme vyrazili ve složení Evelyn, Honza Vojta, Dominik a pět ministrantů vlakem směr Zittau a pak dále

Asi před třemi lety zažádal arciděkan P. František Opletal město Liberec o vybudování nové hřbitovní plochy navazující na ruprechtický hřbitov. Toto rozšíření by mělo přinést nové možnosti pohřbívání do země. Byla vypracována studie, na základě které byl požadavek zohledněn v právě připravovaném územním plánu města.

Současný stav je tedy příznivý pro další etapu, žádost o vlastní realizaci. Nová plocha by měla být náhradou za zrušený hlavní liberecký hřbitov na Tržním náměstí. Za tento církevní hřbitov byla smluvně slíbena pozemková náhrada, která však dosud nebyla provedena.

Jde tedy vůči městu Liberec o snahu plně legitimní, vycházející ze základních práv a potřeb občanů věřících i nevěřících.

*Pavel Eliáš
Foto
Karel Korous*

FARNÍ VÝLET DO BOZKOVA

V sobotu 26.června 2004 se uskutečnil náš první (a doufejme že ne i poslední) farní výlet. Smyslem této akce byla snaha o

prohloubení vzájemných vztahů ve farnosti.

Sešli jsme se ráno v 8.15 h na vlakovém nádraží v počtu 22 osob, což znamenalo nejen velké překvapení ale i velkou radost. V 8.37 h se vlak rozjel a náš první farní výlet oficiálně začal. Cesta ubíhala v družném hovoru a brzy jsme dojeli do Tanvaldu, kde jsme po krátkém čekání přestoupili na vlak do Jesenného. Jelikož železničáři nepočítali s tolika cestujícími, museli zde připojit další vůz! Pod Boží ochranou jsme šťastně dorazili do Jesenného, kde začínala druhá (pěší) etapa výletu.

ÚVODNÍK

SÍTOVÉ KLECE V NEMOCNICÍCH

Kdo z nás by neznal a nevzpomínal na síťové chromované postýlky ze svého dětství. Snad jsou někde v rodinách dodnes. Přední strana se dala spustit, stačilo trochu pozvednout horní tyčku. Nemluvně uvnitř po jejích okách šplhalo, lomcovalo, chtělo se osvobodit. Bylo tam však mimo nebezpečí, že stáhne ze stolu ubrus s mísou brambor, že se spálí od horkých kamen. Někde měli zase dřevěné ohrádky s lafkami ohryzanými dětskými zoubky, které plnily stejný účel. Slýchal jsem, že naše sousedka řešila starosti s malými caparty po svém. Neměla nikoho na hlídání, manžel byl na vojně, na všechno byla sama, dobytek chtěl žrát, krávy podojit – tak ty dva nejmenší uvázala za nohy provazem ke stolu.

Když jsem poprvé viděl na ortopedii děti upoutané nožičkami nahoře ke hrazdě, dlouho jsem o jejich utrpení přemýšlel. Kruté, ale nutné, aby se jejich kloubní jamky vyvinuly, jinak by celý život kulhaly.

Pohled na člověka v kleci také není příjemný, stejně jako na člověka připoutaného k posteli, aby mohl dostat infusi. Ty zákroky se dějí v nemocnicích ve prospěch nemocného. Ten po svém uzdravení ošetřujícím s vděčností poděkuje za jejich péči.

Paní Rowlingová je jistě slavná spisovatelka, ale ošetřování nemocných není právě její parketa. Považovala by snad za lidštější sytit pacienty uklidňujícími injekcemi?

Do věznice vstupujeme po projití několika zamřížovanými dveřmi. Lidé jsou tu z trestu, zbaveni svobody pohybu na veřejnosti, ti nebezpečnější a agresivnější jsou izolováni v prostoru se zvláštní ostrahou.

Jsou však mříže, za kterými žijí lidé docela šťastně. Bývá na nich napsáno KLAZURA. Za ně má přístup jen ten, kdo si zvolil takový život dobrovolně, kdo po něm toužil, kdo byl k němu povolán. Ne proto, aby se zavřel před zkaženým světem nebo na svět zanevřel. Naopak, ten, kdo ho miluje a chce mu pomoci. Ti lidé za mřížemi klauzury chtějí hlouběji poznat Boha, protože vědí, že on dříve miloval je ... Rozjímají především o skutečnosti tak závratné a nepochopitelné, že Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna, aby všichni, kdo v něho věří, měli věčný život, a modlí se za ty, kdo Syna neznají. Věříme v sílu jejich modliteb. Takový život si zvolila i svatá Klára z Assisi a její následovnice.

*Antonín
Foto
- Sytit pacienty injekcemi?
Jaroslav Andrš*

**PORCIUNKULOVÝ ODPUSTEK -
NEJEN 2. SRPNA**

K popularitě kostelíčka Porciunkule u Assisi přispěl – kromě postavy sv. Františka – plnomocný odpustek (srov. Obrázek č. 1, roč. 1, 30. 10. 2003, s. 3n.), který byl postupně rozšířen na všechny františkánské kostely a je základem poutí v den jeho posvěcení 2. srpna. Zvláštní ráz mu dávala – až do II. vatikánského koncilu – možnost získat tento odpustek pro duše v očistci „tolikrát, kolikrát“ kdo příslušný kostel navštíví – stačilo vyjít z něj a znovu vstoupit.

Jedním z problémů františkánské historiografie je mlčení nejstarších pramenů o Porciunkulovém odpustku. Velmi pravděpodobným důvodem je, že v tehdejší době se plnomocný odpustek, to je odpuštění časných trestů za hříchy (nikoli hříchů samotných, jak se někdy chybně tvrdí), bylo tehdy udělováno za účast na křížové výpravě do Svaté země, a proti tomu návštěva bezvýznamného kostela ve středu Itálie byla podmínka až směšně snadná. Pochybnosti o historické pravosti udělení odpustku, a tím o jeho právní platnosti trvaly. Proto 1310 assiský biskup Teobald, františkán, se cítil nucen uveřejnit úřední dokument jako odpověď „na pomluvy některých nactiutřačů“. V tomto „diplomu“ poprvé nacházíme podrobnou zprávu o způsobu, jak sv. František obdržel odpustek od papeže Honoria III., když se zdržoval v Perugii.

Souhrn této zprávy zní: Sv. Františkovi bylo u Panny Marie Andělské (v Porciunkuli) v noci zjeveno, že má jít do Perugie k papeži, aby si vyžádal odpustek pro kapli Porciunkule, kterou opravil. Druhý den se v doprovodu dvou bratrů vydal k papeži. Ten jej osvobodil od obvyklého poplatku a tázal se ho: „Kolik roků odpustků žádáš?“ František odpověděl: „Svatý otče, nežádám roky, ale duše“ (čímž nepřímou vyjádřil, že chce plnomocný odpustek), a pokračoval: „Chci, pokud budete souhlasit, aby každý, kdo přijde do tohoto kostela po zpovědi a s lítostí, byl zbaven všech hříchů, viny a trestu, v nebi i na zemi, ode dne svého křtu až do chvíle, kdy vstoupí do tohoto kostela.“

Kardinálové namítli, aby odradili papeže: „Hleď, udělíš-li takový odpustek, necháš zaniknout (odpustek) Svaté země, a (odpustek) apoštolů Petra a Pavla (tj. pouti do Říma) ponecháš bez ceny,“ a papež sám Františkovi namítl, že „není zvykem římské kurie udělovat takový odpustek“. Nato světec odpověděl: „To, co žádám, není ode mne, ale od toho, který mě poslal, totiž od našeho Pána Ježíše Krista.“ A papež rozhodl: „Souhlasíme, abys to dostal.“

Ve zprávě se implicitně podává důvod, proč chybí papežský diplom, jenž by stačil umlčet protivníky. František jej nepokládal za nutný. Řekl prý papeži: „Panna Maria bude listinou, notářem bude Kristus a andělé budou svědky.“

Assiský odpustek, jak byl lidově označován, přitahoval každého roku tisíce poutníků, s nejen tichým, ale výslovným souhlasem Apoštolského stolce. Počínaje 14. stol. papežské indulty postupně rozšířily tuto výsadu na kostely Prvního, Druhého a

Jablonec nad Nisou -
Naděje o. s.

na pomoc opuštěným, nemocným a starým lidem.

Asociace rodičů a přátel zdravotně postiženým (ZP)

na podporu vzniku poradního centra pro rodiny se zdravotně postiženými dětmi.

A další organizace a projekty z celého našeho okolí. Mimo jiné např. Domov „U Spasitele“ ve Frýdlantu v Čechách, Mateřské centrum „Maják“ v Tanvaldě, Farní charita Česká Lípa, Diakonie Dubá, Klub handicapovaných dětí Kamenický Šenov, Teen Challenge Rumburk – na podporu Dětského centra Šluknov pomáhajícího dětem a mládeži ohrožené negativními jevy toxikománie, alkoholismu a kriminality.

Další informace i na internetové adrese www.dchltn.cz.

Pomáhejte s námi.

Jana Jurková

ÚCTA K ZEMŘELÝM

Katechismus katolické církve uvádí:

„2299 Umírajícím se má prokazovat pozornost a péče, aby se jim pomáhalo prožívat jejich poslední chvíle důstojně a pokojně. Mají být podporováni modlitbou svých blízkých. Ti pak ať se postarají, aby nemocní přijali ve vhodnou dobu svátosti, které připravují na setkání s živým Bohem.“

2300 S těly zesnulých se má zacházet s úctou a láskou ve víře a naději na vzkříšení. Pohřbívání mrtvých je jeden ze skutků tělesného milosrdenství; vzdává čest Božím dětem, chrámům Ducha svatého.“

Katechismus v dalším odkazuje na Kodex kanonického práva:

„Kán. 1176 – § 3. Církev velmi doporučuje zachovat zbožný zvyk pohřbívání těl zemřelých do země; nezakazuje však pohřeb žehem, pokud nebyl zvolen z důvodů odporujících křesťanské nauce.“

Shrnutí stavu věcí týkajících se možného rozšíření ruprechtického hřbitova:

DOPIS DO OBRÁZKU

Vážení,

jsem pravidelný čtenář Obrázku a líbí se mi. Měl bych ale jednu prosbu. Zda by nebylo možné se v našem časopise zabývat vysvětlením různých zkratk a oslovení, nebo církevní hierarchií a jejími popisy, pozdravy apod. Zkrátka takový církevní lexikon v zkratce.

Myslím tím například zkratky za jména jako OFM, OLJ, OSF, OP apod. U oslovení myslím např. bratr, otec, kněz, „páter“, farář apod. i s vysvětlením, co kdy používat. Nebo vysvětlit, kdy používat dříve časté oslovení kněze „otče“ apod. Jistě budete znát i mnohá další oslovení a zkratky používané dříve nebo i v současnosti a které by se mohly vysvětlit.

Myslím, že i uvedení církevní hierarchie se stručným popisem jednotlivých hodností by také nebylo na škodu uvést.

Nebo i napsat něco o křesťanských pozdravech např. při setkání, při příchodu, při odchodu, které jsou kdy a kde vhodné apod. Taková společenská církevní pravidla. Mohlo by třeba být něco o historii a vývoji těchto pravidel.

Nebo se i zabývat tím jak se chovat při bohoslužbě. Tím myslím například to, zda je vhodné při závěrečném požehnání klečet, stát, nebo sedět? Nebo zda při každém oslovení kněze „modleme se“ se má povstat. Zda je to předepsáno, nebo zda to záleží na místních zvyklostech, nebo je to jedno?

Já myslím, že takovýchto námětů by mohlo být více. Co kdyby se i čtenáři zapojili do toho, co jim není jasné, nebo jaký mají, na to či ono, názor? No už jsem toho napsal až dost a doufám, že jsem Vám nepřidělal mnoho starostí a práce. Prostě chtěl jsem vám napsat svůj názor.

S pozdravem Chvála Kristu,

Ing. Pavel Müller, Liberec 10. 7. 2004

CO JE NOVÉHO V OCH LIBEREC?

2. ROČNÍK REGIONÁLNÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY „POZVEDNĚTE SLABÉ!“

Nadace **EURONISA** byla založena roku 1995. Jejím cílem je podpora činnosti organizací, které usilují o řešení závažných společenských problémů – v sociální oblasti a to na území české části Euroregionu NISA

(Liberecký kraj, oblast Šluknovského výběžku). Od začátku své existence podpořila již 376 projektů 142 různých neziskových organizací formou nadačních příspěvků a rozdělila částku přesahující sedm miliónů korun.

Tato nadace vyhlásila v loňském roce víceletou regionální sbírku „*Pozvedněte slabé!*“. Hlavním záměrem celého projektu je ukázat na lidi okolo nás, kteří si zaslouží naši pozornost a přinejmenším i malou finanční pomoc z naší strany

Od ostatních sbírek se liší tím, že lidé z Liberecka budou sbírat na místní projekty. Sběrka probíhá darováním do kasiček, dále je možné své příspěvky zasílat i bezhotovostně na účet

705 705 705/2700, nebo odesláním dárcovské SMS (DMS) ve formátu: DMS EURONISA na telefonní číslo 87777. Dárci se odečte za jednu „DMS“ 30,- Kč bez DPH a z toho ve prospěch sbírky půjde 27,- Kč.

Účelem sbírky je:

- pomoci týraným, zneužívaným a zanedbaným dětem,
- zlepšovat a obohacovat život tělesně a mentálně postiženým lidem,
- pomoci starým, nemocným a opuštěným lidem v jejich každodenním životě.

V 1. ročníku této sbírky byl výtěžek (téměř 400 tisíc korun) rozdělen mezi jednotlivé organizace nejen z Liberce a okolí, ale i České Lípy, Semil a Rumburku.

2. ročník sbírky „*Pozvedněte slabé!*“ byl odstartován v pondělí 7. června 2004; byly vybrány tyto organizace a jejich projekty:

Liberec -

OBLASTNÍ CHARITA (OCH) LIBEREC projekt „Poznáváme svět“, terapeutické programy pro děti a provoz Charitního domova pro matky s dětmi v tísní (srov. Obrázek č. 3, roč. 2, 6. 2. 2004, s. 12n. a č. 5, roč. 2, 16. 4. 2004, s. 16nn. - pozn. red.).

REVA o. p. s.

na osobní asistenci určenou seniorům (viz článek v tomto čísle Obrázku - pozn. red.).

FOKUS MY – klub

prostředky na dovybavení Domu na půl cesty dlouhodobě duševně nemocných.

Třetího františkánského řádu, od 14. století i v našich zemích.

Brevem Pia X. z 11. dubna 1909 a dalšího brevem Benedikta XV. z 16. dubna 1921 plnomocný odpustek kaple Porciunkule v Assisi, omezený do té doby na slavnost posvěcení 2. srpna, byl rozšířen na každý den v roce. Poslední papežské dokumenty o odpustku Porciunkule jsou breve Pavla VI. z roku 1966 a dekret Apoštolské penitenciárie z 15. července 1988, které aplikují na odpustek Assisi současnou disciplínu o odpustcích (srov. opět cit. Obrázek), rozšiřují jej i na všechny farní kostely, současně však v souladu se všeobecnou zásadou, že plnomocný odpustek lze získat jen jednou za den, ruší jeho slavné „tolikrát, kolikrát“.

*Z pramenů shrnul
Radim Jáchym OFM*

Foto

- Slavná kaplička Porciunkule

MODLITBA ŘIDIČE

Všemohoucí Bože, Tys nám daroval život. Je naší povinností tento drahocenný dar moudře chránit. Jako řidič Tě tedy prosím, abys mi dal za volantem jistou ruku a pozorné oko, aby nikdo mou vinou nebyl zraněn a nebyla mu způsobena ani jiná škoda.

Ochraňuj milostivě mne i všechny, kteří jsou mými spolujezdci, před nehodou, zvláště však před náhlou, nenadálou smrtí. Dej mi, abych byl při jízdě ohleduplný a shovívavý k těm, kteří nejsou tak zruční v řízení.

Nedovol, abych přecenil své síly, pomáhej mi, abych měl vůz vždy pod kontrolou. Dej mi závčas poznat nebezpečí a nedopusť, abych byl nepokojný. Ochraň mě za volantem před únavou a usnutím. Prosím Tě, než začnu svou jízdu, o Tvé požehnání. Ať se zase šťastně vrátím domů. Dej mi stále živé vědomí, že všechny cesty mají být cestami k Tobě.

Maria na cestách, oroduj za nás.

Svatý Kryštofe, oroduj za nás. Amen.

*Průvodce kněžské modlitby a služby,
MCM Olomouc*

NĚKTERÉ ZKRATKY

ŘEHOLNÍCH ŘÁDŮ A KONGREGACÍ

Pan Ing. Pavel Müller posílá náměty, kterými by se mohl Obrázek zabývat. Jako první uvádí přání vysvětlit řeholní zkratky za jmény. Těchto zkratk je veliké množství u mužských řádů a kongregací, a ještě daleko více u ženských řeholí.

Asi nejčastěji se v Obrázku vyskytuje zkratka OFM, která je za řeholními jmény bratří františkánů; znamená Ordo Fratrum Minorum, řád menších bratří. V dosavadních číslech se vyskytly ještě tyto zkratky:

OFMCap. jsou kapucíni, Řád menších bratří kapucínů – Ordo Fratrum Minorum Capuccinorum, což je další ze tří větví menších bratří.

OFMConv. je třetí větví menších bratří, již jsou minorité, Řád menších bratří konventuálů – Ordo Fratrum Minorum Conventualium.

OSF je zkratka školských sester III. řádu sv. Františka – Congregatio Sororum Scholarum III. Ordinis S. Francisci.

OSLJ je zkratkou lazariánů (lazaritů), vojenského a špitálního řádu rytířů sv. Lazara Jeruzalémského – Militaris Hospitalis Ordo S. Lazari in Jerusalem, se svou Lazariánskou pomocnou službou – Společenství pomocníků řádu sv. Lazara; zkratkou hodnosti člena je OLJ, což znamená Officier S. Lazari in Jerusalem (oficír – důstojník).

OP je zkratkou jak dominikánů, Řádu bratří kazatelů – Ordo Fratrum Praedicatorum čili Ordo Praedicatorum S. Dominici, tak i dominikánek, Mnišek kazatelského řádu – Moniales Ordinis Praedicatorum.

OCarm jsou obutí karmelitáni, Řád bratří blahoslavené Marie Karmelské – Ordo Fratrum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo.

V tomto čísle se můžeme seznámit s kláskami, které u nás založila sv. Anežka Česká. Jejím jménem je nazvána plaketa, o níž jsme psali v minulém čísle. Zkratka sester klarisek je OSC – Ordo S. Clarae (někdy se můžeme setkat i s přesnějším označením OSCL).

Nejlepším zdrojem pro porozumění řeholním zkratkám je v české literatuře Encyklopedie českých klášterů, kterou sestavili P. Vlček, P. Sommer a D. Foltýn; vydalo ji v Praze nakladatelství Libri roku 1997.

Bude-li tedy zájem o další náměty z dopisu pana Ing. Müllera, můžeme se jim věnovat v dalších číslech Obrázku.

br. Felix OFM

PĚKNÁ KNÍŽKA –

UŽ DORAZILA DO REDAKCE

Jako o pěkné knížce jsme v článku „Jak to, že si ruprechtičtí farníci pomáhali?“ ve 2. čísle letošního ročníku Obrázku informovali o chystané učebnici prof. Anzenbachera Křesťanská sociální etika. Knížka už vyšla a díky laskavosti nakladatelství CDK Brno ji můžeme krátce přiblížit.

Kniha na první pohled zaujme svým členěním. Začíná vysvětlením použitých pojmů, ve druhé kapitole pokračuje příklady konkrétních koncepcí sociální etiky a teprve potom se zabývá katolickou sociální naukou. Toto seřazení umožňuje, aby vysvětlení jednotlivých papežských encyklik od Rerum novarum z r. 1891 až po ty nejnovější netrpělo tím, co často mezi křesťanským lidem o těchto dokumentech slyšíme: „Jsou jistě užitečné, ale usíná se při nich.“ Pozornosti čtenáře prospěje i to, že po popisu katolické sociální nauky autor zařadil několik odstavců nazvaných „Evangelická sociální nauka“ – každý křesťan má asi nějaký názor na to, v čem se obě pojetí liší; tady si může svůj názor zpřesnit nebo opravit.

Za nejdůležitější část, jakési vyvrcholení publikace se dá považovat její poslední, čtvrtá kapitola, která se jmenuje prostě „Principy“. Ve zmiňovaném článku jsme v Obrázku psali o svobodě, solidaritě a subsidiaritě jako o třech sloupech, na kterých stojí každé společenství. Protože ale pojem svobody má víc významů (rozlišujeme třeba politickou a náboženskou svobodu, nebo vnější svobodu činu a vnitřní svobodu rozhodnutí), píše Arno Anzenbacher o prvním principu raději jako o „personalitě“ a rozebírá pojem člověk a určení člověka. Tři podkapitoly o těchto třech sloupech-principech by asi měl číst každý, kdo by o nich chtěl aspoň trochu na úrovni debatovat – uvažme, co toho zaslechneme o svobodě nebo o solidaritě, když už ne rovnou o společenství nebo o lásce.

I když je tedy celé dílo výborným základem pro zvýšení úrovně diskusí (či dialogů) o sociálních otázkách, přece jen má i své nedostatky. Snadněji si jich všimneme srovnáním s nějakou jinou publikací, která je o podobném tématu a která je z jiného prostředí. Tak např. v Obrázku (č. 4 a 5) jsme letos psali o knížce Vzpouřa proti revoluci 20. století. Srovnáním obou vyvstanou třeba tyto tři postřehy:

Proč není rozveden jedinečný význam Ústavy Spojených států ze 17. září 1787?

Ve „Vzpouře“ je vhodně nazván „okcidentalistou“ (snad by se dalo říct Západákem) člověk, který hájí dvojí, spolu související úsilí: snahu o stát poskytující občanům maximální politickou svobodu a snahu o ctnostný život. Frank S. Meyer, přední „okcidentalista“, tento dvojí princip nejen hájil, ale i perfektně obhájil. Proto zaráží, že nejen on, ale i ostatní „okcidentalisté“ v knize chybí. Proto i zásada minimálního státu vycházející z této koncepce včetně jejího zdůvodnění je u Anzenbachera podceňena. Proč nebyla tato koncepce uvedena v kap. 2.3, jsou-li tam podrobně rozvedeni sociální inženýři či konstruktéři jako John Rawls, Jürgen Habermas a postmodernisté? Proč tam byl za libertariány (tj. zastánce nutnosti maximální politické svobody, čili za poloviční „okcidentalisty“) uveden zrovna James M. Buchanan, což je ekonom – že by v sociální nauce přece jen byly „peníze až na prvním místě“?

A za třetí: velice případné odmítnutí dosud ještě panujícího právního pozitivismu je doprovázeno ne zrovna případným rozdělením na tzv. klasické a moderní přirozené právo (odst. 2.2.1.3).

Celkově je ale třeba říci, že Křesťanská sociální etika je pro české prostředí za doporučených 240,- Kč nepostradatelná nejen jako zdroj utříděných sociálně-etických informací, ale i jako podklad pro zdařilou argumentaci. Takže opravdu jde o pěknou knížku a těšíme se na diskuse, které vyvolá.

br. Felix OFM

návštěvníků nebo návštěvnic, což je přesně polovina součtu za celý liberecký vikariát.

br. Felix OFM /
Litoměřické biskupství

Foto
- Děti v Ruprechticích přinášejí své dary
Karel Korous

LIBERECKÉ ÚDAJE

O VOLBÁCH DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Okres Liberec, který patří do libereckého kraje, má 57 obcí. Jednou z nich je sama obec Liberec, která má 84 volebních okrsků. V době voleb v nich bylo celkem 80 274 voličů a volit jich přišlo 22 750, tj. 28,3 %. Platných hlasů bylo 22 684. Kromě Liberce patří do okresu Liberec např. Křižany (551 voličů, volilo jich 132) nebo Stráž nad Nisou (1 456 voličů, platně jich volilo 423). Vratislavice nad Nisou jsou součástí obce Liberec. V obci Jablonec nad Nisou (okres Jablonec nad Nisou) bylo 36 425 voličů a k volbám přišlo 10 296 z nich.

V obci Liberec pro
Občanskou demokratickou stranu hlasovalo 7 543, tj. 33,3 % voličů,

Komunistickou (ano, tak se to jmenuje) **stranu Čech a Moravy** 3 595, tj. 15,8 %, **SNK sdružení nezávislých a Evropské demokraty** 3 546, tj. 15,6 %, **Českou stranu sociálně demokratickou** 2 042, tj. 9,0 %, **NEZÁVISLÉ** 1 843, tj. 8,1 %, **Stranu zelených** 942, tj. 4,2 % voličů.

Až na sedmém místě (v Jablonci nad Nisou – s 286 hlasy, tj. 2,8 % voličů – dokonce až na osmém místě – i za Unii liberálních demokratů) se umístila **Křesťanská demokratická unie – Československá strana lidová** s 883 voliči, kteří tak tvoří 3,9 % voličů. Z nich 256, tj. 29,0 % voličů dalo svůj preferenční hlas prof. Ing. Ondřeji Novákovi, CSc., s nímž Obrázek přinesl dva rozhovory. Další preferenční hlasy dostali MUDr. Zuzana Roithová, MBA. – 223, tj. 25,3 %, JUDr. Ing. Jiří Karas – 65, tj. 7,4 % (srov. jeho článek v Obrázku č. 3, roč. 2, 6. 2. 2004, s. 10), Ing. Pavel Jajtner – 49, tj. 5,5 % atd.

br. Felix OFM /
Český statistický úřad

Rochlice, Liberec – Ruprechtice a Liberec – Vratislavice nad Nisou (srov. Obrázek č. 1, roč. 1, 30. 10. 2003, s. 10nn.). V těchto farnostech byly výsledky tyto:

Arciděkanství Liberec mělo 573 návštěvníků (z toho do 10 let 23, **11 – 20 let 75** a čtyři ve věku nad 90 let). Nejpočetnější je zde skupina dvaadvacetiletých (vysokoškoláci?), kterých bylo 24.

Děkanství Liberec – Rochlice mělo 173 návštěvníků (do 10 let 24, 11 – 20 let 22 a nad 90 let dvě ženy – 92leté).

Liberec – Ruprechtice 187 (do 10 let **37**, 11 – 20 let 16 a nad 90 let jedna žena – 93letá).

Liberec – Vratislavice nad Nisou 90 návštěvníků (do 10 let pět, 11 – 20 let devět a nad 90 let nikdo).

Celkem se tak mše svaté v Liberci 2. května tohoto roku účastnilo 1023

KLÁRA PUTUJE ZA ANEŽKOU - LIBEREC 21. A 22. SRPNA 2004

STRUČNĚ ŽIVOTEM SV. KLÁRY

Doba, kdy se narodili v Assisi František a Klára, byla společensky neklidná. Klára se narodila patrně 1193, byla tedy o 11 let mladší než František. Do předcházejícího feudálního řádu pronikali obyvatelé měst, kupci a řemeslníci, a jejich spory s městskou šlechtou, znásobené spory mezi císařem a papežem, vedly k četným větším i menším válkám, kterých nebylo ušetřeno ani tak nevýznamné město jako umbrijské Assisi. Tam proti sobě stály obě strany pod hesly *maiores* (větší, šlechta), a *minores* (menší, měšťanstvo), jejichž příslušníkem byl i František. Klára pocházela z rytířského rodu, její otec byl Favarone Offreduccio, matka Hortulana, zbožná žena, která konala poutě i na vzdálená místa.

Zbožná, k chudým štedrá dívka postupně dozrávala (podobně jako později Anežka v Praze) k tomu, že se nechce stát objektem rozhodování rodiny o jejím sňatku, ale že se zcela zasvětit Pánu, a to ne jak bylo tehdy zvykem, v benediktinském klášteře, s bohatým věnem a v plném zajištění, ale podle vzoru Františkova v plném zřeknutí se všeho a zasvěcení se chudému Kristu. Když se František přesvědčil, že její rozhodnutí není nějaká planá romantika, a bylo mu jasné, že u své rodiny Klára nemůže čekat pochopení a souhlas, **dohodl přesný plán jejího útěku** a vstupu do řeholního života s biskupem Guidem. O tom sice prameny (z pocho-pitelných důvodů utajení) mlčí, avšak celý průběh to spolehlivě dosvědčuje.

Na Květnou neděli 1211 biskup odevzdal

v katedrále sv. Rufina Kláře palmovou ratolest jako dohodnuté znamení svého souhlasu. V noci nato Klára **utekla z domu** přes zahradu a – zřejmě **za pomoci bratří** (menších, pozn. red.) – se odebrala do půl hodiny vzdáleného kostelíka Panny Marie Andělské zvaného Porciunkula, kde ji očekával František s dalšími bratřími, a na znamení jejího zasvěcení Bohu jí odstříhl krásné dlouhé vlasy (dodnes je lze vidět v její bazilice v Assisi) a místo svatebních šatů **ji oblékl** hrubý řeholní šat (to vše by bez souhlasu biskupa udělat nemohl). Nato ji ještě v noci odvedl do nedaleké Bastie do kláštera benediktinek, kde měla zatím zůstat. Po nějakém čase ji potom František usadil při kostele sv. Damiána, který kdysi opravil, a **tam zůstala dalších 40 let až do své smrti**. Brzy za ní přicházely další dívky, i její rodné sestry a přítelkyně, takže klášter měl nakonec **padesát** sester.

Kláře záleželo na tom, aby mohla vést stejně nezajištěný život spoléhající jen na Boží pomoc jako František. To nebylo u žen uzavřených v klauzuře kláštera nijak jednoduché, bez věna, bez majetku. Staral se o ně František prostřednictvím svých bratří, kteří pro ně vyprošovali potřebné. Ale staral se i Bůh mimořádným způsobem, když lidská pomoc selhala: když zbyl v klášteře jediný chléb, Klára dala polovinu bratřím, kteří se o ně starali, a z druhé polovice nechala nakrájet padesát velkých krajíců. Klára až do konce života **musela zápasit i s papežem**, který jim jen nerad dal tzv. „privilegium chudoby“ (dovolení nic nevlastnit) a až na smrtelném lůžku potvrdil Kláře řeholi, kterou sestavila podle vzoru Františkovy řehole, jako první žena v dějinách.

Klára měla dar konat zázraky: znamením kříže uzdravovala sestry, děti, které jí do kláštera přiváděli, i bratra, kterého jí poslal sám František. Přitom sama byla 30 let nemocná – to bylo její znamení Kristova kříže, které dostala stejného roku jako František stigmata – patrně žaludeční chorobu z nadměrných postů. Přitom dokázala ochránit klášter i město Assisi modlitbami **před nájездem saracénských žoldnéřů.**

Její přechod do věčnosti byl potvrzením jejího svatého života. Obklopena několika bratřími i všemi svými sestrami, z nichž některé viděly, jak pro ni přichází zástup panen, a jedna větší a slavnější – sama Boží Matka. Klára sama doporučela svoji duši slovy: „Jdi v pokoji, protože budeš mít dobrý doprovod; neboť ten, který tě stvořil, předzvěděl, že budeš posvěcena; a když tě stvořil, vlil do tebe Ducha svatého.“ Když se jí jedna sestra zeptala, ke komu mluví, řekla: „Mluví ke své požehnané duši.“ Umírající navštívil ještě sám papež, který pobýval v Perugii.

Zesnula v pondělí 11. srpna 1253 večer ve stejnou hodinu jako František. Po dvou letech ji papež zapsal do seznamu svatých.

Radim Jáchym OFM

Foto

*- Assisi leží na kamenitém svahu
- „Tam zůstala 40 let až do své smrti“*

SVATÁ KLÁRA, CÍRKEV A DNEŠNÍ ČLOVĚK

Dnešní postmoderní člověk se vyznačuje zvláštním spojením individuálního a kolektivního myšlení. Ve svém já se cítí osamělý, proto se snaží skrýt se v anonymitě davu – vzpomeňme jen šílení při vystoupení populárních zpěváků nebo na sportovních stadiónech – které člověku v podstatě nahrazuje bázlivé „já“ za mohutné „my“, maskuje úzkost

ze zodpovědnosti za vlastní život – a přitom současně mu jde jen a jen o něj samého, nechce se vzdát vlastního já a nerad se váže do jakékoli organizační struktury, od té nejnížší, kterou je manželství a rodina, přes aktivní účast v různých zájmových sdruženích (ať už kulturních, charitativních či politických) až po vztah k státu a k národnímu celku.

To platí i pro vztah k duchovním a náboženským hodnotám. Jak ukazují průzkumy, dnešní, i český, člověk k nim cítí vztah, avšak i ve svém zaměření k nadpřirozenému životu je zaměřen především na svou, osobní spásu. Úsilí o svatost, k níž je povolán každý křesťan, je chápáno jako snaha o osobní dokonalost. A i řeholní život církve je oceňován pro svou individuální hodnotu a ne jako služba celé církvi.

Zřejmě právě proto nevyvolává sv. Klára z Assisi zájem dnešního člověka: co může žena, která prožila čtyřicet let v přísné izolaci klauzury kláštera sv. Damiána, říci dnešním lidem, žijícím v tak odlišných podmínkách?

A přece má tato žena důležitý význam pro život církve. Právě to zdůraznil papež Alexandr IV. v bule jejího svatořečení, když narážel na význam jejího jména Klára-Jasná a řekl: „Jak živá byla síla tohoto světla! I když se uzavřelo do skrytosti kláštera, přece z něj vyzařovalo a rozlévalo se do světa. Klára se skryla, a přece byl její život zjevný všem. Klára mlčela, její sláva však volala. Žila v skrytosti kláštera, a přece se o ní mluvilo po městech ... takže vůni její svatosti se naplnila celá budova církve.“

Klára si byla při veškeré své pokoře vědoma toho, že je Bohem povolána, aby sloužila celé církvi. Ve své *Závěti* připomíná prorockví, které mladý František vyslovil na začátku svého obrácení, když opravoval kostel sv. Damiána: „Pojďte mi pomoci při stavbě kláštera sv. Damiána! Budou tam přebývat paní, jejichž slavným a svatým životem bude v celé své svatě církvi oslavován náš nebeský Otec.“

Klára je přesvědčena, že spolu se svými sestrami je povolána žít plný křesťanský život, aby „zazářil jako zrcadlo a příklad všem, kdo přebývají ve světě“. Svým povoláním mají povinnost – i při své uzavřenosti a právě skrze ni – sloužit církvi celým svým životem. Tento život je „zrcadlem a příkladem“, jak píše Anežce do Prahy, avšak ještě víc: Klára si je vědoma, že jeden člen

říci, že to byl skvělý „tandem“ a jejich působení přitáhlo tehdy hodně mladých lidí ke kostelu a k víře. Možná i proto, že se s námi zúčastnili i těch obyčejných světských činností, jako byly výlety a různé kulturní akce. Když pak v roce 1972 odcházel do Benešova nad Ploučnicí, leckomu z nás ukápla i slzička ...

Od roku 1974 působil pak na litoměřickém semináři jako vicerektor bohoslovecké fakulty a posléze vystřídal různé „štace“, jako např. Svatoslav u Tišnova, Dubňany a nakonec se vrátil do své rodné farnosti v Brně – Židenicích u sv. Cyrila a Metoděje.

Opravdu nás potěšilo, že na nás nezapomněl, že jsme si po delší době opět mohli připomenout společně prožitá léta, pohovořit o současném působení a přijmout požehnání z jeho rukou. Všichni mu přejeme a spolu s jeho patronem vyprošujeme hodně zdraví mysli i těla i požehnání Nejvyššího v jeho další pastorači. A pro ilustraci nějaký ten „obrázek“ pro ty, kdo se nemohli zúčastnit.

Jaroslav Andrš

LIBERECKÉ ÚDAJE O NÁVŠTĚVNOSTI ŘÍMSKOKATOLICKÝCH KOSTELŮ

2. května 2004 se v naší diecézi konalo sčítání účastníků nedělních bohoslužeb – v neděli to znamená mši svatou. Liberecký vikariát, který patří do litoměřické diecéze, má 48 farností (ve 14 farních obvodech). Výsledky byly dodány ze 34 farností. V ostatních byla mše svatá v jiném týdnu v měsíci, kdy se nesčítalo, nebo tam mše svaté zatím ještě buď nebývají nebo bývají jen někdy. V těchto 34 farnostech bylo sečteno celkem 2045 návštěvníků – nebo návštěvnic (z toho 793 mužů a 1252 žen, výdělečně činných 808 a výdělečně nečinných 1237, ve věku do 10 let 158, 11 – 20 let 224, atd. až ve věku 91 – 100 let sedm návštěvníků – jak dále uvidíme, bylo všech sedm v Liberci). Např. ve farnosti Jablonec nad Nisou bylo 248 návštěvníků, ve Stráži nad Nisou 26 a ve farnosti Křížany šest.

V Liberci jsou čtyři farnosti, které se ale s hranicí obce Liberec nekryjí. Jsou to arciděkanství Liberec, děkanství Liberec –

Katolické rodině nabízíme trvalé bydlení
3 + 1, I. kategorie, plyn, zahrada na
venkovské faře 20 km od centra Liberce.
Informace poskytně

Liberecký vikariát
Vrchlického 328/81
460 14 Liberec XIV
tel. 485 121 293

Foto
- Ze dne 18. července 2004
Karel Korous

A LÉTA BĚŽÍ, VÁŽENÍ ...

V neděli 18. července jsme měli možnost využít milé příležitosti setkat se po mnoha letech s naším dlouholetým známým – P. Karlem Volejníčkem, a to jak při mši svaté, tak i v přátelském zastavení v krásném prostředí u kaple „U Obrázku“ v Ruprechticích. Kdo je „otec Karel“, jak jme mu kdysi v naší partě tehdy mladých farníků říkali? Pro připomenutí tedy pár informací.

Do Liberce přišel P. Karel v roce 1966 a zde působil do roku 1972 jako farní vikář spolu s P. Františkem Opletalem. A musím

církve může svým životem nahradit nedostatky druhého. To je jedna ze základních úloh řeholního života. Anežce píše: „Abych užila vlastních slov apoštola (Pavla), nazývám tě pomocnicí samého Boha a oporou křehkých údů jeho tajemného těla. Život sester v úplné skrytosti je pramenem požehnání pro vnitřní život církve.“

Pro Kláru všechn život sester je církevním životem. Ona nesměruje jednoduše k dokonalosti křesťana pro Boží slávu, ale ví, že Bůh ji povolal spolu s jejími sestrami, aby v církvi vedly plně křesťanský život.

*

Jestliže máme nyní přivítat její tělesné ostatky i u nás, pak je to proto, aby nám sv. Klára pomohla vyprosit si, abychom důsledněji žili náš křesťanský život v církvi a ve světě.

S použitím díla:

*Kajetán Esser OFM, Duchovní témata
zpracoval Radim Jáchym OFM*

PROČ JE SV. KLÁRA PATRONKOU TELEVIZE?

Odedávna je v církvi zvykem utíkat se v určitých potřebách k některým svatým, kteří měli blízko k tomu, oč v daném případě jde; církev tomu nebrání, naopak schvaluje jednotlivé svaté jako ochránce v daných záležitostech. A protože moderní doba přináší nové problémy, byl sv. František z Assisi vyhlášen patronem ekologie, nebo františkán sv. Josef Kupertinský patronem astronautů (třebaže se při svých extázích vznášel nejvýše do korun stromů a ne ve vysoko letící kosmické lodi). A sv. Kláru papež Pius XII. 14. 2. 1958 brevem *Clarius exsplendescit* schválil za patronku televize.

Jak k tomu naše světky přišla? Pokud o tom někde vidíme zmínku, i v katolickém tisku je připojována poznámka, že „podle legendy ...“ viděla jednou o Vánocích ze svého kláštera u sv. Damiána „přenos“ slavné půlnoční mše sv. v bazilice sv. Františka vzdálené několik kilometrů - s nádechem, že je to „jen legenda“ a tedy že to byla nějaká halucinace či výmysl autora jejího životopisu.

Jenže toto zvláštní vidění máme „úředně“ zaprotokolováno církví v aktech výsledku svědků při procesu jejího svatořečení, nepodobá se vůbec extázím, které známe ze životů světců, a překvapuje střízlivostí svého popisu.

Třetí svědkyně sestra Filipa uvádí, že „paní Klára vypravovala, jak v noci Narození Páně minulého roku, když se pro těžkou nemoc nemohla zdvihnout z lůžka, aby šla do kaple, sestry šly jako obvykle všechny na jitřní hodinku a zanechaly ji samotnou. Tu s povzdechem řekla: 'Pane Bože, vidíš, že jsem tady zůstala sama s tebou.' Tehdy náhle začala slyšet varhany a zpěvy a celou bohoslužbu bratří z kostela sv. Františka, jako kdyby tam byla přítomná.“

Vyšetřující spoletský biskup Bartoloměj se potom přímo dotazoval dalších svědkyň na tuto událost. Čtvrtá, sestra Amata, výpověď potvrdila a připojila, že „slyšela od paní Kláry, že v oné noci Narození Páně viděla též jesličky našeho Pána Ježíše Krista“. Rovněž sedmá svědkyně sestra Balvína potvrdila shodně výpověď sestry Filipy a citovala Klářina slova, v nichž cítíme jemnou, téměř humornou výčitku vůči sestram: 'Vy jste mne tu nechaly samotnou a šly jste do kaple na jitřní hodinku, avšak Pán se o mne dobře postaral, když jsem se nemohla zdvihnout z lůžka.'

Jak vyplývá ze svědectví sestry Filipy, toto vidění se odehrálo v posledním roce jejího života, tedy 1252, a je v něm vidět zvláštní Boží milost, aby ještě jednou mohla zde na zemi prožít úžasnou a jedinečnou událost Božího narození, k němuž vždy chovala velkou úctu.

Jaké ponaučení bychom si mohli odnést z této zkušenosti patronky televize? Shrnu-li to s určitým humorně-vážným podtextem, pak bychom mohli říci, že bychom se měli dívat na televizi:

- 1) jen jednou v životě,
- 2) až krátce před smrtí,
- 3) na přenos mše sv., na kterou se už nemůžeme dostat,
- 4) abychom se povznegli, ne pobavili.

Radim Jáchym OFM

RODINA A ŠKOLA

INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

NASTUPUJE NA MÍSTO DOMÁCÍ ŠKOLY

Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky se na své 33. schůzi usnesla dne 30. června 2004 na zákoně o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školském zákoně), kterým se mj. **úspěšně** ukončuje experiment domácí školy – dosud byl povolen jen na čtyřech školách (srov. Obrázek č. 1, roč. 2, 12. 12. 2004, s. 5n. a č. 7, roč. 2, 30. 5. 2004, s. 11) – **pro každou školu** se díky velkému zájmu rodičů zřizuje možnost individuálního vzdělávání. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005 a příslušné předpisy znějí takto:

§ 40

Druhy jiného způsobu plnění povinné školní docházky

Jiným způsobem plnění povinné školní docházky se rozumí

a) individuální vzdělávání, které se uskutečňuje bez pravidelné účasti ve vyučování ve škole (dále jen „individuální vzdělávání“), ...

§ 41

Individuální vzdělávání

(1) O povolení individuálního vzdělávání žáka rozhoduje ředitel školy, kam byl žák přijat k plnění povinné školní docházky, na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka. Individuální vzdělávání lze povolit pouze žákovi prvního stupně základní školy.

(2) Žádost zákonného zástupce o individuální vzdělávání musí obsahovat

a) jméno a příjmení, rodné číslo a místo trvalého pobytu žáka,

b) uvedení období, ročníku, popřípadě pololetí, kdy má být žák individuálně vzděláván,

c) důvody pro individuální vzdělávání žáka,

d) popis prostorového a materiálně technického zabezpečení vzdělávání a podmínek ochrany zdraví individuálně vzdělávaného žáka,

e) doklady osvědčující splnění vzdělání osoby, která bude žáka individuálně vzdělávat,

f) seznam učebnic a učebních textů,

které budou ve výuce užívány, pokud nejde o učebnice uvedené v § 27 odst. 1,

g) další skutečnosti, které mají vliv na průběh vzdělávání žáka,

h) vyjádření školského poradenského zařízení.

(3) Ředitel školy individuální vzdělávání povolí, pokud

a) jsou dány závažné důvody pro individuální vzdělávání,

b) jsou zajištěny dostatečné podmínky pro individuální vzdělávání, zejména podmínky materiální a ochrany zdraví žáka,

c) osoba, která bude žáka vzdělávat, získala alespoň střední vzdělání s maturitní zkouškou,

d) jsou zajištěny vhodné učebnice a učební texty, podle nichž se má žák vzdělávat.

(4) Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky.

(5) Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí.

(6) Pokud má zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitele školy o přezkoušení žáka; byl-li zkoušejícím žáka ředitel školy, krajský úřad. Pokud ředitel školy nebo krajský úřad žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

(7) Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání

a) pokud nejsou zajištěny dostatečné podmínky ke vzdělávání, zejména podmínky materiální, personální a ochrany zdraví žáka,

b) pokud zákonný zástupce neplní podmínky individuálního vzdělávání stanovené tímto zákonem,

c) pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl,

d) nelze-li žáka hodnotit způsobem uvedeným v odstavcích 4 a 5, nebo

vedením svého otce, prof. I. Štrause, absolvovala HAMU. Uskutečnila premiéru mj. 2. houslového koncertu A. Katmeridu s Talichovým komorním orchestrem; tento koncert je jí věnován. Je tajemnicí

Společnosti J. Suka.

Zdeněk a Radovan Skalických
Foto

- Prof. Ivan Štraus a Michaela Štrausová
v hanychovském kostele

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

NABÍDKA

s ctností je zde žádoucnější než kdekoli jinde, neboť to, co jinak hrozí, je obludné: masakr nevinů.

President Reagan byl příslušníkem hnutí za život počatých dětí. Právě za jeho vedení se republikánská strana stala stranou většinově „pro-life“. Navazovala tím na své kořeny v polovině 19. století, kdy vznikla jako strana odpůrců otroctví. Lincolnští republikáni byli tehdy proti tomu, aby se některým lidským bytostem svévolně upíral jejich plně lidský statut pod hanebnou záminkou jejich tmavé pleti, a proto se jim následně upíralo i přirozené právo na svobodu. Reaganovští republikáni jsou obdobně proti tomu, aby se některým lidským bytostem svévolně upíral jejich plně lidský statut pod hanebnou záminkou jejich nízkého věku. Reagan sám považoval potratovou praxi za natolik velkou skvrnu na svobodné západní společnosti, že za svého prezidentství napsal esej „Potraty a svědomí národa“. Přitom za největší omyl celé své politické kariéry považoval svůj podpis na zákonu legalizujícím potratovou praxi v Kalifornii - z doby působení guver-

néra tohoto státu. Tehdy se ještě nechal obelhat argumenty potratářů, že legalizace některých potratů prý zabrání většímu zlu potratů nelegálních. Pak již ale nikdy obdobnou chybu neudělal.

Jak vidíme, Ronald Reagan byl přesvědčen, že ctnosti jsou nezbytné pro zachování, ale i správné uplatňování lidské svobody. **Co však podle jeho názoru lidi učí ctnostem a utvrzuje je v nich?** Totéž, o čem byli přisvědčeni i Otcové zakladatelé americké republiky: **křesťanská víra v Boha**. Ronald Reagan byl nejen velkým politikem svobody a konzervativním státníkem, ale především hluboce a upřímně věřícím křesťanem. V roce 1982 o sobě řekl: **„Vždy jsem věřil, že my, každý z nás, existujeme pro nějaký účel, že existuje Boží plán pro každého z nás. Nyní vím, že ty dny, jež mi zbývají, patří Jemu.“** Snad právě křesťanská víra byla tou největší Reaganovou inspirací pro jeho oddanost věci svobody.

MUDr. Roman Joch /
Res Catholica 8. 6. 2004

UMĚNÍ

BENEFIČNÍ KONCERY

V KOSTELE SV. BONIFÁCE

Před šesti lety se několik farníků z Horního Hanychova dohodlo, že se pokusí shromáždit finance na nový zvon pro kostel Sv. Bonifáce v Liberci – Dolním Hanychově. Protože nasbíraná suma je stále malá, naplánovali jsme k tomuto účelu pořádat benefiční koncerty (srov. Obrázek č. 7, roč. 2, 30. 5. 2004, s. 19).

První koncert se uskutečnil v sobotu 19. června v 17 h. Počasí koncertu přálo, návštěvníci nezmokli a navzdory rozkopanému okolí kostela přišlo asi 80 lidí. Houslista Ivan Štraus hrál skvěle, výborně ho doprovázela dcera Michaela. V některých skladbách doprovodili houslisty Radovan Skalický na fagot a Vilém Valkoun na cembalo. Akustika kostela je opravdu nádherná a přispěla ke krásnému zážitku posluchačů.

Plánujeme už druhý benefiční koncert.

Uskuteční se v sobotu 18. září v 17 h. Vystoupí na něm desetičlenný komorní orchestr Musica Antiqua z Teplické konzervatoře.

Ivan Štraus (1937)

častěji pobývá v Dolním Hanychově. Z politických a náboženských důvodů byl nucen odejít v r. 1975 z AMU. Od r. 1979 až do současnosti je primariem Sukova kvarteta. Na AMU se vrátil v r. 1990, byl jmenován universitním profesorem a sedm let vykonával funkci proděkana pro zahraničí. Působí v Rakousku, Švédsku, Švýcarsku, Belgii, Anglii, Holandsku, USA, Číně, Jižní Koreji a v Austrálii. Je zasvěceným znalcem Bohuslava Martinů.

Michaela Štrausová (1977)

studovala na pražské konzervatoři ve třídě prof. Grumlikové, vystupovala na koncertě Y. Menuhina při jeho návštěvě v Praze. Pod

e) na žádost zákonného zástupce žáka.

(8) Ředitel školy rozhodne o zrušení individuálního vzdělávání žáka nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení a zároveň zařadí žáka do příslušného ročníku základní školy. Odvolání proti rozhodnutí ředitele školy o zrušení individuálního vzdělávání žáka nemá odkladný účinek.

(9) Výdaje spojené s individuálním vzděláváním hradí zákonný zástupce žáka, s výjimkou učebnic a základních školních potřeb podle § 27 odst. 3 a 6, speciálních učebnic a speciálních didaktických a kompenzačních učebních pomůcek podle § 16 odst. 7 a výdajů na činnost školy, do níž byl žák přijat k plnění povinné školní docházky.

§ 165

(2) Ředitel školy a školského zařízení, které zřizuje stát, kraj, obec nebo svazek obcí, rozhoduje o právech a povinnostech v oblasti státní správy v těchto případech ...

1) povolení a zrušení individuálního vzdělávání žáka podle § 41.

br. Felix OFM /
Poslanecká sněmovna parlamentu ČR

MAMINCE

Děk tobě za život

a neplač už mami
všechno se stejně jako dřív točí
jen prosím svítilnami
dobrých svých očí
provázej dále každý můj krok

Děk tobě za lásku
a neplač už mami
jen ty to víš co bylo mezi námi
probdělé noci to také ví
když skulinami
hlídaly s tebou každý můj tep
A za tu píseň co v srdci mi zní
děk tobě mami
za první slovo jež vyšlo z mých úst
za to že v stínu tvém mohl jsem růst
a na klíně tvém si zpívat a hrát
za to že s tebou
měl jsem všechny rád
díky má nejdražší
děkuju tisíckrát

Josef Veselý, Ve znamení slunce

ÚCTA A PODPORA RODINĚ – DEKLARACE

My, politici nových členských států Evropské unie, vyjadřujeme naši podporu principům, zakotveným v Deklaraci z Mexiko City, přijaté třemi tisíci účastníky Světového kongresu rodin (Mexiko City, 31. 3. 2004).

Rozhodli jsme se ke koordinaci našich snah v podpoře tradiční rodiny, manželství a vnitřní hodnoty každého lidského života, aby se budoucnost Evropy už nikdy v budoucnosti nespojovala s kulturou smrti, institucionalizovaným egoismem a populačním úpadkem, ale s uchováním náboženských, morálních a kulturních hodnot, jež umožňují ctnostný život ve všech jeho podstatných aspektech. Zdravý rodinný život umožňuje pravou a vnitřně uspořádanou svobodu a omezuje moc státu nad člověkem.

Rodina a společnost

Podle lidské přirozenosti je rodina založená na celoživotním společenství muže a ženy základní jednotkou lidské společnosti.

Rodina a manželství

Základním kamenem zdravého rodinného života je manželství: zajišťuje bezpečí, přináší uspokojení, smysl, radost a vede k duchovní zralosti muže a ženy, kteří do tohoto celoživotního svazku vstupují.

Rodina a děti

Přirozená biologická rodina poskytuje optimální prostředí pro zdravý vývoj dětí.

Rodina a sexualita

Sexualita slouží k vyjádření lásky mezi manžely a plození dětí v manželském svazku.

Rodina, ochrana života a bioetika

Každá lidská osoba má jedinečnou vnitřní hodnotu po celou dobu svého života od početí po přirozenou smrt.

Rodina a populace

Dar lidské plodnosti činí člověka spolutvůrcem a je pro přežití lidstva zcela zásadní.

Rodina a vzdělání

V rozhodování o způsobu vzdělání a výchovy dětí jsou v pozici prvotní autority jejich rodiče a nesou za ně také primární odpovědnost. Výjimkou jsou pouze prokazatelné případy týrání a zneužívání.

Rodina, ekonomika a rozvoj

Přirozená rodina je základní jednotkou lidské společnosti také z hlediska ekonomického růstu a rozvoje.

Rodina a vláda

Dobrá vláda rodinu chrání a podporuje, nechává ji plnit její životně důležitou roli ve společnosti a nic si z jejích funkcí neuzurpuje.

Rodina a náboženství

Rodiče mají jako prvotní vzdělavatelé svých dětí právo učit je náboženským a morálním hodnotám a vychovávat je podle náboženských pravidel.

Výzva k úctě vůči rodině

Nabádáme všechny lidi dobré vůle, rodiny, organizace, spolky, sdružení, vlády a mezinárodní instituce po celém světě, aby přijali za své **hledisko rodiny** a aby respektovali a, v duchu principů v této deklaraci načrtnutých, podporovali instituci přirozené lidské rodiny pro dobro generace současné i generací budoucích.

Signatáři 7. 6. 2004

Česká republika

Jiří Karas, poslanec, KDU-ČSL

Marek Benda, poslanec, ODS

Slovensko

Vladimír Palko, ministr vnitra, KDH

Anna Záborská, poslankyně

Evropského parlamentu, KDH

Lotyšsko

Inese Šlesere, poslankyně,

Lotyšská první strana

Ainars Bastiks, ministr pro rodinu a děti,

Lotyšská první strana

Polsko

Marek Jurek, poslanec, místopředseda

Prawo i sprawiedliwość

Marcin Libicki, poslanec Evropského

parlamentu, Prawo i sprawiedliwość

Litva

Virginija Šidlauskienė, poslankyně

Irena Degutienė, poslankyně

Estonsko

Elle Kull, poslankyně

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (7)

DOMOV SV. VAVŘINCE OCH CHRSTAVA

Řada libereckých občanů nalezla možnost žít v domově seniorů sv. Vavřince v Chrastavě. Jde o úspěšný projekt Oblastní charity Chrastava (srov. Obrázek č. 3, roč. 2, 6. 2. 2004, s. 12). Využíváme příležitosti seznámit čtenáře Obrázku se zajímavými články v příložené výroční zprávě za rok 2003 – zvláště upozorňujeme na výklad znaku České katolické charity a na pozvánku na oslavu 10. výročí založení našeho domova.

Za pozornost stojí i aktuální informace, že OCH Chrastava

přijme zdravotní sestru nebo ošetřovatelku

do směnného provozu Domova sv. Vavřince. Zájemci se mohou hlásit na tel. 485 143 968, 606 221 324.

Matouš Kirschner

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (8)

ASISTENČNÍ SLUŽBA REVA

Asistenční službu seniorům poskytuje také:

REVA o. p. s. (obecně prospěšná společnost)

Vrbova 796/4

460 01 Liberec 1

Tel.: 482 710 003 – kancelář

Mob.: 736 541 862 – Eva Štanclová

736 541 856 – Dana Kalibová

E-mail: reva-lbc@volny.cz

Internet: www.volny.cz/reva-lbc

REVA začala poskytovat asistenční a pečovatelské služby seniorům Liberecka na základě stále narůstajících požadavků na terénní služby. Takové, které nespočívají pouze v donášce oběda a rychlém poklizení, ale takové, které by umožnily seniorovi zůstat v přirozeném sociálním prostředí co nejdéle, nejlépe po celý život.

Tato společnost vznikla v roce 2002. Reagovala tedy na potřeby obyvatel Liberecka a nedostatek kvalitních služeb seniorům a pečujícím rodinám. Počátkem roku 2003 byla zahájena přímá péče v domácím prostředí seniorů se třemi asistentkami pro devět klientů. Vzhledem k nárůstu počtu klientů a zájemců o služby, rozšířil se počet zaměstnanců na současných 15 osob, z toho je 13 v přímé péči u 40 klientů.

Asistenční službou v domácnosti u seniora poskytujeme rodině možnost, aby se vrátila, nebo mohla setrvat v zaměstnání „bez obav“, a seniorovi možnost strávit zbytek života doma ve společnosti svých nejbližších a asistentky, která přiměřeně pomáhá, někdy pouze pečuje, ale vždy naslouchá.

Umístěním vhodné asistentky do domácnosti starého člověka se oddálí a často i odvrátí odchod do domova důchodců, zkrátí se pobyt na léčebně dlouhodobě nemocných či v nemocnici, a rodině se usnadní návrat do běžného způsobu života.

Průběh jednotlivých služeb je individuální, řídí se momentálním zdravotním a psychickým stavem seniora, ale vždy je respektována jeho individualita, důstojnost, bezpečnost a pochopení jeho problémů.

Pečlivě vybrané asistentky docházejí do rodin minimálně na dvě hodiny denně, ve většině případů však setrvávají u klientů pět až osm hodin, výjimkou nejsou služby o víkendech.

Naše společnost úzce spolupracuje s rodinou seniora, s terénními sestrami, s obvodními lékaři i s úřady při pomoci s vyřizováním např. bezmocnosti atd.

Námi poskytované služby pro staré lidi nejenže jsou pro stát levnější, ale jsou mnohem humánnější. Vždyť většina lidí chce odejít důstojně ve svém přirozeném prostředí mezi svými blízkými.

Věříme, že všichni naši klienti a jejich rodiny, ale i ti, kteří si přijdou promluvit o svých problémech, vycítí krédo nás všech v Revě „pospěšme doprovázet lidi, neboť tak rychle odcházejí“.

Eva Štanclová

HISTORIE

SVOBODA A CTNOSTI

- KE VZPOMÍNCE NA RONALDA REAGANA

Jako křesťan si byl Reagan vědom toho, co věděl již Aristoteles a co učí křesťanství: **aby byl člověk plně svobodný, musí být mravný.** Vnější, politická svoboda pro plnou svobodu člověka nestačí. To proto, že pokud si člověk ve svém životě nevolí to, co jeho rozum a svědomí nahlízejí jako správné, nýbrž se nechává (s)vést svými vášněmi, je vlastně otrokem hříchu. Aby se od hříchu osvobodil, aby se naučil kontrolovat a ovládat své vášně a choutky, musí se cvičit v ctnostech a praktikovat je; musí se naučit upřednostňovat to, co jeho rozum a svědomí nahlízejí jako správné, před tím, kam ho slepě táhnou jeho vášně. Jen pak je plně svobodným: volbu činí on sám, jeho rozum; není pouhou bezvládnou hračkou zmítanou svými vášněmi.

Být ctnostný má velice praktický vztah k zachování svobody, konkrétně k její

obraně. **Aby lidé zůstali svobodní, musejí být připraveni svou svobodu bránit.** To znamená, že musejí být připraveni svůj život riskovat při obraně svobody a nikdy se dobrovolně nesmířit s její ztrátou. President Reagan to naznačil již ve svém prvním inauguračním projevu 20. ledna 1981: **„Žádný arzenál ani žádná zbraň v arzenálech světa není tak mocná, jako mravní odvaha svobodných mužů a žen.“** Udržení svobody si nutně vyžaduje značnou dávku ctností: ctnost odvahy, ctnost statečnosti, ctnost odhodlání upřednostnit riskantní boj za svobodu se zbraní v ruce před pouhým pohodlným biologickým vegetováním v otroctví.

Ke druhému intimnímu kontaktu mezi svobodnou a ctnostmi dochází v bolestné otázce potratů. **Nikde jinde se problémy nesprávně uplatněné svobody neprojeví tragičtěji než při záměrném zabití malého človíčka.** Propojení svobody

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ
26. ČERVENCE AŽ 31. SRPNA 2004

Křtem byli mezi nás přijati:
Farnost děkanství Liberec – Rochlice
Daniel Klepl
Srdečně blahopřejeme.

Svátost manželství přijali:
Farnost Liberec - Ruprechtice
Kostel Panny Marie Neposkvrněné a
Královny andělů – U Obrázku

Eliška Vrbová a Radek Shejbal
Srdečně blahopřejeme.

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:
Farnost arciděkanství Liberec
Václav Hubálek (1936)
Farnost Liberec – Ruprechtice
Josef Skála (1946)

duchovní správci
Foto
Bořivoj Shejbal

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.
Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 3. 9. 2004
tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofmZquick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM
Foto na titulní straně - Svatba Elišky a Radka u Obrázku (s. 18 a 24), Bořivoj Shejbal
Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

3. 9. 2004 / Číslo 10 / Ročník 2

OB RÁZEK

libereckých farností

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

PĚT SPOJENÝCH KRUHŮ 2004, ANTONÍN 3

PASTORACE

15. ZÁŘÍ - PAMÁTKA PANNY MARIE BOLESTNÉ, P. FRANTIŠEK OPLETAL 3
O TOM, JAK PANÍ SESTRA MATKA KLÁRA
PUTOVALA NA MISIE NA DALEKÝ SEVER, RADIM JÁCHYM OFM 4
TÝDENNÍ ROZHLÁSEK, KAREL ČAPEK 6

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O VÍŘE A ZÁKLADNÍCH PRAVDÁCH
PODLE KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE, BR. FELIX OFM 6
NIKDO SE NEVRÁTIL, PIERRE LEFEVRE 8

RODINA A ŠKOLA

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (9)
MEZINÁRODNÍ CENTRUM UNIVERSIUM, LENKA ZIMMERMANNOVÁ 8

HISTORIE

VARHANY - KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE, PAVEL KOZOJED 11

UMĚNÍ

VÁCLAV HUBÁLEK – VARHANÍK A UČITEL HUDBY, JAROSLAV PATOČKA 13
ANGLICKÝ TRÁVNÍK / VIZITKA, ALOIS VOLKMAN 14
ÚSPĚŠNÝ KONEC SEZÓNY
LIBERECKÉHO PĚVECKÉHO SBORU JEŠTĚD, BOŘIVOJ SHEJBAL 14

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

LIBEREČTÍ NÁVŠTĚVNÍCI DVOŘÁKOVY MŠE
V PASEKÁCH NAD JIZEROU, AGÁTA ŘEHÁKOVÁ 15
PRÁZDNINOVÁ PUTOVÁNÍ, JAROSLAV ANDRŠ 15

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

PORCIUNKULE PROVINCE SV. VÁCLAVA, BR. ANTONÍN 17
KŘÍŽANSKÉ SLAVNOSTI, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 18
O DOMOVĚ PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNÍ, JANA JURKOVÁ 18
REAKCE ČTENÁŘE NA ČLÁNKY „LIBERECKÉ ÚDAJE ...“, JOSEF JEŽEK 19
KNĚZ PRO VĚZNĚ U OBRÁZKU, MICHAL OLEKŠÁK OLJ 20
O PETROVĚ KAPLIČCE, VENDULA MELÍŠKOVÁ 20
BENEFIČNÍ KONCERTY
V DOLNÍM HANYCHOVĚ POKRAČUJÍ, ZDENĚK A RADOVAN SKALICKÝCH 21
KONCERT FILHARMONICKÉHO KVARTETA
VE VRATISLAVICÍCH NAD NISOU, VÁCLAV VANĚK 21
PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ VČ. AKTUÁLNÍHO ROZVRHU NÁBOŽENSTVÍ 22
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 23
Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 26. ČERVENCE AŽ 31. SRPNA 2004 24

PŘÍLOHA

NABÍDKA SLUŽEB PRO VEŘEJNOST OD MEZINÁRODNÍHO CENTRA UNIVERSIUM, O. P. S.

úterý
Mgr. Miroslav Kloz
1. - 2. tř. - děti, které se v tomto šk. r. 15.00
nebudou připravovat na první sv. přijímání
Mgr. Dana Glaserová
(1. -) 2. - 3. tř. - děti, které v tomto šk.roce 16.00
přistoupí k 1. sv. přijímání
P. Josef Glogar + animátoři
8. - 9. tř., společenství mládeže 19.00
středa
Eva Řičářová
3. -4.tř. - děti, které již absolvovaly 15.00
přípravu na 1.sv. přijímání
Mgr. Dana Glaserová
6. - 7. tř. 16.00
čtvrtek
Mgr. Dana Glaserová
5. tř. 16.00

Pravidelné akce

pondělí
MUDr. Terezie Purová
modlitby matek a babiček
v zimě 15.00
v létě 15.30
P. Tomáš Genrt OFM
každých 14 dní „Hovory o víře“ – setkání 15.00
dospělých na faře po mši svaté
úterý
Miroslav Kloz
každých 14 dní biblická hodina 20.00
setkání sekulárního řádu sv. Františka jednou za měsíc dle ohlášek
v kostele
středa
modlitby matek, kontakt: Mgr. Dana Glaserová, hodina se teprve domluví

Mgr. Zdeněk Glaser
zkouška Scholy od 3 Antonínů 19.30
pátek
Bohuslava Klovová
výtvarný kroužek pro malé děti 16.00

Knihovna

Knihovna bude otevřena každou neděli po mši svaté od 12. září 2004.

Farnost Vratislavičky nad Nisou

Náboženství

středa

Václav Vaněk, Evalýna Bernardová
1. tř. 13.30
2. tř. 14.30
5. - 6. tř. 16.00
Tyto třídy se poprvé sejdou 15. 9., ostatní třídy se teprve domluví.

Pravidelné akce

čtvrtek
Evalýna Bernardová
Divadelní kroužek 14.30
Německá konverzace 15.30
Zájemci se poprvé sejdou 16. 9., další aktivity se teprve domluví.

Knihovna

Na vyžádání.
duchovní správci

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Svatého Kříže

V úterý 14. září 2004 v 18.00 h bude v tomto barokním kostele na Malém náměstí sloužena poutní mše svatá.

Upozornění:

Protože v tento den je večerní mše svatá v kostele Svatého Kříže, nebude večer mše svatá v arciděkanství kostele.

Kostel Panny Marie Neposkvrněné a Královny andělů – U Obrázku

V neděli 12. září 2004 v 16.00 h zde bude hlavní pouť k Panně Marii. Pontifikální mši svatou bude celebrovat emeritní biskup Msgre. ThDr Josef Koukl.

Řeckokatolická farnost Liberec

Kostel Svatého Kříže

Ke svátku Povýšení sv. Kříže bude v neděli 19. září v kostele Sv. Kříže v 10 h poutní slavnost, při níž bude zpívat ekumenický sbor sv. Mikuláše z Berlína. Všechny Vás srdečně zveme

duchovní správci

**PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ
VČ. AKTUÁLNÍHO ROZVRHU NÁBOŽENSTVÍ**

Farnost arciděkanství Liberec

Náboženství

Přihlášky do náboženství jsou v kostele, vyplněnou přihlášku můžete odevzdat na faře nebo v kostele. Vyučování začne v týdnu od 13. září 2004.

pondělí

Mgr. Andrea Šamlová

2. - 3. třída - děti, které v tomto šk. r. přistoupí k prvnímu sv. přijímání 14.30

Mgr. Dana Glaserová

3. - 4. tř. - děti, které již absolvovaly přípravu na první sv. přijímání 15.30

6. - 7. tř. 16.30

úterý

MVDr. Hana Prausová

5. tř. 15.30

Marie Nováková

8. - 9. tř. 16.30

středa

Ing. Božena Dvořáková

1. - 2. tř. - děti, které se v tomto šk. r. nebudou připravovat na první sv. přijímání 14.30

Pravidelné akce

pondělí

P. Antonín Sedlák, P. Josef Faltejsek setkání vysokoškoláků na faře (rozjímání nad Písmem svatým) 19.00

úterý

Ing. Bohuslav Eliáš, sbormistr zkouška libereckého Chrámového smíšeného sboru 19.00

středa

aktivity se teprve domluví

čtvrtek

Schola od 3 Antonínů zpívá při rytmické mši svaté pro mládež 18.00

pátek

P. Bartoloměj Černý OFM, P. Antonín Sedlák

společenství farní mládeže na faře 19.00

sobota 10. 9. 2004 v 10 h
srdečně zveme mládež, která se chce více zapojit při bohoslužbách -

P. Antonín Sedlák
chlapci, kteří již ministrovali, a rodiče s chlapci, kteří by chtěli začít ministrovat
Svatava Hubálková
děvčata, která by ráda zpívala v nově vznikajícím dívčím chrámovém sboru
Všichni jsou vítáni.

Knihovna

Novým správcem arciděkanské farní knihovny se stal farní vikář P. Antonín Sedlák. Zájemci o zapůjčení nebo navrácení knih nechť se obracejí na něho.

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Náboženství

Bude se vyučovat v týdnu od začátku října. Přihlášky do náboženství se vyplňují během září v sakristii.

úterý

Mgr. Monika Pospíšilová

1. - 2. tř. 16.00

středa

Juniper Oravec OFM

3. - 4. tř. 14.30

P. Bartoloměj Černý OFM

5. - 6. tř. 15.30

čtvrtek

Mgr. Jan Voženílek

7. - 8. tř. 15.30

Pravidelné akce

pondělí 4. října

P. Bartoloměj Černý OFM
na faře v 19.00, 1. setkání na katechezi pro dospělé; domluví se zde den a hodina dalších setkání

středa

P. Bartoloměj Černý OFM

na faře, společenství mládeže 18.15

neděle

po nešporách na faře setkání farnosti a zkouška scholy

Farnost Liberec – Ruprechtice

Náboženství

Zápis - informace Mgr. Dana Glaserová.
Vyučování začne v týdnu od 13. září 2004, společenství mládeže od 5. října 2004.

ÚVODNÍK

PĚT SPOJENÝCH KRUHŮ 2004

Šel krátký pohřební průvod vesnicí, bez hudby, bez pohřebního vozu. Vpředu ministrant s křížkem, za ním pan farář, a pak dva muži; jeden z nich nesl v náručí malou dětskou rakvičku, druhý vedle něho, aby ho cestou vystřídal. Za nimi rodiče dítěte s dceruškou a chlapcem. Dětem chůze připadala nudná a začaly se kolem rodičů v černém honit a skotačit. Rodiče je napomínali, že se mají chovat slušně, ale děti stejně nechápaly proč. Smrt bratříčka se jich v té chvíli nedotýkala, vůbec nechápaly, co to je umřít, viděly, že byl bratříček nemocný a dva dny před pohřbem že ležel v komoře nehybný na prknu a měl modré nehty. Po návratu ze hřbitova pokračovaly na dvoře ve hře. Měly na ni právo, nemohly se zamýšlet nad věcmi, které nemohly pochopit. Jedním z těch dvou jsem byl já, bylo mi tehdy pět let.

„Jestli nebudete jako děti, nevejdete do království božího“ – říká Ježíš apoštolům. Umím si je představit, jak při cestě s Pánem kopají do spadlého fíku a vzájemně si ho podávají, nebo jak se jím Jan strefuje do Filipa, ten se schovává za Petra a říká: „nech toho, nebo si mě nepřej!“ A jejich mistr se usmíval.

Svět žije Olympiádou. Ruská výprava jeden den nosila na pažích černé pásky, protože se krátce po sobě v jejich zemi zřítila dvě civilní letadla a všichni lidé v nich našli smrt. Museli mít k tomu zvláštní

povolení. Přesto v zápolení pokračovali dokonce i s iráckým mužstvem, v jehož vlasti v ty dny umíraly desítky, možná stovky lidí. Ve hře pokračovali, a docela poprávu, protože život šel dál, protože by žádné hry nikdy nebyly, jelikož denně se někde lidé zabíjejí nebo každou minutu někde na světě umírají děti hladem nebo na AIDS.

Jen jedna věc je důležitá. Mějte radost ze hry, ze života, z pohybu, z přátelství, z pospolitosti, ze zdraví a mládí, navzdory násilí na zeměkouli, nechtějte vítězit za každou cenu, umějte překonat zklamání a snažte se mít i radost z vítězství soupeře – to budou ty pravé hry.

Antonín

PASTORACE

15. ZÁŘÍ

PAMÁTKA PANNY MARIE BOLESTNÉ

Kterých je to sedm bolestí svaté Panny?

1. Při předpovědi Simeonově,
2. při útěku do Egypta,
3. při hledání ztraceného Ježíše v jeruzalémském chrámě,
4. při cestě na Golgotu,
5. při ukřižování Ježíše,
6. při snímání Ježíše z kříže a
7. při ukládání Ježíše do hrobu.

Věřoučný základ památky se opírá o spoluúčast Panny Marie na díle našeho

vykoupení. Církev vděčně vzpomíná, že Matka Boží byla spojena se svým Synem v jeho vykupitelské oběti. Obdobně jako byla Eva společnicí Adamovou v neblahém díle zkázy, byla Panna Maria společnicí Kristovou v díle spásy světa.

Proto úcta k bolestné Matce žila v srdcích křesťanského lidu odedávna. A její památka navazuje na svátek Povýšení svatého kříže. Po oslavě Kristova kříže tedy obracíme své zraky k největší a nejslavnější trpitelce pod křížem.

Stojí v poslední chvíli u Syna. Nemůže mu sice pomoci ani zmírnit jeho bolesti, ale svou přítomností vyznává, že patří k němu a že mu zůstává věrná, i když ho druzí opustili. Ani posměch, ani příkoří ji nedovedou odradit; vytrvává neohroženě. Jiní kolísají, pochybují, naříkají. Jen ona zůstává čistá v neporušitelné víře, pevná v nepřemožitelné naději a v lásce silné jako smrt. Stojí pod křížem, trpí se svým Synem, jeho bolesti jsou jejími bolestmi. Bezbranná a nezvyklá na takové situace. Přesto vytrvává. A stojí tu vzpřímena: nenaříká, nebeduje, nereptá, nesvolává kletbu. Sjednocuje se s vykupitelskou obětí Kristovou. Vše pokorně a poslušně vkládá do rukou Božích. Vpravdě Matka Bolestná.

To je její chápavý, odhodlaný a láskyplný podíl na spásné oběti Syna a tak působí k našemu vykoupení. Zároveň ale obětuje i sama sebe: „Poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou spolupracovala zcela zvláštním způsobem na Spasitelově díle pro obnovení nadpřirozeného života duší“ (Lumen gentium 61). „Proto věřící pozvedají oči k Marii“ (65) a ona „svými mnohonásobnými přímlovami nám získává dary věčné spásy.“ Panna Maria - „přímlovkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice“ (62). Neboť všechny milosti, stvořené jejím Synem, „jsou rozdělovány podle laskavého úradku božské prozřetelnosti rukama nejsvětější Panny“ (Benedikt XV.). A to především pro její přebolestnou spoluúčast na díle našeho vykoupení.

My se jen stavme ke každé bolesti a každému trápení se srdcem připraveným a odhodlaným, se srdcem oddaným Bohu, s modlitbou o moudrost a sílu na rtech a s ochotou nést svůj kříž a donést ho až na Kalvárii.

Abychom to však vůbec dokázali, zahleďme se v takových chvílích vždy dlouhým a utkvělým pohledem na kříž nebo obraz Panny Marie Bolestné a zvažme, kolik trpěli oni. S jejich pomocí pak i my dokážeme každý kříž správně přijmout, srovnat se s ním a oddaněji, s pochopením a láskou jej i nést. Právě k tomu ať nám svými přímlovami pomáhá Panna Maria Bolestná.

Prosme: „Bože, s úctou si připomínáme spoluúčast Panny Marie na Kristově vykupitelském utrpení. Veď nás, ať k užitku celé církve doplňujeme (i my), co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.“ „Amen.“

P. František Opletal, arciděkan

Foto

*- Mater Dolorosa
(Tizián 1554, 68x53cm)*

O TOM, JAK PANÍ SESTRA MATKA KLÁRA PUTOVALA NA MISIE NA DALEKÝ SEVER

Jak dosvědčily po její smrti sestry Cecilie a Balvína v úředním církevním procesu jejího svatořečení, když se Klára dozvěděla o umučení pěti bratří sv. Františka na misiích v Maroku, zatoužila vydat se sama na misie do této země, aby tam dosáhla mučednické koruny. Což jí umožněno nebylo a místo toho byla upoutána nemocí na lůžko po dlouhých 40 let až do své smrti, takže dosáhla slávy mučednictví tímto nekrvavým způsobem.

Teprve 750 let po své smrti mohla se aspoň symbolicky vydat na dlouhou cestu, nejdříve po rodné Itálii, odkud si na jeden den odskočila přes moře do Albánie, a

rok slavit desáté výročí svého znovuzrození. Mariánský obrázek shlíží na všechna roční období, která ho mívá, se shovívavostí, kterou mu akademická malířka Věra Brázdová dala do vínku. Neporušen a nerušen vítá poutníky, kteří ke kapličce zavítají.

Nyní trochu odbočím, ale nedá mi na to nepoukázat. Před každými Vánocemi je do kapličky instalován Betlémek a spolu s obvyklou nadílkou sněhu v Jizerských horách tvoří příjemnou vánoční atmosféru. Bohužel našel se už i jeden nepřející člověk, který se ji pokusil zničit. V roce 2002 kdosi po osmých „Vánocích v kapličce“ ukradl a částečně porozbíljel všechny sošky, které v Betlému stály. Opatrovatelé kapličky jsou naštěstí houževnatější, než lecjaký zlořád, a tak i přes tuto nepříjemnost kaplička nakonec dostala Betlémšfany nové. Jen je člověku smutno na duši, že je někdo něčeho takového schopen.

Při svěcení si P. Antonín Kejdana povzdychl a pravil, že by bylo moc pěkné každý rok v létě slavit u kapličky alespoň jednu mši svatou v přírodě. Bohužel doposud nedopřál tomu čas a tak kaplička na svou mši svatou čeká. Nebylo by proto hezké, kdyby se jí dočkala alespoň v létě jejího desátého výročí? A kdyby ne v létě, tak proč ne 22. října

příštího roku, kdy tomu bude na chlup právě deset let, kdy byla vysvěcena? Sice by se jednalo o mši sv. už podzimní, ale i podzim má své kouzlo.

Bohužel už ne všichni, kteří při vysvěcení v roce 1995 byli, se opět u kapličky sejdou, ale příchod nových tváří bude více než vítán. Pozvání radčických rodáků, kteří stále Radčice obývají je samozřejmostí, stejnou by mělo být i pozvání těch rodáků, kteří Radčice už dávno ať ze své nebo z cizí vůle opustili. Mše sv. by náhle dostala přídomek „mezinárodní“ a pak bychom mohli všichni s úžasem v očích přihlížet tomu, jak malá kaplička, téměř zapomenutá a ztracená v Jizerských horách, přispívá u své paty ke smíření.

Není to krásná představa?

Vendula Melíšková

BENEFIČNÍ KONCERTY

V DOLNÍM HANYCHOVĚ POKRAČUJÍ

V sobotu 25. září 2004 (datum takto bylo o týden posunuto) v 17 h se uskuteční 2. benefiční koncert v kostele Sv. Bonifáce v Liberci – Dolním Hanychově. Výtěžek koncertu bude věnován na opravu tohoto kostela.

Vystoupí komorní soubor Musica Antiqua z Teplické konzervatoře. Zazní barokní skladby J. D. Zelenky, G. F. Telemanna, G. F. Händela, A. Vivaldiho a dalších.

Srdečně Vás zveme do Hanychova.

Zdeněk a Radovan Skalických

KONCERT FILHARMONICKÉHO KVARTETA VE VRATISLAVICÍCH NAD NISOU

V neděli 12. září 2004 v 19 h vystoupí v kapli Vzkříšení ve Vratislavicích nad Nisou Filharmonické kvarteto Praha ve složení Sylvie Hessová a Zuzana Hájková – housle, Jiří Poslední – viola a Jakub Dvořák – violoncello.

Na programu: F. Schubert Quartetní věta, D. Šostakovič Smyčcový kvartet op. 8 a A. Dvořák Smyčcový kvartet F dur č. 12 op. 16.

Srdečně Vás zveme.

Václav Vaněk

statutární město může své vnitřní poměry upravit statutem, tzn. má možnost rozdělit své území na městské obvody, se zastupitelstvem obvodu a svým rozpočtem. Liberec je mezi statutárními městy veliká zvláštnost. Na městské obvody není rozděleno celé město, nýbrž je zde jen jediný takovýto obvod, tvořený jedinou z 35 čtvrtí města, Vratislavice nad Nisou. Zbývajících 34 městských čtvrtí je podřízeno přímo magistrátu města Liberec.

Oproti tomu mezi zmíněné čtyři farnosti, které jeden z článků „Liberecké údaje ...“ zmiňuje, tj. Arciděkanství Liberec, děkanství Liberec – Rochlice, Liberec – Ruprechtice a Liberec – Vratislavice nad Nisou je rozděleno celé území statutárního města, pokud ovšem některé čtvrti města nepřísluší k některé jiné farnosti, např. k farnosti Stráž nad Nisou apod. Poznamenejme, že obec Stráž nad Nisou byla do počátku 90. let součástí města Liberec. V Obrázku již byl mnohokrát správně zdůrazněn neopomenutelný význam subsidiarity. Naskytá se tedy otázka, zda by s ohledem na tento princip nemělo být na městské obvody rozděleno celé území města Liberec. Např. proto, že městské čtvrti Horní Růžodol a Rochlice byly samostatnými městy do r. 1948 a Ruprechtice, Růžodol I, Vesec a Vratislavice nad Nisou byly tehdy samostatnými městy (městečky).

Z měst podobné velikosti (90 až 100 tisíc obyvatel) jsou na městské obvody rozděleny Ústí nad Labem a Pardubice, naopak takové členění nemají České Budějovice, Hradec Králové a o něco větší Olomouc.

Josef Ježek

KNĚZ PRO VĚZNĚ U OBRÁZKU

V neděli 8. srpna navštívil libereckou mariánskou svatyni U Obrázku P. Josef Kordík, který nyní působí nejen jako vězeňský kaplan, ale i jako farář v královéhradecké diecézi ve farnosti Železnici. Na samém začátku mše svaté jsme se dozvěděli, že P. Josef zde v Liberci nepůsobil jako farní vikář, ale že tu pár let studoval na vysoké škole. Ale to nejdůležitější, co se v Liberci pro něho stalo,

bylo, že zde za působení tehdy ještě farního vikáře P. Františka Opletala uslyšel volání ke kněžství, a tak také po rozhovoru s tehdejší biskupem Štěpánem kardinálem Trochtem začal studovat za naší litoměřickou diecézí bohosloví. A stal se knězem.

Po mši svaté nám velice zajímavě začal vyprávět, jak se dostal k vězeňské službě kněze a jaké to je hovořit s lidmi odsouzenými za velmi vážné činy. Mnozí z nás se i dotazovali na život vězňů a na jejich vztah k Bohu ve vězení a P. Josef rád a s osobními zkušenostmi s vězni každému odpověděl.

Ne každý kněz se pro tuto náročnou a jistě důležitou specializaci hodí, a tak je dobré, že takoví kněží jsou.

Michal Oleksák

O PETROVĚ KAPLIČCE

v Radčicích (nyní okrajové části Liberce) jste již určitě slyšeli. Je jedním z nejstarších a je vůbec největším pomníčkem víry v Jizerských horách. Stojí u bývalé první říšské silnice, která vedla z Vídně přes Prahu, Liberec, Radčice, Fojtku až do Frýdlantu, a která byla také součástí poutní cesty do Hejnic.

O původu kapličky se mnoho neví, ale ze skrovných pramenů lze vyčíst, že byla postavena někdy během roku 1680, kdy na liberecku řádil mor, přičemž se nevyhnul ani 27 (nebo dokonce i 28) občanům Radčic.

Existují nejméně tři výklady toho, proč vlastně byla kaplička postavena. Nejčastěji se uvádí ten, který tvrdí, že ji postavili pozůstalí po sedláku Petrovi, kterého na jejím místě skolil právě mor. Druhý výklad je dokonale opačný: Kapličku prý postavil sám sedlák Petr, který chtěl poděkovat za to, že mu bylo dáno mor přežít. (Pro tento výklad hovoří i velikost kapličky.) Třetí verze, obávám se, nenajdete nikde v psané formě, pouze se přenáší ústním podáním. V kraji se říká, že na louce za kapličkou stál morový hřbitov a kaplička, chcete-li, byla místem, které ho snad mělo očistit a které mělo odvrátit příchod další zhouby.

Ať je to tak či tak, kaplička bude příští

potom přes Alpy do dalekých Čech za svou sestrou Anežkou, a tam také aspoň jeden den na divoký sever do kraje za Ještědem, za časů jejího života zarostlého ještě hustými lesy, do města dnes zvaného Libercem, kam před půl stoletím místo uprchlých germánských praobyvatel přišli jako noví osadníci Slované kmenů českých, moravských, slovenských i jiných, o kolonistech z kmenů neevropských pomlčivše, a kde potom, plnice Kristův příkaz, usadili se i bratři Františkovi.

Když tedy sem připutovala sestra Klára skrytá ve skvostném novém relikviáři, a ještě více v klauzuře kufru Fabie, jak ji přivezl bratr Jakub ze setkání s františkánskou mládeží v Zásmukách, nebyla přivítána ani chlebem a solí, ani slavným průvodem s kadidlem a družičkami, ale skromnou hrstkou věřících, zato v kostele Františkova bratra Antonína známou schólou Zdeňka Glasera horlivými zpěvy nových oslavných písní v podání mladých hlasů s doprovodem novodobých citer, jakož i recitací úryvků z jejích listů sestře Anežce Pražské a z její Závěti, a také novou oslavou parafrází na Františkovu Píseň stvoření:

„Ať tě chválí, můj Pane, všechno, co jsi stvořil,

zvláště však paní sestra Klára: jejím svitem ozařuješ temnotu našich dní.

Jak byla krásná a jak stále se třpytí Klára-Jasná jménem i ctností: tvé lásky, Nejvyšší, jasné znamení uprostřed nás.

Buď chválen, můj Pane, za Kláru a její sestry:

poslal's je mezi nás, abychom viděli tvou krásu a jas:

jak vzácný to milosti dar ...“

Nato následovala votivní mše k svatě Kláře, koncelebrovaná třemi Františkovými bratry Antonínem, Radimem a Bartolomějem, farářem P. Miroslavem Maňáskem až z Českého Dubu v Podještědí, který sem připutoval se svými farníky, spolu s jáhnem, sekulárním bratrem MUDr. Janem Purem (který nám identifikoval Klárin ostatek), a za asistence bratra laika Felixe, při účasti 70 zbožných věřících včetně většiny sekulárních františkánských bratrů a sester, v počtu to v sobotní podvečer o vakacích nebývalém. Kázání přednesl kvardián bratr Radim na téma Klára jako Františkova sazenička. Na trvalou upomínku tohoto setkání se svatou Klárou při její misijní cestě si potom všichni odnášeli její obrázek.

Druhý den v neděli se vše opakovalo v druhém bratrím svěřeném kostele sv. Jana Křtitele, Františkova křestního patrona, avšak s tamní schólou Jaromíra Cvejna. Zde sice celebroidal jedině správce farnosti bratr Bartoloměj, zato však v plném domě Božím před dvěma sty věřícími i z ostatních městských farností.

Kázal opět bratr Radim o duchovním vyzařování sestry Kláry. Zaregistrovali jsme, že místní ministr sekulárního františkánského řádu bratr Ing. František Chlouba s manželkou Renatou připutovali horlivě podruhé až z Rychnova u Jablonce nad Nisou.

A pak už jsme se opět tiše a nenápadně se sestrou Klárou rozloučili a předali ji štafetou bratru minoritovi Grzegorzowi, aby ji odvezl zpět na jih pro další putování do Jihlavy.

Naše setkání se sestrou Klárou uniklo komerčnímu tisku, takže zpráva o něm se nedostala mezi vzpomínky na pouť tankistů z východu před 36 léty a hledání dívky letošního léta. Naštěstí.

A teď už jen budeme čekat, co nám tato misie sestry Kláry přinese v budoucnu. K tomu ovšem je třeba nechat se ozářit sluncem Boží milosti a pilně zalévat svou vlastní sazeničku.

Radim Jáchym OFM

Foto

Jana Jurkovová

Vítek Suchánek

Olga Chalupská

TÝDENNÍ ROZHLÁSEK

Já nevím, co znamená to a jaký v tom smysl je pravý: zkazka ze starých časů mně nechce vyjít z hlavy.

Když Adama Pán Bůh stvořil (jak stará kniha praví) přidal mu ještě Evu a žili jako v ráji.

Leč v ráji tom též had byl, jenž na jejich štěstí sočil, a proto se zastavil s Evou a sem tam hovor stočil.

Následkem toho Eva v důvěrné vzdychla chvíli: „Kam pojedem letos v létě, můj Adame, můj milý?”

Hleď v ráji nejsou hory a moře v ráji není, zkrátka v tom ráji v létě to není k vydržení.

Pořád jen dřepět v ráji, já se té nudy lekám; Adame, máš-li mne rád, ach, Adame, jedme někam!”

Hospodin slyšel to ovšem a zahřímal v svém hněvu: „Adame, s rájem je konec! Já vím, že poslechněš Evu.

Teď jdi, kam je jí libo, do hor anebo do lázní, však slyš, jaký trest vás čeká, vy první a dědiční blázní:

Jíst chléb v potu tváře budeš, nevyjdeš nikdy z dřiny, a místo odpočinku pojeděš na prázdniny!”

Karel Čapek 1934, Na břehu dnů

a č. 5, roč. 2, 16. 4. 2004 - pozn. red.), kterou jste nám dosud projevovali.

Jistě Vás zajímá, jak v domově pokračujeme a co chystáme.

Celkové náklady na rekonstrukci v r. 2003 dosáhly 171 182 Kč, kromě nákladů na prosincovou úpravu části staré a velké kotelny v přízemí. Letos však došlo ke značnému snížení dotace z rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, takže v tomto roce nejen že nebude možno se zaměřit na žádné velké projekty, ale schází nám peníze i na běžný provoz. Přesto bychom rády realizovaly, jak jsme v Obrázku psaly, opravu herny pro děti (zde nám přispěly Nadace Eurotel a Peguform Bohemia, k. s.), opravu podlah ve společných prostorách (tady přispěl Liberecký kraj), opravu kotelny a oplocení (realizaci přislíbila Bedřichovská stavební společnost).

Co se týče práce v domově, v současné době formujeme nový tým pracovníků a připravujeme se na akreditaci sociálních služeb. V blízké budoucnosti plánujeme uspořádat Den otevřených dveří, abyste měli možnost přesvědčit se o použití Vašeho daru. Moc rády Vás uvidíme a poznáme osobně.

Kromě běžné práce s klientkami jsme se rozhodly rozšířit naši práci o poskytování poradenství na ochranu nenarozeného života. Uvědomujeme si, jaký vliv má rozšiřování kultury smrti v naší společnosti a tak chceme účinněji stát na straně života a podpořit nerozhodné budoucí maminky.

Naše klientky, matky s dětmi, si velmi váží Vaší pomoci. Mnohé z nich si prošly skutečně těžkým životem, než se dostaly k nám a získaly tak možnost začít znovu a jinak.

Jako nezisková organizace jsme odkázány na Vaši pomoc, ať finanční nebo materiální. V této chvíli chybí v našem rozpočtu zhruba 150 000 Kč. Rozpočítáme-li celou tuto částku na třicet posledních dnů v roce, lze to znázornit tak, že nám v tyto dny bude denně scházet 5 000 Kč.

Prosíme Vás, staňte se SPONZORY JEDNOHO DNE charitního Domova pro matky s dětmi v tísní.

Získáte tak přímou možnost stát se součástí života našeho Domova.

Pokud se Vám částka „na jeden den“ zdá vysoká a Vaše možnosti jsou menší, vůbec nevadí. Budeme Vám vděčné za jakýkoliv příspěvek. Záleží jenom na Vás jakou částkou nás podpoříte. Nebo máte možnost nás podpořit materiálně? I za tuto formu Vám budeme vděčné.

Naši dárci jsou zveřejňováni ve výročních zprávách Oblastní charity Liberec i Diecézní charity Litoměřice a jsou uvedeni na tabuli dárců u vchodu domova. Připravujeme také www stránku věnovanou dárcům. Můžeme se dohodnout i na poděkování v denním tisku, případně na jiných možnostech.

Prosíme, pomozte nám pomáhat a pomáhajte s námi.

Mnohokrát děkujeme všem Vám, kteří jste nám jakoukoliv formou pomohli a stále pomáháte.

Nabídka pracovní příležitosti

Oblastní charita Liberec přijme pro své zařízení Domov pro matky s dětmi v tísní, Jungmannova 333/23, Liberec 2, do hlavního pracovního poměru sociální pracovníci.

Požadavky:

- min. ÚSO sociálně právní,
- vztah k sociální práci,
- komunikativnost.

Bližší informace osobně, nebo tel. 485 108 782, 485 172 566.

*Mgr. Ing. Jana Jurkovová
ředitelka OCH Liberec*

REAKCE ČTENÁŘE

NA ČLÁNKY „LIBERECKÉ ÚDAJE ...“

Oba články považuji za velice zajímavé a myslím si, že vyžadují několik doplnění. Dnes bych se zmínil jen o členění Liberce na městské obvody.

V Liberci jsou čtyři farnosti, které se ale nekryjí s hranicemi obce – statutárního města Liberec. Toto označení město Liberec získalo znovu v zákoně o obcích ze září 1990. Statutární město (v České republice jich je asi 20) se vyznačuje tím, že nemá starostu, ale primátora a nemá městský úřad, ale magistrát. Podle tohoto zákona jen

TEOLOGIE A FILOSOFIE

O VÍŘE A ZÁKLADNÍCH PRAVDÁCH

PODLE KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE

Poznatků, kterým křesťan věří, je mnohem víc, než těch šest základních pravd, které jsme uveřejnili v Obrázku č. 3, roč. 2, 6. 2. 2004, s. 5. Poznatky spolu souvisejí, jsou různě důležité a jsou projevem poznání. Naše poznání není ale tvořeno jen vírou, ale i věděním. Jednotlivé

poznatky (pravdy) věděním si odvozujeme sami, ale poznatků víry se nám dostává od někoho jiného. Katechismus katolické církve říká (177), že člověk věří nějaké pravdě „pro důvěru, kterou má k osobě, jež ji dosvědčuje“. Dosvědčuje-li poznatek Bůh, jde o pravdu nadpřirozenou, dosvědčuje-li jej člověk, jde o pravdu přirozenou. A přirozená pravda je projevem přirozené víry

symbolický nájem v naturáliích. Říkali jí kaple Panny Marie Andělské, protože byla prý často navštěvována anděly. František ji našel ve špatném stavu a vlastníma rukama ji opravil.

Stejně tak kaple U Obrázku nepatří naší farnosti, ale libereckému arciděkanství. Také byla ve špatném stavu, zpusťována, ba předurčena k odstřelu ve stejné době, kdy vzal za své evangelický kostel ve středu města. Po převratu ji bratři s přispěním německých klarisek a darů občanů, německého spolku a libereckého magistrátu opravili a slavnostně za účasti biskupa otevřeli. A andělé? Těch je v kopuli 32 a vzhlíží nahoru k nápisu „Ehre sei Gott in der Höhe und Friede den Menschen die guten Willen sind,“ jak zpíváme při Narození Páně. Navíc jsou ještě dva v průčelí kaple. My františkáni jí říkáme kaple P. M. Andělské U Obrázku. Přitahuje lidi ze širokého okolí. Mladí přicházejí a žádají o uzavření manželství právě v ní. Jsou to i nekatolíci, ba dokonce nepokřtění chtějí být oddáni v jejím podloubí. Odpovídáme: „Proč ne? Třeba jednou obnovíte svůj slib jako křesťané pod sochou Panny Marie Andělské.

Obrázek je naší radostí a chceme o něj pečovat, dokud nás Pán v Liberci ponechá.

I původní „záračná“ studánka našla svého ochránce a zvelebitele. Čistí ji a obnovuje vojenský kaplan z místní posádky. Jistě se časem najdou i prostředky na obnovu kamenné kalvárie. Je vidět, že se Panna Maria stará. Má na to své lidi i anděly.

br. Antonín / Zprávy z provincie 20. 8. 2004

KŘIŽANSKÉ SLAVNOSTI

Římskokatolická farnost Sv. Maxmiliána v Křižanech

a

Obecní úřad v Křižanech

Vás zvou

na *křižanské slavnosti* 2. - 3. října 2004

Program:

sobota 2. října

Kostel Sv. Maxmiliána

Benefiční koncert na záchranu kostela v Křižanech 15.00

neděle 3. října

Obecní kaple Sv. Václava a sv. Jiří

světitel Msgre. Karel Havelka, generální vikář

znovuvysvěcení nově opravené obecní kaple 15.00

(kaplička se nachází v poli u silnice po levé straně z Křižan do Kryštofova Údolí asi 500 m před železničním přejezdem)

Kostel sv. Maxmiliána

hlavní celebrant Msgre. Karel Havelka, generální vikář

slavnostní znovurozsvícení kostela po generální opravě elektroinstalace a posvěcení nově opravené vitráže Panny Marie a poutní mše svatá 15.40

Michal Olešák

O DOMOVĚ PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI Sponzoring jednoho dne

Vážení přátelé Domova pro matky s dětmi v tísni a Oblastní charity Liberec.

Rády bychom Vás pozdravily a poděkovaly Vám za Vaši podporu charitního domova (o něm srov. Obrázek č. 3, roč. 2, 8. 2. 2004

a nadpřirozená pravda je projevem víry nadpřirozené.

Víra nadpřirozená

je (opět katechismus – 153) nadpřirozená ctnost (přitom ctnost je dobrá způsobilost, tzv. habitus), která člověka uzpůsobuje (182), že „věří všemu, co je obsaženo v Božím slově, psaném nebo předávaném, a co církev předkládá jako Boží zjevení“. Boží slovo ovšem vnímáme jako mnoho řečených nebo psaných lidských slov. Nadpřirozená víra (157) je „jistá, jistější než jakékoliv lidské poznání“, i když se „zjevené pravdy mohou jevit temné,“ nejasné, a „deset tisíc potíží nevytváří jedinou pochybnost“. Je ale v možnostech člověka, že může kteroukoliv jemu zjevenou pravdu a tím i nadpřirozenou víru odmítnout.

Víra přirozená

je naproti tomu nejistá (projevuje se jako pochybnost, domněnka, jako jen subjektivní jistota, ba omyl) – sděluje člověk se může mýlit, může i záměrně klamat. Tato víra spíše než vědění je k němu předstupněm (tzv. dispozicí) a může se projevovat dobře (spolehnutí se na mudrého přítele), nebo špatně (lehkověrnost, umíněnost až fanatismus). Projev (poznatek) přirozené víry ale může být tak dobrý, že se Božím zásahem stane pomáhající milostí na cestě k nadpřirozené víře.

Vědění

je rozumová přirozená ctnost, tedy také dobrá způsobilost (habitus). Jistota vědění u konkrétní pravdy a u konkrétního člověka záleží na jistotě toho, z čeho si člověk pravdu odvozuje. Odvozuje-li (a to správně) jen z poznatků přirozené víry, je tato pravda nejistá jako tyto poznatky. Ale i když jsou i tyto poznatky jisté, přece jen je jistota vědění menší než jistota nadpřirozené víry, protože ta je dána všemohoucností a vševědouce Boha. Jasnost vědění je ale větší, než jasnost nadpřirozené víry, protože jeho poznatky si člověk sám odvozuje.

Vědění ani nadpřirozená víra se nemohou projevovat fanatismem; takto se může projevovat jen přirozená víra. Vědění ani nadpřirozená víra se také nemohou projevovat dvěma přesně opačnými poznatky o téže věci. V tom případě je jeden z obou poznatků

mylný a aspoň tento, když ne oba, je projevem jen přirozené víry. Mnoho poznatků nadpřirozené víry (např. o milosti) nemůže být poznatky vědění, ale všechny mohou být poznatky víry přirozené - totiž „člověk vám dosvědčí všechno,“ pravdu i omyl. A konečně: mnoho poznatků vědění se nadpřirozené víry přímo netýká.

Ukažme si dva příklady pravd.

1. Bůh je jeden.

Nadpřirozená víra křesťana způsobuje, že křesťan tuto základní pravdu má za naprosto jistou (srov. jistotu víry křesťanských mučedníků).

Přirozená víra jako předstupeň vědění se projevuje např. u člověka, který se setkal s někým, kdo mu tuto pravdu o Bohu řekl, takže ten může souhlasit, že když mu to říká zrovna on, je to tak (často stačí, že je mu sympatický); není tím ale křesťanem a věří tomu jen přirozenou vírou. Bůh ho však může takto vést k nadpřirozené víře, kterou ale dává on sám. Nebo naopak nevhodné hlásání utvrdí člověka v omylu daném přirozenou vírou, že Bůh není.

Vědění „ze stvořených věcí přirozeným světlem lidského rozumu,“ že je jeden Bůh, u některých lidí, podle jejich tvrzení i podle nauky církve – 36, umí k této, zde přirozené, pravdě dospět. Tuto pravdu tedy může svým rozumem zase poznat i ten, kdo není křesťan – kdo nemá nadpřirozenou víru. Také toto vědění může Bůh použít k vlití nadpřirozené víry.

2. Každý člověk existuje od okamžiku početí.

Tato pravda sice nepatří mezi uvedené šest základních pravd (dospívalo se k ní obtížně po staletí), přece jen je nesmírně důležitá.

Nadpřirozená víra křesťana souhlasí s učním církve (2270) a považuje tuto pravdu za nezvratně jistou.

Přirozená víra člověka je nejistá, ale může být až fanatická (srov. kolik lidí tolik názorů), jeden člověk – i lékař ba i vědec – tomu přirozenou vírou věří, jiný toutéž vírou odporuje; každý z obou může i sám sebe o „své“ pravdě masivně přesvědčovat.

Vědění některého člověka je schopno, jak tito lidé tvrdí, i tuto pravdu lidským rozumem dokázat. A bylo by podivné, kdyby

tak zásadní věc zůstala poznávajícím lidskému rozumu u každého člověka skryta.

Jaké má tedy člověk možnosti

např. v otázce potratů? Jako křesťan nadpřirozeně věří, příp. i jako člověk ví, že jde o zabití člověka. Ale jak to sdělit druhým?

Křesťan se především modlí, aby i ostatní lidé dostali od Boha dar nadpřirozené víry.

Ty, kteří tento dar (snad jen dosud) nemají, může křesťan i člověk, který tomu věří přirozenou vírou, jen pokorně získávat na svou stranu jejich přirozenou vírou (poznatek dosvědčuje on, ne Bůh; sympatičnost zde prospívá!), přičemž se nesmí divit neúspěchům, ani tomu, že odpůrci mohou postupovat úplně stejně. Např. arogance zde často vyvolává stejnou odezvu druhé strany. I přirozená víra posluchačů tak může v protipotratovém úsilí pomoci, a navíc tuto jakoby preevangelizaci může Bůh využít k tomu, že pravdu později dosvědčí i on, když daruje nadpřirozenou víru.

A pokud člověk ví (tj. svým rozumem umí dokázat), že každým počtím vznikl člověk, měl by se snažit ostatním lidem podle jejich schopností důkaz této pravdy objasňovat, a to nejen proto, že se jim i toto může stát pomáhající milostí na cestě k nadpřirozené víře, ale i proto, že i oni mohou svým věděním – byť zůstanou nekřesťany – přispět k záchraně nenarozených dětí.

Příležitost k vlastní úvaze

dává následující text. Jaký byl druh poznatků tří „ryb,“ poznatků rybáře i „rybáře“? Jaké byly zmíněné názory lidí a varování Ježíše? O jaké poznání šlo u autora

textu a u odpovědného redaktora Obrázku, který text k otištění laskavě nabídl? A jaký může být druh poznatku, kterým se projeví poznání čtenáře této bajky, tohoto podobenství?

br. Felix OFM

NIKDO SE NEVRÁTIL

Dvě ryby si vyšly na procházku po moři. Najednou přímo před sebou zahlédly chutného červa.

Tu řekla jedna ryba druhé: „Vidíš toho červa? Je napíchnutý na háčku. Háček je upevněný na šňůře. Šňůra visí na prutu. Prut drží v ruce muž. Jestliže jedna z nás červa sežere, zavrtá se jí háček do huby, muž ji vytáhne a ubohá ryba skončí na pánvi.“

Druhá ryba se zasmála: „Ha, ha! Tuhle historku už vyprávěla moje babička, když jsem byla malá. Takovým bajkám nevěřím. Jak se dá něco takového tvrdit? Ještě nikdo z nás se z pánve nevrátil, aby to mohl dosvědčit. Jestli ty toho chutného červa nechceš, pak ho zhltnu sama.“

A opravdu se nevrátila, aby o tom vyprávěla.

Mnoho lidí říká: „O pekle přece nic nevíme; ještě nikdo se odtamtud nevrátil, aby nám o tom vyprávěl.“

To je pravda. Ježíš nás ovšem varoval před věčným ohněm. Neměli bychom to brát na lehkou váhu, nýbrž se snažit žít podle jeho slov.

Pierre Lefevre /
Příběhy ze života

RODINA A ŠKOLA

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (9)

**MEZINÁRODNÍ
CENTRUM
UNIVERSIUM**

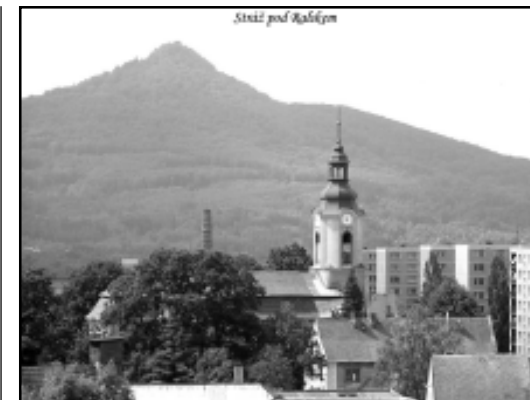
Charitativní
práci se věnuje
také:

Mezinárodní
centrum Univer-
sium o. p. s.

Gen. Svobody 83 - „Koloseum“
460 01 Liberec 13
Tel.: 485 172 331
Fax: 485 122 743
Mob.: 604 503 684 - Lenka Zimmermannová - vedoucí osobní asistence
E-mail: asistence@universium.cz
Internet: www.universium.cz
Ředitel: Jiří Sedláček

a celá stavba zajištěna proti možné devastaci. Dnes je v pronájmu pravoslavné obce, která provedla úpravu vnitřku a patřičnou výzdobu (obr. 4 a 5), a v neděli jednou za dva týdny tam jsou konány bohoslužby. Takže po letech „bohapustých“ se kaple opět dočkala důstojného užívání.

Pojedete-li někdy kolem, vzpomeňte si na tento malý tip a udělejte si nenáročnou vycházku alejí stromů s krásným výhledem na Ralsko a celé město (obr. 6). A celou vycházku můžete pak zakončit tichým rozjímáním u kaple Sv. Jana Nepomuckého.

Jaroslav Andrš

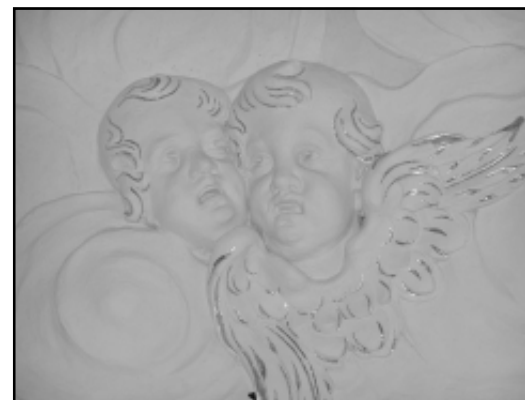
ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

PORCIUNKULE PROVINCE SV. VÁCLAVA

Jistě v tom bylo řízení Boží, že bratři františkáni po roce 1970 zakoupili v Liberci - Ruprechticích dům v sousedství kostela Sv. Antonína, v němž byl umístěn okresní archiv. Snem bratra Kosmy bylo, aby se dočkal doby, kdy tam bude slavit svatou oběť. Nedožil se toho času. Jistě však dnes s nebe radostně shlíží na liturgii svých bratří.

Současně s opravou kostela se bratři pustili i do obnovy poutní mariánské kaple „U Obrázku“ a teď tam slaví i slavnost Porciunkule (srov. minulé číslo Obrázku,

s. 4n.). Většina z nás to místo zná, ale neuvědomuje si ne náhodné souvislosti s Porciunkulí v Assisi. Ta nepatřila Františkovi, ani jeho společenství, ale řádu benediktinů, kterým bratři odváděli

pod Ralskem (obr. 1).

Kaple byla postavena na opačném, jižním vrcholu podlouhlého skalního výběžku, než stojí tamější zámek, na místě,

kde byla skála se soškou svěťce. Kapli dal postavit tehdejší zámecký pán Ludvík Josef Hartig a její stavba byla dokončena v roce 1722.

Jde o prostou a jednoduchou, ale slohově čistou jednolodní barokní kapli s jednou věžičkou a jednou přední mansardou (obr. 2 a 3). Obklad spodní části je hojně proveden z pískovce, který je ve zdejším kraji všude dostupný. V roce 1768 od úderu blesku vyhořela, ale během jednoho roku byla znovu obnovena a vrácena k bohoslužebným účelům.

Při barokní přestavbě hlavního strážského kostela Sv. Zikmunda však při jeho dokončování v roce 1781 byl z této kaple použit hlavní oltář a další výzdoba. Za císaře Josefa II. byla kaple zrušena a používána pro různé účely, např. jako skladiště střelného prachu (srov. obdobná komunistická „využití“ - pozn. red.). Od roku 1818 ale byla znovu vysvěcena a sloužila k bohoslužbám, ale nikdy již nedosáhla své někdejší slávy.

V nedávno minulé době zásluhou města Stráž pod Ralskem byla opravena střecha

Budova Kolosea byla této společnosti pronajata městem na 50 let nejprve za symbolický poplatek jedné koruny za rok. Byla ve velmi špatném stavu, ale díky sponzorům mohla projít nutnou údržbu za 1 550 000 Kč. Odstranily se bariéry pro vozíčkáře a veškeré náklady tepla, vody a elektřiny si platilo Universium v rámci možností samo. Od konce r. 2002 je sice pronájem již za 1 000 Kč, ale náklady tepla a elektřiny platí liberecký magistrát (sídli zde ovšem i Pečovatelská služba Liberec a správce objektu).

Centrum zaměstnává 47 zdravotně postižených, z toho 15 vozíčkářů.

V počítačové dílně pracuje sedm vozíčkářů. Některé klienty jsme vytáhli z Jedličkova ústavu a tak mohli začít pracovat. Vozíčkáři dostali od magistrátu bezbariérové byty a také jejich zdravotní a psychický stav se změnil k lepšímu. Stali se samostatnými!

Chráněná gastronomická dílna s kuchyní je hájemstvím částečně neslyšících klientů a lidí s kombinovanými vadami. Pod dohledem vedoucí chráněné dílny jsou tady zaměstnáni čtyři handicapovaní kuchaři, kteří vaří 250 obědů denně, jež jsou rozváženy pro nepohyblivé občany a seniory do jejich bytů. Na stravě si pochutnávají i čerstvě propuštění pacienti z liberecké nemocnice. Zajímavostí je, že obědy k postiženým rozváží vozíčkář v upraveném automobilu, o roznášku se stará neslyšící mladý muž.

V chráněné dílně Mozaika pracuje 11 klientů s mentálním postižením a kombinovanými vadami. Zpravidla se každý den střídají také v gastronomické, občas i počítačové dílně, vždy dle potřeby dalších dílen, aby měli motivaci k práci a nepropadli úmornému stereotypu.

Chystáme ještě zahájit provoz v chráněné tiskařské dílně, kde naleznou pracovní uplatnění tři vozíčkáři. Američané ve spolupráci s MB leasingem Mladá Boleslav poskytli darem Universiu techniku – tiskařský stroj pro tuto novou dílnu.

Universium rovněž provozuje bezbariérovou doplňkovou dopravu. Mikrobus např. sváží klienty od domu do práce a do škol. Loni tak přepravil 2 460 postižených, zájemců o přepravu je ale

mnoho, takže hodláme opatřit další vozidlo. Bezbariérová doprava je také napojena na libereckou záchrannou službu, pokud tato oznámí, že jejich sanita nemůže přepravit vozíčkáře. Universium pak obstará přepravu vozíčkáře například do lázní.

Universium jako jedna z mála organizací v Libereckém kraji zajišťuje také *osobní asistenci* na nezbytně nutnou dobu pro 72 velmi těžce postižených klientů po 24 h denně včetně víkendů a svátků - postižení totiž žijí ne 12, ale 24 hodin! 33 dobrovolníků (z 55 asistentů) své poslání vykonávají zdarma. Asistenti nejen docházejí za seniory a handicapovanými lidmi domů, do práce, zdravotních zařízení, nebo na nákupy, ale pomáhají i při výuce postižených dětí ve 14 mateřských a základních školách v celém Libereckém kraji. Zajímavé je, že díky spolupráci s lektory si organizace asistenty vzdělává sama. Universium spolupracuje s Centrem zdravotně postižených (vedoucí paní E. Krutská), když některý asistent onemocní. Osobní asistenci si tedy vozíčkáři

vybudovali sami. A díky této práci získalo pět vozíčkářů zaměstnání.

Osobní asistence je cesta k samostatnosti a úplné integraci do tzv. zdravé společnosti, péči si každý vybírá sám - přemýšlí přitom i nad cenou za hodinu. Nemá-li nemocný takový příjem, aby si péči mohl on či jeho rodina dovolit, nastupuje LDN, domov důchodců či ústav. Cesta tam je velice rychlá, ale zpět již žádná. Proto Universium zřídilo Informační centrum pro postižené, protože ti se často nevyznají, kde mohou o co žádat, nebo se pro špatný zdravotní stav nedostanou na úřady, např. na odbor pro postižené občany a seniory. Pro vozíčkáře lze často zařídit bezbariérový byt, peníze na různé kompenzační a rehabilitační pomůcky, či ozdravné pobyty.

Dokonce jsme letos v MCU měli 1. ples vozíčkářů, byli jsme v ozdravném pobytu ve Vysokých Tatrách, v Chorvatsku, skákali jsme padákem - tandemový seskok ze 4 000 m na letišti Příbram, máme v plánu jízdu na motorkách - čtyřkolky, slaňování z výšky 40 m, potápění atd. V čem je to

potřebné pro umístění do zlatého pásma, a zvítězil.

Výsledky soutěže:

Ještěd Liberec(ČR) 87,3 bodu zlaté pásmo

Janáček Jablonec nad Nisou (ČR) 81,6 bodu stříbrné pásmo

Zhelezni struny Razgrad (Bulharsko) 74,0 bodů stříbrné pásmo

Poznanscy Nadrigalisci (Polsko) 72,3 bodu stříbrné pásmo

Volantes Soni (Polsko) 64,0 bodů bronzové pásmo

Choral Sophie (Bulharsko) 54,3 bodu —

Umění Ještědu také ocenili ještě týž den diváci podvečerního koncertu v kostele Sv. Salvátora na Starém Městě, kde sbor předvedl spolu s dalším libereckým sborem Rosex, s varhanami a sólisty Dvořákovo slavné Stabat Mater.

*Bořivoj Shejbal
president sboru*

ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

LIBEREČTÍ NÁVŠTĚVNÍCI DVOŘÁKOVY MŠE V PASEKÁCH NAD JIZEROU

V neděli 8. srpna 2004 rozezněla skvostnými tóny Mše D dur (Lužanská) Antonína Dvořáka prostor kostela Sv. Václava v Pasekách nad Jizerou.

Slavnostní mši svatou, při níž tato

překrásná Dvořákova hudba zazněla, žel, skončily Pasecké hudební slavnosti 2004. Skladbu nastudoval a úspěšně provedl Svatováclavský sbor a orchestr, řízený Josefem Waldmannem, se sólisty Zdenou Kloubovou-Puklickou, Virginíí Walterovou, Ondřejem Sochou a Jakubem Waldmannem. V neposlední řadě za obětavé podpory a pomoci organizátorů a mnoha dalších ochotných přátel a příznivců Paseckých hudebních slavností.

Kostel byl zcela zaplněn uchvácenými posluchači. Ti, na které se nedostalo místo uvnitř, se museli spokojit alespoň s prostranstvím před kostelem.

Antonín Dvořák vzdal svým dílem radostný hold a chválu Tvůrci Nejvyššímu. Pasecký sbor, orchestr i sólisté, pod vedením svého dirigenta, připravili provedení díla přítomným posluchačům velkolepý duchovní i umělecký zážitek. Deo gratias!

Agáta Řeháková

Foto

Jakub Waldmann

PRÁZDNINOVÁ PUTOVÁNÍ

Na svých toulkách po kraji mně milém a blízkém – po kraji rybníčků a borových lesů kolem Hamru na Jezeře – jsem se již po několikáté zastavil u jedné z památek minulých dob – u kaple Sv. Jana Nepomuckého ve Stráži

Ne jinak tomu bylo i v Liberci. Od r. 1965 se naplno a svědomitě zapojil do *varhanické služby* liberecké farnosti. Nestalo se snad nikdy, že by nepřišel hrát. Když měl vážný důvod, vždy za sebe osobně vyjednal náhradu! Řadu let také doprovázel na varhany místní chrámový sbor jak při zkouškách, tak při slavení eucharistie, a ne jenom v Liberci, ale také – jako za mlada, po okolních i vzdálených farnostech. Od letošního května, kdy v důsledku těžké nemoci už nemohl vyjít na kůr, svou bohubilou činnost svěřil do rukou své ženy.

Při zádušní mši svaté v arciděkanském kostele Sv. Antonína přišli zahrát i někteří z jeho žáků, které systematicky připravoval na konzervatoř (P. Ulman, R. Skalický, M. Goldstein, O. Útrata).

Zazněly tyto skladby:

J. Dušek: Smuteční pochod pro pět fagotů (J. Bubeníček, P. Ulman, R. Skalický, M. Goldstein, O. Útrata),

J. S. Bach: Tocata a fuga d moll (B. Joneš),

A. Dvořák: Biblická píseň č. 4 (B. Černá) a Biblická píseň č. 6 (J. Patočka),

V. Říhovský: Missa reguiem dvě části (chrámový sbor),

B. Marcello: 1. a 3. věta ze Sonáty pro fagot a klavír (P. Ulman, R. Skalický a J. Dušek – varhany)

Jaroslav Patočka

ANGLICKÝ TRÁVNÍK

Trávo
bujně se vzpínáš
u kdejakého příkopu
v dostizích
s naší výškou.
Zkrotit tě
na poslušný ochočený trávník
zdá se nadlidské.

Trávo všudypřítomná
hnojená zapomněním
prerosteš nám stejně
přes hlavu.

VIZITKA

Dům obehnaný
psím štěkotem.

Pán vycvičený
k noze své paní.

Oba vycvičení
k noze svého potomka.

Pozor zlý pes!
Jejich domovní vizitka

Alois Volkman

ÚSPĚŠNÝ KONEC SEZÓNY LIBERECKÉHO PĚVECKÉHO SBORU JEŠTĚD

Liberecký pěvecký sbor Ještěd se, po vítězství na mezinárodní soutěži „Pražské dny sborového zpěvu 2003“ vloni na podzim, zúčastnil koncem června 2004 dalšího mezinárodního měření sil. Ke 100. výročí úmrtí velkého českého skladatele se v Praze konala „Soutěž sborového zpěvu Antonína Dvořáka“. V konkurenci šesti sborů Ještěd potvrdil stoupající kvalitu a jako jediný ze zúčastněných získal body

možné, se chceme vyrovnat zdravým lidem a často se nám to daří.

Také spolupracujeme s Maltézskou pomocí, která postižených osobně a darem předává mechanické vozíky. Letos jich bylo předáno již 26. Dále nám zajišťovali odbornou zdravotní pomoc při seskoku padákem na letišti v Příbrami, jsou úžasní!

Potěšitelnou událostí bude letos 1. září otevření Centra asi pro 100 vitálních seniorů, včetně těch, kteří jsou z domovů důchodců. Koncem září se má v Koloseu otevřít pro postižené i *rehabilitace*.

Já sama jsem připoutána na vozíčku a peru se s těžkým životním osudem. Před 18 lety se mi narodila dcera s dětskou mozkovou obrnou, před čtyřmi lety jsem přišla cizím zaviněním o 18letého syna při autonehodě. Dnes se snažím pomáhat ostatním handicapovaným. Můj tým poskytuje péči 72 těžce postiženým klientům a k tomu ještě dětem ze 14 základních škol celého Libereckého kraje.

Máme pole působnosti např. v Tanvaldě, Českém Dubu, Stráži pod Ralskem, Novém Městě pod Smrkem, Žandově aj.

Mezinárodní centrum Universium Liberec udržuje také čilé kontakty s mnoha evropskými zeměmi a společně hledají cestu k zapojení zdravotně postižených osob do společného dění a jejich vzdělávání a do budoucna zaměstnání. Sklenuli jsme tak most přátelské spolupráce s holandským Amsterdamem a městem Can ve Francii, s německo – polským příhraničními Löbau, Zgorzelec, Zittau, Lückendorf, Zawidów a Jelení Góra. Liberečtí dále spolupracovali s Dány, Nory, Švýcarsy a, jak jsem uvedla v části o tiskařské dílně, i s USA (Kalifornií).

Letos 8. října se v Universiu uskutečnila mezinárodní konference Handicap a Evropa za účasti zástupců sedmi zemí. Doprovodí ji bohatý kulturní program a také galakonzert.

Lenka Zimmermannová

HISTORIE

VARHANY

KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE

Hudebník, který jde za svým povoláním, uloží svůj nástroj do pouzdra, noty do aktovky a může říci s klasikem, že „omnia mea mecum porto“ – všechno mám s sebou, nebo dnes anglicky „I am ready“ – jsem připraven. Tato okamžitá pohotovost pro jednoho z nich neplatí – pro varhaníka. Až na velmi malé píšťalové nástroje, tzv. portativy, které lze opatrně přemísťovat, jsou varhany pevně spojeny s místem, kde byly postaveny, ať je to koncertní síň nebo chrám.

Nelze si představit monumentálnější hudební nástroj – jak velikostí a u starých nástrojů i výtvarnou krásou korpusu (skříně varhan), tak rozsahem a rozmanitostí barev tónů, jež se tu nesou tiše jako sotva slyšitelný potůček mezi lučními břehy, tu řítí jako burácející masa zvuku plného stroje prostorem, tříští se a víří jako obrovský vodopád dopadající na dno užaslé lidské duše.

Název nástroje má původ v řeckém slově *organon*, latinská odvozenina *organum* původně znamenala jakýkoli hudební nástroj. Do staročestiny se převedl jako *orhany* a dále komolil na *vorhany* až k našemu dnešnímu *varhany*.

Historie tohoto nástroje, pro který se, jak uvidíme, plným právem vžilo označení „královský“, je mnohem starší, než by se mohlo zdát. Má se za to, že pravlastí varhan je Orient, kde spojili rákosovou píšťalu syrx a dudy v jeden nástroj. Tzv. Panova flétna, spojení několika píšťal dohromady, se dá s jistotou dávkou představivosti považovat za předchůdce varhan; vznikla ve starověkém Řecku. Za skutečný pravzor varhan je však možno považovat čínský nástroj *šeng*, který míval až 25 píšťal vsazených do nádoby, do níž se vhněl vzduch. Ve 2. stol. př. Kr. Ktésibios v Alexandrii vynalezl zařízení na rovnoměrné vhnání vzduchu do píšťal, tzv. *vodní varhany*, jak je popsal alexandrijský matematik Hérón a římský stavitel Vitruvius. To byl velký pokrok, protože až

do té doby zvuk nástroje trpěl nerovnoměrným tlakem vzduchu. Ve starověkém Římě bylo jeho užití ovšem „světské“ – v cirku, při slavnostech a hostinách. Odtud jej poznali také v západní Evropě, kterou Římané kolonizovali. Kolem r. 350 po Kr. byly vodní varhany vytlačeny zdokonalenými *vzduchovými varhanami*. Toto vylepšení se připisuje Byzantincům, kde se naopak staly nástrojem křesťanských okázalých slavností a ceremonií. Byzantský císař Konstantin V. Kopronymos zaslal kolem r. 757 franckému králi **Pipinovi Krátkému** darem kromě jiného tyto varhany.

To je historický mezník ve vývoji nástroje. Od té doby až po dnešek se z původně toporného a zvukově chudého instrumentu o jedné řadě píšťal s klapkami, na něž se hrálo nikoliv prsty, ale pěstmi(!), stal nástroj s mnoha řadami píšťal a mnoha rejstříky (hlasovými skupinami). Nyní rozlišujeme čtyři hlavní období vývoje varhan a varhanního zvuku.

Renesanční, u nás do r. 1620. Jediným zachovalým představitelem těchto varhan u nás je pozdně renesanční Mundtův nástroj v pražském chrámu **Panny Marie před Týnem**.

Éra *baroka*, 1620 - 1802, která bývá chápána jako zlatý věk varhan a ideál typicky varhanového zvuku - průzračně čistého a leskle svítivého. Tehdejší nástroje měly nejvíce tři manuály a až 70 rejstříků s 3 700 píšťalami se zásuvkovou vzdušnicí, ovládaných mechanicky. Zachovalo se, s různými více méně citlivými úpravami, poměrně dost nástrojů z té doby, např. varhany v pražském klášterním kostele **Panny Marie na Strahově**.

Období *romantické*, 1802 – 1918 s kolosy o 5 manuálech a až 150 rejstřících a 10 000 píšťalami se ztemnělým, unavujícím zvukem, napodobujícím symfonický orchestr, ovládaných pneumaticky a posléze elektricky (konec 19. a počátek 20. stol.); typickým představitelem jsou varhany v chrámu **Sv. Cyrila a Metoděje** v pražském Karlíně.

Posléze *moderní doba* - druhá polovina 20. stol. je jednak jakýmsi prozřením a pochopením skutečné povahy a účelu varhan jako samostatného hudebního nástroje, jednak jakýmsi „smířením“, snahou o návrat „zlatého“ období barokního zvukového ideálu pro provádění skladeb předromantického období a současně zachování možnosti hry moderních

skladeb. Je to doba opětovného užití mechanického ovládání varhan a zásuvkových vzdušnic jako nejdokonalějšího spojení varhaníka s nástrojem. Je to ovšem také doba, kdy i ve stavbě varhan jsou překračována „nej“, co do velikosti nástrojů – zmiňme největší evropské varhany v německém Pasově s pěti manuály, 233 znějícími rejstříky a 18 000 píšťalami. Nesmyslný kolos v *Atlantic City Convention Hall* v USA z r. 1932 o sedmi manuálech, 838 rejstřících a s cca 32 000 píšťalami jen dokresluje gigantománii i v oboru stavby varhan.

V období posledních desetiletí se velmi rozšířil elektronicky generovaný zvuk hudebních nástrojů. Tak se také objevily napřed elektrofonické, nyní již dokonalejší elektronické varhany. Zdánlivé výhody – neproměnný zvuk, mnohonásobně nižší cena – nemohou ovšem vyvážit podstatné nevýhody, jež nespočívají pouze v argumentech morální povahy a problematické akustiky ale

překvapivě, při opravdu zásadním zkoumání, i výhrady ekonomické povahy.

Varhany tak prošly za třiadvacet století své existence dlouhým a v mnoha směrech převratným vývojem. Od počátku své existence v Evropě jsou hlavním a po staletí jediným nástrojem, jemuž bylo „dovoleno“ ozdobit svým důstojným a majestátním zvukem křesťanskou liturgii. Liturgická reforma II.vatikánského koncilu nijak neumenšila tento význam, naopak, potvrdila výsadní postavení klasických varhan. Užití ostatních nástrojů a hudebních forem podléhá pravidlům, jež jsou však leckde vykládána velmi volně, pokud jsou vůbec známa.

Pavel Kozojed

Foto

- Zakladatel křesťanské dynastie Karlovců (otec Karla Velikého),

Pipin Krátký

- Renesanční varhany

u Panny Marie před Týnem

UMĚNÍ

VÁCLAV HUBÁLEK – VARHANÍK A UČITEL HUDBY

Narodil se 26. 11. 1936 v Mistrovicích ve východních Čechách v selské rodině, kde byla silně zakotvena víra v Boha.

V padesátých letech kvůli svému původu nesměl na studia, ale po několika letech mu vytoužené studium bylo umožněno. Vystudoval konzervatoř v Kroměříži a potom, při zaměstnání, Akademii múzických umění v Praze – hlavní obor fagot a obligátní obor klavír.

Od roku 1965 žil v Liberci, kde působil jako fagotista v orchestru Divadla F. X. Šaldy a částečně pedagogicky působil v LŠU. Po odchodu do důchodu se pak plně věnoval pedagogické činnosti. V liberecké hudební škole vyučoval hru na zobcovou flétnu, fagot a komorní hru na dechové nástroje.

Jeho velkou láskou byla hra na varhany. Již jako chlapec se učil hrát soukromě na klavír a harmonium a jezdil s panem farářem na motorce doprovázet bohoslužby po okolních vsích.

První kroky na každé nové „štaci“ (po studiu) vedly vždy do kostela a hlavně na kůr!

**Farnost děkanství Liberec - Rochlice
Farnost Liberec - Ruprechtice**

V neděli 3. října bude v kostele Sv. Jana Křtitele v předvečer slavnosti sv. Františka ještě další mše svatá v 18.00 h. Po ní bude **Transitus**.

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

1. AŽ 21. ZÁŘÍ 2004

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost Liberec – Ruprechtice

Filip Neri Suchánek

Srdečně blahopřejeme.

Svátost manželství přijali:

Farnost Liberec – Ruprechtice

*Kostel Panny Marie Neposkvrněné a
Královny andělů – U Obrázku*

Terezie a Robert Šámalovi

Srdečně blahopřejeme.

P. Antonín Kejdana

Foto

Lukáš Bajer

28. 9. 2004 / Číslo 11 / Ročník 2

OB RÁZEK

libereckých farností

*Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.
Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 28. 9. 2004
tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofm@quick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM
Foto na titulní straně - Ze skautského tábora 2004 oddílů Ichthys na Vápně (s. 9nn.), Čmelák
Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>*

ÚVODNÍKSVATÝ VÁCLAV, KAREL ČAPEK **18. 12. 1938** **3****PASTORACE**MODLITBY MATEK, HANKA JECHOVÁ **4**DIALOG ČLOVĚKA S BOHEM
VYJADŘUJÍ I LITURGICKÉ POSTOJE A ÚKONY, BR. FELIX OFM **5****RODINA A ŠKOLA**

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (10)

CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ LIBERECKÉHO KRAJE, EVA KRUTSKÁ **6**

ÚCTA K ŽIVOTU ANEB KDO VLASTNĚ ZVÍTĚZIL?

1. ČÁST: EUTANASIE VČERA A DNES, BR. FELIX OFM; KAREL KOROUS **8****DĚTI A MLÁDEŽ**KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ, ČMELÁK **9**TÁBOR 2004, PETRA NOVÁKOVÁ **10****HISTORIE**SVĚDEK ZAPOMENUTÉ SLÁVY, JAROSLAV ANDRŠ **11**HISTORIA FRANCISCANA, BR. REGALÁT OFM **12**VZTAH CÍRKVE A STÁTU – VĚČNÝ PROBLÉM? BOJ O INVESTITURU, DAVID JECH **13****UMĚNÍ**KAŠTANY, ANTONÍN **15**SCHOLA OD 3A V MAGDEBURGU, ZDENĚK GLASER **15**VARHANY - KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE (2), PAVEL KOZOJED **16****ZPRÁVY Z DIECÉZÍ**TŘEBENICE, ANTONÍN **18**SLAVNOST V CHRSTAVĚ, P. TOMÁŠ GENRT OFM **19****ZPRÁVY Z FARNOSTÍ**PŘEDSTAVUJE SE NOVÝ LIBERECKÝ KNĚZ – FRANTIŠKÁN CHERUBIN KUCZOWICZ **20**DO ČESKÉHO RÁJE ..., LENKA HLADÍKOVÁ **20**VÝSTAVA PLODŮ A „DARŮ ZEMĚ“ V RUPRECHTICÍCH, JOLANA TĚMÍNOVÁ **21**

NÁMĚT K ÚVAZE

PRO LIBERECKÉ FARNÍKY, JANA JURKOVOVÁ; P. FRANTIŠEK OPLETAL, ARCIDĚKAN **22**LIBERECKÉ FARNOSTI A LIBERECKÉ MĚSTSKÉ ČTVRTI, JOSEF JEŽEK **22**

TŘETÍ BENEFIČNÍ KONCERT

V DOLNÍM HANYCHOVĚ, ZDENĚK A RADOVAN SKALICKÝCH **23**PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTI LIBEREC – RUPRECHTICE **23**BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH **24**Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 1. AŽ 21. ZÁŘÍ 2004 **24****PŘÍLOHA**

POZVÁNKA NA VÝSTAVU HISTORIA FRANCISCANA

VI Rochlice,
VIII Dolní Hanychov,
XIX Horní Hanychov,
XXIII Doubí,
XXIV Pilínkov,
XXV Vesec a
XXVIII Hluboká.
Kromě toho k této farnosti patří Minkovice,
které jsou částí obce Šimonovice.
3. Do *Farnosti Liberec – Ruprechtice* (1890
katolíků v r. 1991) patří městské čtvrti:
XVII Kateřinky a
XIV Ruprechtice.
4. Další je liberecká *Farnost Vratislavice
nad Nisou* (1456 v r. 1991); patří sem
městské čtvrti:
XXIX Kunratice,
XXX Vratislavice nad Nisou a
Proseč nad Nisou – část města Jablonec nad
Nisou.
5. K římskokatolické *Farnosti Stráž nad
Nisou* (613) patří městské čtvrti:
XXXI Krásná Studánka,
XXXII Radčice
a pochopitelně celá obec Stráž nad Nisou.
6. Konečně městské čtvrti:
XXXIII Machnín,
XXXIV Bedřichovka a
XXXV Karlov pod Ještědem
patří k *Farnosti Chrastava* (v celé farnosti
bylo v r. 1991 1337 katolíků).

*Josef Ježek /
Katalog litoměřické diecéze AD 1997*

**TŘETÍ BENEFIČNÍ KONCERT
V DOLNÍM HANYCHOVĚ**

V kostele Sv. Bonifáce v Liberci –
Dolním Hanychově se uskuteční v sobotu
9. 10. 2004 v 17 h již 3. benefiční
koncert, při kterém budete mít opět
možnost přispět na opravu tohoto
kostela.

Zazní skladby J. A. Losyho, J. S. Bacha,
P. Ebena, L. Bocheriniho, J. Masseneta,
Ch. Gounoda a dalších v podání
zpěvačky *Blanky Černé*,
kytaristy *Jindřicha Kaulferse* a
violoncelistky *Karin Černé*.

Srdečně Vás zveme.

*Zdeněk a Radovan Skalických***PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTI LIBEREC –
RUPRECHTICE****Náboženství***středa*

Eva Řičářová

3. - 4. tř. - děti, které již absolvovaly
přípravu na 1. sv. přijímání **15.00**

Mgr. Dana Glaserová

4. - 5. tř. **15.00***čtvrtek*

náboženství nebude

Pravidelné akce

Modlitby matek se budou konat každé
pondělí v 15.30 a každý *čtvrtek* v 9.30 na
faře.

Ve čtvrtky se začínáme v 9.30 už
modlit, a proto přijďte o chvíli dříve. Při
modlitbách odevzdáváme své děti pánu
Ježíši. Součástí modliteb je i čtení
z Písma svatého a nezapomínáme ani na
své manžele, za které se na závěr modlíme
jeden zdravas. Po modlitbách je volný
program a každý odchází dle vlastní
potřeby. Všichni jste vítáni. Kontaktní
osoby pro čtvrtky jsou Dana Glaserová a
Hana Jechová

Jestliže byste chtěli založit vlastní
skupinku je to možné. Kontaktuje
centrum v Brně, abyste mohly dostávat
bulletiny a být spojeny s ostatními
skupinkami u nás i v zahraničí. Tyto
modlitby jsou rozšířeny v 80 zemích.

Je možné založit i skupinky
modlících se otců. Kontakt na stejné
adrese:

Modlitby Matek

P. O. BOX 2

Nám. Svornosti 6

616 00 Brno 16

Růžena Fialová

Tel.: 549 258 351

Mob. 608 618 822

Dana Glaserová, Hana Jechová

častěji a na delší čas. Paní učitelce proto patří dík a doufáme, že příští rok opět z fary zavane svěží vůně bylinek, zeleniny a obilí.

Jolana Těmínová
Foto
Karel Korous

NÁMĚT K ÚVAZE PRO LIBERECKÉ FARNÍKY

Milé sestry a vážení bratři,

v poslední době se udělalo hodně pro další rozvinutí činnosti Oblastní charity Liberec. Obrázek libereckých farností pravidelně přinášel a jistě bude i nadále přinášet informace o celkovém zlepšování práce také libereckého charitního Domova pro matky s dětmi v tísní.

V tomto obratu k lepšímu se nemůžeme - i o tom se už psalo - spoléhat jen na sponzory a dotace, ba ani jen na zaměstnance charity. Myslíme si, že na zvýšení úrovně činnosti Domova se podle svých možností velice účinně můžete podílet i Vy - a to nejen finančně.

Rádi bychom Vám totiž těmito řádky chtěli předložit k úvaze, že Vaší významnou osobní pomocí pro klientky Domova pro matky s dětmi v tísní by mohly být Vaše aktivity, jako např.:

- Pravidelné bezplatné *právní porady*. To může otevřít příležitost pro právníky z našich řad.

- Pravidelné *kursy* vaření, šití, či vedení domácnosti. To by zase mohl být námět pro mnohé naše ženy.

- Pomoc při *údržbě parku a budovy* Domova.

Hledáme také dobrovolníky pro Tříkrálovou sbírku 2005.

V tomto smyslu, pokud budete mít zájem, jistě sami přijdete i na dosti dalších možností.

Bezpodmínečně nutné ovšem je, že aktivity musejí být pravidelné a musejí mít svůj řád. Už proto, že právě ten mnoha našim klientkám chybí.

Bylo by tedy dobré, kdybyste si tento náš podnět pečlivě promysleli, a pokud najdete oblast svého zájmu, neváhejte kontaktovat od 4. 10. osobně, nebo telefonicky paní ředitelku OCH Liberec Mgr. Ing. Janu Jurkovovou. S ní se pak můžete dohodnout na dalším postupu.

Jak bylo v Obrázku již víckrát uvedeno, je sídlo Oblastní charity v Jungmannově ulici vedle kostela Sv. Maří Magdalény;

tel. 485 108 782,

e-mail: charitaliberec@volny.cz.

P. František Opletal, arciděkan
Jana Jurková

LIBERECKÉ FARNOSTI A

LIBERECKÉ MĚSTSKÉ ČTVRTI

Území města Liberce patří k šesti římskokatolickým farnostem.

1. Největší z hlediska území i počtu obyvatel je *Farnost arciděkanství Liberec* (v r. 1991 bylo v této farnosti 11 916 katolíků), kterou tvoří tyto městské čtvrti:

I	Staré město,
II	Nové město,
III	Jeřáb,
IV	Perštýn,
V	Kristiánov,
VII	Horní Růžodol,
IX	Janův Důl,
X	Františkov,
XI	Růžodol I,
XII	Staré Pavlovice,
XIII	Nové Pavlovice,
XV	Starý Harcov,
XVI	Nový Harcov,
XVIII	Karlinky,
XX	Ostašov,
XXI	Rudolfovo a
XXII	Horní Suchá.

2. Následuje *Farnost děkanství Liberec – Rochlice* (4937 katolíků v r. 1991):

ÚVODNÍK

SVATÝ VÁCLAV

Ne že bych mohl čímkoliv rozhojnit naše vědomosti o vévodovi země české; ale stalo se kdysi jedno zjevení, o kterém bych vám chtěl dát opožděnou zprávu. Bylo to za války, v jedné z nejsmutnějších a nejtěžších zim; tehdy se všechno zdálo skoro ztraceno, a jen s námahou jsme v sobě udržovali malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje. (Jak je to dávnó, Bože, jak je to dávnó!) V takových dobách se člověk ohlíží po znameních; i hledal za jednoho nedělního odpoledne - bylo to právě kolem vánoc jako teď - nějaké znamení na temném a sirém hradě pražském. Svatý Vít byl kupodivu otevřen; bylo tam šero jako teď; jen maličko lidí se modlilo ve zšeřené lodi chrámové, a několik svíček zimomřivě svítilo před vysokými temnými oltáři. Bylo to strašně smutné a přísné jako znamení. A tu se otevřely železné dveře kaple svatováclavské, a z nich vycházel průvod kněží s hořícími svícemi; byli to staří, prastarí kanovníci jako z jiného věku, a zpívali. Zpívali mešními, silnými, stářím jakoby nazrnými hlasy: „Svatý Václave, vévodo země české, oroduj za nás, pros za nás Boha, svatého Ducha ...“ V katedrále se udělala docela tma, jenom ty ornáty, jenom ty stříbrné a plešaté hlavy velikých starců zářily v kmitavém plápolání svíc. „Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě ... Nedej zahynouti nám ni budoucím!“ Co vám budu říkat - dunělo to jako zvony, jako píseň mužů, jako píseň válečná; temnou lodí chrámovou se ubíral pochodňový průvod z jiného světa a burácel slavnou a tvrdou prosbu za lidi budoucí. Co vám budu říkat: svatovítské canonici už zašli do sakristie, tma zalila katedrálu, a ještě jsem oběma kolena klel na tvrdém a mrazivém kamení; ale pak už ve mně nebyl malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje, nýbrž zářivá a slavnostní řada hořících svíc.

Ukládá se nám tradice svatováclavská. Málo, maličko toho víme o knížeti země české; kdybychom sebrali všechno, co víme, byl by to, upřímně řečeno, do veliké a převeliké míry svatý Václav Alšův, svatý Václav Myslbekův, svatý Václav Tomanův; je to svaté a spanilé kniže posvěcené uměním. Nezapomeňme na tuto tradici svatováclavskou.

A je tu ještě jedna *stará* tradice; ne století desáté, ale století devatenácté. Pro naše otce byl dědic země české představitelem našeho starého státu, byl korouhví a symbolem našeho státoprávního boje; jak věci stojí, ani tato tradice ještě nepatří do muzea. Ono s tím nezahynutím nás ni budoucích to dá ještě hromadu práce a víry; a v ledačems budeme navazovat na dobré

a trpělivé metody svých otců. Spíš se vracíme k mnohému, co platilo před válkou, než k tomu, co platilo před tisíci léty; ale i to je naše tradice knížecí.

Ríká se jí také naše tradice křesťanská. Ano, ale tak se mi zdá, že jsme i ve svých dějinách méně dávných mohli mnoho a mnoho slyšet o křesťanství: o demokracii a humanitě jako o uskutečňování křesťanské lásky k bližnímu, o svobodě a spravedlnosti ke všem rovně jako o přirozeném právu nesmrtných duší, o politice jako nástroji k budování Boží obce na zemi. Snad nezapomeneme, že i toto je naše slavná tradice křesťanská, i když nese jiné jméno národního knížete. Nese totiž jméno Ježíšovo a vyslovoval je věřící Masaryk.

Mám před sebou knížечku; jmenuje se Good King Wenceslaus, vyšla loni v Chicagu a obsahuje vánoční hru, kterou napsal pan Cloyd Head pro jednu školu na Floridě. Teď o vánocích se po celém anglosaském světě bude zpívat koleda o dobrém králi Václavu. Tak vidíte, je to jako z udělání - nebo je to znamení, jaká sbírá člověk v dobách neutěšených: že i ta naše slavná tradice je vlastně světová a spojuje nás se světem západním. Co dělat: i když nechceme, půjdeme s jinými lidmi a národy po hřejivých stopách, jež nechal ve sněhu dobrý kníže Václav.

Karel Čapek 18. 12. 1938 / Na břehu dnů

MODLITBY MATEK

Modlitba rodičů

Daruj nám dar rady a dar síly, abychom své děti dovedli správně vést. Ale především je veď Ty sám.

Veď je, Pane, otevři jim srdce, ať vidí. Pomoz jim objevit pravé životní hodnoty.

Pomoz jim nalézt jejich životní poslání.

Daruj jim dar pravé zbožnosti a bázně Boží.

Veď je, Pane, a pomoz jim najít dobré přátele. Veď Duchem svatým všechny ty, kteří mají na naše děti vliv.

Nedovol, aby naše děti propadly jakékoli závislosti.

Ochraňuj jejich zdraví.

Podej jim, Pane, svou ruku a veď je tou správnou cestou. Pokud je jejich cestou život v manželství, pomoz jim najít v pravý čas dobrého životního partnera, kterého už dnes vkládám do Tvého Milosrdenství, do Srdce Ježíšova i Srdce Panny Marie.

Je-li to, Pane, Tvá vůle, dej, aby se alespoň jeden z nich rozhodl pro kněžskou nebo řeholní službu.

Provázej je všechny svým požehnáním.

Veď je, Pane, naplň je svým svatým Duchem a upevňuj v nich jistotu, že nejvyšším smyslem a cílem lidského života jsi ty sám, náš Pán, náš Bůh.

Modlitby matek, zpravodaj č. 33

Úryvek z přednášky Veroniky Williams, zakladatelky Modliteb matek

Modlitby matek jsou velkým darem Ducha svatého. Je to zvláštní požehnání pro tento těžký čas.

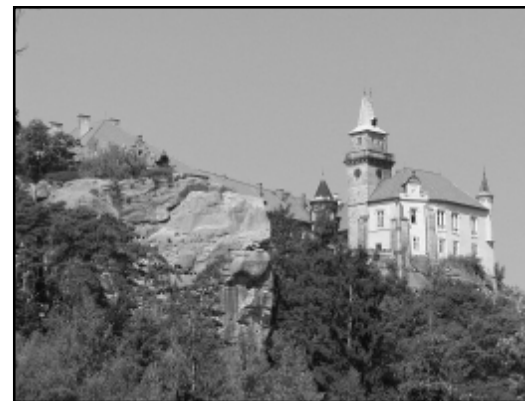
Před osmi roky byla napsána knížka „Co to děláme našim dětem.“ Je plná statistik o tom, jak ubližujeme našim dětem. Protože mám devět vnoučat, zajímá mě, v jaké společnosti vyrůstají. Modlitby matek se mezitím rozšířily do 80 zemí celého světa. Když to vidíme, můžeme pouze říci: Pane, ty jsi náš Pán, my jsme jenom tvoje sekretářky. Vidíte – i ve vaší zemi – jak se

Duch svatý dotýká vašich srdcí. Nebudou to politici, kteří změni vaši zem a svět, ale budou to modlitby, které tento svět skutečně změni.

V Písmu svatém je psáno: Kdo mnoho dostal, od toho se bude mnoho požadovat. Dostaly jsme velmi mnoho, máme víru. Jak bychom se vypořádaly s problémy našich dětí, kdybychom nevěděly, že je tu Pán, který nám může pomoci? A není to jenom modlitba za naše děti, ale i modlitby za ty děti, jejichž rodiče nic nevědí o Bohu a nic je o Něm nenaučili. Máme takovou zodpovědnost. A my víme, že Bůh odpoví. Pán nás volá, abychom byly jako Jeho armáda lásky a modlitby a změni tento svět. Můžeme říci: Vždyť já se modlím za svoje děti. Ale cítím, že Pán nám chce ukázat, abychom se modlily s vírou. Kolikrát se modlíme: Pane, Pane, pomoz, pomoz! A když se přestaneme modlit, znovu se obáváme a přemýšlíme, jak to máme udělat, zařídit. I já jsem to tak dělala. Je to pro nás zcela přirozené.

Ale Pán nás v *Modlitbách matek* volá, abychom mu řekly, když poklekne k modlitbě: Pane, podívej se, my toho mnoho nemůžeme udělat, ale Ty můžeš všechno. Potom bychom měly vstát a říci: Důvěřuji Ti, Pane, že všechno bude v pořádku. Pán chce, abychom mu důvěřovaly. Je možné, že si myslíte: Proč jsi, Pane, ještě nevyslyšel mou modlitbu? Zlý nás bude nutit takto uvažovat. Jsem však přesvědčena, že Pán odpoví na každou modlitbu v čase, který On určí, a takovým způsobem, jaký určí On sám. Nejlepší modlitba je tato: Pane, ať se naplní Tvoje vůle v životě našich dětí. Protože On ví, co je pro naše děti nejlepší. Někdy si myslím, že se Pán nad některými našimi modlitbami usmívá. Např. tehdy, když se matka modlí: Můj syn by měl dnes dostat práci, prosím Tě, pomoz, aby ji dostal. Ale Pán může mít v plánu lepší práci nebo jinou práci; je třeba jenom počkat.

Pán chce, abychom byly svobodné, abychom byly šťastné. Jak můžeme být šťastné, když se neustále trápíme, sužujeme a znovu se trápíme svými dětmi. Ježíš říká:

pobytu ve zdejší hladomorně, vyrazili jsme dobývat další zámek – Hrubou Skálu. Tu však již před námi uchvátili turisté, stánkaři a ostatní pracovníci cestovního ruchu, a tak jsme se uchýlili do zdejší kaple, kde br. Bartoloměj sloužil mši svatou. Po krátkém občerstvení kávou a jinými nápoji jsme se protáhli Myší dírou, prolezli skály

a hurá (?) na vlak zpět do Liberce. Všichni jsme se šťastně dostali domů, počasí nám přálo, a tak co dodat? Bohu díky.

A pokud máte zájem se k nám přidat, jste vítáni v sobotu 2. října 2004 v 8.15 h u vlakového nádraží. Tentokrát bude našim cílem Horní Maxov a jeho okolí.

Lenka Hladíková

Foto

- Valdštejn

- Hrubá Skála

- Na této cestě ještě jsme ještě nevěděli, že bratra Bartoloměje čeká začátkem října jiná cesta, daleká a dlouhá, do Plzně;

Baroloměji

děkujeme Ti za všechno!

VÝSTAVA PLODŮ A „DARŮ ZEMĚ“ V RUPRECHTICÍCH

Ve dnech 11. - 12. 9. si lidé mohli všimnout nezvykle vyzdobené farní chodby i místnosti. Jako by se zde zastavil čas. Suché vazby, mísy s ovocem a zeleninou, vůně bylinek. Paní učitelka Neumannová přišla se zajímavým nápadem jak lidem přiblížit atmosféru starých časů, bohužel již asi ztracených, kdy polní práce byla prací nejdůležitější, kdy lidem nevadilo, že jsou cítit hnojem, zvířaty, trávou a sluncem, nebylo jim líto času, když se chtěli potěšit pohledem na pole zlaté pšenice i na skřivánka nad ním.

Nyní si každý může koupit jakoukoli plodinu domácí i exotickou, vše umyté, nakrájené, „lákavě“ zabalené. Možná je to škoda nemít radost z vlastních brambor a těšit se jen dobrým jídlem na talíři. Možná právě proto lidé tak rádi pečují o své zahrádky, svá políčka i pole, vždyť pohled na své výpěstky přináší radost, člověk se zklidní, přestane spěchat a mnoho z věcí, které byly ještě před chvílí důležité, jsou rázem věci nepodstatné.

Paní učitelka do chystání této minivýstavy „darů země“ vtipně zapojila i děti, které se svou nádhernou fantazií proměnily cukety, dýně, nebo kedlubny v prapodivná zvířata, strašidelná i roztomilá.

Bylo by příjemné se do těchto časů vracet

**PŘEDSTAVUJE SE NOVÝ LIBERECKÝ KNĚZ –
FRANTIŠKÁN CHERUBIN KUCZOWICZ**

V úvodu těchto mých několika málo rádků bych Vás, čtenáře Obrázku libereckých farností, chtěl uvítat františkánským pozdravem – Pokoj a dobro.

Jmenuji se Cherubin Marian Kuczowicz a jsem polské národnosti. Narodil jsem se 4. srpna 1962 v Tychach, asi 20 km od polských Katowic, v rodině železničáře Franciszka Kuczowicze a Joanny roz. Binda. Nejsem ale jedináček – mám ještě mladšího bratra Jacka (v češtině toto jméno zní Hyacint).

Dříve, než jsem vstoupil do Řádu menších bratří – františkánů (bylo to v neděli 10. února 1982 v Jarocinie v Polsku), vyučil jsem se stavařem a nějakou dobu pracoval ve svém oboru. Ve volných chvílích jsem se dost podílel na životě mé rodné farnosti Chęłm Śl. – konkrétně jsem měl na starost jedno ze společenství mládeže: „Ruch światło – życie.“

Kněžské svěcení jsem přijal 25. srpna

1992 po šestiletém studiu v řádovém semináři z rukou světícího katovického biskupa Msgr Gerarda Bernackiego v naší provinční bazilice Sv. Ludvíka v Katowicach – Panewnikach.

Do České republiky jsem přijel 15. května 2000. Předtím jsem byl vyslán na východní misie: tři roky jsem pracoval na Ukrajině, jeden rok v Bělorusku a půldruhého roku v samotném Rusku. V Čechách (vlastně v českém Slezsku) jsem působil v Jablunkově a nyní krátce ve Starém Bohumíně.

Ted, od 1. října 2004, mám z rozhodnutí svých řádových představených přijít do pro mne neznámé české řeholní komunity v Liberci, Na Perštýně 15), kde mi bude svěřena péče o farní společenství v Rochlici.

Přicházím k Vám s předsevzetím, že vše, co budu dělat, nebudu dělat sám, ale spolu s Vámi pro Vás – nechť nám všem k tomu žehná Bůh Otec, Syn a Duch svatý.

Prosím, přijměte mne takového, jaký jsem. Těším se na Vás.

P. Cherubin Kuczowicz OFM

DO ČESKÉHO RÁJE ...

... cesta příjemná je. O tom jsme se skutečně přesvědčili v sobotu 11. září 2004, kdy jsme se sešli na nádraží a nasedli do vlaku jedoucího právě tímto směrem. Z Turnova (již po svých) jsme vzali útokem Valdštejn, který jsme též úspěšně „dobili“. Jelikož jsme odmítli pozvání k příjemnému

Pojďte ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím. Jindy zase říkáme: Jediná věc, kterou mohu udělat, je, modlit se. Jako kdyby to byla poslední věc! Ale má to být první reakce. Měly bychom říci: Pane, pomoz mi, odevzdávám Ti tento problém. A potom už máme důvěřovat.

Mnohé matky souhlasí, že situace se změnila, když si to uvědomily, začaly se dívat jinýma očima. A také pociťovaly milující podporu svých sester, které se modlily spolu s nimi. Takto se v modlitbách sjednocujeme na celém světě. V různé době na různých místech celého světa se modlí matky za nás a za naše děti. Věřím, že žádné z našich dětí nebude ztraceno. I kdyby šlo o nejtěžší obrácení. Nevíme kdy, ale víme, že modlitba má skutečně velký účinek. Tento náš život je velmi krátký. Je to jenom jako záblesk světla. Když má dítě 18 roků, je to znovu jenom záblesk ve srovnání s celou věčností. Máme se modlit za ten skutečný život našich dětí v nebi, na věčnosti. Dokud jsme zde, vzájemně se podporujeme, jsme spolu, pomáháme si, abychom se dostaly k Bohu do nebe.

Chci připomenout některé lidi, kteří zažili různá utrpení kvůli svým dětem. Někdy není východisko. Nemůžeme si vybrat, když utrpení je tu. Můžeme být v situaci, která může být velmi smutná. Ale věřím, že přes toto utrpení vám požehná Pán jinak. Vždy máme možnost si vybrat. Někdy můžeme být velmi nazlobené nebo zatrpklé vůči Bohu a toto může dokonce ovlivnit i naše zdraví. Nebo můžeme říci: Nelíbí se mi to, Pane, ale obětuji Ti to jako moji modlitbu. Jsem přesvědčená, že modlitba bolesti, je nejcennější modlitba, kterou Pán přijímá. Takto můžeme tragedii změnit na vítězství.

Zpracovala Hanka Jechová

**DIALOG ČLOVĚKA S BOHEM
VYJADŘUJÍ I LITURGICKÉ POSTOJE A
ÚKONY**

Lidské prostředky dialogu

Člověka s Bohem nemohou být jiné než smyslové (např. sluchem - slovo, citem - radost), rozumové (např. pochopením -

úvaha) nebo volní (např. chtěním - láska); jde tak o účast těla i ducha. Pan Ing. Pavel Müller v předminulém čísle Obrázku (s. 20) věnuje celé dva odstavce svého dopisu postojům a úkonům. Tyto prostředky dialogu s Bohem jsou sice smyslové, a to „neverbální“, tj. ne slovní, ale má-li jít o dialog, musejí navenek vyjadřovat i naše prostředky rozumové a volní. Neverbálními prostředky se vyjadřují *jednotlivec*, *zástupci* jménem společenství, nebo celé *společenství*. Konají-li se společně, dává se tak najevo jednota společenství v Kristu (takže nejde o nějakou uniformitu nebo jen o slušnost), a to v návaznosti na dobrou kulturní tradici.

Čím se liší postoje a úkony?

Postoje vyjadřují zpravidla chování celého těla a mají delší trvání; jde tak o stav. Postojů je pět: chůze (lépe snad: kráčení), stání, sezení, klečení a tzv. prostrace (ležení). *Úkony* se buď nekonají celým tělem, nebo jsou jednorázové: pokleknutí, úklony, dále polohy a úkony rukou, a políbení. Liturgické postoje a úkony se netýkají jen slavení mše svaté, protože svou liturgii mají i obřady svátostí, denní modlitba církve a např. i adorace (nikoliv ale např. modlitba růžence nebo křížová cesta).

Postoje

Chůze

se koná důstojným pohybem (proto musíme vědět, kam jdeme). Takto je vyjádřena situace těch, kdo jsou na cestě - v církvi tzv. putující. Dříve se chůze vyskytovala častěji než dnes, protože liturgický prostor je menší - něco přešlo jen v úkony. Chůze při mši svaté bývá

doprovázena tzv. procesionálními zpěvy. Jsou tři, ba čtyři: vstupní, k přinášení a přípravě darů, a ke svatému přijímání; a také při radostném volání vstříc Ježíši Kristu před evangeliem. V Žl 122 (121) zpíváme: „Do domu Hospodinova půjdeme.“ V Mt 4, 19 slyšíme: „Pojďte za mnou,“ v Mt 4, 25 a na mnoha jiných místech: „Šly za ním velké zástupy.“

Stání

je naopak projevem úcty vůči tomu, kdo jde, nebo vůči úkonu, který se koná - i vůči tomu, kdo mluví nebo jen je v naší blízkosti; je to výraz pozornosti (bdělosti), pohotovosti a připravenosti (srov. stání při státní hymně, při čtení rozsudku, nebo stání žáka, když mluví s učitelem), nikoliv tedy stádovitého připodobňování se ostatním. Srov. Ex 12, 11 před východem z Egypta: „Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce, a jezte ve spěchu.“ Nebo časté „stání před Hospodinem“ - např. v Gn 18, 22 smlouvající „Abrahám stále ještě stál před Hospodinem,“ či v Mk 11, 25: „Kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte.“

Sezení

by někdy mohlo působit dojmem neuctivosti vůči stání, a někdy tomu tak bohužel opravdu je. Správně má ale vyjadřovat usebrání se, obrácení se dovnitř, zklidnění (přijde-li návštěva, dáváme tak najevo, že máme čas), ztišení; nastává možnost soustředit se na rozjímání, díkůčinění. V Lk 10, 39.42 se Marie „posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč.“ A Pán říká, že „si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“

Klečení

je adorační postoj, jehož smyslem je klanění se Bohu (nikomu jinému se křesťan neklaní) a naší pokory před ním. Klečení

pomáhá překonat pokušení soběstačnosti vždy „stát na svých nohou“. Podle Lk 22, 41 sám Pán Ježíš v Getsemanské zahradě „klekl a modlil se.“ Také „Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se“ (Sk 9, 40). A např. ve Sk 21, 5 slyšíme, že „na břehu jsme klekli a pomodlili se.“

Prostrace

je ještě výmluvnější. Takto se člověk plně oddává, odevzdává. V Gn 17, 3 „Abrám padl na svou tvář a Bůh s ním“ mluvil. Mojžíš na hoře Sinaj ležel před Hospodinem dokonce 40 dní a nocí a v Žl 138 (137) zpíváme: „Vrhnou se na tvář směrem k tvému svatému chrámu.“

Úkony

Pokleknutí

pravým kolenem až k zemi je také výraz klanění (jakoby pozdrav), a je vyhrazeno Nejsvětější svátosti a svatému kříži.

Úklona

znamená projev úcty prokazované osobám nebo jejich znamením; rozlišujeme úklonu hlavy a úklonu těla neboli hlubokou úklonu.

Polohy rukou

Ruce sepjaté (prosba, zejména kající), ruce rozpjaté a vzkládání rukou.

Úkony rukou (gesta)

Pozvednutí rukou, vztažení obou rukou nebo jen pravé ruky, znamení kříže velkého a malého (na čele, ústech, a prsou), bití se v prsa, podání ruky (při pozdravení pokoje), mazání olejem, dotek, zvonění aj.

Políbení

např. oltáře nebo evangeliáře.

V příštím čísle Obrázku se budeme moci dočíst více o tom, jak a kdy který postoj konat.

br. Felix OFM

RODINA A ŠKOLA

**O CHARITATIVNÍ PRÁCI
V LIBERCI (10)
CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ
POSTIŽENÉ LIBERECKÉHO KRAJE
Sídlo Centra**

CZP LK
Zahradní 410/15
460 01 Liberec – Růžodol

Poradna pro občany se zdravotním postižením:
Pondělí a středa od 8 do 17 h
Úterý a čtvrtek od 8 do 15 h
Tel./fax : 485 104 044
E-mail : czplk@volny.cz

Vznik Centra

CZP LK je nástupnická organizace Svazu invalidů – Sdružení zdravotně postižených

SLAVNOST V CHRSTAVĚ

V sobotu 18. září oslavil charitní Domov sv. Vavřince v Chrastavě deset let svého trvání. V 11 h byla v kostele mše svatá za účasti otce biskupa Josefa Koukla a potom otec biskup požehnal park, který bude sloužit jak obyvatelům Domova, tak i veřejnosti. Pan Matouš Kirschner, vedoucí Domova a ředitel Oblastní charity Chrastava pak seznámil přítomné s historií a s plány do budoucna. Poděkoval všem

současným i bývalým ošetřovatelkám za pečlivou službu. Toto poděkování si zaslouží všichni spolupracovníci i sponzoři.

Domov pro seniory (srov. Obrázek č. 9, roč. 2, 2. 8. 2004) se rodil otíživě. Je umístěn ve farní budově, kterou 22 let, až do roku 1993, obývaly řádové sestry. Následující rok jsme dělali nutné stavební úpravy, aby na podzim 1994 mohli přijít první obyvatelé. Je jich 19, z toho dva pokoje jsou pro plně nebo částečně bezmocné (malý hospic). Zájem převyšuje kapacitu domu. Je to dobré dílo.

P. Tomáš Genrt OFM

Foto
Jana Jurková

někdy i dnes!) to byl zcela nepostradatelný člověk, který šlapáním *měchu* (další nezbytná součást varhan) obstarával životadárny vzduch do píšťal, bez kterého varhany ani „nevzdechnou“. Nu a pokud měch nebyl přímo u varhan, bylo třeba podřimujícího kalkanta nějak upozornit, že musí „našlapat“, aby se mohlo hrát. Celá soustava ovládání od hráče (varhaníka) až k píšťale se nazývá *traktura*.

Pavel Kozojed
Foto

- *Varhanní stůl (3 manuály) s mechanickou trakturou a rejstříkovými táhly, vestavěný do varhan (Barokní varhany Michaela Englera v chrámu sv. Mořice v Olomouci z r. 1745)*
- *Varhanní stůl dnešní doby u týchž varhan (ovšem přestavěných a rozšířených) – je zde použita elektrická traktura a počítačová elektronika pro registraci*
- *Výtvarný soulad varhan a interiéru – (Schwarzovy chórové varhany v chrámu Sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně)*

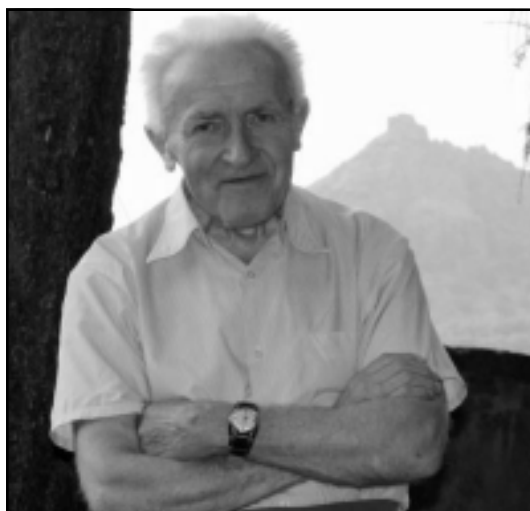
ZPRÁVY Z DIECÉZÍ

TŘEBENICE

Na fotografii s rodiči ho vidíme jako mladého statného muže s klidným rozhodným pohledem upřeným do budoucnosti. Studoval tenkrát medicínu, krátce po druhé světové válce. Neměl zdaleka tušení, jakými křivolakými, strmými a kamenitými cestami životem půjde, a také o nich nepřemýšlel. Chtěl sloužit lidem a chtěl jim pomáhat s plným nasazením.

Už na vysoké škole upoutal na sebe pozornost všudypřítomných slídilů a byl vyloučen ze studií. Lidsky nevysvětlitelným zásahem byl však po roce vyzván k jejich dokončení. Završil je s výborným prospěchem. O sobě mluvil velmi málo. Počkáme si na jeho podrobný životopis. Sám ho už nenapíše, ale stovky, ba tisíce jeho známých k němu přispějí svými vzpomínkami. Vyjdou o jeho životě desítky knih, protože otec MUDr. Ladislav Kubíček je legendární osobností, ba můžeme říci, že jsme měli to obdarování žít třeba jen krátce, se svatým člověkem. Do Třebenic do kostela a na faru budou putovat lidé z celé země a u jeho hrobu v Kunštátu budou klečet a prosit za přimluvu u jeho Pána a Mistra, který k sobě přijal věrného služebníka. Jistě se u něho přimlouvá i za své vrahy: „Pane, odpusť jim, protože nevědí, co učinili.“ Následoval svého Pána křížovou cestou až na Kalvárii.

Žil mezi námi svatý člověk a považujeme si, že jsme se mohli těšit z jeho laskavé přítomnosti. V posledních letech nachýlený, jistě i trpící bolestmi, o nichž nikdy nemluvil,

stále usměvavý, vlídný, ochotný sloužit, zvláště těm na okraji společnosti.

Doplatil na svou dobrotu? Zdaleka ne! Zvítězil, získal věnec vítěze. Rozloučení s ním bude slavností - jak v Třebenicích, tak v litoměřické katedrále a nakonec v Kunštátu. Úmrtní oznámení by mělo znít: „Radujeme se, že Pán přijal do svých příbytků svého věrného služebníka Ladislava ...“, tak, jak je někde zvykem v pravosláví na Balkáně.

A my se můžeme modlit: „Děkujeme ti, Pane, že i dnes nám posíláš své služebníky pravdy, kněze, kteří nám věrně hlásají tvé slovo a vedou nás svým příkladným životem.“

Antonín
Foto

- P. MUDr. Ladislav Kubíček

v České republice v Libereckém kraji. Jsme jedním ze 14 krajských center. Sídla máme v Liberci, Jablonci nad Nisou, České Lípě a v Semilech. CZP LK je součástí ojedinelé sítě nestátních, neziskových organizací v naší republice; je občanským sdružením v oblasti poskytování sociálních služeb.

Služby Centra

mají za cíl zvyšovat samostatnost osob se zdravotním postižením a o jejich co největší nezávislost na druhých osobách či institucích. Poskytujeme potřebnou podporu v sociální, ale i v dalších oblastech života zdravotně postiženým dětem, dospělým i rodinným příslušníkům v rámci kraje.

Poradenství

tvorí největší část naší práce a zahrnuje širokou škálu, především v sociální sféře (např. sociálně právní poradenství, psychologické poradenství, individuální pomoc apod.), ale i v dalších oblastech života občanů se zdravotním postižením s cílem pomoci jim vyřešit jejich problém a poskytnout potřebnou sociálně právní ochranu. Je možné doprovodit, případně zastoupit klienta při jednáních na úřadech. Pocit bezpečí poskytovaný v našich centrech zvyšuje soběstačnost a aktivizaci zdravotně postižených a napomáhá k jejich začlenění do společnosti.

Terénní (kontaktní) práce

se velmi osvědčuje; zřizujeme stále nová detašovaná pracoviště v obcích a městech v regionech jednotlivých center. Tato práce má za cíl vyhledat co nejvíce občanů se zdravotním postižením, kteří buď žijí sami nebo v nevyhovujících rodinných podmínkách a potřebují pomoc, o kterou dosud z nejrůznějších důvodů nepožádali

některou instituci. Detašovaná pracoviště jsou zřizována ve spolupráci s městskými a obecními úřady, kdy poradny pro občany se zdravotním postižením jsou pravidelně vždy jedenkrát v měsíci. Na Liberecku je taková poradna zřízena zatím v Hrádku nad Nisou, Frýdlantu v Čechách a v Českém Dubu, a to přímo při sociálním odboru městského úřadu. Tím odpadne pro mnohé zdoluhavé, problematické i časově náročné dojíždění za radou a pomocí mimo bydliště. Na požádání navštívíme klienta i v jeho rodinném prostředí.

Osobní asistence

je službou, o kterou je v poslední době stále větší zájem. Jde o druh sociální péče o osoby s těžkým zdravotním postižením, která v nejvyšší možné míře kompenzuje důsledky zdravotního postižení. Má umožnit klientovi nezávislé rozhodování o jeho životě. Osobní asistence je speciální služba dětem, dospělým i seniorům, kteří žijí mimo ústavy sociální péče a pro některé běžné životní úkony potřebují pomoc. Jedná se o službu zachovávající individualitu jedince, umožňující plnohodnotný způsob života včetně studia, zaměstnání, ale i cestování a provozování dalších koníčků a zálib.

Respitní péče

má poskytnout rodinným příslušníkům nebo osobám, pečujícím o zdravotně postižené dítě či dospělého, čas na zotavenou a na vyřízení vlastních záležitostí.

Půjčovna kompenzačních pomůcek

řeší např. problém zdravotně postiženého občana než dostane pomůcku od pojišťovny, pokud ji potřebuje trvale, nebo pokud je postižení jen přechodného rázu.

Dvě nové služby

Od letošního roku funguje na Centru v Liberci *výuka znakové řeči* a nově se připravuje *výuka práce na osobních počítačích* pro začátečníky i pokročilé z řad občanů se zdravotním postižením, což by opět mělo kladně přispět k jejich začlenění se do všeobecného dění naší společnosti, eventuelně i k získání uplatnění se na trhu práce.

Závěrečné poznámky

Všechny tyto činnosti vykonávají profesionální pracovníci, kteří jsou řádně

vyškolení a vzdělání. Pravidelně se účastní seminářů, školení a přednášek, kde si doplňují nejnovější informace a poznatky.

V zasedací místnosti se pravidelně scházejí členové i výbory základních organizací zdravotně postižených a mají zde tak vytvořené zázemí pro svou klubovou činnost.

Ne vždy se ale setkáváme při naší práci s pochopením a pomocí. Velmi si proto vážíme vstřícného přístupu ze strany představitelů Krajského úřadu, Magistrátu města Liberce a Pracovního úřadu Liberec, bez jejichž přispění bychom nemohli provozovat jak poradenské služby, tak především služby osobní asistence.

Eva Krutská
ředitelka CZP LK

ÚCTA K ŽIVOTU ANEB KDO VLASTNĚ ZVÍTĚZIL?

1. ČÁST: EUTANASIE VČERA A DNES

Ve 20. století žila významná část Evropanů v zemích kde vládly totalitní režimy. Nacismus a komunismus. Boj s nimi byl bojem za záchranu civilizace. Obecně se míní, že byly poraženy. Každé dítě přece ví, že ve 2. světové válce zvítězili spojenci a nacisté prohráli. Postupně se ale s některými Evropany něco stalo, změnili se. Dvě členské země Evropské unie, Nizozemí a Belgie zavedly zákony, které připouštějí úmyslné ukončení života, tj. eutanasií. Před několika lety jsme viděli v televizi seriózní vyhlázejícího ministra Vodičku, který eutanasií hájil, patrně chtěl být „moderní“. Ve Francii a Švýcarsku se politici rozhodují. Holanďané a Belgičané ale nebyli v Evropě první.

První v dějinách lidstva bylo nacistické Německo. Zde byla eutanasie zavedena stručným vůdcovým výnosem s platností zákona na podzim roku 1939:

„Příkaz k euthanasii. Říšský vedoucí Bouhler a MUDr. Brandt jsou pověřeni odpovědností rozšířit oprávnění jmenovitě určeným lékařům, že při kritickém posouzení stavu nemoci mohou poskytnout milosrdnou smrt.

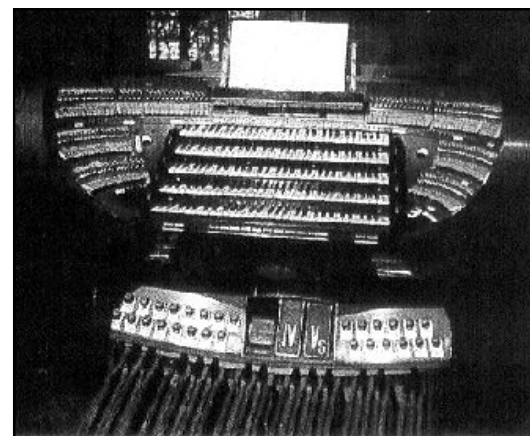
Adolf Hitler“

(Karl Brandt zastával funkci vůdce generálního komisaře pro zdraví a zdravotnictví). Ve výnosu Hitlera, hromadného vraha, se nevyskytuje slovo vražda. Výnos vypovídá o euthanasii duševně, či tělesně postižených jako o určité službě, o udělení smrti z milosti.

Euthanasie postupně začala být občany Německa považována za humánní lékařské opatření. Zvykli si na ni – v Německu se začala šířit smrt. Tato „akce“ si vyžádala více než 75 000 obětí. Děti i dospělých. Výpuknutím války došlo ponenáhlu k rozšíření i na zdravé jedince: na děti ze smíšených árijsko-židovských manželství, asociály a tzv. nepřízpusobivé lidi. Oficiálně byla (po protestech duchovních) ukončena v roce 1941, ale tzv. „skrytá eutanasie“ probíhala dále s mlčenlivou podporou zodpovědných institucí. Bylo tak zmařeno dalších 70 000 lidských životů. Vraždy duševně nemocných byly součástí přípravy německé společnosti na „konečné řešení židovské otázky“. První plynové komory byly zbudovány pro duševně nemocné. Nacisté tedy stihli vyvraždit pomocí eutanasií asi 145 000 lidských bytostí. Následoval úděsný počet šesti miliónů přímých vražd evropských Židů, došlo i na střeoevropské Cikány. Byla připravována selekce Slovanů na schopné arizace a na ty ostatní. Ti by šli „do plynu“ po předpokládané vítězné válce. Potom měli přijít na řadu geneticky nevhodní Němci. Heydrich, hromadný vrah, totiž připravil zákon o napomáhání k smrti osobám života neschopným, povalečům, alkoholikům, prostitutkám a recidivistům. Hitler tuto verzi zákona do doby po předpokládané vítězné válce pozastavil. Mezitím probíhalo shromažďování seznamů těchto osob. V první fázi se jednalo o 1,6 miliónu nepřízpusobivých Němců, v druhé fázi se jednalo o 50 miliónů Němců geneticky nevhodných. (To představovalo asi 2/3 tehdejšího německého obyvatelstva tzv. 3. říše).

V roce 1991 byla v Holandsku provedena tzv. Remmelingova studie. Přinesla překvapivé výsledky. Každoročně je v Holandsku usmrceno formou zákonem povolené eutanasií celkem 2 300 lidí! (Jsou to asi 2 % všech úmrtí v daném roce). Více než polovina holandských lékařů toto usmrcování pacientů provádí. V počtu těch 2 300 zabitých pacientů je zahrnuto i 1 000 těch, co byli zabiti, aniž by předtím někdy o eutanasií žádali. Lékaři přiznali, že falšují úmrtní listy tak, aby to vypadalo, že pacienti zemřeli přirozeně. Tento problém se v Holandsku rozhodli vyřešit tím, že i tato usmrcení prohlásí za zákonné!

Hitlerův výnos a holandský i belgický zákon

schopen samostatné hry. Stroje, čili manuály jsou vždy odlišně disponovány, aby se při hře dosáhlo kontrastu barev i síly zvuku. Jeden manuál bývá vždy *hlavní*. Při slavení liturgie se jím doprovází *zpěv* Božího lidu. Každý další stroj je *vedlejší* a užívá se v liturgii pro *předehry, mezihry a dohry*. U chrámových varhan je vždy disponován slaběji, než manuál hlavní. Toto pravidlo u koncertních varhan vždy neplatí. V našich krajích jsou nejobvyklejší *dvoumanuálové* nástroje, které jsou i ve všech největších libereckých kostelích. Další nedílnou částí je *pedál* (lat. pedes, nohy) - klaviatura, na kterou hraje varhaník nohama. Nesmíme zapomenout u

hracího stolu ani na *rejstříková táhla* u mechanického ovládání (varhany v kostele Povýšení sv. Kříže, v kostele Sv. Jana Křtitele v Rochlici), nebo na tzv. *sklopky* u „pneumatiky“ (kostel Sv. Antonína Velikého) a u „elektriky“ (kostel Sv. Antonína Paduánského v Ruprechticích). Tato táhla nebo sklopky ovládají přívod vzduchu do vzdušnic, na nichž stojí *rejstříky*. Pod pojmem rejstřík si můžeme představit skupinu píšťal určité barvy a síly tónů v rozsahu klaviatury. Pomocí rejstříkových ovladačů varhaník volí, kolik řad příslušných píšťal se ozve na stisk klávesy. Hrací stůl může být buď vestavěn přímo do varhan, nebo se vyskytuje v jejich těsné blízkosti – tak byl a je nejčastěji uspořádán z praktických důvodů u *mechanického ovládání* (Křížový kostel, kostel v Rochlici). Může také stát zcela samostatně poblíž varhan – to umožňuje *pneumatický systém ovládání* (Antonínský kostel). U největších nástrojů nyní převládá *elektrický systém*, protože jen tak lze spolehlivě ovládnout desítky a stovky rejstříků a kombinací, a to na jakoukoli vzdálenost, takže hrací stůl může stát i desítky metrů od vlastních varhan (u nás kostel v Ruprechticích, kde jsou ovšem malé varhany a varhanní stůl stojí poblíž nich). Hrací stůl obsahuje podle okolností další pomocná zařízení. Jsou to *spojky*, které spojují různé manuály a různé skupiny rejstříků v nich, u větších varhan je to dále *crescendový válec* – ten umožňuje plynule přidávat a zase ubírat pevně stanovené pořadí rejstříků, *žaluziový pedál*, kterým otvíráme nebo zavíráme žaluzie skříně, ve které jsou umístěny určité rejstříky a tak docílíme plynulého zesílení či zeslabení zvuku. *Anulátor pedálu* zase automaticky vypne silné rejstříky pedálu při hře na slabším manuálu, dnes se téměř neužívá. Zajímavé jsou *pevné a volné kombinace*. Jedná se o neobyčejně šikovná zařízení umožňující předem zvolit určité skupiny rejstříků. U elektrického ovládání tyto kombinace dovolují nepřeborné množství variací rejstříkování, stojí to ovšem dost peněz. Kdysi k pomocným zařízením patřila i šlapka signálu na *kalkanta* (lat. calcare, šlapat), česky bychom mohli libozvučně říci měchošlapa. Před zavedením ventilátoru (a

a vzdělávacím centru, jsme si začali uvědomovat rozsah akce.

Ocitli jsme se totiž ve společnosti mnoha biskupů z různých míst Evropy – Německa, Polska, Francie, Litevska a Ukrajiny. K naší radosti tam byl i kardinál Vlk, biskup Koukl a královéhradecký generální vikář Socha. Poprvé jsme byli vyzváni ke zpěvu hned krátce po příjezdu, právě při společném posezení zmíněných biskupů. Dalším hlubokým zážitkem pro nás byla příležitost zpívat při sobotní dopolední mši v katedrále Sv. Šebestiána, kterou jako hlavní celebrant sloužil (samozřejmě v němčině) kardinál Vlk. Podle následného kladného ohlasu přítomných opět nebylo na překážku, že jsme zpívali česky.

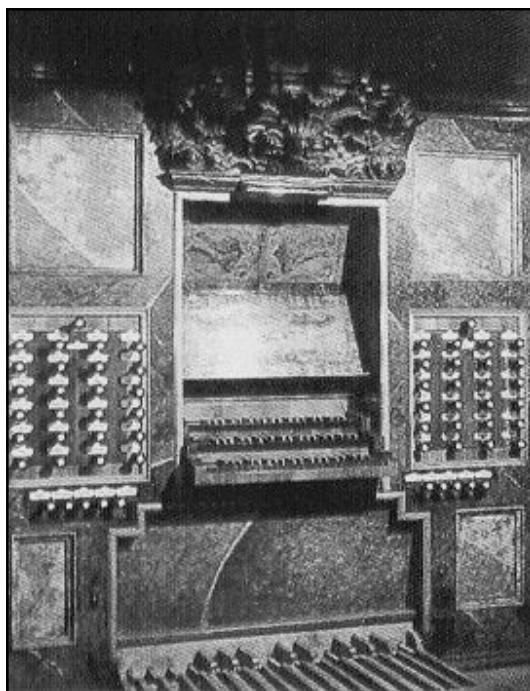
Na sobotní odpoledne pro nás organizátoři přichystali hodinovou prohlídku města, které prožilo totální zničení ve středověku a na konci 2. světové války. Z historických památek toho mnoho nezůstalo. Nejvýznamnější je nádherný gotický Dóm, který v současnosti patří evangelíkům. V neděli nás čekal přesun do Huysburgu, kde se na biskupské pouti očekávalo kolem 5 000 poutníků. Počasí přálo, takže jsme mohli prožít krásnou atmosféru mše pod širým nebem. Po mši jsme dostali prostor pro téměř hodinový koncert. Přijetí českých písní bylo opět velmi srdečné. Soudíme tak podle ohlasu v publiku i podle jednotlivých následných rozhovorů s posluchači, často i rodáky z Čech.

Již teď prý máme plánovat další cestu do Halle i do Magdeburgu. Máme předat i pozdravy všem lidem z našich libereckých farností. A my vám chceme předat náš víkendový prožitek jednoty Božích dětí bez ohledu na hranice. Chválíme Pána za dar mše svaté – můžeme se cítit doma v kterémkoliv kostele na světě. Pokud bude Evropa postavena na takové lásce, s kterou jsme byli přijati, nemusíme mít obavy.

Zdeněk Glaser

VARHANY KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE (2)

V předchozím příspěvku jsme velmi

stručně připomněli podivuhodnou pouť varhan dějinami. Byla to doba rozvoje i úpadku tohoto nástroje. Čas, kdy varhany „dobývaly“ svět, i údobí ničení a devastace. Ať to byly husitské války u nás, či kalvínský purismus ve světě, nebo jiné podobné pohromy. Naposledy pak třídně nepřátelský pohled ideologie, jež chtěla vnutit svoji vůli celému světu.

Pro zvědavé by mohlo být užitečné nastínit, co se vlastně skrývá v těch honosných i střízlivějších skříních, jež obvykle jako výtvarný protipól hlavního oltáře shlíží z výšin *empory*, česky řečeno *kruchty*, na lid Boží nebo hudbymilovné auditorium.

Varhanní těleso - skříň, latinsky *corpus*, je nejviditelnějším prvkem, jakýmsi obalem velmi důmyslného a komplikovaného ústrojí. Jeho výtvarná podoba je dána uměleckým slohem a vkusem doby, ve které byly konkrétní varhany postaveny. Přední strana varhanní skříně se nazývá *prospekt*. Píšťaly, kterými je osazen, bývají někdy „němé“ – slouží jako dekorace. Další viditelná část, *hrací stůl*, je jakýsi velín, kterým varhaník ovládá nástroj. Obsahuje klaviaturu, tzv. *manuál*. Jedná-li se o malé varhany, je klaviatura jedna, s rostoucí velikostí varhan jich pochopitelně přibývá. Každá klaviatura představuje část varhan, tzv. *stroj*, který je

mají to hlavní společné: Nenazývají věci pravým jménem. Současní „Evropané“ se ohánějí soucitem s trpícím a jeho souhlasem. Lékař má se souhlasem státu ukončit život člověka, který prý není společnosti k užítku. Jeho život prý zatěžuje příbuzné jen napětím. Smrtící podání jedu je pojmenováno jako „lékařský úkon“. Ani tady se nevyskytuje slovo vražda. Eutanasie je předkládána jako „pomoc bližnímu“ a usmrcení je prý něco „humánního“, něco jako „lčba“.

Veřejnost je zastánci eutanasie záměrně matena používáním zastaralého členění eutanasie na aktivní a pasivní. Pojmem eutanasie se v tomto článku rozumí úmyslné ukončení života pacienta na jeho vlastní žádost za přesně vymezených okolností, a to aktivně – lékařem. K čemu tento postup vedl (v nacistickém Německu i v „evropském“ Holandsku) bylo uvedeno v předchozích odstavech. Vysazení nebo nenasazení zbytečné léčby není ale totéž, jako aktivní záhuba pacienta. Pečovat o umírajícího pacienta a ponechat ho přirozeně zemřít, když už je léčba neúčinná, je úplně jiná situace, než pacienta usmrtit.

Lékaři jsou dnes uznávanou skupinou ve společnosti. Zařadí-li fungující politická strana na přední místo své kandidátky oblíbeného (ba i neznámého) lékaře, je téměř jisté, že bude zvolen. Jak tomu bylo za nacistické totality? I tehdy byli lékaři uznávanou složkou společnosti. Něco o lékařské etice (za tzv. 3. říše) vypovídá statistika o členství. V NSDAP bylo 45 % německých lékařů, 6 % jich bylo v jednotkách SA a dokonce 7 % v SS. Bylo jich tam mnohem více než jiných profesních skupin. Např. učitelů bylo v NSDAP „jen“ 35 %. Ti byli systémem ke členství nuceni. Lékaři ne,

vstupovali do strany i do oddílů SS většinou dobrovolně. Zde by byla potřeba pro porovnání doplnit procenta lékařů – členů KSČ a tzv. Lidových milicí a srovnat je s jinými profesními skupinami, např. také s učiteli.

Jsou ale i jiné příklady. MUDr. Marie Svatošová v článku „Eutanasie se neubráníme slovy, jsou nutné činy“ (Lékařské listy ze 4. 7. 2002) poutavě napsala o manipulaci TV Prima v pořadu Sauna na toto téma, o nesmyslnosti a nepotřebnosti zákona o eutanasii a o tom, co je potřeba udělat:

„- Nepotřebujeme zákon o eutanasii, ale o dobrou paliativní medicínu a péči.

- Potřebujeme více a lépe s nemocnými komunikovat a pomáhat jim překlenout krizi.

- Nelze vynášet soudy o kvalitě života druhých.

- Život je úkol, nemoc je příležitost a výzva.

- Pracujme společně (sestry, psycholog, sociální pracovníce, duchovní).

- Nepodceňujme roli rodiny nemocného.

- Společnost je nemocná, snažme se o její ozdravení.

- Ti kdo se chtějí postarat o nesoběstačné lidi, potřebují k tomu podmínky.

- Nespoléhejme na média, mohou nás zradit – slova nestačí, jsou nutné činy.

Uvažování o své eutanasii znamená zoufalství. Je to volání S. O. S. – jsem pro někoho důležitý, důležitá? Nejvíce spirituální péči potřebují ti, kteří ani nevědí, že nějaké spirituální potřeby mají a tudíž je nesignalizují. Jsou-li uspokojeny všechny tělesné, duševní, sociální i duchovní potřeby nemocného, o eutanasii nepožádá. Láskou proti eutanasii.“

br. Felix OFM, Karel Korous

DĚTI A MLÁDEŽ

KATOLICKÉ SKAUTSKÉ ODDÍLY ICHTHYS OZNAMUJÍ

Proběhlé akce:

12. - 28. 7. 2004

Tábor, Vápno

4. 9. 20004

Svatba Terezie a Roberta Šámalových

Následující akce:

22. - 24. 10. 2004

Drakiáda, akce pro skautky a skauty
29. - 31. 10. 2004

Podzimní výprava pro nejmenší na
Poledník, pro světlušky a vlčata

3. - 5. 12. 2004 (pravděpodobně)

Mikulášská výprava

více viz <http://www.sweb.cz/ichthys>

Čmelák

TÁBOR 2004

Prázdniny jsou dnes už pro mnohé z nás pouze vzdálenou vzpomínkou. Přesto bychom se teď na chvíli mohli do prázdninové nálady opět vrátit a připomenout si, co jsme během tohoto léta zažili ...

Pro každého přinesly prázdniny něco trochu jiného, někdo strávil několik týdnů u babičky, jiný se vydal s rodiči na dovolenou do zahraničí, třetí jel se svým sportovním kroužkem na soustředění. Co však podnikly děti z libereckých farností dohromady?

Velká část z nich se sešla na skautském táboře oddílů Ichthys, který se tento rok konal na tábořišti ve Vápně, nedaleko Českého Dubu. Mluvím-li o velké části, rozhodně nepřeháním, protože počet všech účastníků se vyšplhal téměř na 70 a to už stojí zato.

Tábor proběhl ve dnech 12. - 28. 7. 2004, což pro děti v praxi znamenalo, že se musely obejít bez svých rodičů celých 17 dní. Věřte nebo ne, není to vždycky tak

jednoduché, jak se zdá, občas ukápne nějaká ta slzička do spacáku, ale nakonec jsme stejně rádi, že můžeme být mezi tolika kamarády a zažít spoustu legrace.

Největší táborovou zábavou bývají celotáborové hry, v kterých děti většinou v družstvech proti sobě soutěží. Tento rok byly připraveny táborové hry dokonce dvě, jedna pro mladší táborníky, druhá pro starší osazenstvo.

Mladší děti se v rámci této hry vydaly na cestu kolem světa, při které se zastavily v těch největších a nejzajímavějších zemích, aby nasbíraly co nejvíce fotek a materiálů na svou závěrečnou reportáž. Při cestě zažily mnohá dobrodružství, nezapomenutelným zážitkem byl jistě „benátský karneval“, na který si děti vyrobily své vlastní masky nebo celodenní putování zakončené přespáváním ve stodole na seně.

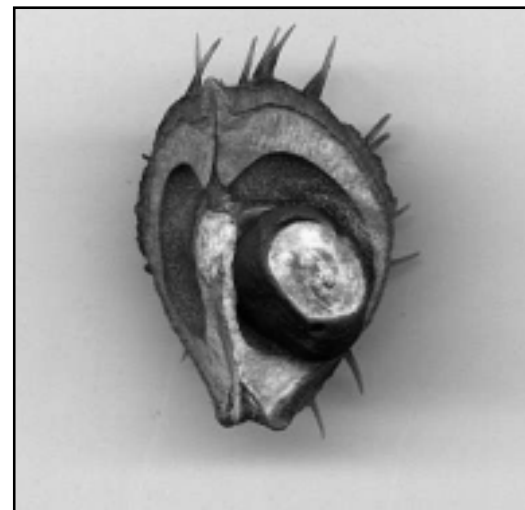
Starší děti se přesunuly o několik stovek let zpátky až do dob renesance, takže tábor se jen hemžil nejen hraběnkami a komtesami, které dnes už nejsou, ale i intrikami, podplácením, sňatky z rozumu, vraždami atd., které jsou dnes tak jako tehdy.

Děti v jednotlivých etapách získávaly tituly, peníze a popularitu, které jim pak

UMĚNÍ

KAŠTANY

Už cestou do školy jsme neodolali a pár jsme si jich nasbírali do kapes a do brašny s učením. Hladké, lesklé, každý docela nový, vyloupnutý ze zelené pichlavé slupky. „Od čeho máš, Kejdano, tak špinavé prsty, a s těmi chceš rýsovat. Jak bude ta čtvrtka

vypadat - běž se honem umýt.“ A cestou k umyvadlu vypadly děravou kapsou dva kaštiny, kleply o podlahu, poskočily a kutálely se ke stupínku. „To je konec! I do školy taháš kaštiny a hraješ si s nimi, nedáváš pozor a vyrušuješ,“ - pravil odborný učitel Beneš. Jak mohl pochopit, že ty lesklé, čerstvě vonící kaštiny jsou pro mě neporovnatelně zajímavější, než rýsování trojúhelníků a kružnic.

A ze školy rovnou zase pod kaštiny, házeli jsme do větví klacíky a vylupovali z pichlavých silných slupek ty nádherné, hnědé lesklé, hladké a vonící kaštiny. A večer na polích v ohni z bramborových natí kaštiny s praskotem pukaly a střílely jako kanonáda.

Ještě teď ve stáří je mezi šustícím listím hledám, naberu si jich a hladím v kapsách. Jsou neodolatelně pohádkově kouzelné, mezi jinými dary podzimu jedinečné, a navíc chutnají divočákům a srnkám, laním a jelenům.

Antonín

SCHOLA OD 3A V MAGDEBURGU

Chtěli bychom se s čtenáři Obrázku a s našimi posluchači podělit o krásné zážitky, které nám Pán dopřál, zřejmě jako dárek i jako povzbuzení do naší další činnosti. Začalo to již na jaře, kdy jsme byli pozváni do německé františkánské farnosti v Halle. Už tam nebylo na překážku, že jsme odzpívali koncert zpívali v češtině při dvou nedělních mších svatých. Naopak. Dostali jsme pozvánku na podzimní biskupskou pouť poblíž Magdeburgu. Až v pátek 3. 9. přímo na místě, v biskupském pastoračním

„Jedině on jako viditelná hlava církve a zástupce Krista na zemi má právo jmenovat a uvádět do úřadů biskupy.“ Císař Jindřich odpovídá svoláním říšské synody do Wormsu v r. 1076. Ta vydala manifest proti „Hildebrandovi, ne papeži, ale falešnému mnichovi“. Řehoře prohlásila za sesazeného. A ten proto vyhlásil nad císařem klatbu. Následek: ztráta koruny. Jindřich vtrhl s vojskem do Itálie, avšak severoitalská města se postavila za Řehoře a císař poznal, že nemá šanci vojensky dobýt Řím a přinutit papeže k povolnosti. Začal tedy s papežem vyjednávat a setkal se s ním na hradě Canossa, kam Jindřich musel přijít bos a v oděvu kajčnicka a tři dni čekal před branami pevnosti. Řehoř ho poté přijal a udělil mu rozhřešení. Klatba byla snata.

V Německu mezitím říšská knížata zvolila císařem Jindřichova švagra Rudolfa, neboť vycházela z toho, že panovník, který je v klatbě, nemůže vládnout. Jindřich se ale vrátil bez klatby, Rudolf se odmítl vzdát trůnu a došlo k občanské válce. Papež se nabídl jako zprostředkovatel, Jindřich to však odmítl a žádal bezpodmínečné uznání svého nároku na trůn, jinak pohrozil, že nechá zvolit vzdoropapeže. Toto vyhrožování ovšem znamenalo, že papež musel sáhnout k nové klatbě. Jindřichovi se ale tentokrát podařilo shromáždit mohutné vojsko, se kterým r. 1084 oblehl Řím. Papeži se stěží podařilo prchnout do Salerna, kde r. 1085 umírá. Jeho poslední slova byla úryvkem z žalmu 45 (44): „Miloval jsem spravedlnost a nenáviděl nepravost“ – a k tomu dodal: „proto umírám ve vyhnanství.“

Císař Jindřich jmenoval biskupa Wiberta jako vzdoropapeže Klementa III. a nechal ho v Římě slavnostně intronizovat. Tím vyvolal bouři kardinálů, kteří po odchodu Jindřichových vojsk z Říma Klementa sesadili a zvolili r. 1086 papežem opata Desideria, jenž přijal jméno Viktor III. Po jeho brzké smrti nastoupil r. 1088 Urban II, který nekompromisně pokračoval v politice Řehořově.

Jindřich IV. vedl v Německu občanskou válku proti stoupencům Urbana II. a neustále dosazoval vzdoropapeže. Jeho odboj skončil teprve nástupem jeho syna Jindřicha V., který po dlouhých jednáních s papeži Paschalem II. a Kalixtem II. uzavřel r. 1122 tzv. Wormský konkordát, jímž se císař a říšská knížata vzdali investitury a ponechali jmenování biskupů v rukou papežových. Wormský konkordát byl tedy posmrtným vítězstvím Řehoře VII.

Investitura nebyla jen záležitostí německých císařů, ale i ostatních panovníků. Boj o obranu svobody církve si vyžádal i oběti krve. V Polsku byl králem Boleslavem II. zavražděn biskup sv. Stanislav, v Anglii byl poslán do vyhnanství sv. Anselm a r. 1170 padl rukou vrahů, pracujících ve službách krále Jindřicha II, sv. Tomáš Becket.

A tak to nebyli jen pohanští vládcové, kdo pronásledovali křesťanství, ale i panovníci křesťanští, kteří se neváhali dopustit vražd na posvěcených osobách, jakmile tyto vznesly požadavek nezávislosti církve na státní moci. Pánova slova „budete u všech v nenávisti pro moje jméno“ se naplňují bez ohledu na to, jestli je církev privilegována, nebo utlačována. Principy evangelia se jistě nelíbily a nebudou líbit pohanům a ateistům, ale i povrchním křesťanům, kteří v radostné zvěsti vidí hlavně příležitost, jak dirigovat ty druhé. Není proto ani divu, když po dobu tzv. josefínských reforem byla památka sv. Řehoře VII., jednoho z největších papežů středověku, vyškrtána z církevního kalendáře.

Křesťanský středověk tak nebyl obdobím, kdy církev měla veškerou moc, jak se mylně vykládá, ale spíš obdobím, kdy musela tvrdě usilovat o nezávislost na, byť křesťanské, světské moci, což se neobešlo ani bez obětí krve.

David Jech /
dr. Radomír Malý, *Církevní dějiny*
Foto
- Sv. Řehoř VII.
- Kajčníci před Canossou
- Hrad Canossa

měly pomoci ve volbách dóžete. Svou zapáleností do hry, s kapkou štěstí a za podpory svých spojenců se na dóžecí trůn dostala Fišta.

Na táboře ale nejsou pouze hry a jiné

zábavy, občas je třeba i trocha tvrdé práce. Každý na vlastní kůži poznal, co to obnáší postavit si střechu nad hlavou, což v našem provedení byly stany z dřevěnou podsadou, každý si prožil družinovou službu v kuchyni, kdy se podílel na přípravě jídla pro celý tábor, každý už ví kam dojít na smůlu a chraстí na táborák nebo jak zaházet latrínu.

Na táboře se tedy snažíme nejenom se jen bavit a hrát si, ale také se něco naučit a v neposlední řadě být tam pro druhé, vzájemně si pomáhat, „brát“ každého, jaký je, a držet „za jeden provaz“.

Kéž se nám to daří i v nastávajícím školním roce ...

Petra Nováková

HISTORIE

SVĚDEK ZAPOMENUTÉ SLÁVY

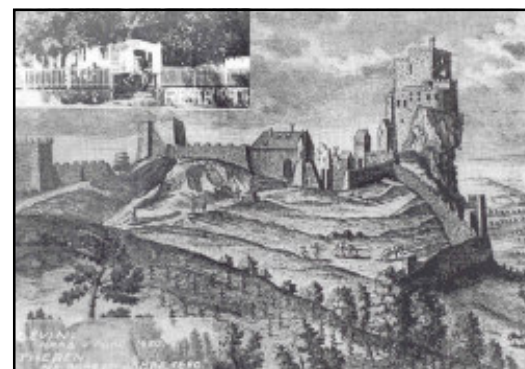
Krajina kolem Horeckého a Hamerského rybníka u Stráže pod Ralskem je protkána spoustou silniček a lesních cest, které se vinou kolem vesměs kupulovitých vršků a kopců s převážně borovým porostem tu a tam vystřídaným smrkem nebo listnáči. A téměř z každého kopce trčí různě tvarované pískovcové skály, které se působením věků a přírody dostaly až na povrch, když před dávnými věky v době turonské tvořily dno moře. Ale z mnoha takových přírodních scénérií stojí za bližší obhlídku zejména kopec s názvem Děvín s nadmořskou výškou kolem 420 m.

Strmě, s převýšením jedné stovky metrů, stoupá nad silnicí kolem hamerského

rybníka nad jeho jihovýchodním břehem a hned za ním jihozápadně jako druhý velbloudí hrb se vypíná Hamerský špičák (452 m). Podle tohoto „dvojhrbu“ se určitě trefíte na ten správný kopec. Na Děvíně však nenaleznete jen obyčejné pískovcové skály, ale v kabátci z buků, javorů, habrů a dalších listnáčů jsou v létě před našimi zraky ukryty trosky starého gotického hradu stejného jména. Zajímá Vás trochu historie o něm? Tak tedy vězte!

Hrad založili někdy před rokem 1250 pravděpodobně Markvartice, kteří tehdy vlastnili široké okolí této krajiny. Místem tehdy procházela důležitá obchodní „žitavská“ stezka a podél ní byly hustě rozsety strážní hrady, mnohdy i s právem vybírat clo ze zboží. V šedesátých letech 13. století patřil králi (Přemysl Otakar II.) a dle zápisu z roku 1283 jej Václav II. postoupil Janovi z Michalovic. Od poloviny 14. století pak patřil Vartemberkům spolu se Stráží, Ralskem a dalšími panstvími a městečky. Za dob husitských nebyl ani obléhán, až později za odvetného vpádu Lužičanů, ale dobyt nebyl.

Od počátku 16. stol. se Vartemburské panství začalo drobit a hrad Děvín byl prodán Bibrštejnům, ale od té doby již nebyl plně obýván. V 17. století hrad pravděpo-

dobně vypadal asi tak, jak je znázorněn na dobovém obrázku (obr.1), přesná podoba však není nikde zachycena. Krátce také patřil do majetku Albrechta z Valdštejna. Po jeho smrti se děvínské zboží vrátilo zpět do rukou Zeidlerů. Nakonec panství koupil Jan Putz z Adlerthurnu a sídlo vrchnosti se trvale přemístilo z Děvína na zámek v Mimoně. A to byl v podstatě konec jeho slávy, hrad postupně pustl a patrně se již tehdy začal rozpadat. A také se o něm již ani neobjevují písemné zmínky.

Dnes jsou nádvoří i stráně hustě porostlé listnatým porostem a jen v zimě se obnaží a skrze větve holých stromů jsou vidět zbytky mohutných, silných zdí z hrubě opracovaného pískovce. A když vystoupáte po klikaté cestičce až nahoru na elipsovitou plošinu, teprve pohled na tyto zbytky dávají tušit někdejší mohutnost a slávu nikdy nedobytného hradu.

Pro ilustraci připojuji pár fotografií dnešního stavu hradu. Budete-li se chtít třeba při své projížďce na kole rozhlédnout po širším okolí, nezapomeňte na tento můj malý tip a navštivte zbytky hradu Děvína. Ta procházka i krásný výhled svrchu stojí za trochu námahy.

Jaroslav Andrš

Foto

- Dobová kresba hradu Děvín

- Dnešní stav hradu

HISTORIA FRANCISCANA

je název výstavy, která se bude konat v Praze u Panny Marie Sněžné 28. 9.-13. 11. 2004 (s možným prodloužením o dva týdny v případě zájmu). Výstava zatím bude instalována v ambitu kláštera. Ceny vstupenek budou 50, 30 a 20 Kč. Vstupné pořadatelům vypomůže vrátit alespoň část vynaložených nákladů. Výstava má i svou internetovou stránku.

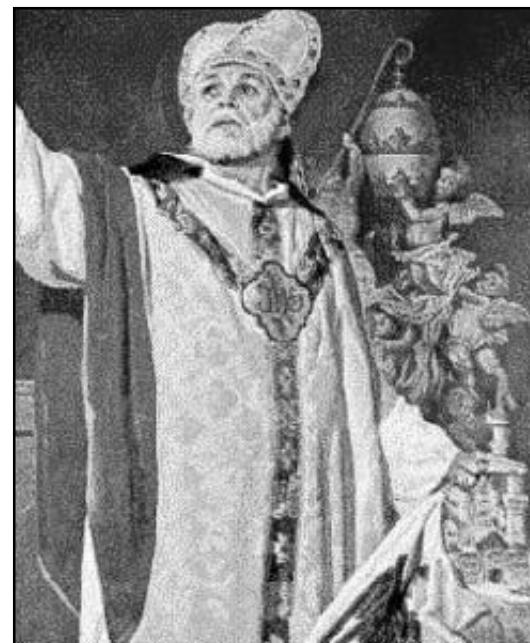
Součástí výstavy bude videokoutek, kde bude promítána zajímavá smyčka, na níž bude něco z historie a památek kláštera Panny Marie Sněžné a další věci, které nebude možné z technických důvodů shlédnout na výstavě přímo: některé staré a zajímavé rukopisy, iluminované i misijní (máme významné misionáře, kteří zanechali mimořádné dokumenty), a cenné předměty, které z bezpečnostních důvodů není možné vystavit.

Výstava bude zčásti putovní, zájem projeví kláštery v Moravské Třebové a v Kadani (nyní muzeum). Bohatství materiálu, který jsme takto připravili nebo na který jsme narazili, ale nebyl již čas ho zpracovat, by bylo škoda pominout. Proto se uvažuje o tom, založit u Panny Marie Sněžné *provinční františkánské muzeum*, kde by uvedené bohatství bylo představeno trvale a kde

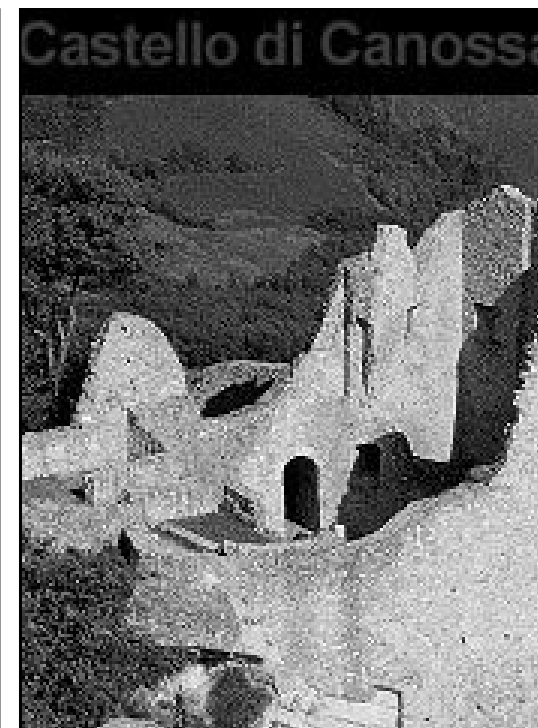
by se využily vyrobené vitríny. Jeho zvláštní součástí by možná mělo misijní oddělení, protože misijní tradice františkánské provincie svatého Václava je pozoruhodná a stojí za to ji prezentovat.

br. Regalát OFM

VZTAH CÍRKVE A STÁTU – VĚČNÝ PROBLÉM? BOJ O INVESTITURU

Emancipační boj o nezávislost papežství na světské moci vrcholil za pontifikátu papeže sv. Řehoře VII., mnicha Hildebranda z kláštera v Cluny, odkud vzešlo velké reformní dílo církve. Řehoř VII. vynikal nejen zbožností, asketickým způsobem života a dobrotou

srdce, ale také neúnavnou energií a zápalem pro Boží věc. Byl přesvědčen, že církev je královstvím Božím na zemi a podle tohoto ideálu ji chtěl také přetvořit. Potlačoval simonii, tj. kupování a prodávání církevních obřadů, a bránil kněžský celibát.

S bojem proti zlořádům v kléru se Řehoř postavil i proti investituře panovníků, tj. proti svévolnému dosazování do úřadů osob, které se panovníkům zamlouvaly, rozumějme: které ve funkci duchovních mlčely k jejich hříchům a zločinům.

Papežský Řím se již zbavil dosazování na papežský stolec příslušníků a oblíbenců římské šlechty a nyní bylo třeba zbavit se stejného zlořádu, uplatňovaného německým králem a císařem římským Jindřichem IV.

Tento nadaný, ale prchlivý a neukázněný mladík se rozhodl jmenovat na uprázdněné biskupské stolce své oblíbence, většinou muže bez potřebných mravních kvalit, např. v případě milánského arcibiskupa. Řehoř VII. vydává proti tomu tzv. Dictatus papae (papežské ustanovení):

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH

Farnost arciděkanství Liberec

úterý 2. listopadu

mše svaté za věrné zemřelé v kapli Svaté Rodiny v 7.00 a 8.00 a večer v arciděkanském kostele v 17.00 a 18.00.

Křížany

kostel Sv. Maxmiliána

neděle 31. října

v 15.00 mše svatá, po ní pobožnost na místním hřbitově

Farnost Vratislavice nad Nisou

Od pondělí 25. 10. 2004 se bohoslužby konají již v Kapli Vzkříšení.

duchovní správci

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ

22. ZÁŘÍ AŽ 26. ŘÍJNA 2004

Křtem byli mezi nás přijati:

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Petr Václav Schimmerle

Řeckokatolická farnost Liberec

Jablonec nad Nisou

Jevgenuja Popdjakunyk (5. září, vč. biřmování)

Liberec

Kateřina Kindratová (19. září)

Srdečně blahopřejeme.

Svátost manželství přijali:

Řeckokatolická farnost Liberec

Jablonec nad Nisou

Aleš Hádek a Martina Krajňáková
(11. září)

Ke vzkříšení jsme vyprovodili:

Farnost arciděkanství Liberec

Kostel Sv. Antonína Paduánského

Štefan Hronský (1933)

Farnost děkanství Liberec – Rochlice

Bedřich Vlček (1932)

Farnost Liberec – Ruprechtice

Božena Urbanová (1908)

František Karásek (1931)

Václav Dvořák (1941)

duchovní správci

OB RÁZEK

libereckých farností

Vydává Římskokatolická farnost v Liberci - Ruprechticích pro liberecké farnosti a ve spolupráci s nimi.

Vrchlického 81, PSČ 460 14, Liberec XIV - Ruprechtice, datum vydání: 31. 10. 2004

tel. 485 121 293, e-mail: liberec.ofmZquick.cz, doporučená cena 5,- Kč, za obsah odpovídá P. Antonín OFM

Foto na titulní straně - Z Křížanských slavností, na zadní straně - Věž kostela Sv. Antonína Velikého, Jaroslav Andrš

Internetové stránky libereckých farností: <http://www.rkc-lbc.cz>

V TOMTO ČÍSLE

ÚVODNÍK

KAPKA NADĚJE, ANTONÍN 3

PASTORACE

POSTOJE PŘI MŠI SVATÉ, JAN VOŽENÍLEK 3

PAMATUJ, ABYS SVĚTIL SVÁTEČNÍ DEN! ANTONÍN 5

RODINA A ŠKOLA

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (11) CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB
LIBERECKÉHO KRAJE – AZYLOVÝ DŮM SPERAMUS, VÁCLAV VRÁNA 6

ÚCTA K ŽIVOTU ANEB KDO VLASTNĚ ZVÍTĚZIL?

2. ČÁST : POTRATY VČERA A DNES, KAREL KOROUS; BR. FELIX OFM 7

DVA LÉKAŘSKÉ SLIBY, HIPPOKRATES A 1. LÉKAŘSKÁ FAKULTA UK 9

DĚTI A MLÁDEŽ

CELOSTÁTNÍ SJEZD JUNIOR KLUBU
KŘESŤANSKÝCH DEMOKRATŮ V LIBERCI, KAMIL JAN SVOBODA 10

S PETREM ZATLOUKALEM O MŠI SVATÉ U NÁS A V USA, BR. FELIX OFM 11

HISTORIE

VÝSTAVA *HISTORIA FRANCISCANA* ZAHÁJENA, BR. REGALÁT OFM 12

VZTAH CÍRKVE A STÁTU

ZA DOBY PANOVÁNÍ POSLEDNÍCH HABSBUKŮ (1848 – 1918), DAVID JECH 13

O TAJEMSTVÍ SMRTI SVATÉHO VÁCLAVA, VÁCLAV TATÍČEK 14

UMĚNÍ

VARHANY – KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE (3), PAVEL KOZOJED 15

DUŠÍČEK / LISTOPAD, BOHUSLAV REYNEK 17

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

OZVĚNA „KŘIŽANSKÝCH SLAVNOSTÍ“, JAROSLAV ANDRŠ 17

PASTORAČNÍ ASISTENTI NA LIBERECKÉM ARCIDĚKANSTVÍ, MICHAL OLEKŠÁK 19

OLYMPIÁDA V DOMOVĚ PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI, JANA JURKOVÁ 20

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. JANEM RYBÁŘEM SJ, VÁCLAV VANĚK 20

2. A 3. BENEFIČNÍ KONCERT

V DOLNÍM HANYCHOVĚ, ZDENĚK A RADOVAN SKALICKÝCH 21

SEZNAMOVACÍ SETKÁNÍ PRO VĚŘÍCI

V LOUKOVĚ U SEMIL 12. – 14. 11. 2004, VÍT JŮZA 22

SEZNÁMENÍ 22

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTI LIBEREC – RUPRECHTICE 22

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH 24

Z KRONIKY NAŠICH FARNOSTÍ 22. ZÁŘÍ AŽ 26. ŘÍJNA 2004 24

Bližší informace o dívčím chrámovém sboru:

Zatím poslední setkání bylo 25. října. Dívky vede paní učitelka Hubálková.

Zatím chodí pravidelně čtyři děvčata, ale rádi získáme větší početní obsazení. Zkouška je každé pondělí v 18.30 h na arciděkanství.

Farnost Vratislavice nad Nisou

5. - 9. tř. 17.00

Náboženství

čtvrtek

5. - 6. tř. 14.45

8. - 9. tř. 17.00

mládež - studenti gymnasia a středních škol 18.00

středa

1. tř. 13.30

1. - 4. tř. 15.45

duchovní správci

SEZNAMOVACÍ SETKÁNÍ PRO VĚŘÍCI V LOUKOVĚ U SEMIL 12. – 14. 11. 2004

Cíl akce: Při vědomí toho, jak problematické jsou nábožensky smíšené sňatky, a jak důležité a zároveň často obtížné je pro katolíky najít si přijatelného ženicha - nevěstu, chceme k tomu poskytnout určitou příležitost.

Pořadatel: Orel jednota Loukov u Semil
Akci řídí (dotazy, přihlášky apod.): Vít Jůza, Loukov u Semil čp. 1, 513 01 p. Semily, tel. 481 685 237, 732 943 265, e-mail: Juza.Vit@seznam.cz

Ubytování: Noclehy ve vlastním vybavení (např. spací pytel a karimatka) v budově v umírněně vytápěných místnostech.

Stravování: Dostatek základních potravin (chléb, rohlíky, máslo, mléko, sýr, čaj) pro účastníky zajistí pořadatel.

Náklady akce: základní potraviny 100 Kč/člověka, voda a elektřina (včetně vytápění) a administrativní náklady 100 Kč/člověka, vstupné do jeskyní: 60 Kč/člověka budou hrazeny z poplatků účastníků. Účastnický poplatek 260 Kč bude vybírán při příjezdu.

Podmínky k účasti: (v případě pochybností se zeptejte)

1. katolická víra (v případě rozporu mezi vírou a příslušností k církvi je rozhodující víra, kterou by samozřejmě příslušnost k církvi měla následovat),

2. úmysl navázání známosti (a zatím jen známosti) za účelem uzavření křesťanského manželství,

3. možnost uzavření křesťanského manželství, to je zejména:

a) přiměřený věk,
b) nebýt vázán existujícím manželským svazkem,

4. přijetí podmínek tohoto seznamovacího setkání.

Přihlášky: Pro bezproblémové zajištění akce je třeba přihlášky (případně i jejich zrušení) zaslat aspoň týden předem s uvedením jména, věku a kontaktů (adresa, telefon, mobil, e-mail) na přihlašovanou osobu, plánovaného času a způsobu příjezdu a s prohlášením o splňování podmínek k účasti, jak jsou uvedeny výše.

Příjezd: první den večer: účastníci se hlásí na faře v Loukově u Semil (10 km od Semil proti proudu Jizery) na faře (velká budova za kostelem).

Odjezdy posledních autobusů: ze Semil (místní autobus směr Jilemnice) v 18.25 z autobusového nádraží, z Jilemnice (místní autobus směr Semily) 18.21 z autobusového nádraží, od pozdějších vlaků možno zajistit odvoz po domluvě.

Vít Jůza

SEZNÁMENÍ

42/176/74 osamělý nekuřák, otec dvou dospívajících dětí, hledá upřímnou, sympatickou věřící ženu, která se rovněž cítí sama a touží po hezkém rovnocenném vztahu založeném na lásce a vzájemné důvěře.

Zájmy: Kultura, pěkná hudba, příroda, výlety.

Případné odpovědi zašlete na adresu redakce. Na obálku napište heslo:

Inzerát

PŘEHLED AKTIVIT FARNOSTÍ

Farnost arciděkanství Liberec

Pravidelné akce

Bližší informace o pátečním společenství mládeže:

Jde o společenství, které se chce dozvědět něco více o Bohu. Chodí tam převážně vysokoškoláci, ale jsou zváni i ostatní. Společenství se schází každé pondělí po mši sv. asi v 19.00 h na arciděkanství. Vede ho P. Antonín Sedlák společně s P. Josefem Faltejskem. Začínáme modlitbou, pak řešíme technicko-organizační záležitosti - např. výlety atd., pak má P. Antonín přednášku na témata katechismu a následuje diskuse. Nakonec P. Josef rozebírá liturgické texty z následující neděle a vše končí modlitbou. Připojujeme panoramatické foto.

ÚVODNÍK

KAPKA NADĚJE

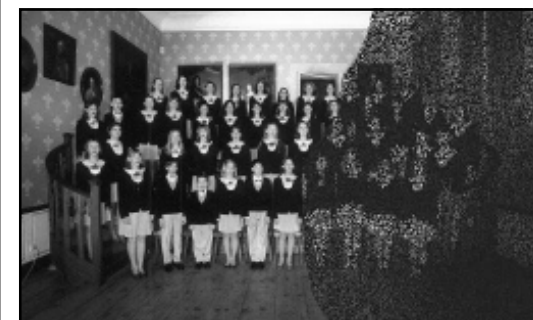
Takový byl název benefiční akce primátorského dne solidarity poslední zářijovou sobotu v Liberci. Ta naděje má být poskytnuta nejmenším pacientům dětského a novorozeneckého oddělení liberecké nemocnice tím, že se seženou prostředky na zakoupení lůžka BabyTherm, jednoho z nejmodernějších zařízení. Kapka naděje, jak jsme se dozvěděli ze Zpravodaje liberecké radnice, je nadační fond, pomáhající lidem v nouzi. Při této dobročinné akci se uskutečnil bohatý kulturní a sportovní program - hudba, tanec, lezecká stěna, Bungee running, žákovský floorbalový turnaj, Severáček, Kopretinka, Cum decore. Jen tak houšť! Primář dětského a novorozeneckého oddělení nemocnice nás informoval o počtu dětí hospitalizovaných, ambulantně ošetřených, o počtu novorozenců.

V tomto výčtu činností a úkonů chybí jeden důležitý údaj, tak závažný, že by jím měla být poznamenána celá akce Kapky naděje. Chybí tu sdělení, nebo chcete-li, přiznání, kolika dětem nebylo dopřáno spatřit světlo světa, přitisknout se k mateřskému prsu, vychutnat si jeho posilující pokrm, těšit se z bezpečí a teplé ochranné náruče. Ti drobečkové žili, holátka rostla a najednou byla jejich živelná touha po životě zmařena, říkáme, přerušena.

Když bylo kdysi sovětským stíhačem na příkaz Moskvy sestřeleno nad Ochotským mořem jihokorejské civilní letadlo, oznámily naše sdělovací prostředky: „Byl přerušen jeho let.“ Kolika dětem je v naší nemocnici přerušen jejich let? V moři tenkrát zahynulo 269 lidí. Každým rokem na místo atentátu

jede loď a příbuzní zabitých hází do moře věnec. Kdo a kam položí věneček našim spoluobčánkům? Jsme už tak otrlí a lhostejní, že snad jen v někom zůstává vědomí nebo alespoň pocit viny. Hromada dětských botiček v polské Osvětimi námi otřese, jsme šokováni zprávami o škole v severoosetinském Beslanu, ale to, co se děje s požehnáním našich zákonodárců, se nás nedotýká. Nejen naše dolní a horní komora, ale také apatie a lhostejnost občanů nesou na těchto vraždách vinu. Dnes se už nemůžeme omlouvat nevědomostí.

Dopřejte kapky naděje dětem, ze kterých by se dala postavit alternativní družstva floorbalu, z nichž ta vítězná by se utkala se zástupci Bílých Tygrů, fotbalistů FC Slovanu a floorbalistek Crazy Girls, jak tomu bylo letos na poslední zářijovou sobotu. Doplnily

by řady Severáčku, zaplnily by znovu lavice škol, kterým hrozí uzavření, učitelé by se nemuseli bát o svá místa a až by dorostly, snadno by uživily své dědečky a babičky - a co hlavní, nezatížily by naše svědomí

Dopřejte jim kapku naděje.

Antonín

Foto

- Doplnily by řady Severáčku

PASTORACE

POSTOJE PŘI MŠI SVATÉ

Stručně jsme ukázali, jaký mají jednotlivé postoje význam, co znázorňují či podporují. Proto je přirozené a logické, že různým částem mše sv. přísluší různé postoje. Tyto postoje jsou podrobně popsány ve Všeobecných pokynech k římskému misálu.

K dispozici je nyní pracovní český překlad třetího vydání (editio typica tertia) z června 2002 (dostupný na internetových stránkách České biskupské konference <http://www.cirkev.cz>).

V čl. 42 se vysvětluje:

Společné postoje, které všichni

účastníci zachovávají, jsou znamením jednoty členů křesťanského společenství shromážděného k slavení posvátné liturgie. Vyjadřují totiž smýšlení i city účastníků a podporují je.

Čl. 43 stanovuje:

Věřící ať stojí od začátku vstupního zpěvu nebo od příchodu kněze k oltáři až ke vstupní modlitbě včetně, při zpěvu Aleluja před evangeliem a při četbě evangelia, při vyznání víry a přímlovách, od výzvy před modlitbou nad dary až do konce mše s výjimkou toho, co bude řečeno dále. Ať sedí při čteních před evangeliem a responsoriálním žalmu, při homilii a přípravě darů; a podle okolností též při posvátném mlčení po přijímání. Ať pokleknou k proměňování, není-li to ztíženo nemocí, nedostatkem místa, množstvím přítomných či jinými rozumnými důvody.

Ti, kdo při proměňování nepokleknou, se hluboce ukloní, když kněz po proměňování pokleká.

A dále:

Biskupské konference však mohou společné úkony a postoje popsané v mešním řádu přizpůsobit, podle platných předpisů, povaze a rozumným zvyklostem národů. Bude však třeba dbát, aby odpovídaly smyslu a charakteru jednotlivých částí mešní liturgie.

Kde je zvykem, že lid zůstává klečet po Svatý až do konce eucharistické modlitby a před přijímáním, když kněz říká Hle, Beránek Boží, je chvályhodné to zachovat.

Jednotlivé postoje jsou tedy přesně určeny. Liberecký věřící ihned vidí, že praxe v libereckých kostelích se od popsaného liší. Shrňme ji do tabulky sestavené mj. podle informací zástupců farností:

Část mše svaté	Podle pokynů	Zkrácený název farnosti			
		Lib	Lib-Roch	Lib-Rup	Vrat
Vstupní obřady a vstupní modlitba	ST	ST	ST	ST	ST
Čtení, responsoriální žalm	SE	SE	SE	SE	SE
Zpěv Aleluja, čtení evangelia	ST	ST	ST	ST	ST
Homilie	SE	SE	SE	SE	SE
Vyznání víry, přímlovy	ST	ST	ST	ST	ST
Příprava darů	SE	SE	SE	SE	SE
Modlitba nad dary	ST	SE	ST	SE	ST
Preface, Svatý	ST	ST	ST	ST	ST
Eucharistická modlitba před proměňováním	ST/KL	KL	ST	ST	ST
Proměňování	KL	KL	KL	KL	KL
Tajemství víry	ST/KL	KL	KL	KL	ST
Eucharistická modlitba po proměňování	ST/KL	KL/SE	ST	ST	ST
Otče náš, pozdravení pokoje	ST	ST	ST	ST	ST
Beránku Boží	ST	KL	KL	KL	ST
„Hle, Beránek Boží...“	ST/KL	KL	KL	KL	KL
Posvátné mlčení po přijímání	SE	KL/SE	KL/SE	KL/SE	KL/SE
Modlitba po přijímání	ST	KL/SE	ST	ST	ST
Požehnání, propuštění	ST	KL/SE	ST	ST	ST

Jak je patrné, rozdíly jsou zejména v postoji při eucharistické modlitbě a při závěrečných obřadech.

Při modlitbě po přijímání a při závěrečné modlitbě by se ovšem mělo stát, nejen z důvodů významu postojů popsaných v minulém Čísle Obrázku, ale i „z důvodů symetrie“ vzhledem ke vstupním obřadům.

Na závěr několik poznámek:

1. Společné postoje věřících jsou znamením jednoty Božího lidu. Toto znamení by mělo být pravdivé aspoň v rámci jedné farnosti.

2. Návštěvník bohoslužby v jiné farnosti (diecézi) by se měl spíše podřídit místním zvyklostem, byť nejsou ideální. Například na Slovensku bývá zvykem sedět od začátku preface až po konec eucharistické modlitby

sobota	
ranní chvály v kapli Vzkříšení	8.45
druhá přednáška	9.00
oběd	12.00
třetí přednáška	15.00
mše svatá	17.00
čtvrtá přednáška	19.00

neděle	
mše svatá v kapli Vzkříšení	8.30
pátá přednáška	10.00

Během duchovní obnovy bude příležitost ke sv. smíření nebo k duchovnímu rozhovoru.

Všichni jste zváni!

Václav Vaněk

2. A 3. BENEFIČNÍ KONCERT V DOLNÍM HANYCHOVĚ

Druhý benefiční koncert

v kostele Sv. Bonifáce v Liberci Dolním Hanychově se uskutečnil 25. září 2004 v 17 h. Vystoupil na něm komorní soubor Teplické konzervatoře Collegium Musica Antiqua, který se věnuje přednesu barokních skladeb s využitím barevnosti a dynamiky moderních nástrojů. Soubor založil v roce 2002 na teplické konzervatoři Lukáš Vytlačil, který je i jeho uměleckým vedoucím. Za dobrou interpretaci obdržel soubor 3. místo v interní soutěži teplické konzervatoře a vystoupil na hudebních festivalech Theatrum Kuks a Svatohubertské slavnosti Kuks. Variabilita obsazení dovoluje uvádět komorní žánry a kompozice pro barokní orchestr. Soubor vystupuje nejenom v českých zemích, ale i v zahraničí.

V hanychovském kostele zazněly skladby od J. D. Zelenky, A. Scarlatiho, J. J. Quantze, V. Vodičky, G. P. Telemanna, A. Vivaldiho, G. F. Händela, takže došlo k určitým změnám oproti oznámení v předminulém čísle Obrázku. Koncert měl překvapivě vysokou úroveň a posluchači odcházeli spokojeni. Mladí umělci nám přislíbili, že v budoucnu zase někdy rádi přijedou.

Třetí benefiční koncert

se konal 9. října 2004 v 17 h tamtéž. Jak jsme oznámili minule, vystoupili na něm Blanka Černá (mezzosoprán), Jindřich Kaulfers (kytara) a Karin Černá (violocello). Blanka Černá působí jako sólistka divadla F. X. Šaldy v Liberci, kam nastoupila po absolutoriu na pražské konzervatoři v roce 1983. Během tohoto angažmá dokončila studium zpěvu na pražské AMU u profesora Karla Bermána. Spolupracovala s řadou operních scén v tuzemsku a hostovala v Národním divadle v Praze. Jindřich Kaulfers vystupuje jako sólista i komorní hráč v několika souborech. Hru na kytaru vystudoval na konzervatoři v Teplicích u profesora Františka Jiroše. Je absolventem mistrovských tříd předních evropských kytaristů (Wagner, Steidel, Offermann, Swette, Groskey, Wright). Karin Černá je absolventkou ZUŠ Jablonoř v Liberci, kde studovala violoncello u panaučitele Stanislava Šůvy. V současné době studuje 2. ročník Pražské konzervatoře u profesorky Renaty Strašrybkové.

V podání těchto umělců byly provedeny skladby od J. A. Losyho, J. S. Bacha, P. Ebena, L. Bocheriniho, J. Maseneta, F. Sora, M. Fally a Ch. Gounoda, takže i zde došlo k menším změnám oproti ohlášenému programu.

Blanka Černá zaujala barvou svého hlasu a citlivým přednesem, její dcera Karin už vyzrálým projevem a pan Kaulfers svou hrou znásobil nádherný dojem, že jsme jen neradi odcházeli.

Na všech třech dosud uspořádaných koncertech vystoupili účinkující umělci bez nároku na honorář a veškerý zisk z dobrovolného vstupného bude věnován kostelu Sv. Bonifáce, v němž a pro něhož se koncerty pořádaly. Celkový výtěžek ze tří koncertů činí 14 075 Kč. Koncertů se průměrně zúčastnilo 60 posluchačů.

Příští, již čtvrtý benefiční, už vánoční koncert se uskuteční v době adventu před vánočními svátky. Termín včas oznámíme!

Zdeněk a Radovan Skalických

Kněžnou. Upozornil na to, že některé texty, které se tradičně používají v našich kostelích, jsou jazykově zastaralé a už ne zcela přesné, a proto někdy těžko oslovují lidi, zejména nevěřící, kteří čas od času některý kostel navštíví.

Po přednášce následoval výtečný oběd připravený kuchařkami, které vaří na setkáních důstojných pánu z našeho vikariátu. Po obědě se asistenti rozdělili na dvě skupiny. Jedna zůstala s P. Rybářem, který pokračoval ve výkladu, po němž byla možnost položit mu otázky. Druhá skupina se sešla v jiné místnosti, aby se dozvěděla, co po novém roce čeká každou naši farnost: přechod z jednoduchého na podvojný účetnictví. Proto se v této skupince sešli především účetní z našich farností a také někteří laičtí administrátoři pečující o farnosti po hmotné stránce. Tady jsme se toho dozvěděli na začátek také dost, ale jedna věc byla nepříjemná a reálná. Po novém roce bude muset každá farnost zase o trochu více sáhnout do svého rozpočtu.

Je velmi dobré, když se čas od času sejdou lidé, kteří mají profesionálně pomáhat v našich farnostech k jejich nejen duchovnímu rozkvětu. Za toto zatím poslední setkání se jistě patří poděkovat biskupskému vikáři Miroslavu Šimáčkovi, P. Rybářovi a referentce Marii Noskové, a také hostiteli P. Františku Opletalovi a všem v kuchyni.

Michal Olekšák

OLYMPIÁDA

V DOMOVĚ PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI

Olympiáda se sice konala už v soboru 11. září, ale přece jen snad nebude na škodu se o ní ještě krátce zmínit.

Přípravy začaly už začátkem týdne. Maminky a děti připravily olympijskou vlajku a členky pro každého závodníka. Nakreslily i pozvánky pro ty maminky s dětmi, které u nás bydlely dříve, pro všechny sponzory a pro maminky z Domova pro matky s dětmi v Uhlířské ulici (Obrázek č. 6, roč. 2, 7. 5. 2004, s. 9n.).

Zahájení olympiády bylo ve 13.30. Děti nejdříve musely vyluštit křížovku – tam se dozvěděly kde mají hledat papír

s nápisem „Začíná olympiáda“. Po nalezení tohoto hesla se všichni seřadili, každý dostal závodnickou čelenku a soutěže mohly začít.

U každé disciplíny byla jedna maminka, která se starala o regulérnost a bezpečnost soutěží. A když měly soutěže ukončené všechny děti, přišly na řadu maminky. Ty s plným úsilím absolvovaly zase svoje sportovní disciplíny. Soutěžilo se v hodu vlašťovkou, ve skoku v pytli, skoku do dálky, hodu na terč, byla připravena opičí dráha, slalom mezi plechovkami – kolečkem, malé děti kočárkem, slalom s míčkem na lžici (nebo tenisové pále). Fandilo se a bylo veselo.

Po skončení soutěží bylo vyhlašování vítězů – vyhrál ale každý kdo sportoval.

Děti dostaly medaile a diplomy, ale největší radost měly z balíčků s pastelkami nebo omalovánkami, bylo i plno sladkostí.

A měly jsme radost i z toho, že přišly i naše bývalé klientky a maminky z domova v Uhlířské.

Jana Jurková

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. JANEM RYBÁŘEM SJ

Podzimní duchovní obnova ve farnosti Vratislavice nad Nisou se bude konat ve dnech 12. - 14. 11. 2004 a to pod duchovním vedením otce Jana Rybáře SJ. Její téma bude: „Kdo vlastně jsi, Pane?“

Předběžný program:

pátek	
mše svatá v kapli Vzkříšení	17.00
první přednáška ve farním sále	18.30

(mimo proměňování, kdy se klečí).

3. Tělesný postoj má pokud možno odpovídat tomu co lid resp. kněz jako zástupce lidu říká, jinak se poněkud rozměňuje význam slov a postojů. Např. na výzvu jáhna „Skloněte se před Bohem a přijměte požehnání“ v závěru mše svaté by se měl lid sklonit (tzn. provést úklon těla), nikoliv kleknout.

4. Boží lid není armádní šik ani parta napodobující svého vůdce. Pokud někdo chce z vážných důvodů (duševní rozpoložení, čas kajčnosti, ale třeba i zdravotní stav) zvolit jiný než obvyklý postoj, nechť tak učiní; přitom má respektovat „technická omezení“ daná situací (skupina klečících přes stojícího v první řadě špatně vidí apod.).

Tento text není výzvou, aby jednotlivci začali měnit své postoje podle pokynů misálu. Případná změna by měla být přijata po nějaké dohodě, jistě ne proti vůli duchovního správce farnosti.

Jan Voženílek

PAMATUJ, ABYS SVĚTIL SVÁTEČNÍ DEN!

Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci, ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě (Ex 20, 9-12).

„Přibližně devadesát procent firem v kraji ignoruje pracovní klid o státních svátcích. Pracovníkům pak nařizují, aby si například mezi svátky brali neplacené volno, což je podle Zákoníku práce nepřipustné,“ upozornil odborový předák Asociace samostatných odborů (ASO) v Liberci Milan Šubrt. V Rakousku či Německu by si něco takového, jako chtít po svých zaměstnancích, aby šli o svátcích do práce, zaměstnavatelé nedovolili ani navrhnout“ (Liberecký den 23. 10. 2004, Lenka Markovičová).

Jsou zařízení, služby, kde je nutno pracovat nepřetržitě. Nemocnice, spoje, železnice, autobusová doprava, protože si to vyžaduje chod společnosti, veřejný

pořádek. Proto má také pohotovost policie, hasiči, záchranná služba. Tito lidé jsou, nebo by měli být po zásluze odměňováni.

Bylo by zajímavé udělat v Liberci důkladný průzkum a zjistit počet lidí, kteří pracují v neděli. Mimo ty zmíněné. Dělí se asi na dvě skupiny. Na ty, kteří pracují dobrovolně a kteří jsou k tomu nuceni. Kolik lidí asi zaměstnávají hypermarkety i malé obchody, kam v neděli proudí tisíce zákazníků a klaní se tu bohu konzumu. Otrokářství bylo v Evropě zrušeno v raném středověku, ale v současné společnosti je na postupu v jiné formě.

Desatero přikázání nazval kdosi desaterem velkých svobod. To třetí, o svátečním klidu, by mohlo znít: Nemusíš se dít do úpadu, nemusíš podlehnout práci ani cestování, protože jsou vyšší hodnoty: Můžeš mít čas na děti, na manželku, můžeš se zamyslet nad smyslem života, poznat, že máš Otce, který na tebe myslí, můžeš s ním dokonce mluvit společně s ostatními. Nedej se zotročit. Jsi povolán ke svobodě.

Co mám v této otrokářské společnosti dělat? Nenech se zotročit a bojuj i za osvobození druhých. I za cenu, že vyděláš méně peněz, se vyhýbej nedělní práci. Nenakupuj v neděli, nevchoď do žádného obchodu. Snaž se i v domácnosti, pokud to není nutné, omezit práce, které se dají přesunout na jiné dny. Věnuj v neděli a o svátcích více času Bohu. Účastni se společné bohoslužby, věnuj se více rodině, příbuzným, navštív lidi osamělé.

Nenech se zotročit. Vyplatí se ti to. Jsi svobodný člověk. K té svobodě vychovávej i své děti.

Těšíme se z toho, že do Bílého kostela budeme už brzy jezdit po dálnici. S odvahou se silničáři zařídili do svahů a celé dílo je před dokončením. Proč tam však pracují ve svátek jako v pátek? Možná proto, aby firma stihla smluvený termín dokončení a nemusela platit penále, nebo chce dílo odevzdat dříve a vydělat více peněz, protože jak známo, práce se prodražuje, když trvá déle. Z hospodářského hlediska je mnohé pochopitelné a dá se zdůvodnit.

Za prací však stojí člověk, lidé, a ti žijí v určitém biologickém rytmu a ten je možná do jejich psychiky nebo mozku zakódován a

jeho narušení může mít neblahé následky na celý organismus, a nejen to – i na jejich rodiny, příbuzenské, sousedské, společenské vztahy.

V počátcích revolučního státu zavedli v Sovětském Rusku desetidenní týden – každý desátý den byl nepracovní, a jak známo, museli od toho ustoupit a vrátit se k týdnu sedmidennímu. Možná, že i pan Pecka, ten originální pekař na Vysočině, má do jisté míry pravdu se svým bojem za zachování astronomického času. Co my víme! Jsou věci mezi nebem a zemí, kterým dost nerozumíme, tajemné, a proto bychom se jich neměli dotýkat. Toto nařízení o zachovávání svátečního klidu je výslovně stanoveno Bohem a tím má pečť posvá-

nosti. I zkušenost nám napovídá, že se vyplatí je důsledně zachovávat.

Židé světí sobotu. Ti přísnější i v dnešním Izraeli požadují, aby v sobotu bylo zakázáno jezdit auty, mimo případů nutnosti. V anglických městech ještě donedávna prý v neděli ráno zely ulice prázdnotou. Mnoho lidí bylo v kostelích. Oba státy jsou prosperující, zatímco v těch státech, kde se propagovaly „subotniki“, uzavíraly se socialistické závazky, střežilo se plnění plánu, hospodářství zaostávalo, hroutilo se.

Vyplatí se zachovávat desatero!

Antonín

RODINA A ŠKOLA

O CHARITATIVNÍ PRÁCI V LIBERCI (11) CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB LIBEREC- KÉHO KRAJE AZYLOVÝ DŮM SPERAMUS

Široká 304
460 01 Liberec 1
Tel.: 485 103 141, 486 131 633
E-mail: speramus.lbc@volny.cz
Ředitel: Václav Vrána

V lednu 2005 oslaví azylový dům Speramus 10 let svého trvání. Toto zařízení slouží mužům starším 18 let, kteří se ocitli z nejrůznějších důvodů v bytové krizi. Celková kapacita je 24 lůžek + 1 samostatný pokoj s vlastním sociálním zařízením, který slouží ke krátkodobému pobytu týrané či jinak zneužívané ženy případně i s dítětem. Jinak je časový limit doby pobytu klienta stanoven na dobu tři měsíce. Ve zvlášť výjimečných případech je možno tuto dobu prodloužit.

Naprostá většina klientů přichází z nápravného zařízení. Než se odtud vrátí, často přijdou o svůj rodinný základ – ztratí byt, ženu, setkali jsme se dokonce s případem, že k nám přišel muž s trvalým bydlištěm v domě, který už nestál. Nejsmutnějšími případy, bylo jich několik, jsou ty, kdy chlapci po dosažení 18 let museli opustit dětský domov a neměli kam

jít. Jejich životní rozjezdová dráha se tedy řešila přes náš azylový dům. Přicházejí k nám muži bez ohledu na dosažené vzdělání – měli jsme tady několik inženýrů, bydlel tu i učitel. Častou příčinou pádu člověka bývá alkohol, ale ještě více se u našich klientů vyskytuje nešvar zdeformované civilizace – gamblerství. Naproti tomu bylo u nás málo případů lidí, kteří měli problémy s drogami – ti nás moc nenavštěvují, protože žijí, či spíše živoří mezi sebou.

Azylový dům vznikl přestavbou bývalého hostince ŽITAVA, a dnes patří svým vybavením mezi nejlepší v České republice. Vedle čtyřlůžkových nebo pětilůžkových pokojů mají klienti možnost využívat klubovnu s barevnou televizí a knihovnou a dobře vybavenou kuchyň. Nejpotřebnější pak mají i možnost získat zde zdarma základní ošacení.

Součástí péče o naše klienty je dále:

- vyprání prádla ubytovaným klientům,
- pomoc klientům při jednání na státních institucích a při hledání zaměstnání,
- možnost i pro neubytované bezdomovce provést osobní hygienu v našem zařízení,
- získání možnosti trvalejšího ubytování, přechodu do domova důchodců a pod.

Za jeden den pobytu klient, který je na sociálních dávkách, nebo jehož příjem je

kterým kdysi byl vchod do kapličky. Opravy financovala hlavně obec podle projektu, který se snažil dát stavbě původní ráz. Na připojené fotografii je patrné, jak krásně teď v polích na dálku svítí do širokého okolí. Třeba časem bude vyzývat, tak jako v minulých dobách, k obrácení mysli kolemjedoucích k Bohu. Svěcení provedl generální vikář Msgre Karel Havelka za asistence svého kolegy z Německa a administrátora přes hmotné statky Michala Olekšáka.

Poté se účastníci vrátili do kostela Sv Maxmiliána a tam v 15:45 h začala poutní mše svatá, kterou koncelebrovali kromě již zmíněných duchovních také kněží z okolních farností, celkem se jich sešlo šest u obětního stolu. Na začátku byla slavnostně rozsvícena elektrická světla, po dlouhé době opět obnovená v rámci oprav kostela, a požehnána nově opravená vitráž P. Marie. Pro úplnost jen pár historických dat o kostelu. Založen byl počátkem 17. století, kdy Křižany patřily k panství grabštejskému, a ve druhé polovici toho století byl rozšířen. Věž kostela byla přistavěna v roce 1684 ze zbytků zdíva zbouraného místního zámku.

Po mši sv. předali zástupci obce zúčastněným duchovním pěkný dárek – vyhlášený křižanský chlebič, a pro všechny, kteří byli přítomni na mši, byly připraveny čerstvé pouťové koláče. A po celou dobu otevření kostela bylo možno zakoupit si z nabízených knížek nebo sakrálních předmětů.

V dnešní době často slyšíme, že obce nebo města masivně investují do různých sportovních zařízení, obřích obrazovek a

dalších „vymožeností“. Méně už je případů, kdy obec ze svého skromného rozpočtu nezapomene přispět na obnovu kulturních památek, tím spíše, jsou-li určeny pro duchovní využití. Proto mě Křižanské slavnosti, byť neokázalé a skromné, tak zaujaly. Myslím, že se proto sluší podělit se i o tyto „malé“ radosti s Vámi ostatními. Také mi nepřísluší hodnotit záležitosti organizace a průběhu, ale ze svých minulých zkušeností vím, že to není až tak jednoduché dát dohromady takovouto akci. Proto poznávám jako svou povinnost poděkovat představitelům obce, duchovní správě arciděkanství Liberec a zejména administrátorovi farnosti Křižany Michalu Olekšákovi. Doufejme, že je to začátek blýskání se na lepší časy.

A na závěr předkládám pár snímků, aby se i čtenáři mohli na chvilku s námi Křižanských slavností zúčastnit.

Jaroslav Andrš

PASTORAČNÍ ASISTENTI NA LIBERECKÉM ARCIDĚKANSTVÍ

Ve středu 20. října se opět sešli muži a ženy působící jako významní a zároveň i placení asistenti kněží působící v pastoraci. Toto setkání se uskutečnilo jako tradičně v sídle východní části naší Litoměřické diecéze na libereckém arciděkanství. Jako většina setkání, i toto bylo zahájeno mší svatou v kapli Svaté rodiny. Po mši svaté setkání pokračovalo v hlavním sále na téma Slovo Boží. Tohoto ne zrovna lehkého tématu se velmi dobře zhostil přednášející P. Jan Rybář SJ, který v současné době působí jako kněz ve farnosti Rychnov nad

pokračoval program oslav, a to nejprve o 15. hodině vysvěcením kapličky v polích poblíž silnice z Křižan do Kryštofova Údolí. Tato maličká kaplička, o které jsem moc

zmínek v historických pramenech nenašel, byla v minulých letech devastována v takové míře, že z ní zbyla prakticky torza obvodových kamenných zdí s otvorem,

pod 3 000 Kč, platí symbolickou částku 15 korun. Jednáme také se sociálními odbory, které mají možnost klientovi částku za ubytování uhradit. Stravu sice neposkytujeme, ale díky sponzoringu jsme od pondělí do pátku zásobováni chlebem a pečivem, které je klientům rozdáváno. Jinak si klienti připravují jídlo v kuchyňce.

Svým klientům se snažíme zpříjemnit i vánoční a velikonoční svátky, které pro toho, kdo je v těžké situaci, mohou být velmi smutné. Několik libereckých hotelů nás v tyto sváteční dny zásobí tradičními jídly – bývá bramborový salát i řízek.

V každém roce projde azylovým domem více než stovka klientů. A zejména v zimním období by kapacita azylového domu mohla být dvojnásobná a ještě by nestačila.

Václav Vrána
ředitel AD SPERAMUS

ÚČTA K ŽIVOTU ANEB KDO VLASTNĚ ZVÍTĚZIL?

2. ČÁST : POTRATY VČERA A DNES

Jestliže prvenství v uzákonění enthanasie náleží německému nacionálnímu socialismu, **prvenství v povolení potratů patří ruskému bolševickému socialismu.**

Trestní zákoník Ruska a Ukrajiny z r. 1922 uváděl:

„§146. Vyhnutí plodu neboli umělé přerušení těhotenství se svolením matky osobami, které k tomu nemají náležité lékařské vzdělání, nebo i když toto lékařské vzdělání mají, ale děje-li se to za nenáležitých podmínek, je trestáno odnětím svobody nebo nucenými pracemi do jednoho roku.

Budou-li jednání podle tohoto paragrafu prováděna jako živnost nebo bez souhlasu matky, nebo bude-li jejich následkem smrt,

pak se trest odnětí svobody zvýší až na pět let.

Příslušnost: Lidový soud se dvěma soudci z lidu.

Zákona nabývá účinnosti

- v Rusku 1. června 1922: M. Kalinin,

D. Kurski a A. Jenunkidze,

- na Ukrajině 15. září 1922: Petrowski a Jermošenko.“

V §146 bylo dále upřesněno:

„- Matka, která provede vyhnání plodu sama, nebude trestána.

- Provádí-li lékař vyhnání plodu v bytě pacientky, je přijetí platby beztrestné.“

Sovětské Rusko potraty ale nejen povolilo, ale i hromadně podporovalo. K § 146 je totiž připojen text dekretu lidových komisariátů spravedlnosti a ochrany zdraví z 18. listopadu 1920, který uvedená nařízení ještě o dva roky předchází, a který je z tohoto hlediska v dějinách lidstva bezprecedenčně první:

„V posledních desetiletích roste, jak na Západě, tak i u nás, počet žen, které potřebují přerušit těhotenství. Zákoníky ostatních zemí potírají tento neduh cestou trestání jak žen, které se pro potrat rozhodnou, tak lékaře, který jej provádí.

Tato metoda nevedla k pozitivním výsledkům, nýbrž operace jen byla prováděna tajně a žena byla obětí ziskuchtivých a často neodborných potratářů, kteří operace tajně prováděli jako živnost.

V důsledku toho onemocnělo infekcí až 50 % žen a až 4 % z nich zemřelo.

Dělnicko-rolnická vláda vzala na zřetel celé společenské zlo tohoto jevu. Na cestě upevnění socialistického státního systému a agitací proti potratům mezi masami pracujícího ženského obyvatelstva dělnicko-rolnická vláda bojuje proti tomuto zlu, a tím že uskutečňuje v široké míře zásadu ochrany mateřství a dětí, poznenáhle vymýcení tohoto jevu předvídá.

Avšak dokud zděděné mravní zvyklosti minulosti a těžké hospodářské podmínky současnosti nutí část žen se pro operaci rozhodnout, lidový komisariát ochrany zdraví a lidový komisariát spravedlnosti, aby chránily zdraví žen a zájmy mas před

neodbornými a ziskuchtivými loupežníky, kteří se na metody boje v této oblasti dívají jako na absolutně bezúčelné, stanovují toto:

1. Operace za účelem přerušení těhotenství bude v sovětských nemocnicích prováděna *bezplatně*, protože tam je zajištěna největší neškodnost provedení.

2. Je absolutně zakázáno provedení kýmkoliv s výjimkou lékařů.

3. Porodní bába nebo asistentka, která se dopustí provedení této operace, bude zbavena práva vykonávat své povolání a bude předána lidovému soudu.

4. Lékař, který vykoná operaci vyhnání plodu ve své privátní praxi se ziskuchtivým úmyslem, bude neprodleně předán soudu.

**Jan Janovič Anvel't' (?),
Dmitrij Ivanovič Kurskij“**

Ideovými – historickými „otci“ potratů a předchůdci uvedených zákonodárců byli Engels, Freud a Lenin. Podle soudruha Engelse má mít žena svobodu střídát partnery podle libosti a chuti. Z toho ale plyne svoboda zabránit početí a následný logický rozpad rodiny. Západní myslitel, psycholog Freud, odvozoval veškeré lidské konání pouze od sexuality. Jeho (většinou západní) žáci požadovali (podobně jako bolševici) „volnou lásku“ a nepotřebnost manželství. „Volnou lásku“ ale odvozovali z Freudem vymyšlené potřeby uvolnění ze zajetí sexuálního pudu. Engels a Freud o potřebě potratů sice ještě nepsali, ale potraty se staly logickým důsledkem jejich teorií. Předložené dokumenty ukazují, že to byli *sovětští bolševici*, kteří *zavedli termín „umělé přerušení těhotenství“*, termín, které české zákonodárství dosud hojně užívá. Potratem měly ženy získat možnost se „pracovně realizovat“. Potřeba vojáků v předvečer války vedly Stalina, hromadného vraha, v r. 1936 k pozastavení potratů, ale po 2. světové válce byly opět zavedeny.

Podle vzoru bolševických socialistů legalizovalo potraty v r. 1938 socialistické Švédsko. A roku 1939 se připojilo i nacionálně socialistické Německo, ale z téhož důvodu, jako před válkou Stalin, legalizovalo potraty v souladu s nacionálně socialistickou vizí pouze

pro Židy a pro Poláky (tzv. méněcenné rasy na rozdíl od tzv. panské rasy Němců). Podle sovětského vzoru zavedly potraty po r. 1950 všechny komunistické státy s výjimkou Rumunska. U nás k tomu došlo r. 1957, a náš příspěvek od r. 1960 tak činí 2 956 896 uměle potracených nenarozených dětí (podle ČSÚ). Západoevropské demokracie, vedené více či méně socialistickými vládami, se postupně k tomuto zlu připojily v průběhu 60. a 70. let. V USA došlo k tomuto politováníhodnému kroku vlivem rozhodnutí levicové většiny v Nejvyšším soudu v r. 1973, navíc na základě křivé výpovědi anonymní svědkyně. Kořeny potratů stejně jako kořeny euthanasie tedy tkví v levicových ideologiích (srov. Obrázek č. 5, roč. 2, 16. 4. 2004, s. 8). A povolení potratů také není plodem demokratického systému, ale systému, který je do určité míry nakažen totalitou.

Jaká je situace dnes? Nacisté zavedli zákon o zabránění početí potomků s dědičnými vadami. Dnešním budoucím matkám je lékaři i u nás „vědecky“ doporučován potrat pro neurčitou míru pravděpodobnosti výskytu genetické vady. A i kdyby ji znali s určitostí, uvádí se příklad jeden za mnohé: matka Beethovena (povinula osm dětí; z nich tři byly hluché, dvě slepé, jedno mentálně postižené; měla syfilis) takové „rádce“ neměla, a my jsme nepřišli o jednoho ze světových hudebních génů. Dětský lékař prof. MUDr. Švejcar byl v 50. letech „vědecky“ (srov. o přirozené víře v Obrázku č. 10, roč. 2, 3. 9. 2004, s. 6nn.) přesvědčen o škodlivosti mateřského mléka pro novorozence a doporučoval používání umělé potrawy, např. Sunar, na konci života dospěl opět k „vědeckému“ názoru, že mateřské mléko je pro novorozence nejlepší stravou a doporučoval kojení. Svůj vývoj s humorem sobě vlastním rád popisoval.

Domnělé právo ženy na potrat je nadřazeno právu nenarozeného člověka na život. Protože s tím souvisí, také poprvé pro komunisty a nacisty žádoucí, oslabení tradiční rodiny, bude vhodné se tématu rodiny v obou totalitách věnovat dalším článkem.

SSSR byl tedy poražen ve studené válce. Byl ale s ním poražen i komunistický náhled na společenskou užitečnost potratů např. v dnešní

*stůl, za varhaníkem (zadní) pozitiv, před
varhaníkem nahoře
hlavní (nebo horní) stroj
Z Anatomie varhan, Ing. Petr Bernat*

DUŠÍČEK

Ti, kteří hráli nás, ti, jež jsme potkávali,
se nyní scházejí na naše pěšiny,
ti, kteří zemřeli, své staré nesou žaly
a usedli by rádi na práh hostinný.

Snad upomínají nás ve skřehotu ptáka,
jenž kolem oken přelétá,
snad vůní vábí větev křivolaká
ty, kteří odešli už ze světa.

Když jejich touhy jsou již prozářeny,
snad útěchou jim bude rudý listopad
a pohled oknem na kříž rodné stěny,
stín oblaku ... Jdou mrtví k nám, jdou číst,

co máme psáno na dlani a tváři
my živí, vzešli z mrtvých života,
zda jméno jich jest v srdce kalendáři,
zda památkou jich krev nám šepotá.

Je srdcí kalendář souhvězdí plná kniha,
pohádek, písní, pamětí.
Tam života dnů zsinlost a tíha
hodinu smrti nachem zasvěti.

ZPRÁVY Z FARNOSTÍ

OZVĚNA „KŘÍŽANSKÝCH SLAVNOSTÍ“

Menší obec na druhé straně Ještědu – Křižany – prožila první říjnový víkend ve slavnostním duchu. Římskokatolická farnost spolu s vedením obce tady totiž pořádaly Křižanské slavnosti, při kterých se uskutečnilo několik významných kulturních i církevních událostí. A tak bych vám je chtěl trochu přiblížit a pěkně po pořádku.

V sobotu 2. října odpoledne v tamním kostele Sv. Maxmiliána byl uspořádán benefiční koncert, jehož výtěžek je určen na

LISTOPAD

Listopad toulá se krajinou,
ryšavý koník s bílou lysinou.

K rybníkům lehá za chlumpy,
hřívá rákosí zašumí.

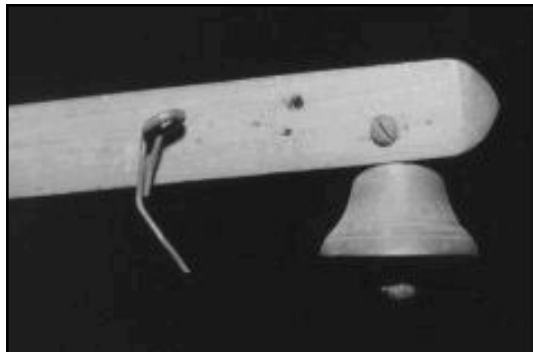
Vysoko nad lesy se vzpíná,
třpytí se sněžná lysina.

Chodívá lačný po kraji,
je doma, doma ho neznají.

Do vrat a dveří dívá se,
poznává smutky po hlase
těch, kteří těžce a potají
snad jenom ze spánku vzdychají
k ránu, když luna zaniká,
jasná jezdyně koníka.

Bohuslav Reynek

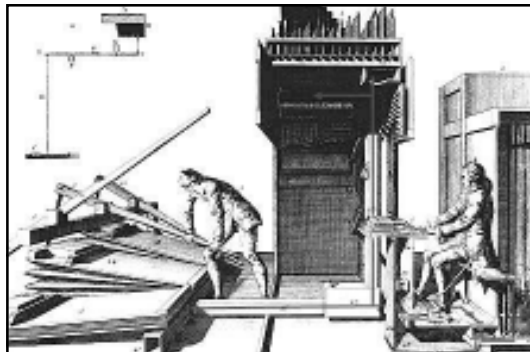

pak, společně s oním chorregentem, spustili plným strojem na čtyři ruce zmíněnou hymnu: 'Zachovej nám, Hospodine, císaře a naši zem ...' Pro úplnost budiž podotknuto, že se hrály vždy všechny čtyři sloky.

Psal se rok 1918, I. světové válka spěla ke svému, pro rakousko-uherské mocnářství neslavnému konci a lidé, kteří měli habsburského domu 'plné zuby', při prvních tónech této jinak nádherné melodie houfně opouštěli kostel. Tak se stalo, že jednou 'uprchl' i kalkant. Nedobrovolný 'hrdina' události, onen výrostek, velmi obtížně chodil, a nepodařilo se mu tedy zmizet z kruchty včas. Zůstal na ní sám, spolu se dvěma slepými varhaníky. Vědomí povinnosti nahradit 'válečné ztráty' mu velelo chopit se provazů měchu (ten byl postaven pro 'pohon' rukama) a čerpat, seč mu síly stačily. První sloku přestál jakž takž, varhany s neztenčenou silou velebně burácely do kadidlového oparu stoupajícího k nebesům a mysl lidu byla náležitě povznesena. Při následující strofě už z něj pot lil proudem. Při třetí sloce si rezignovaně, ale zbožně pomyslel: 'Pán Bůh nemožné věci nežádá!' - a přestal tahat. Varhany jen bolestně zasténaly a umlkly. Do užaslého ticha bylo slyšet jen hlasité řehťání kláves, jak se v nich nešťastní varhaníci zoufale přebírali. Nemohli pochopit, proč varhany nehrají a mlčí."

Potud to byla vskutku humoreska. Věc se ovšem neutajila, a tak od příští neděle, až do zhroucení monarchie, stál u venkovních dveří vedoucích z kůru strážník, aby zabránil „zběhům“ ve znevažování důstojnosti Jeho Veličenstva.

Podívejme se tedy do samotného nitra nástroje. Nejníže bývá umístěn většinou měch (pokud není mimo varhany), z něhož vede

potrubí různého provedení do tzv. *vzdušnice* (ve varhanách jich bývá obvykle několik). Vzdušnice je vzduchotěsná skříň, opět různé konstrukce podle typu ovládání, která je základem pro *píšťaly*, jež na ní stojí v několika (rejstříkových) řadách. Vzduch do každé píšťaly je vpouštěn z vůle varhaníka stiskem příslušné klávesy nebo pedálu hracího stolu.

Píšťaly – vlastní zdroj zvuku a tónu varhan. Všechna zařízení varhan lze s jistotou nadsázkou postrádat, lze je nějak nahradit, nikoliv však píšťaly. Bez píšťal varhany „oněmí“. Je to natolik výlučná a náročná část nástroje, že jen nemnoho mistrů varhanářů ovládá výrobu a intonaci varhanních píšťal. Obvykle tyto činnosti vykonávají specialisté, na jejichž umění závisí, jaký zvuk, jakého ladění a schopnosti souzvuku s ostatními rejstříky budou varhany mít. Konstrukční kánon píšťaly, tzv. *menzura* je souhrn pravidel, které musí být zachovány, má-li mít žádoucí zvukové vlastnosti. Dříve byl tento princip věcí dlouholetých zkušeností, uměleckého citění a v neposlední řadě i talentu jednotlivých mistrů varhanářů. To je důvod, proč některá jména minulosti jsou dnes pojmem, např. v Německu *Silbermann*, u nás *Mundt*, *Engler*, a další. Naopak symbolem zmaru varhanního ideálu se stal v 19. stol. *abbé Vogler*, jehož simplifikační experiment má na svědomí zvukovou devastaci řady krásných nástrojů ve střední Evropě. Dnes se menzury píšťal stanovují s využitím moderní techniky výpočtu a modelování v akustice. Zkušenost a poměřování se s barokními principy mají však stále svou platnost.

Pavel Kozojed
Foto

- Jak také vypadal zvonek na kalkanta
- Systémový princip varhan – zleva čtyři jednočinné měchy, vzduchovod, hrací

Evropské unii, kde (mimo Irsku) jsou potraty legální a společensky přijatelné? Proč má současná Evropa postoje k potratu a zčásti i k euthanasii shodné s komunismem a nacismem? Proč jsou si totalitní a liberálně-socialistické praktiky podobné? Proč si málo lidí uvědomuje, že schválená dovolenost potratů svědčí o neúctě k člověku?

Za cenné informace děkují autoři spisovateli Stanislavu Auskému, publicistovi Vladimíru Bystrovovi, historiku dr. Radomíru Malému, dále emeritnímu rektoru University Karlovy prof. JUDr. Karlu Malému, DrSc., pracovnícím Národní knihovny a zvláště pak řediteli Slovanské knihovny Mgr. Lukáši Babkovi.

Karel Korous, br. Felix OFM

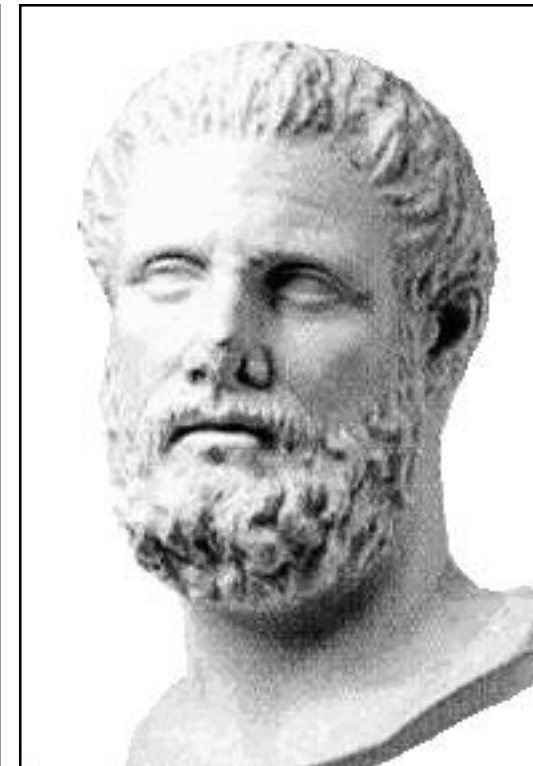
DVA LÉKAŘSKÉ SLIBY

Milým čtenářům a čtenářkám nabízíme možnost porovnat to, co slibovali lékaři po celá tisíciletí, a to, co slibují nyní.

Dříve: Přísaha Hippokratova

Přisahám při Apollónu, bohu lékařství, při Asklepiovi, Hygiei a Panakei a všech božích a bohyních a volám je za svědky, že budu podle svých možností a podle svého úsudku plnit tuto přísahu a toto písemné prohlášení:

Svého učitele lékařského umění budu ctít stejně jako své rodiče, budu ho pokládat za společníka svého majetku a v případě potřeby poskytnu mu vše, čeho mu bude třeba. Jeho syny budu pokládat za rovny svým bratrům, budu je učit lékařskému umění, budou-li si přát, aby se mu naučili a nevezmu za to ani žádnou odměnu, ani dlužní úpis. Jak lékařskou vědu a ústní pokyny, tak i všechno ostatní, co k tomu patří, budu sdělovat svým synům a synům svého učitele, dále pak žákům, kteří se písemně zaváží k zachování lékařského zákona a složí naň přísahu, nikomu však jinému. Rady o správné životosprávě budu podle svých možností a svého úsudku udělovat nemocným tak, aby jim byly ku prospěchu, a budu je chránit před tím, co působí záhubu a škodu. Nikomu nikdy nedám lék působící smrt, i kdyby mne o to požádal, ani nikdy nikomu nedám radu tohoto druhu. Stejně i nikdy žádné ženě nezpůsobím potrat. Budu dbát o to, abych počestně a zbožně kráčel cestou života a pěstoval tak i své umění. Nikdy nebudu sám provádět operaci

močového měchýře, ale přenechám tuto práci mužům v tomto oboru zkušeným. Do všech domů, do kolika jich jen vstoupím, vejdu jen proto, abych byl ku prospěchu nemocným, a zdržím se každého vědomého přestupku a každého nepočestného skutku, především pohlavních styků jak se ženami či muži, tak se svobodnými či otroky. O všem, co při výkonu lékařské praxe nebo i mimo ni v běžném životě uvidím nebo uslyším a co se nehodí, aby se vypravovalo dále, zachovám mlčení a každou takovou věc budu pokládat za tajemství.

Splním-li tuto přísahu a neporuším-li ji, nechť sklízím zaslouženou odměnu za svůj způsob života a za své umění a požívám vážnosti všech lidí po všechn čas. Poruším-li ji však a stanu se křivopřísežníkem, nechť mne postihne opak toho.

Hippocrates (asi 460 - 370 př. Kr.)

Nyní: Sponze absolventa magisterského studijního programu oboru lékařství a stomatologie 1. lékařské fakulty University Karlovy

Promotor:

„Vážení doktorandi, dámy a pánové, ...

Slíbíte tedy:

Především: že si budete vědomi poslání vzdělání a vědy pro společnost, že budete stále usilovat o společenský pokrok a šťastnou budoucnost lidstva, že své vědomosti a svou činnost zaměříte ku prospěchu všech lidí a své povinnosti budete konat řádně a svědomitě, že budete stále prohlubovat vědecké poznání, ke kterému tato věda došla, a v něm budete stále pokračovat.

Dále: že budete podle svých možností a svého nejlepšího svědomí řídit život zdravých i nemocných vždy jen k jejich prospěchu, že zachováte svůj život a své lékařské umění čisté a bez jakéhokoli provinění a že budete mít na zřeteli jen dobro člověka, že to, co uvidíte nebo uslyšíte při provádění svého povolání nebo vůbec v životě lidí a co by nemělo být zveřejněno, zachováte v tajnosti.

Konečně: že vždy uchováte ve vděčné paměti Univerzitu Karlovu a její lékařskou fakultu, na níž dosáhnete titulu doktora medicíny.

Jste si dobře vědomi, k čemu se zavazujete a jste připraveni složit tento slavný slib na své dobré svědomí?“

Doktorandi: „Slibuji.“

Promotor: „Protože jste se veřejně tímto

slibem zavázali, nic již nebrání tomu, aby vám Univerzita Karlova přiznala titul, o který se ucházíte. Proto já, řádně ustavený promotor, vás ze své moci prohlašuji doktory medicíny, svěřuji vám všechna práva a zavazuji vás povinnostmi, které jsou s tímto titulem spojeny, na důkaz toho odevzdávám do vašich rukou diplomu, opatřené pečeti Univerzity Karlovy.“

Příloha č. 7 statutu 1. lékařské fakulty

Foto

- Hippokrates

- Při dnešních promociích jako jeden z posledních zbytků tradice zbývá už jen oblečení promotora

DĚTI A MLÁDEŽ

CELOSTÁTNÍ SJEZD JUNIOR KLUBU KŘESŤANSKÝCH DEMOKRATŮ V LIBERCI

Poslední zářijový víkend se v libereckém Mezinárodním centru Universium („Koloseum“ – srov Obrázek č. 10, roč. 2, 3. 9. 2004, s. 8 až 11 – pozn. red.) uskutečnilo setkání Junior klubu křesťanských demokratů (JK KD). Na tomto sjezdu jsme probírali aktuální politické i celospolečenské problémy, zvolili jsme si nové celostátní představitele, změnili název občanského sdružení na zřetelnější Mladí křesťanští demokraté (MKD) a upravili potřebné části stanov. Ve večerních hodinách členové libereckých MKD seznámili hosty s krásami Liberce.

Nejzajímavější částí sjezdu byly názorové workshopy, ze kterých vyšly návrhy na usnesení, a později diskuze na plénu, někdy

velmi živá, o podaných návrzích.

Mladí křesťanští demokraté přivítali, že jednou z priorit současné vlády je tradičně pojatá rodina, vyzvali zákonodárce, aby nepodpořili návrh zákona o registrovaném partnerství, vyzvali poslance KDU-ČSL, aby

objevilo u nás již v průběhu minulého století, nemá dosud výraznější výsledky. Obtíže se vyskytly i v případech očisty soupisů svatých v katolické církvi.

Každoročně, když vzpomínáme mučednické smrti českého knížete svatého Václava, litujeme, jak málo o něm víme, jakož i o českých dějinách vůbec. Diskutuje se dokonce o letopočtu jeho mučednické smrti (zda roku 929, či 936), či o dožitém jeho věku, podle obrusnosti zubů jeho uctívané lebky. A stále se přitom uznává nezpochybnitelnost poznání, že historická věda stojí jenom na pramenech. Záleží ale

na jejich výkladu a na dalších sterých podrobnostech.

Když jsem před šesti lety (1998) konečně rozluštil a „přečetl“ ideový obsah maleb ve znojenské kapli Sv. Kateřiny, byl jsem doslova šokován jejich poselstvím. Chápu je jako nejstarší dějiny Čech a Moravy – z roku 1091, protože vznikly asi o 34 let dříve, než Kosmova kronika. Lákaly k okamžitému sledování a zkoumání. Pro mě byla nejdůležitější kolekce zpráv o sv. Václavovi. Z toho pak nejzávažnější bylo ověření toho, že **Václav nebyl zabít bratrem Boleslavem**. Měnilo to české dějiny! Závěry těchto rozborů zahrnují mé čtyři knihy „Boleslavské atentáty“. Rozbory mi potvrdily pravděpodobnost znojenské verze.

Bylo také nutno sledovat podivuhodnou skutečnost, že malovaná kronika a tedy naše dějiny let 805 až 1091 byly vždy „vyloženy“ a přístupny všem věřícím kostela a země, aniž bylo co zakrýváno, či měněno. Dílo bylo vlastně vždy, přes 900 let, přístupné všem historikům. Přitom bylo vědecky nevyužito a dlouho zůstávalo dokonce nepovšimnuto.

Tato problematika je rozsáhlá a vyšla v deseti knihách pod názvem „Románská epopej“. Ověření metodiky, kterou jsem přitom objevil, jsem uložil do knihy „Dříve Dalimil“. Zde jsem odhalil osobnost dosud anonymního kronikáře.

S pozdravem

Václav Tatiček (redakčně zkráceno)

Foto

Znojmo – rotunda kaple Sv. Kateřiny, nástěnné malby, 4. pořadí: 1. postava Přemyslovce – sv. Václava

UMĚNÍ

VARHANY KRÁLOVSKÝ NÁSTROJ VE SLUŽBÁCH LITURGIE (3)

K šlapce signálu na *kalkanta* se váže humorná příhoda, kterou mi kdysi vyprávěl přímý účastník, který v čase, kdy se stala, byl výrostkem.

„V kostelích Rakousko-uherské monarchie se na závěr slavných nedělních

bohoslužeb obligátně hrála a zpívala 'císařská' (dnes bychom řekli státní) hymna. V jedné vesnické kolatuře, kde ovšem byla chrámová hudba na velmi slušné úrovni, působil nevidomý varhaník, profesionál. Byl tam ještě učitel hudby, také slepec, který běžně do kostela hrát nechodil. Když však byla 'figurálka', jak se říkalo slavnostní, zpívané mši, přišel na závěr bohoslužby, a

náboženství podle konfesí a další zákon z téhož roku upravil protikladně s církevním právem otázky manželství (této klíčové otázce se budeme věnovat příště).

A nakonec byl v roce 1870 odvolán i samotný konkordát. Záminkou k tomuto kroku bylo vyhlášení článku víry o papežské neomylnosti. Dobře si všimněme: Vláda prohlásila, že se smluvní strana (církev!?) změnila! Tento článek se navíc nikterak netýkal církevně-právních záležitostí a tím méně mezinárodního práva.

Po zrušení konkordátu byly církevní otázky upraveny tzv. Květnovými zákony z r. 1874, jež už zase značně připomínaly josefinismus a které opět i na papíře zavedly církev do státního područí, nyní již dokonce státu nábožensky lhostejného. Paradoxem zůstává, že ti, kteří do tohoto potupného područí církev přivedli, ji pak cynicky nazývali c. k. k. církev, tj. císařsko-královská – katolická církev.

Nejhorší ale bylo, že biskupové, kteří o těchto zákonech rokovali, až na malé výjimky před vládou kapitulovali a časem si na státní poručníkování pohodlně zvykli.

Toto neblahé soužití trůnu a oltáře pokračovalo beze změn až do roku 1916, ba až do r. 1918, protože nový, poctivý a církvi naprosto věrný císař bl. Karel už neměl čas uskutečnit nápravu. A stalo se okřídleným rčením, že státní moc císaře Františka Josefa I. spočívá na „stojící armádě vojáků, sedící armádě byrokratů a klečící armádě kněží“!

Rakousko se tedy navenek jevilo mnohem více katolické než ve skutečnosti bylo, i když František Josef I., vědom si své habsburské tradice, musel, nebo se alespoň snažil hrát roli „vznešeného ochránce církve“. Nikdy ovšem nepodával vysokým církevním hodnostářům ruku, neboť jako katolík by musel políbit biskupský prsten. Souhrnně: byl mnohem méně katolíkem než panovníkem.

Z výše uvedeného snad jasně vyplývá, proč generace, které v těchto dobách dorostly, po roce 1918 hromadně odpadaly od církve. Vystihuje to třeba i poznámka kněze Karla Dostála: „Čtrnáct let se český inteligent s pomocí státu vzdělává v katolickém náboženství a po maturitě je

z něj nevěrec, nebo odpůrce církve, který nezná ani katechismus“.

David Jech

Foto

- Bl. Karel I., Císař rakouský, Král český a uherský, s císařovnou Zitou a dětmi Felixem, Robertem, Ottou a Adelheidou v r. 1917

O TAJEMSTVÍ SMRTI SVATÉHO VÁCLAVA Dopis přátelům historie

V minulém čísle Obrázků u příležitosti svatováclavských oslav přinesl o tomto světcí úvodník. Několik členů redakční rady přitom diskutovalo o potřebě historických znalostí. Česká identita, tj. české uvědomování si sebe sama, pozbývá bez „historické paměti“ svůj význam. Předním českým historickým badatelem, který nemohl za panování komunistů publikovat, je pan Ing. arch. Václav Tatiček, který napsal mj. čtyři objemné díly knihy „Boleslavské atentáty“. Základem jeho práce bylo hledání, pozorování a propojování souvislostí. Důležité informace byly sice veřejně přístupné celá staletí, ale zůstaly nepovšimnuty. Jejich první výklad zprostředkoval až on. Poslali jsme mu dotyčné číslo Obrázků a Václav Tatiček oplátkou laskavě napsal našim čtenářům níže uvedený dopis. Četba uvedených knih, které jsou souborem poznatků o této době, je dobrodružstvím. Vysvítá z nich ohromná složitost mocenských poměrů v Čechách v době zrodu české státnosti. Státnosti, kterou odvozujeme právě od patrona země České, svatého Václava.

redakce

Milí přátelé,

v dnešní době se dále zvyšují pochybnosti o pravdivosti našeho poznání, zvláště historického. Velmi těžce se snáší obavy, že historie je často více propagandou, než učením o pravdě. To se nám ukázalo zřetelně za bývalého komunistického období. Takovéto pochyby mají ovšem své hranice, jsou často i obtížně stanovitelné. Obtížnost vidíme už z toho, že hnutí po (historické - pozn. red.) očistě, které se

i nadále usilovali o ochranu lidského života před narozením (v této souvislosti vyzdvihli dosavadní práci poslanců KDU-ČSL, zejména Josefa Janečka a Viléma Holáně), vyjádřili své sympatie všem, kteří aktivním bojem proti terorismu zachraňují lidské životy, vyzvali k omezení vztahů se zeměmi, které omezují lidská práva, vyslovili se proti zahájení rozhovorů o vstupu Turecka do Evropské unie, vyzvali ke koncepčnímu řešení drogové problematiky – k pomoci lidem drogově závislým i jejich rodinám a k tvrdšímu postihu dealerů drog, a vyjádřili silné obavy z narůstání moci komunistů.

Sjezd pověřil Celostátní předsednictvo MKD k zorganizování ideové programové konference a ke zpracování programového prohlášení MKD.

MKD si vybrali jako svého duchovního rádce P. Štěpána Romualda Roba OP z Olomouce. Do svého vedení jsme si zvolili jako předsedu Davida Čermáka a čtyři místopředsedy – Petra Jägera (Pardubice), Ivo Slavotínka (Olomouc), Petra Koláře (Brno) a Matyáše Zrna (Praha).

Liberečtí MKD byli několikrát pochváleni za skvělé zorganizování sjezdu, může nás tedy těšit, že i přes nevelkou členskou základnu v Liberci se vynaložené úsilí vyplátilo.

Více informací naleznete na www.juniorklub.cz.

Kamil Jan Svoboda
předseda libereckých MKD

Foto

- předseda David Čermák (vpravo)
s tajemníkem

S PETREM ZATLOUKALEM O MŠI SVATÉ U NÁS A V USA

Kostel sv. Bonifáce v Dolním Hanychově se musel během léta obejít bez jednoho ze svých stálých ministrantů. Dozvěděli jsme se, že Petr Zatloukal ml. strávil celé prázdniny ve Spojených státech. Až teď s časovým odstupem jsem se ho zeptal na některé podrobnosti z jeho cesty.

Mohl bys našim čtenářům říct, kdes vlastně byl?

P. Z.: Po absolvování několika fází podrobného konkursu jsem byl vybrán jako

vedoucí dětského křesťanského tábora na území farnosti Our Lady of the Isle na ostrově Shelter Island na východním pobřeží USA. Sice jsem chyběl v Hanychově, ale pravidelně jsem navštěvoval mši sv. v uvedené farnosti.

Jak se liší nedělní bohoslužba u nás a v té části Spojených států, kde jsi byl?

P. Z.: Hned během první mše svaté jsem zjistil, že „americká“ a „česká“ mše se nijak zvlášť neliší, a proto jsem se v kostele cítil od začátku přirozeně. Mezi viditelné rozdíly patřilo:

- před začátkem se kněz s každým osobně pozdraví a po ukončení se s každým odcházejícím loučí,

- při vstupu jsme obdrželi brožurku obsahující podrobné informace o dění ve farnosti, včetně rozpisu intencí, pro celý nacházející týden, aj.

- v lavicích jsou k dispozici malé misálky s mešními texty pro celý liturgický rok a zpěvníky,

- někdy byly během mše svaté i dvě sbírky, první na potřeby farnosti, druhá v případě mimořádných událostí nebo potřeb; účel je vždy předem sdělen,

- postoje během mše svaté jsou srovnatelné s libereckým arciděkanským kostelem,

- při modlitbě Otčenáš se celý kostel drží za ruce,

- rodinní příslušníci či bližší známí si Pozdravení pokoje předávají objetím,

- svaté přijímání uděluje kněz za pomoci několika laiků ve dvojicích rozmístěných po kostele, z nichž jeden podává Tělo Páně a druhý Krev Páně napitím z kalicha; ne každý ale pod obojí způsobou přijímá.

Zajímalo by mě, jak se vybírá, kolik se vybere a nač se vybrané prostředky používají?

P. Z.: Peníze vkládají věřící do košíčků. Jednou za měsíc obsahuje zmíněná brožurka přílohu, informující o účelu plateb, finančním stavu farnosti a porovnání s posledními čtyřmi roky. Tuto přílohu připravuje farní ekonomická rada.

Nevíš, jestli má farnost ještě jiné příjmy než sbírky a dary? Ve Spojených státech je naprostá odluka církve od státu a nedovedu si představit, že by aktivní farníky platil někdo jiný než sama farnost.

P. Z.: Informace o existenci jiných příjmů nemám. Víím však, že pomoc farníků je většinou založena na dobrovolnosti. Na práci se jich podílí velké procento.

Dovolíš mi ještě poslední otázku?

V Obrázku teď máme na několik pokračován článků o varhanách. Mají tento královský nástroj i na Shelter Islandu?

P. Z.: Ano, varhany jsou i na Shelter Islandu. Spolu s jinými nástroji se na ně hraje na každé mši svaté.

Péto, děkuji Ti za rozhovor a při příští případné návštěvě ve Spojených státech nezapomeň vzít s sebou i Obrázek libereckých farností, abys tam mohl ukázat, že bez farního časopisu není ani Liberec.

Otázky
br. Felix OFM

Foto

- Liberecký ministrant na Atlantiku u východního pobřeží Spojených států

HISTORIE

VÝSTAVA HISTORIA FRANCISCANA ZAHÁJENA

Po řadě měsíců práce nastal v ambitu pražského kláštera u Panny Marie Sněžné na Jungmannově nám. okamžik slavnostního otevření výstavy, na kterou jsme si dovolili Vás pozvat v minulém čísle Obrázku. Pokud jsem slyšel o přípravách jiných výstav, ten náš finiš proběhl relativně klidně, spát jsem mohl celkem dobře (období hroucení jsem si prošel v týdnu předtím). Televize považovala za prioritní svatováclavskou pouť, takže mediální nervy jsme mít nemuseli (což se ovšem později ukázalo jako nevýhoda, návštěvnost v začátcích výstavy byla velmi nízká, ale postupně se zvyšovala). Měli jsme obavy a nejistotu, kolik lidí na zahájení vlastně přijde, ale i to dopadlo dobře, refektář byl slušně plný, nepřišla žádná parta likvidátorů vína apod.. Těsně před začátkem se dostavili také členové skupiny Spirituál kvintet a mohlo se začít. Jinak politické a jiné pozvané osobnosti nepřišly, kromě pana italského velvyslance s rodinou.

Úvodní část, trvající hodinu, zahájily spirituály, pak následoval z italštiny překládaný proslov Ojca Marka Wacha, krakovského provinciála františkánských

reformátů a předsedy Západoslovanské konference OFM. Po něm promluvili představitelé dvou pořádajících institucí, náš provinciál Vianney a zástupkyně Státního ústředního archivu v Praze. Za autory výstavy jsem něco řekl já. Poděkoval jsem především spoluautorům výstavy, Mgr. Jitce Křečkové a Janu Kašparovi, bez nichž by výstava skutečně neměla šanci vzniknout. Poděkování ale zaslouží i řada dalších, zvlášť br. Peter OFM za výrobu vitrín (jednu půjčenou s kasulí mučedníka Martinéze ale málem stačil rozbít, když chtěl zjistit, jak je udělaná nahoře – v té chvíli jsem málem hrůzou omdlel). Ke konci nám tady dost pomáhal konvertita Ivan, který většinou při práci po chodbách i venku běhá úplně bosky. Díky svému zaujetí ovšem přechodil otřes mozku a musel pak léčbu dohánět zpožděně.

Nyní už probíhají normální výstavní dny. Lidé si expozici většinou prohlíží pečlivě a v knize zápisů se nejčastěji opakuje, že výstava je poučná a pěkná. Zakončil bych sloganem v podobném tónu jako (mezi naší mládeží neoblíbený) plakát biskupského vikáře v Plzni, zvoucí studenty na pravidelná setkání: „Přijď i ty!“

br. Regalát OFM

VZTAH STÁTU A CÍRKVE

ZA DOBY PANOVÁNÍ POSLEDNÍCH HABS-BURKŮ (1848 – 1918)

24. února 1848 byl štíhlý světlolvasý mladík poprvé uveden do vysoké společnosti na plese u dvora ve Vídni, což byl pro něj jistě nevšední zážitek. Ten den se však stala i jiná věc, která do jeho života zasáhla daleko více a podstatněji, než ples u dvora.

Tou událostí bylo vypuknutí revoluce v Paříži, která se zakrátko valila celou Evropou jako lavina a rozčeřila stojaté vody v Rakousku natolik, že již 13. března padl Metternich, sloup rakouského absolutismu a v prosinci téhož roku se onen mladík, kterým nebyl nikdo jiný, než František Josef, stává rakouským císařem.

Rakousko bylo tak říkajíc katolickým státem, a proto byly hříchy vlády, zvláště v Čechách, připočítávány na vrub církvi. Také revoluce 1848 byla přijímána zastánci katolické obnovy jako vysvobození církve z područí státu. A církevní představitelé se ve velké míře účastnili říšského sněmu, který kromě otázek ústavodárných měl v důsledku tohoto prolínání církve a státu řešit i otázky církevní. Sněm byl však císařem rozpuštěn a byla vyhlášena tzv. Oktrojovaná ústava, která dala církvi větší svobodu, než jakou by mohla dostat od revolučních živlů. Ústava zaručovala církvi a každé státem uznané náboženské společnosti právo samostatně spravovat své záležitosti. Tím jednak církev teoreticky

získala svobodu, jednak katolické náboženství prakticky ztratilo výsadní postavení jako náboženství státní.

Aby základní články nové ústavy byly upraveny v dorozumění mezi státem a církví, vyzval císař biskupy, aby vládě předložili vlastní návrhy, jak si představují nový vzájemný poměr církve a státu a pozval je k poradám do Vídně. Biskupové žádali např. volnou korespondenci (!) se Svatým Stolicem, svobodu kázání i bohoslužebného pořádku, odevzdání církevních statků do církevní správy, nebo výlučnou správu teologických ústavů. Ačkoli návrhy sboru biskupů našly příznivé ohlasy ve vládě, odpor starých josefinistů byl tak silný, že nakonec musel rozhodnout sám císař.

Učinil tak patenty z 18. a 23. dubna 1850, jimiž zrušil tzv. „placet regium“, nařízení, podle kterého žádná papežská bula nesměla být publikována bez státního souhlasu, a ponechal biskupům samostatné rozhodování o vnitřních církevních záležitostech. Zdálo se, že josefinismus byl konečně odstraněn, a že se cesta ke konkordátu rakouské vlády se Svatým Stolicem natrvalo uvolnila. V den 25. narozenin císaře Františka Josefa I. , 18. srpna 1855, byl podepsán konkordát mezi Svatým Stolicem a Císařstvím Rakouským, konkordát, kteří mnozí liberálové nazvali „Canossou“ a abdikací státu před církví. Ale bylo tomu tak skutečně?

Jestliže josefinismus vytvořil „policejní církev“, pak konkordát propustil církev z této pro ni nedůstojné „státní služby“. Rakouská církev se opět stala součástí světové katolické církve a mezinárodní úmluva pro ni zaručila svobodu. Biskupové mohli udržovat styk s Římem, znovu získali pravomoc nad jmenováním kněží a právo rozhodovat, co se smí učit v seminářích a na teologických fakultách.

Brzy se však ukázalo, že konkordát v praxi nepřinesl církvi očekávaný prospěch; liberálové jej začali ihned napadat. Nejprve se dostalo r. 1861 protestantům plné rovnoprávnosti s katolíky, další zákon z r. 1868 zrušil závislost školství na církvi, které byla ponechána pouze dvouhodinová výuka